

ONSDAG DEN 3. SEPTEMBER 2008

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 09.00)

2. Situationen i Georgien (fremsatte beslutningsforslag): se protokollen

3. Klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger - Klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (ændring af direktiv 76/768/EØF, 88/378/EØF, 1999/13/EF, 2000/53/EF, 2002/96/EF og 2004/24/EF - Klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (tilpasning af forordning (EF) nr. 648/2004) (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om

- betænkning af Amalia Sartori for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring af direktiv 67/548/EØF og forordning (EF) nr. 1907/2006 (KOM(2007)0355 - C6-0197/2007 - 2007/0121(COD)) (A6-0140/2008),

- betænkning af Amalia Sartori for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF, 88/378/EØF, 1999/13/EF og direktiv 2000/53/EF, 2002/96/EF og 2004/42/EF med henblik på at tilpasse disse til forordning (EF) nr. ... om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring af direktiv 67/548/EØF og forordning (EF) nr. 1907/2006 (KOM(2007)0611 - C6-0347/2007 - 2007/0212(COD)) (A6-0142/2008) og

- betænkning af Amalia Sartori for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 648/2004 med henblik på tilpasning til forordning (EF) nr. ... om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring af direktiv 67/548/EØF og forordning (EF) nr. 1907/2006 (KOM(2007)0613 - C6-0349/2007 - 2007/0213(COD)) (A6-0141/2008).

Günter Verheugen, *næstformand i Kommissionen*. - (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Først vil jeg gerne også på vegne af min kollega Stavros Dimas takke ordføreren, fru Sartori, for det intensive arbejde med dette vanskelige forslag. Dette intensive arbejde har imidlertid gjort det muligt at enes med Rådet ved førstebehandlingen, hvilket Kommissionen udtrykkeligt hilser velkommen. Det drejer sig atter engang om kemikalier og menneskenes og naturens beskyttelse mod deres eventuelle farlige virkninger.

Kemikalier er intet europæisk problem, intet europæisk monopol. De produceres, forhandles og anvendes over hele verden, og de risici, der er forbundet med anvendelsen af kemikalier, er de samme overalt i verden. Derfor er det nærliggende, at vi har arbejdet for et system, der skal gælde globalt, og med hvilket disse risici kan beskrives og mærkes. Det, vi beslutter i dag, skaber grundlaget for globalt ensartede miljø-, sundheds- og sikkerhedsinformationer om mulige farlige kemikalier.

Kun når der anvendes ensartede målestokke for de risici, der udgår fra kemikalier, og disse mærkes tilsvarende, bliver sundheds- og miljøbeskyttelsen gennemsigtig og sammenlignelig på globalt plan. Her må vi heller ikke undervurdere de økonomiske fordele ved systemet. De europæiske virksomheder vil spare penge, fordi de ikke længere skal vurdere risikoinformationerne, der jo er lovpligtige i alle lande, ved hjælp af forskellige kriterier og i forskellige systemer. Samtidig vil også de professionelle brugere af kemikalier og forbrugerne overalt i verden profitere af en sådan harmonisering. Man vil altså som bruger af kemikalier ikke længere skulle kende til flere systemer for at vide, hvilken risiko, der er forbundet med et kemikalie.

Det er et afbalanceret kompromis, som ordføreren har fremlagt, og det tager især hensyn til, at bestemmelserne skal kunne praktiseres og være klare. De ændringer, der er foreslået af de medvirkende lovgivere, er ganske vist talrige, men de ændrer ikke væsentligt ved hverken grundtanken eller grundstrukturen i Kommissionens oprindelige forslag. Kommissionen kan derfor godt affinde sig med disse forslag. Allerede da vi udarbejdede forslaget, lagde Kommissionen vægt på at bevare det allerede eksisterende høje beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet uændret. Jeg er meget tilfreds med, at parlamentet og Rådet er enige med os i denne grundholdning. Det tætte og konstruktive samarbejde mellem parlamentet, Rådet og Kommissionen har gavnet forhandlingsprocessen, og som sagt kan vi i overensstemmelse hermed bakke op om alle de kompromisforslag, som ordføreren, fru Sartori, har stillet.

Amalia Sartori, *ordfører*. - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Som kommissæren allerede har understreget, har vi i de sidste par måneder beskæftiget os flere gange med spørgsmålet om klassificering, mærkning og emballering af kemiske stoffer og blandinger, bedre kendt under forkortelsen GHS, som jeg er ordfører for.

Derfor vil jeg gerne - i stedet for at komme ind på spørgsmålets tekniske detaljer igen - starte med at takke mine kolleger og skyggeordførerne, som jeg har samarbejdet med om at skabe en konstruktiv og yderst tilfredsstillende dialog baseret på et omfattende samarbejde og gennemsigtighed. Jeg vil navnlig gerne takke alle for deres støtte og tillid til mig. Det gav mig mulighed for at opnå et godt resultat i forhandlingerne med Rådet og Kommissionen.

Jeg vil også gerne takke ordførerne for udtalelserne fra de relevante udvalg - fru Laperouze, ordfører for Udvalget om Industri, Forskning og Energi, og hr. Schwab, ordfører for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse - som deltog inden for rammerne af den forstærkede samarbejdsprocedure. Udtalelserne fra disse to udvalg supplerede og forbedrede faktisk forslaget og gjorde det mere effektivt og simpelt for slutbrugerne, nemlig forbrugerne, virksomhederne, brancheforeningerne, kontrolmyndighederne og medlemsstaterne. Jeg vil således gerne minde om det glimrende arbejde, som Parlamentets tjenestemænd og de gruppemedlemmer, der hjalp os, har udført, og det samme gælder repræsentanterne for Kommissionen og Rådet.

I de sidste par måneder har vi alle arbejdet på at mindske antallet af ændringsforslag mest muligt og nå til enighed om nogle bestemte kompromisløsninger. Efter to måneders tekniske forhandlinger og trilogmøder med de andre institutioner er vi nået frem til en tilfredsstillende kompromispakke sammen med Rådet, som blev vedtaget af Coreper den 27. juni, og som gør det muligt for os at afslutte spørgsmålet under førstebehandlingen, hvis afstemningen i dag ender med en vedtagelse.

Med denne nye lovgivning skal vi nemlig på den ene side overholde de forpligtelser, som vi har indgået på internationalt plan, og dermed sikre sammenhængen i indholdet mellem FN's GHS og vores egen lovgivning, og på den anden side skal vi overholde de eksisterende frister, der allerede er taget højde for i vores Reach-lovgivning.

Med den nye forordning kan vi beskytte brugerne af disse stoffer bedre og samtidig gøre vores virksomheder mere konkurrencedygtige og effektive. Disse nye regler - der er ens over hele verden - forhindrer, at det samme produkt bliver anset for at være mere eller mindre skadeligt i de forskellige lande. Hidtil har dette ikke været tilfældet. Det er ikke alene ulogisk, eftersom det samme stof er lige farligt overalt, men også yderst risikabelt, når disse produkter eksporteres fra det ene land til det andet og ender med at blive brugt af personer, der ikke ved, hvor farligt det anvendte produkt er.

Derfor mener jeg, at vores forslag - ikke bare for brugerne og arbejdstagerne i denne sektor, men også og ikke mindst for de mange små og mellemstore virksomheder - kan udgøre en effektiv løsning, og det gælder ikke bare alle de europæiske borgere, men folk i hele verden.

Anne Laperrouze, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi*. - (FR) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Først vil jeg gerne lykønske fru Sartori, vores ordfører, og skyggeordførerne fra de andre grupper. Jeg mener, at det arbejde, vi har gjort med denne tekst, som med sine 2.000 sider ikke var et nemt stykke arbejde, har ført til reelt fremskridt.

Jeg vil først og fremmest tale på vegne af Udvalget om Industri, Forskning og Energi, hvis udtalelse jeg er ordfører for, og dernæst på vegne af min politiske gruppe.

Industriudvalget har vedtaget forskellige ændringsforslag, hvoraf jeg kort vil nævne de mest væsentlige.

Det var nødvendigt at tage højde for SMV'ernes situation. Disse gav udtryk for deres interesse for denne sag under Kommissionens indledende høring. Ud af 360 virksomheder svarede 45 %, som havde under 250 medarbejdere, på Kommissionens online høring mellem den 21. august og den 21. oktober 2006.

Vores udvalg ønskede at understrege den kendsgerning, at formålet med GHS, ud over at tilvejebringe nødvendige oplysninger, er at beskytte forbrugerne og miljøet. Vores udvalg opfordrede medlemsstaterne til at indføre en procedure, hvorved alle leverandører, navnlig SMV, inden for konkrete produktgrupper kan få hjælp til at fastlægge den korrekte klassificering, emballering og etikettering af sådanne stoffer og blandinger.

Vores udvalg ønskede også, at der skulle være overensstemmelse med Reach og stillede derfor ændringsforslag om mængden.

Sluttelig ville vores udvalg - og ikke kun ud fra et ønske om at undgå en gentagelse af lovgivningen om emballering - foregribe mulige tvister med hensyn til fortolkningen af forordningens bestemmelser mellem leverandør og medlemsstat, i dette tilfælde, og behovet for en procedure til harmonisering af klassificeringen.

Jeg kommer nu til min rolle som skyggeordfører for ALDE-Gruppen. Jeg vil fremhæve nogle af de principper, der ligger til grund for vores tilgang.

Vi hilser naturligvis dette initiativ velkommen. En global tilgang er helt i overensstemmelse med målet om yderligere beskyttelse af sundheden og miljøet samt handel med produkter.

Idet det drejer sig om et globalt system, er der vigtigt, at den fremtidige forordning ikke medfører forpligtelser for de europæiske virksomheder, som deres internationale konkurrenter ikke er underlagt. Det er ønskeligt, at der er overensstemmelse med Reach, såvel med hensyn til tidsfrister som hvad angår mængden eller bilagene, særlig bilag VI.

Eftersom Kommissionen har valgt at medtage efterproduktionsafsnittet, skal der med hensyn til de oplysninger, som foreligger på det færdige produkt, gives prioritet til oplysningernes kvalitet og relevans frem for deres kvantitet. I vores gruppe følte vi, at det var vigtigt at anerkende eksistensen og værdien af andre informationskilder, særlig ngo'er og industrien, men også betydningen af kommunikationsværktøjer, såsom internettet. Nogle oplysninger skal endvidere behandles fortroligt. Endelig må denne lovgivning ikke medføre en stigning i dyreforsøg.

Jeg husker, at parlamentsmedlemmerne, på grund af den stramme plan og bilagenes kompleksitet, besluttede ikke at ændre disse. Formålet med dette var også at fremme forhandlingerne. Det var en stor indrømmelse fra Parlamentets side. Vi har nu imidlertid bemærket, at et af bilagene giver anledning til alvorlige problemer med hensyn til den umiddelbare overensstemmelse og gennemførelse for de pågældende industrier.

Bilag VI indeholder en liste over stoffer med harmoniseret klassificering på EU-plan. En tilsvarende liste eksisterer imidlertid allerede, og industrien anvender denne eksisterende liste til klassificering og mærkning af blandinger. Men under indførelsen blev listen ændret, og denne skal anvendes, når GHS træder i kraft, selv om tidsrammen for dette, hvad angår de tekniske tilpasninger, er på mindst 18 måneder.

Mange SMV'er er bekymrede over denne ændring. Det er vigtigt, at vi når til enighed med Rådet under førstebehandlingen, samt at vi snarest muligt ophører med at offentliggøre bestemmelser for at give industrien og brugerne tid til at tilpasse sig det nye system og gøre det operationelt inden udgangen af 2008.

Som følge heraf anmoder jeg Kommissionen om at fremsætte en løsning, der giver industrien tilstrækkelig tid til at bringe sig i overensstemmelse med forordningens forpligtelser og undgå uforholdsmæssige konsekvenser.

Efter treparts mødet, synes jeg, at den tekst, der skal stemmes om, bortset fra problemet med bilaget, virker god. Jeg vil blot gerne fremhæve nogle iøjnefaldende punkter. Vi har talt en del om PBT'er. Disse er ikke omfattet af FN's GHS. Det er lykkedes Parlamentet at få Kommissionen til at presse på for at få disse klassificeret på FN-plan. Det er også lykkedes Parlamentet at fjerne inddelingen af kategorien "øjenirritation" i underkategorier, hvilket utvivlsomt ville have medført en stigning i omfanget af dyreforsøg uden at tilføre nogen reel merværdi. Vi kan også oplyse, at der ikke må foretages forsøg på mennesker i overensstemmelse med bestemmelserne i blot denne forordning, og at FN's GHS er en dynamisk proces - man har fundet en mekanisme, som gør det muligt at tage ændringer i FN's GHS i betragtning i EU's GHS. I øvrigt beskyttes fortrolighed på en afbalanceret måde.

Der er garanteret overensstemmelse med Reach, og Parlamentet har accepteret en multolerancetærskel for fortegnelse og anmeldelse, selv om vi oprindeligt ønskede en tærskelværdi på 1 t for visse produktkategorier.

Denne multolerancetærskel blev accepteret, fordi stoffer og blandinger, som udelukkende anvendes til F&U-formål, ikke falder ind under anvendelsesområdet.

Jeg synes, vi har udført et godt stykke arbejde, og jeg håber på en god afstemning og på en god anvendelse af GHS.

Andreas Schwab, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse - (DE)* Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Indledningsvis vil jeg gerne sige, at det kompromis, som fru Sartori har forelagt for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed, med stor tilfredshed er taget til efterretning af det rådgivende Udvalg om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse. Vi tror, at vi med denne løsning har fundet et rigtigt godt kompromis og en rigtig god løsning både for den kemiske industri på det europæiske indre marked, der som regel også er aktiv globalt, og for forbrugerne, og at vi har opnået en virkelig god balance på området netop også for følsomme forbrugere.

Dette har kun været muligt, fordi vi har haft et venskabeligt og tillidsfuldt samarbejde mellem ordførerne. Her må jeg især takke fru Sartori hjerteligt for hendes måde at lede forhandlingerne på - også i trilog - som til syvende og sidst har været afgørende for en løsning, som opfylder alle forventninger.

Jeg er tilfreds med resultatet, fordi jeg tror, at et globalt harmoniseret system til klassificering og mærkning af kemikalier (GHS) set ud fra det indre markeds, virksomhedernes og netop den kemiske industris synspunkt, der jo i forbindelse med Reach ikke altid har gjort positive erfaringer med det europæiske niveau, kan gennemføres meget ubureaukratisk og praksisnært på det europæiske indre marked som en global ordning, der er udarbejdet af FN. Det vil i første omgang give de virksomheder, der er aktive på det europæiske indre marked, konkurrencemæssige fordele på dette marked, fordi den ensartede mærkning er et betydeligt fremskridt i forhold til den eksisterende ordning, der på visse perifere områder stadig er forskellig.

Hr. kommissær Verheugen! Under forhandlingerne i trilogien har vi jo også kort talt om, at transportlovgivningen for disse forbrugsvarer stadig ikke er reguleret ensartet, og at det absolut er værd at overveje at rette vores fokus mod transporten af kemikalier engang i løbet af de næste måneder.

For det andet var det rigtigt, og her er jeg enig med fru Laperrouze fra Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, som vi også har haft et godt samarbejde med, ikke at åbne bilagene, fordi vi ved hjælp af dette skaktræk har kunnet undgå en diskussion som ved Reach. Det har så i enkelte tilfælde betydet, at et eller flere punkter, som vi gerne havde forbedret, ikke er blevet behandlet. Men set i bakspejlet tror jeg, at det var den rigtige fremgangsmåde.

Alligevel vil jeg gerne udtrykkeligt tilslutte mig fru Lapperouzes ønske om, at der skabes en overgangsperiode for de stoffer, der er ændret i bilag 6, og som vi ikke kunne overskue i starten af drøftelserne, da vi havde kæmpet os frem til denne løsning. Det ville glæde mig overordentligt meget, hvis De kort kunne komme ind på dette i Deres svar.

Brugerne af kemiske forbrugsvarer er som regel ikke fortrolige med disse varers sammensætning. Derfor har vi ved drøftelserne om GHS lagt særlig vægt på, at vi gennemfører ordningen på en måde, der er praksisnær for forbrugerne. Her har vi, selv om ikke alle enkelttilfælde har kunnet kigges efter i sømmene, i det mindste for de almindelige forbrugsvarer som f.eks. vaskepulver og opvaskemiddel fundet en løsning, der opfylder målsætningen om på den ene side at informere forbrugerne om de mængder kemikalier, der findes heri, men samtidig også fremover muliggør den vante håndtering af disse produkter på samme måde som hidtil.

Måske kan jeg nævne et eksempel. Tidligere var det kun muligt at benytte opvaskemidler, hvis man anvendte store flasker, der rummede flere liter. Ved hjælp af den stadig mere miljøvenlige produktionsteknik og anvendelse af disse produkter har mængderne af disse opvaskemidler kunnet reduceres stadig mere, og i vores køkkener står der i dag beholdere, der kun rummer 0,3 eller 0,5 l.

Naturligvis er koncentrationen af de kemikalier, der er indeholdt i disse midler, utvivlsomt blevet større. Men dette er for forbrugerne absolut foreneligt med den foreliggende GHS-løsning, fordi vi ved, at forbrugerne omgås disse produkter dagligt, og en overklassificering derfor kunne undgås på dette sted.

Dermed har jeg behandlet alle punkter, der er vigtige for det indre marked.

Guido Sacconi, *for PSE-Gruppen. - (IT)* Fru formand, mine damer og herrer! I en situation som denne, hvor vi alle er enige, risikerer vi at gentage os selv under forhandlingen. Jeg vil kun komme med tre meget korte politiske bemærkninger, eftersom jeg er helt enig med de parlamentsmedlemmer, der lige har talt.

For det første vil jeg naturligvis gerne rose ordføreren for hendes ihærdige arbejde lige fra starten. Allerede på de første møder udviste hun politisk beslutsomhed med det formål at afslutte spørgsmålet under førstebehandlingen - hun tvang os faktisk næsten til det ved at vride armene om på ryggen af os - men vi var alle overbevist om, at det var nødvendigt. Det var nødvendigt med en hurtig vedtagelse af lovgivningen for at opnå en rettidig klassificering af alle stoffer og tage et væsentligt skridt i retning af strengere bestemmelser for at beskytte forbrugernes sundhed og - hvilket jeg er enig i - sundheden hos de arbejdstagere, der anvender disse stoffer inden for mange forskellige sektorer, navnlig i de små virksomheders noget vanskeligere kontekst.

For det andet har vi undgået en af de farer, der lurede, nemlig faren for at genoptage de gamle diskussioner, som vi havde afsluttet med vedtagelsen af Reach-forordningen, som lå mig særligt på sinde. Hvad angår den internationale dimension, tror jeg også, at vi kan være tilfredse med, at Reach i stadig større grad bliver brugt som forbillede på internationalt plan af andre lande, der bruger den som model, når de tilpasser deres egen lovgivning.

Under alle omstændigheder vil de bestemmelser om stoffernes klassificering, som vi skal stemme om nu, blive tilpasset og suppleret, så de svarer til den væsentligste lovgivning om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger, uden at der tilføjes nogen nye elementer.

Endelig skal det understreges, hvilket alle parlamentsmedlemmerne ved, at GHS ikke er det sidste ord, der bliver sagt i spørgsmålet om klassificering og mærkning af stoffer. Man har talt meget om PDT. Vi må ikke glemme, at der er tale om en igangværende proces, hvor man i øjeblikket implementerer det, der allerede eksisterer, og klassificerer de stoffer, som FN allerede har foretaget en risikoanalyse af. Når der foreligger nye resultater om risikokategorierne, og når der er foretaget nye analyser, bliver GHS opdateret tilsvarende. Det er således en løbende proces.

Liam Aylward, for UEN-Gruppen. - (GA) Fru formand! Miljøet og folkesundheden berører alle borgere, og denne lovgivning vedrører direkte begge aspekter. Parlamentet stemte for Reach-systemet, der nu er blevet indført, og som beskytter folkesundheden og miljøet mod farlige kemikalier. Formålet med Reach er at sikre, at fabrikanter og importører registrerer, klassificerer og godkender kemikalier. Et vigtigt element i systemet er at give borgerne oplysninger gennem mærkning af disse kemikalier.

Jeg kan kun rose denne lovgivning og kommissæren, idet EU-systemet sidestilles med FN's GHS - FN's globale harmoniserede system for klassificering og mærkning (UNGHS - UN Globally Harmonised System of Classification and Labelling). Borgerne vil blive informeret om farerne ved kemikalier gennem piktogrammer, der viser risikoen for eksplosion, ildebrand, kræft og forgiftning. Dette vil sikre industrien en række fordele, i takt med at lande over hele verden accepterer GHS-systemet, og borgerne vil få større tillid til kemikalier, der mærkes med symboler og anden klar og specifik mærkning.

Carl Schlyter, for Verts/ALE-Gruppen. - (SV) Hr. formand! Vi taler meget om, at vi tager initiativer på klimaområdet, men hvis vi havde haft et helhedssyn på miljøområdet, ville vi også her have kopieret FN-lovgivningen direkte. Nu udtager vi altså kategori 5, akut toksicitet. Og hvorfor gør vi det? Jo, det gør vi af den bizarre grund, at antallet af stoffer, som skulle klassificeres og mærkes, ellers ville blive øget. Der ligger altså ikke nogen form for miljømæssig eller sundhedsmæssig logik bag. Nej, vi vil ikke kopiere kategori 5, da antallet af stoffer så ville blive øget, selv om formålet med det hele er, at vi skulle have en fælles global standard, som skulle gøre tingene lettere for både handelen og, i dette tilfælde, også for miljøet samt gøre det lettere at informere forbrugerne. Jeg kæmpede for, at vi skulle genindføre kategori 5, akut toksicitet, men det lykkedes desværre ikke.

En anden ting, vi stod bag og rent faktisk fik gennemført sammen med Rådet, var at stoppe forslaget om en reduceret klassificeringsgrænse på 10 kg. Jeg vil gerne takke Rådet for, at det stod fast på sit. Selv Kommissionen ydede en positiv indsats. Hvis forslaget var gået igennem, ville Reach være blevet undermineret. Reach handlede om at undersøge kemikalier, vurdere, om de er farlige, og registrere dem. Men Reach evaluerer og registrerer kun de 30.000 mest anvendte kemikalier, og det dem med højest volumen. De øvrige 70.000 kemikalier, vi anvender, skulle håndteres med denne lovgivning. Derfor er det rigtig godt, at vi beholdt den, og at der ikke blev tale om nogen nedre grænse for, hvornår der skal klassificeres. Hvis forslaget var gået igennem, ville Reach ikke have haft sit supplement i GHS. Jeg er rigtig glad for, at det ikke blev sådan, og derfor støtter jeg dette.

Jeg er også glad for, at det lykkedes os at stoppe en unødigt opdeling i kategorier for dyretest, f.eks. øjenirritationstest.

Med de to sejre bag os kan jeg stemme for betænkningen. Jeg vil så virkelig understrege, at nu da det ikke lykkedes os at få de meget farlige PBT-kemikalier og en prioriteringsliste for undersøgelse med her og nu, så fik vi i hvert fald en tekst om, hvordan vi skal håndtere dette på FN-plan, og at det skal inkluderes i FN-systemet. Nu ønsker jeg virkelig at se Kommissionen arbejde hårdt for at opnå det mål, for det er meget vigtigt. Ellers får vi en helt mislykket kemikaliepolitik. Det er meget vigtigt, at disse stoffer nu kommer hurtigt gennem FN-systemet, eftersom det ikke lykkedes os at tage det første skridt her.

Hvad sker der så for forbrugerne? De bliver ikke så velinformede, som de kunne være blevet, om kemikaliers farlighed, og det er trist. Men de får under alle omstændigheder en anstændig standard og en grundlæggende beskyttelse mod farlige kemikalier. Så i sidste ende blev det et kompromis, som ingen er tilfreds med, og det er måske typisk det, der sker.

Avril Doyle, for PPE-DE-Gruppen. - (EN) Fru formand! Kemikalier er en naturlig og vigtig del af miljøet. Selv om vi ofte ikke tænker over det, anvender vi kemikalier hver dag. Den moderne verden kunne ikke fungere uden kemikalier. De holder vores fødevarer friske, vores kroppe rene, de hjælper vores planter med at gro og de anvendes som brændstof i vores biler. Hvis vi anvender og håndterer kemikalierne korrekt, giver de os mulighed for at leve et længere og sundere liv.

Dette forslag til forordning, der supplerer Reach og sidestiller EU's system for klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger med FN's globale harmoniserede system, er et fornuftigt og afbalanceret forslag.

Hvis vi ønsker at udnytte fordelene ved kemikalier, uden at dette bliver urimeligt omkostningskrævende, er vi nødt til at acceptere de potentielle risici. Vi er derfor nødt til at finde en balance mellem risici og fordele og kontrollere risiciene ved kemikalier gennem en omhyggelig mærkning, videnskabeligt baseret lovgivning og innovative teknologier. Vi er også nødt til at finde en balance mellem en korrekt gennemførelse af EU's internationale forpligtelser, som vi indgik inden for rammerne af De Forenede Nationers Økonomiske og Sociale Råd efter verdenstopmødet om bæredygtig udvikling, der blev afholdt i Johannesburg i september 2002, og samtidig undgå at pålægge virksomhederne unødvendige byrder i form af en upraktisk og alt for krævende mærkning.

Jeg har i denne forbindelse stillet en række ændringsforslag til forslaget. Det er efter min opfattelse navnlig vigtigt at sikre, at klassificeringen af produkter ikke skaber forvirring hos forbrugere og leverandører af sundhedstjenester. Alt for mange oplysninger er det samme som ingen oplysninger. Dette er baggrunden for mit ændringsforslag om emballering af produkter, der f.eks. har en særlig form, eller som er så små, at det er teknisk umuligt at mærke dem. I disse tilfælde bør mærkningsoplysninger om risici gives på en anden passende måde, f.eks. ved hjælp af et vedhæftet mærkat.

Jeg vil navnlig gerne takke ordføreren, fru Sartori, for hendes støtte til mine ændringsforslag og for hendes fremragende indsats i forbindelse med udarbejdelsen af denne betænkning.

Selv om de eksisterende bestemmelser vedrørende identificering og videregivelse af oplysninger om kemikaliers farlige egenskaber på mange områder er ens, er nogle af forskellene store nok til at resultere i forskellige klassificeringer, mærkninger og sikkerhedsdatablade. Det globale harmoniserede system (GHS) vil forhåbentlig forene disse forskellige klassificeringer på en effektiv måde. Fordelene ved anvendelsen af kemikalier mere end opvejer risiciene, navnlig efter indførelsen af lovgivningen om registrering, vurdering og godkendelse af kemikalier, den såkaldte Reach-forordning.

Vi skal være klar over, at kemikalier kan indebære potentielle risici for menneskers sundhed og miljøet i de enkelte faser, lige fra produktion til håndtering, transport og anvendelse. Det forventes i denne forbindelse, at GHS-aftalen mellem FN og EU vil sikre en bedre beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, og den vil desuden skabe større klarhed for virksomhederne, navnlig de virksomheder, der er involveret i international handel.

De potentielle, men kontrollerbare risici ved kemikalier understreger behovet for en lovgivning baseret på en globalt harmoniseret tilgang til emballering og mærkning af kemikalier, og det glæder mig i denne forbindelse, at Rådet og Parlamentet blev enige om en tekst den 27. juni, og jeg ønsker på ny vores ordfører tillykke med hendes arbejde med dette komplekse, men meget vigtige spørgsmål.

Jens Holm, for GUE/NGL-Gruppen. - (SV) Hr. formand! Det er især dem, der arbejder med fremstilling af kemikalier, der rammes særligt hårdt. Ifølge en finsk undersøgelse udsættes ca. 32 millioner EU-borgere hver dag for kræftfremkaldende kemikalier på arbejdspladsen.

Det er vores pligt at forbyde de farligste kemikalier og i almindelighed føre kontrol med alle kemikalier. Det var det, der var formålet med kemikalieloven Reach, som vi vedtog sidste år. Man kan diskutere resultatet af Reach. Jeg synes selv, at slutresultatet blev udvandet og pillet fra hinanden af industrilobbyen, men nu findes den i hvert fald - verdens mest omfattende kemikalielov.

GHS, det globale harmoniserede system for klassificering og mærkning af kemikalier, er en fortsættelse af og et supplement til Reach. GHS tager sigte på at informere arbejdere og forbrugere om kemikalierne. Formålet er, at de tusindvis af stoffer og blandinger, der findes rundt omkring os, skal klassificeres og mærkes. GHS er faktisk en FN-konvention, som vi nu skal gennemføre på EU-plan. Når GHS er blevet gennemført - det bliver desværre ikke før 2010 for stoffer og så sent som 2015 for blandinger - skal alle kemikalier være lette at identificere. Det handler om bedre information til de millioner af arbejdere, som hver dag kommer i kontakt med kemikalier, og til forbrugere, som skal vide, hvad de køber. Mærkningen kommer også til at føre til en bedre folkesundhed generelt og for miljøet.

Industrien kan glæde sig til en mere overensstemmende lovgivning, som kommer til at lette den internationale handel. Det er et stort skridt fremad, og det er grunden til, at vi i GUE/NGL-Gruppen støtter dette kompromis.

Men det er beklageligt, at vi ikke nåede helt frem. Kemikalier, som er giftige, persistente og bioakkumulative, de såkaldte PBT'er, vil ikke blive mærket. I stedet betyder dette kompromis, at spørgsmålet om PBT'er bliver håndteret på FN-plan. Det er en alvorlig mangel i aftalen. Hvorfor ikke bestemme, at PBT-kemikalierne skal have samme status som alle de andre og også mærkes? Nu må man håbe, at andre lande udøver pres med hensyn til spørgsmålet om PBT-kemikalierne. Jeg tror også, det bliver tilfældet på sigt.

På trods heraf er dette et godt kompromis, som kommer til at betyde, at millioner af europæere - arbejdere og forbrugere - får mere information om de titusindvis af kemikalier, vi er omgivet af. For alle, som rammes af kræft, allergi eller hudsygdomme som følge af kemikalier, er dette en stor og vigtig beslutning!

Graham Booth, for IND/DEM-Gruppen. - (EN) Fru formand! Nu hvor Reach-forordningens forfærdelige indvirkning på produktionsindustrien, navnlig de mindre virksomheder, begynder at kunne mærkes, og antallet af dyreforsøg stiger kraftigt, kommer der en række yderligere instrukser i form af A6-0140/2008 fra fanatikerne i verdensregeringen UNESCO om, hvordan resultaterne af dens tidligere idé skal klassificeres, mærkes og emballeres.

Den erhvervsmæssige og politiske elite, som EU bygger på, og som har et fælles stærkt ønske om antidemokratisk global dominans, skynder sig at efterleve disse instrukser, præcis som de gjorde i forbindelse med gennemførelsen af Reach. De forsikrede igen og igen om deres gode hensigter, der muligvis kan beskytte eller narre deres såkaldte aktører her og nu, men som ikke vil tilfredsstille de mange arbejdsløse, som allerede er begyndt at blive resultatet af disse foranstaltninger.

Magthaverne anerkender den offentlige mening i meget begrænset omfang i ændringsforslag 10, 12, 39 og 42 om prioritering af reduktionen af dyreforsøg under visse omstændigheder frem for overholdelse af lovgivningen til punkt og prikke. Jeg har ladet mig fortælle, at dette skyldes pres fra de indflydelsesrige miljøgrupper, hvis støtte EU er stærkt afhængig af, og det er vel at strække sig for langt for at imødekomme dem at prioritere ikkemenneskelige primaters velfærd højere end menneskers velfærd, hvilket sker i ændringsforslag 40. Det er imidlertid en sjældenhed at finde noget, der fortjener en positiv modtagelse i den undertrykkende og tvangsagtige EU-lovgivningsproces, der er værd at bemærke.

Hvad det øvrige angår, er der ingen grund til, at fornuftige sikkerhedsstandarder ikke kan vedtages på frivillig basis af demokratiske nationalstater med uafhængige domstole og fri offentlig adgang til domstolene. Overstatslige bestemmelser forekommer muligvis at være en nem løsning, men den tildelte centraliserede magt, der ikke drages til ansvar, forskrift på grundlag af forskrift uden mandat, er ikke blot deres svaghed, men den primære forfærdelige konsekvens af sådanne bestemmelser.

Påstanden i betragtning 7 om, at denne lovgivning vil sikre en konkurrencemæssig fordel for industrien, og som tilføjet i ændringsforslag 1, især for små og mellemstore virksomheder, er ganske enkelt latterlig. Som altid vil EU's magtfulde store virksomheder drage fordel af deres mindre konkurrenters undergang. De vil blive endnu større fisk i en mindre dam eller vende sig mod tredjelande, og handelsvirksomheder i tredjelande vil overhovedet ikke underkaste sig EU og EU's latterlige restriktioner, men vil handle med hinanden med langt større fortjeneste end med os. Opsvinget er forbi. Recessionen er indtruffet, og vores økonomier synker som stene som følge af EU-regulering, herunder A6-0140/2008.

Ethvert parlamentsmedlem, der er med på denne fede fidus, kan fortælle sine vælgere, hvad det passer ham, på deres eget sprog uden at være bange for, at de vil overhøre, hvad hans kolleger i andre stater fortæller sine

vælgere. Der er ikke et samlet EU-vælgerkorps, og det vil der ikke være, før alle om måske 100 eller 200 år taler det samme sprog, og indtil da vil EU-demokratiet være en vittighed, og endda en sort og farlig vittighed. Parlamentsmedlemmernes privilegier er imidlertid enorme. Hvorfor skulle De bekymre Dem om dette eller om de vanvittige love, som virker imod hensigten, og som De til stadighed gummistempler? Og hvorfor skulle De tage notits af, at jeg går på pension ved månedens udgang? Da jeg læste ændringsforslag 28, gik det op for mig, hvorfor jeg har fået nok af alt dette idioti. Der står: "Præparat: blandinger eller opløsninger, der er sammensat af to eller flere stoffer. Udtrykkene "blandinger" og "præparater" er ensbetydende. Hvordan i alverden skulle vi overleve uden denne overdrevne barnepigestat, der forklarer os den slags, og hvordan i alverden er det lykkedes mig at nå den modne alder af 68 år, selv om jeg brugte mine barndomsår på at gnave blyholdig maling af trærammen på min tremmeseng? Jeg går ud fra, at det gav mine antistoffer noget at bestille, dengang vi rent faktisk havde antistoffer.

Enhver byrdefuld regulering bringer EU tættere på et sammenbrud. Det glæder mig, men jeg fordømmer den skade, som De påfører 27 tidligere demokratier for hvert katastrofale år, der går.

Jim Allister (NI). - (EN) Fru formand! Det er efter min opfattelse helt åbenlyst, at beskrivelsen af farer på emballagen ikke bør variere fra land til land, idet kemikalier fremstilles og handles globalt. Dette ville være til skade for forbrugerne og til ulempe for de virksomheder, der beskriver farerne nøjagtigt.

Jeg har imidlertid bemærket, at for indeværende er det "globalt harmoniserede" system ikke særlig globalt. Det er mere sporadisk end globalt. Gad vide, om andre lande vil følge EU's eksempel og indføre dette FN-system, og hvad kan følgerne blive for virksomheder i Europa, hvis dette ikke sker?

Vi skal finde en balance i forbindelse med gennemførelsen af disse foranstaltninger. For det første er det af afgørende betydning, at der ikke sker en overklassificering af produkter, hvilket kunne forvirre forbrugere og leverandører af sundhedstjenester.

For det andet er vi nødt til at opfylde disse internationale forpligtelser uden at pålægge vores virksomheder unødvendige byrder. En række virksomheder har givet udtryk for bekymring over gennemførelsesomkostningerne. Der vil være store udgifter til it, uddannelse og nyemballering, som vi ikke må undervurdere, navnlig for små virksomheder. Jeg er enig i, at SMV'er kunne blive ofre, navnlig hvis de handler med tredjelande, hvor disse omkostninger meget vil kan være højere, end de kan bære.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (FI) Fru formand! Vi har ikke glemt forhandlingen om den nye europæiske kemikalieforordning Reach. Det har været en af de vanskeligste lovgivningspakker i denne periode. Den forordning om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger, som vi behandler nu, er til dels baseret på og supplerer den Reach-forordning, som netop er trådt i kraft. Derfor gav den anledning til en række spørgsmål på forhånd.

Kommissionens ønske om en aftale ved førstebehandlingen forekom i starten at være for ambitiøst, da Parlamentet tidligere havde givet udtryk for sin interesse i kemikalielovgivning. Jeg kan derfor kun beundre min kollega fru Sartoris troværdige indsats og ledelse af udarbejdelsen af denne tekniske betænkning, og at det er lykkedes hende at undgå fristelsen til at revidere forordningen for meget og f.eks. indføje nye punkter og klassificeringer af stoffer i bilagene, hvilket ville have forsinket og endog forhindret forordningens ikrafttræden.

Den betænkning, som vi behandlede i udvalgene, vil sandsynligvis kunne opfylde forordningens målsætninger, navnlig om harmonisering og forenkling af lovgivningen. GHS og Reach supplerer hinanden og vil ikke blot lette arbejdet for producenterne og distributørerne af kemikalier. En klar og sikker mærkning vil genskabe forbrugertilliden til kemikalier.

Da vi påbegyndte arbejdet i udvalget, var medlemmerne bekymret over, om GHS-forordningen ville betyde, at en lang række vaske- og rengøringsmidler f.eks. også ville blive klassificeret som ætsende. Hvis dette var tilfældet, ville f.eks. midler til rensning af rør og flydende opvaskemidler få samme klassificering og emballagemærkning, således at forbrugerne ikke ville være i stand til at skelne mellem farlige produkter og mildere vaske- og rengøringsmidler. Nu afspejler klassificeringerne af stoffer imidlertid deres reelle potentielle farer i forventeligt omfang.

Formålet med dette system, der er baseret på en FN-aftale, er, at der skal anvendes de samme kriterier for klassificering og mærkning af kemikalier og for bestemmelser om transport, salg og anvendelse af kemikalier over hele verden. Aftalen vil være fuldt operationelt inden udgangen af 2008, og vi har således endnu et par måneder at løbe på.

Gyula Hegyi (PSE). - (EN) Fru formand! Den globale harmonisering af klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger skal hilses velkommen, og EU bør spille en ledende rolle med hensyn til at beskytte vores borgere mod farlige kemikalier. Det er FN, der står bag hele initiativet, og det er således et globalt projekt. Det globalt harmoniserede system er et lovende tegn på globalt samarbejde på miljøområdet. Derfor støtter jeg vedtagelsen af kompromisteksten i forbindelse med Sartori-betænkningen.

Jeg har stillet over 20 ændringsforslag for at sikre en korrekt mærkning og sikker anvendelse af kemikalier. 17 af disse ændringsforslag blev støttet af Miljøudvalget. Miljøudvalget vedtog imidlertid også en række ændringsforslag stillet af ordføreren, der vil forringe forbrugernes rettigheder med hensyn til information om farerne ved kemikalier i produkter.

Jeg stemte imod disse forslag sammen med Den Socialdemokratiske gruppe, fordi forbrugernes interesser er af afgørende betydning for os. Det glæder mig, at det nye kompromis ikke omfatter disse ændringsforslag, der går imod forbrugernes interesser, og jeg foreslår derfor medlemmerne at stemme for. Jeg er ikke helt tilfreds med kompromisteksten, men vi kan ikke forsinke indførelsen af GHS i vores lovgivning.

Lad os acceptere, at virksomheder som et grundlæggende princip ikke bør henvise til hensynet til beskyttelse af fortrolige forretningsoplysninger, når de markedsfører farlige kemikalier. Forbrugerne skal have ret til alle nødvendige oplysninger om farer.

Djævelen ligger naturligvis i detaljen, og vi må således se, hvordan GHS kommer til at fungere i praksis, hvordan industrien vil angive faresymbolerne på produkterne, og om forbrugerne forstår symbolerne og advarslerne. Oplysningerne bør være klare og let forståelige. I det hele taget håber jeg, at GHS vil blive et godt redskab til at præsentere resultatet af Reach for borgerne, således at forbrugerne får større tillid til kemikalier, hvilket også vil være til industriens fordel.

Min assistent, Gergely Simon, der har arbejdet meget med dette spørgsmål og med andre spørgsmål, forlader Parlamentet i den nærmeste fremtid. Jeg vil gerne takke ham for hans bidrag til vores fælles målsætning, nemlig et Europa med større kemikaliesikkerhed.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). - (DE) Fru formand! Vi ved alle, at kemikalier produceres og markedsføres over hele verden, men risiciene er også globale. Derfor har vi brug for retningslinjer i form af klare globale klassifikationer og mærkninger. Jeg havde gerne set, at EU fungerede som lokomotiv for en meget klar mærkning og en stærk forbrugerbeskyttelse. Men jeg har hørt rigtig mange talere her, der ønsker, at EU ikke skal være et lokomotiv, men derimod skal tage plads i bremsehuset.

Jeg kan leve med denne politiske enighed, men lykkelig for den er jeg ikke. Vi har ganske vist opnået, at der er taget et vigtigt skridt i retning af større sikkerhed for mennesker og miljø. Det glæder mig også, at det til trods for, at betænkningen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed er alt for venligssindet over for industrien, når det gælder tærskelværdierne for mærkningen - datamængderne ved klassifikationen skulle jo anføres på etiketten - er lykkedes at begrænse skaderne under forhandlingerne med Rådet og Kommissionen. Det glæder mig, at der ikke længere findes nogen mængdemæssig tærskelværdi for mærkningspligten og ingen accepterede smuthuller for industrien, og at det fastlagte klassificeringssystem fokuserer på alternativer til dyreforsøg.

Men jeg havde også gerne set, at mærkningen af vanskeligt nedbrydelige, bioakkumulerende og toksiske stoffer var blevet forbedret, og at vi havde indført en ny kategori for akut toksicitet, for det er et virkelig aktuelt punkt, hvor vi skulle have vist vilje til at handle. Vi har derfor efter min mening i dag sendt et vigtigt signal om større sikkerhed for mennesker og miljø. Men vi må ikke hvile på laurbærrene. Vi må derfor også fremover beskæftige os med emnet, og da skal der udbedres en hel del ting.

Jean-Claude Martinez (NI). - (FR) Fru formand! Der findes allerede globale regnskabsregler, globale fødevarerstandarder i Codex Alimentarius, globale skattestandarder og FN-baserede konventioner om dobbelt beskatning. Nu skal vi have globale standarder for mærkning, klassificering, emballering og mængden af kemiske stoffer.

Den globale lovgivning fra FN's Økonomiske og Sociale Udvalg fra 2002, det generelle harmoniserede system, gennemføres i fællesskabsretten.

Global harmonisering er bestemt nyttig for alle - forbrugere, brugere, SMV'er - men ud over disse 2.000 sider og procedurer, bilag og lister viser forordningen, at den europæiske standardisering ikke er tilstrækkelig til at håndtere globale problemer. Globale problemer kræver globale løsninger, hvilket betyder, at den britiske

premierminister, Gordon Brown, har ret i, at det europæiske niveau, sammenlignet FN-niveau og globalt niveau, bliver mere og mere forældet og, i sidste instans, ubrugeligt.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Det er ikke længere acceptabelt, at der gælder forskellige nationale bestemmelser om handel, navnlig med farlige stoffer, i det indre marked. Harmonisering af klassificeringen og mærkningen af farlige stoffer er en god nyhed for forbrugerne, da den foreslåede harmonisering øger beskyttelsen af deres sundhed og miljøet. Det er også en god nyhed for den europæiske industris konkurrenceevne, at denne komplekse forordning om transport, salg og anvendelse af farlige stoffer ikke kun kommer til at gælde i EU, men også i andre lande verden over takket være FN's henstillinger.

Forordningen hænger sammen med Reach, men der indføres desuden fareklasser og -kategorier. Etiketterne kommer til at omfatte håndteringsinstrukser og obligatoriske grafiske symboler og piktogrammer, der er forståelige for mennesker i hele verden. Nye krav til emballage og lukninger vil sikre, at beholdere ikke åbnes af børn, og der vil desuden være mærkning for blinde. Kritikerne advarer mod de store omkostninger forbundet med ny emballering, udarbejdelsen af "sikkerhedsdatablade" og indførelsen af nye emballeringsteknologier. Jeg er imidlertid overbevist om, at disse udgifter på kort sigt vil være lavere end de langsigtede besparelser som følge af ophævelsen af den nuværende forskelligartede mærkning af produkter alt afhængig af bestemmelsessted. Der er også blevet taget tilstrækkeligt hensyn til industrien i forbindelse med fastsættelsen af gennemførelsesperioden, der strækker sig over perioden 2010-2015.

Det glæder mig meget, at det er lykkedes Amalia Sartori at nå frem til et fremragende kompromis med Parlamentet og Rådet. Efter mange måneders diskussion om bestemmelserne i Kommissionens forslag lykkedes det hende at sikre store forbedringer og en balance, og jeg opfordrer derfor kraftigt medlemmerne til at vedtage forslaget i morgen ved førstebehandling. Det er et eksempel på det fremragende arbejde, der udføres af Parlamentets ordførere i samarbejde med Rådets og Kommissionens hold.

Genowefa Grabowska (PSE). - (PL) Fru formand! Vi drøfter i dag en meget vigtig forordning udarbejdet på grundlag af en debat og en efterfølgende FN-afgørelse. Alle medlemsstater, og ikke blot FN, spillede en meget aktiv og vigtig rolle i denne debat, der mundede ud i Det Økonomiske og Sociale Råds vedtagelse af et globalt harmoniseret system for klassificering og mærkning, navnlig EU, men også Kommissionen. Det system, der blev udformet her, er således også vores system. Det er således positivt, at vi nu tilpasser vores bestemmelser om anvendelse af kemikalier til dette system, samtidig med at vi sikrer og ønsker at sikre, at vores borgere - EU-borgerne - beskyttes, og at vores miljø også beskyttes mod følgerne af anvendelsen af farlige stoffer, idet formålet med denne harmonisering, klassificering og mærkning af farlige stoffer er at forbedre sundhedsbeskyttelsesniveauet samt miljøets tilstand.

Kemi har samme indvirkning på mennesker verden over. Når man køber et produkt, er det ikke nødvendigt at vide, hvad det består af. Man bør imidlertid vide, at man køber et sikkert produkt. Man bør kunne stole på producenten og på det indkøbte produkt. Vi skal i denne forbindelse sætte ind med mærkning, der stadig varierer meget. Et produkt, der mærkes som farligt i en stat, er giftigt i en anden stat og skadeligt i en tredje stat. Økonomien og handelen med kemiske stoffer kan overhovedet ikke fungere på denne måde. Derfor glæder jeg mig over vores betænkning og drøftelse i dag. Vi drøfter efter min opfattelse et meget vigtigt spørgsmål.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på et sidste aspekt, nemlig konsekvenserne af behovet for at informere om mærkning. Jeg tænker på de oplysninger, som alle de aktører, der beskæftiger sig med affaldshåndtering, har brug for. Kemiske affaldsprodukter der har og fortsat vil have enorm betydning for vores miljø, skal også omfattes af affaldshåndtering, der afslutter hele cyklussen for håndtering af kemiske produkter og stoffer og senere hen for bortskaffelse af et farligt produkt. Lad os give de europæiske borgere et godt produkt, og lad os give dem en følelse af kemisk sikkerhed.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Det glimrende stykke arbejde, som fru Sartori har udført, lader til at være et optimalt lovgivningsresultat, når det gælder om at ajourføre visse aspekter af behandlingen af kemiske stoffer og således sikre en bedre regulering af dem. Det er prisværdigt, at betænkningen ikke alene er i tråd med FN's harmoniseringsprogram, men også er konsekvent og tager højde for både producenterne og forbrugernes krav samt miljøkravene, for så vidt som dette er objektivt muligt.

Som sædvanlig er nogle af parlamentsmedlemmerne ikke helt tilfredse, og jeg har indtrykket af, at det skyldes en ideologisk radikalisering over for den teknologiske og videnskabelige udvikling, hvor man alt for ofte forsøger at pådutte os noget under påskud af at ville beskytte miljøet. Sjovt nok gør man af helt andre årsager

det samme i lande uden for EU, først og fremmest Kina, som lader økonomien gå forud for alting og tillader fremstilling, transport og oplagring af kemikalier på betingelser, der er i alvorlig strid med alt det, vi med rette ønsker at beskytte her.

Sartori-betænkningen er et vigtigt skridt i den rigtige retning, eftersom den harmoniserer stoffernes klassificering og mærknings- og emballeringsbestemmelserne for farlige stoffer og blandinger. Dette er så afgjort med til at forbedre sikkerheden og forebygge risiciene for forbrugernes og arbejdstagernes sundhed og sikkerhed og for miljøet.

Som det er nu, kan det samme stof blive klassificeret på meget forskellige måder i de enkelte lande, eftersom de anvender forskellige klassificeringssystemer, og disse forskelle kan være så store, at de udgør en risiko. F.eks. bliver stoffer, der i Europa klassificeres som farlige, i Kina markedsført uden særlige advarsler på etiketten.

Ikke alene skaber denne situation en uretfærdig konkurrencefordel, den udgør også en alvorlig fare for alle forbrugere, og selv om De ofte kritiserer dette, er det desværre i endnu højere grad tilfældet på et globalt marked.

Åsa Westlund (PSE). - (SV) Fru formand! Jeg må erkende, at min viden om kemikalier var relativt begrænset, da jeg begyndte at arbejde med miljøspørgsmål. Jo mere jeg har lært, jo mere skeptisk forholder jeg mig dog til, at vi anvender en så stor mængde kemikalier i samfundet i dag. For ikke så længe siden læste jeg f.eks., at forbruget af kemikalier, som anvendes til rengøring i almindelige husholdninger, er steget dramatisk i mit hjemland, Sverige. Der er ingen, der ved, hvordan det rent faktisk påvirker vores sundhed. Men vi ved, at flere børn allerede i dag, alene i Sverige, tvinges til at tage på skadestuen hvert år, fordi de har indtaget husholdningskemikalier, som er akut toksiske, på trods af at kemikalierne i dag netop er forsynet med en advarselmærkning med information om, at de er akut toksiske.

Denne advarsel vil nu som følge af vores beslutning senere i dag desværre forsvinde fra mange produkter. Jeg forsøgte sammen med nogle parlamentsmedlemmer at ændre på dette og få gennemført, at denne mærkning af almindelige husholdningsprodukter skulle bibeholdes. Sådan bliver det ikke. Det beklager jeg dybt, da det betyder, at vigtige forbrugerinformationer går tabt.

Alligevel bifalder jeg, at EU nu får en harmoniseret klassificerings-, mærknings- og emballeringslovgivning som supplement til Reach, og at den er blevet udarbejdet på grundlag af den frivillige internationale ordning, som allerede findes. Det gør tingene lettere for både forbrugere og virksomhederne. Når vi har truffet denne beslutning her i dag, er det afgørende, at alle nationale ansvarlige myndigheder påtager sig deres ansvar og på en god måde får informeret om den nye mærkningsordning, ikke alene over for virksomhederne, men også bredt over for forskellige forbrugergrupper.

Jeg vil derfor opfordre Kommissionen og Günter Verheugen til at følge op på, hvordan og med hvilke resultater dette rent faktisk sker, så vi ved, om de europæiske forbrugere forstår, hvad mærkningen betyder fra nu af.

Rovana Plumb (PSE). - (RO) Fru formand! Med dette forslag til forordning samt de andre to forslag, forordningen om vaske- og rengøringsmidler og beslutningen om at ændre følgelovgivningen, harmoniseres den europæiske og globale lovgivning om klassificering, emballering og mærkning af kemikalier. Gennemførelsen af denne lovgivning vil få gunstige indvirkninger for menneskers sundhed, miljøbeskyttelsen og den kemiske industri, og det er meget vigtigt at sikre, at handelen udvikles under sikre forhold, og at forbrugere informeres.

Gennemførelsen af GHS skal samordnes med håndhævelsen af Reach-direktivet for producenter, dvs. de omkring 27.000 producenter i EU, hvoraf 95 % er SMV'er, og med udviklingen af handelen med lande uden for EU, der tegner sig for 25 % af EU's handel. Jeg opfordrer Kommissionen til ikke at opgive forslaget om håndhævelse af den nye forordning i hele produktets livscyklus, herunder når produktet er blevet til affald.

Jeg vil gerne lykønske ordføreren med hendes arbejde.

Edit Herczog (PSE). - (HU) Fru formand! Jeg vil gerne indledningsvis takke kommissionen og ordførerne, fordi det er lykkedes dem at skabe en konstruktiv debat om FN-forslaget og den Reach-plan, som vi vedtog tidligere, og dette har ført til fremskridt. Set ud fra Udvalget om det Indre Markeds, forbrugernes og virksomhedernes synspunkt er den største fordel standardiseret mærkning. Vi må ikke glemme, at kemiske stoffer ikke bliver mere sikre på grund af mærkningen! Hvis forbrugere anvender disse stoffer på en mere sikker måde og foretager et bedre valg, vil sikkerheden blive øget, og vi må derfor fastslå, at dette lovforslag er et fremskridt i denne forbindelse, og at det bør hilses velkommen. Endelig vil jeg gerne henlede

opmærksomheden på, at EU har bakket op om FN, og vi skal nu i samarbejde med FN gøre vores yderste for at sikre, at resten af verden også indfører en sådan lovgivning. Jeg foreslår dette, således at andre lande i verden, inden for rammerne af det transatlantiske økonomiske råd og i andre internationale fora vil følge vores eksempel og indføre en sådan lovgivning om kemikalieindustrien.

Alessandro Foglietta (UEN). - (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne lykønske ordføreren, fru Sartori, skyggeordførerne, Rådet og Kommissionen med indgåelsen af aftalen om GHS-pakken under førstebehandlingen.

Det er lykkedes os at nå den målsætning, vi havde sat os, nemlig hurtigt at få det nye system op at køre i overensstemmelse med Reach-forordningen, idet vi samtidig sikrer et højt miljø- og sundhedsbeskyttelsesniveau og opfylder de handelsmæssige krav fra virksomhederne, der nu får nemmere ved at komme ind på de udenlandske markeder.

Når først GHS er trådt i kraft, kan virksomhederne arbejde efter et fælles klassificeringssystem for stoffer, der er harmoniseret på internationalt plan, og som bl.a. giver nemmere adgang til lovgivningen om stoffer via Det Europæiske Kemikalieagentur. Med denne forordning, der anvender de internationale kriterier for klassificering og mærkning af farlige stoffer og blandinger i EU, bliver virksomhederne klar til at bevæge sig ind på det globale marked. Den medfører også klare fordele for forbrugerne, som lettere vil kunne genkende de farlige stoffer såsom giftige, irriterende og ætsende stoffer.

GHS-mærkningssystemet, som er let at forstå med sine ensartede piktogrammer, vil gøre det nemmere at identificere risikoen ved de stoffer, der er indeholdt i hverdagsprodukter såsom vaskemidler og sæbe. Desuden vil GHS, som kræver særlige sikkerhedslukninger for at forsegle emballagen for mange stoffer, være med til at beskytte børnene mod farlige ulykker i hjemmet som følge af indtagelse af giftige eller ætsende stoffer ved et uheld.

GHS vil selvfølgelig kræve en vis indsats fra virksomhedernes side, ikke mindst de små og mellemstore virksomheder, som skal blive fortrolige med det nye system. Systemet indfører nemlig syv nye risikokategorier og en ny klassificering af transportsystemet. Derfor glæder det mig meget, at vi fik en aftale i stand med Rådet, hvor man også tager højde for behovet for støtte, information og indkøring, ikke mindst for de små og mellemstore virksomheder.

I aftalen tages der også højde for det ønske, som alle parlamentsgrupper gav udtryk for om at begrænse dyreforsøg og enhver gentagelse af dem mest muligt. Af alle disse årsager vil min gruppe stemme for den foreslåede pakke.

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Fru formand! Jeg vil bare svare på det, Graham Booth sagde om, at miljøbevægelsen vil beskytte mennesker, men ikke dyr. Jeg tror, han har misforstået det. Det handler om klassificering. I de tekster, som Graham Booth refererer til, står der, at man ikke må foretage blandinger med en kemisk blanding udelukkende for at havne under en vis grænse med henblik på klassificering, at man ikke må udføre en masse dyretest for at undgå mærkning. Det ville nemlig betyde, at vi får kemikalieblandinger, som indeholder farlige stoffer, men af forskellige slags, og som derfor ikke når helt op til mærkningsgrænsen. Formålet skulle i disse tilfælde altså være at udføre dyretest alene for at undgå mærkning. Det er derfor, vi har brug for disse tekster.

På dette område går dyresundhed og menneskesundhed hånd i hånd. Dyreforsøg undgås, men mennesker får ordentlig information om kemikalierne, så de kan vedtage konkrete foranstaltninger for at beskytte sig mod dem. Graham Booth har virkelig misforstået det!

FORSÆDE: Martine Roure

Næstformand

Günter Verheugen, næstformand i Kommissionen. - (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Denne meget intensive og helt igennem livlige forhandling har vist, at vi har at gøre med et vigtigt og vidtrækkende emne. Jeg er sikker på, at vi i dag nok kan konstatere, at det mangeårige intensive lovgivningsarbejde vedrørende den kemiske industri og produktionen og anvendelsen af kemikalier i Europa har nået en afslutning med dette skridt.

Jeg vil også med al tydelighed sige følgende om det smukke billede, som fru Breyer har anvendt: Vi sidder i lokomotivet, og hvem er det, der sidder i bremsehuset? Én ting skal man ikke være i tvivl om: Hvad angår kemikalielovgivning, er EU hele verdens lokomotiv. Intetsteds findes der bestemmelser som dem, vi har

indført, og intetsteds stilles der krav til den kemiske industri, som vi gør. Kommissionen er afgjort af den formening, at vi i forbindelse med den horisontale lovgivning for denne sektor nu har brug for et par år til at realisere alt det, vi allerede har besluttet, og at vi ikke straks igen bør lægge store planer. Reach-lovgivningen fastsætter jo af gode grunde kontrolperioder, og vi bør også virkelig overholde de kontrolperioder nøje, som lovgivningen foreskriver. Dvs. at Kommissionen altid vil fremlægge betænkningerne og stille forslagene rettidigt. Men hvad angår store horisontale initiativer, så siger jeg endnu en gang, at Kommissionen ikke har til hensigt at stille yderligere forslag inden for en overskuelig fremtid.

Også med hensyn til dette systems globale effektivitet kan jeg berolige Dem. Alle de informationer, jeg har til rådighed, viser, at alle, der er berørt på verdensplan, arbejder intensivt på at gennemføre det system, som FN har vedtaget. Vi ligger entydigt i spidsen, hvad angår den faktiske gennemførelse. Jeg tror, at en hel række vigtige lande i verden netop venter på, hvad der er sket her i dag, fordi de i forbindelse med deres egen lovgivning, ved deres egen gennemførelse, gerne vil holde sig det for øje, som vi gør i EU. Jeg regner med, at vi nu i en hel række lande meget hurtigt vil opleve, at processerne afsluttes.

Hr. Schwab har opkastet et meget interessant spørgsmål om, hvorvidt vi bør have overgangsperioder for de konserveringsgrænseværdier i bilag 6, der er blevet strøget i forbindelse med kompromiset mellem lovgiverne. Jeg kan kun sige, at Kommissionen ikke har noget problem med overgangsperioder. Personligt anser jeg dem endog for absolut nødvendige og rimelige. Det, der ikke står i loven, er imidlertid ikke tilfældigt. Det er en del af det samlede kompromis, og ved afvejningen af alle forhold mener jeg ikke, at det havde været rigtigt af Kommissionen at lade kompromiset at falde på gulvet på grund af dette spørgsmål om overgangsperioder. Men vi vil være opmærksomme på, at lovgiverens hensigt realiseres på passende måde.

Jeg har de samme betænkeligheder som dem, der er bekymret over dyreforsøg. Jeg håber meget, at denne lovgivning ikke medfører en stigning i antallet af dyreforsøg. Det er vigtigt, at dyreforsøg med primater under alle omstændigheder er forbudt i forbindelse med denne lovgivning. Jeg vil endnu en gang helt tydeligt sige, at denne Kommissions politik med al energi sigter mod, at dyreforsøg skal mindskes mest muligt. For mig betyder det i første omgang, at vi skal øge vores bestræbelser yderligere for at finde frem til anerkendte, alternative metoder, der kan erstatte dyreforsøg. Alle, der nærer bekymringer i så henseende, vil finde mig på deres side.

Lad mig afslutningsvis sige, at jeg tror, at vi her har et stykke lovgivning foran os, som udgør en win-win-situation for alle berørte parter. Jeg er meget taknemmelig over for alle, der har bidraget til dette arbejde.

Amalia Sartori, ordfører. - (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg er yderst tilfreds med den forhandling, vi har haft. Jeg vil gerne takke alle de parlamentsmedlemmer, der talte, og jeg vil også gerne takke dem for deres opbakning til det arbejde, jeg har udført, og som kun var muligt med deres hjælp og med hjælp fra skyggeordførerne og ordførerne for udtalelserne fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse. Det lader til, at det overvejende flertal af talerne er tilfredse med de resultater, vi har opnået.

Jeg deler den holdning, at GHS også er en løbende proces, og at det desuden er en arbejdsmetode, som vi har fastlagt. Det er netop tilfældet i disse situationer, og vi er bevidste om, at verden hele tiden ændrer sig. Derfor har vi både i denne forordning, i Reach-forordningen og i andre forordninger sørget for navnlig at opstille nogle meget præcise og klare rammebestemmelser og at gøre plads til fremtidige ændringer på baggrund af nogle kriterier, der er fastsat på forhånd. Det var også det, som kommissæren gav udtryk for i sin tale lige før, når det gælder muligheden for at tilslutte sig en del af den forhandling, der har fundet sted.

Vi er bevidste om, at vi i dag vedtager en forordning, der er bred enighed om, og som vil være en fordel for forbrugerne og arbejdstagerne inden for denne sektor, nemlig det altovervejende flertal af befolkningen. Vi ved, at der er tale om regler, der skal bruges som referenceramme og som et fast og urørligt udgangspunkt. Verden er dog hele tiden i forandring, og det vil Kommissionen tage sig af under henvisning til disse regler.

Formanden. - Forhandlingen under ét er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. - (RO) Forslaget til en afgørelse om indførelse af det globalt harmoniserede system for klassificering, emballering og mærkning af kemikalier (GHS) er af afgørende

betydning for beskyttelsen af miljøet, for forbrugerne, der vil få mere magt til at vælge, samt for virksomheder, der ønsker at komme ind på det internationale marked.

Den harmoniserede anvendelse af etiketter og den ensartede beskrivelse af farerne ved kemikalier øger forbrugertilliden til sådanne produkter og letter endvidere international handel, idet virksomhederne vil få mulighed for at påtvinge de samme etiketter i alle de regioner, de eksporterer til. Det harmoniserede system for klassificering af stoffer er desuden af afgørende betydning for mulighederne for at sikre den frie bevægelighed for varer på det indre marked.

Vi skal imidlertid sikre, at denne forordning ikke øger antallet af forsøg med hvirveldyr med det formål at harmonisere klassificeringskriterierne, men at de kun udføres, hvis der ikke er nogen alternative løsninger, der sikrer den samme kvalitet.

Det globalt harmoniserede system for klassificering bør gøre det muligt at anvende metoder, der ikke omfatter dyreforsøg, selv om valideringen af disse metoder indebærer en lang og bekostelig bureaukratisk proces. Idet dyreforsøg aldrig er blevet officielt valideret, forekommer godkendelsen af alternative test at være en byrde, men forskningen på dette område bør fremmes.

Richard Seeber (PPE-DE), skriftlig. - (DE) I vores moderne verden kommer forbrugerne stadig oftere i berøring med forskellige og nogle gange også farlige stoffer.

Ved anvendelse af visse produkter også i dagligdagen er det nødvendigt med informationer om de stoffer, der er indeholdt, af hensyn til en sikker og ikke-sundhedsskadelig anvendelse. Det globalt harmoniserede system til klassificering og mærkning af kemikalier, der i 2002 blev udviklet på FN-niveau med livlig deltagelse fra EU, skal i år implementeres af alle medlemsstater. En vigtig fordel ved dette system er anvendelsen af almenlydige piktogrammer. Forbrugere og virksomheder kan dermed straks se, om et produkt indeholder særlige stoffer, som også kan være farlige. Derudover indføres der med dette system ensartede definitioner, f.eks. LD50 (lethal dose 50), der giver klare informationer om stoffets farlighed. Fællesskabet og vi i Europa-Parlamentet har sat os for, at dyreforsøg så vidt muligt skal undgås ved vurdering af stofferne.

Derudover er definitionerne blevet præciseret, og der er udarbejdet klarere anvisninger til myndighederne i medlemsstaterne om, hvordan de bør handle. Den vellykkede implementering af det globalt harmoniserede system til klassificering og mærkning af kemikalier udgør en vigtig milepæl ved realiseringen af det europæiske indre marked, der også er til gavn for den internationale handel til gode.

4. Hydrogendrevne køretøjer (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Anja Weisgerber for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om typegodkendelse af brintdrevne motorkøretøjer og om ændring af direktiv 2007/46/EF (KOM(2007)0593 - C6-0342/2007 - 2007/0214(COD)) (A6-0201/2008).

Günter Verheugen, næstformand i Kommissionen. - (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Det drejer sig endnu en gang om fremtidens bil. Et emne, der jo allerede i anden forbindelse har beskæftiget Europa-Parlamentet intensivt i denne uge.

I dag taler vi om en teknisk mulighed, der kunne hjælpe os til at løse de miljøproblemer, der forårsages af biler. Jeg gentager: en mulighed, der kunne hjælpe os. Vi ved ikke, om denne mulighed kan realiseres bredt, men vi bør udnytte chancen. Det er, hvad det drejer sig om.

Vi er jo alle enige om, at bæredygtig mobilitet er en af de centrale udfordringer i de kommende år, som vi er nødt til at løse. Vi vil ikke begrænse Europas borgeres ret til individuel mobilitet. På den anden side kan der ikke herske nogen tvivl om, at denne ret til individuel mobilitet - altså i klartekst retten til at køre bil, at eje og benytte en bil - skal udøves på en måde, der ikke ødelægger vores miljø, dvs. vi har brug for biler, der er miljøvenlige.

I øvrigt er det ikke blot nødvendigt af hensyn til miljøet, men også økonomisk bliver det stadig vigtigere. Den traditionelle forbrændingsmotor er ikke længere tidssvarende, fordi brændstofforbruget er så stort, og vi må gøre en indsats for at reducere forbruget af fossile brændstoffer overalt, hvor det forekommer.

I denne forbindelse må vi derfor også stille spørgsmålet om, hvorvidt vi kan lette udviklingen af hydrogendrevne biler. Kommissionens forslag om en forordning om typegodkendelse af hydrogendrevne biler følger denne grundtanke.

Indledningsvis vil jeg gerne takke ordføreren, fru Weisgerber, for det konstruktive og vellykkede arbejde med dette forslag. Det glæder mig, at der ved hjælp af fru Weisgerbers indsats har kunnet opnås enighed ved førstebehandlingen.

Endnu ved vi ikke, hvilken teknologi der er bedst til en bæredygtig mobilitet. Man bliver hver dag konfronteret med ny viden i aviser og fjernsyn. Nogle taler om brændselsceller, andre om elbiler, og andre igen om innovative højeffektive batterier. Der findes flere muligheder, der konkurrerer med de hydrogendrevne biler, i hvert fald elmotorer og brændselsceller.

Det er vores opgave under nøje overholdelse af den teknologiske neutralitet at fastlægge de nødvendige sikkerhedsbestemmelser for lovende teknologier. Hertil hører ligeledes hydrogen. Hydrogen kan erstatte konventionelt brændstof og reducere de uheldige virkninger af vejtransporten på miljøet betragteligt. Men jeg vil i parentes bemærket tilføje, at alle disse overvejelser kun giver mening, hvis vi kan fremstille hydrogen på en miljøvenlig måde. Hvis hydrogen fremstilles med snavset energi, flytter vi bare problemet.

Med den foreslåede forordning integreres hydrogendrevne biler i det europæiske typegodkendelsessystem. Hydrogendrevne biler behandles dermed på samme måde som traditionelle biler, således at det er nok med én godkendelse i hele EU. Denne godkendelsesproces er mindre tung og væsentligt billigere. Producenter kan klare alle formaliteter på ét og samme kontor og dermed opnå betydelige besparelser. Dette styrker den europæiske industris konkurrenceevne og betyder færre administrative omkostninger.

Hydrogen har andre egenskaber end konventionelle brændstoffer som benzin og diesel. Forslaget fastsætter derfor først og fremmest de nødvendige sikkerhedskrav. Vi må især sikre, at hydrogenet kan oplagres på en absolut sikker måde i bilen. Med denne forordning opnår vi, at alle hydrogendrevne biler, der tages i drift i EU, er lige så sikre som konventionelt drevne biler. Den skal også bidrage til at øge offentlighedens tillid til en uvant ny teknologi. Forslaget indfører også et system til identificering af bilerne, så redningstjenester uden videre kan identificere hydrogendrevne biler.

Det tætte samarbejde mellem parlamentet, Rådet og Kommissionen har haft en positiv effekt på forhandlingsresultatet. Jeg kan derfor kun være enig i alle ændringsforslag, som Deres ordfører, fru Weisgerber, har stillet.

Anja Weisgerber, ordfører. - (DE) Fru formand, hr. kommissær Verheugen, mine damer og herrer! De fossile energiformer holder ikke evigt. Efterspørgslen stiger og dermed også priserne. Det kan vi konstatere hver dag på tankstationen. Forventningen om, at olie, naturgas og kul slipper op i fremtiden, er én af årsagerne til de stigende priser. Derfor må vi allerede i dag forske i teknologier, der kan erstatte de fossile energiformer i fremtiden.

Et af disse alternativer er hydrogenteknologien, som hr. kommissær Verheugen netop med rette har understreget, kun er ét alternativ, men det er dog et alternativ. Naturligvis er hydrogendrevne biler endnu ikke klar til at blive markedsført. Alligevel gennemføres der forskellige støtteprojekter, der skal ændre dette. EU's highways-projekt er netop afsluttet med en opmuntrende rapport.

EU's forskningsministre har i februar indgået et langsigtet offentlig-privat forskningssamarbejde. Dette har sat sig som mål fra 2015 til 2025 at opnå, at hydrogen- og brændselscelleteknologien bliver klar til markedsføring. Til dette formål skal der i de kommende år investeres i alt ca. 940 millioner euro i dette forskningsprogram, hvoraf offentlige organer yder halvdelen, og den anden halvdel ydes af private investorer.

Vi ser, at scenen er sat for markedsføringen af hydrogendrevne biler. De stadig høje priser på brændselsceller kan ikke være noget effektivt argument imod hydrogenteknologien. Det er nemlig det samme ved alle fremtidsteknologier. Det første digitale kamera med 0,5 megapixel blev udviklet for år tilbage til rumfarten og har kostet ca. 10 millioner euro. I dag ejer næsten alle et digitalt kamera.

Med den foreliggende forordning findes der fremover for første gang harmoniserede tekniske forskrifter på europæisk niveau for godkendelsen af hydrogendrevne biler. Ensartede kriterier er nødvendige for at fremme udbredelsen af denne teknologi og samtidig at garantere et højt sikkerheds- og miljøbeskyttelsesniveau.

Hydrogendrevne biler er i øjeblikket ikke omfattet af EF-typegodkendelsessystemet. Derfor kan medlemsstaterne give individuelle godkendelser til sådanne biler. I visse medlemsstater findes der en tilsvarende

praksis, i andre er det helt ukendt. Ved denne godkendelsespraksis er der netop en risiko for, at hver enkelt medlemsstat opstiller sine egne godkendelsesbetingelser, og at det indre marked ødelægges. Dette ville resultere i for høje omkostninger for producenterne og i sikkerhedsrisici.

Hydrogen er en af fremtidens energiformer. Derfor er det vores opgave, som vi i dag udfører ved at vedtage denne forordning, med ensartede godkendelseskriterier at fastlægge de politiske rammebetingelser for anvendelsen af denne fremtidsteknologi. Det glæder mig, at det på tværs af grupperne er lykkedes at opnå enighed ved førstebehandlingen, og at vi også har haft et så fint samarbejde med Rådet og Kommissionen. Min tak for det fine samarbejde går derfor især til skyggeordførerne, og jeg vil især også nævne hr. Bulfon og hr. Manders. Herigennem er det blevet muligt at opnå enighed ved førstebehandlingen. I den forbindelse var vi især fokuseret på spørgsmålet om mærkningen af hydrogendrevne biler.

Hydrogendrevne biler er præcis lige så sikre som diesel- eller benzindrevne personbiler. I henhold til forordningen skal de bestå præcis lige så strenge sikkerhedstest som alle andre biler. Men det er fornuftigt, at redningsmandskabet på et uheldssted ved, at de har at gøre med en hydrogendrevet bil, så de kan tage hensyn til visse forhold. Men hydrogendrevne biler må heller ikke uberettiget sættes i en gavestok på grund af dette. For som sagt er hydrogendrevne biler lige så sikre som biler drevet med andre brændstoffer. Det er et vigtigt budskab, som jeg også gerne vil bringe.

Derfor foreslår vi, at hydrogendrevne biler først får en diskret mærkning på de hydrogenførende komponenter. Men vi har sammen med Kommissionen og Rådet også forbedret Kommissionens tekst og erstattet ordet "mærkning" med "identifikation", for på lang sigt bør og kan denne mærkning erstattes af en elektronisk identifikation. Det drejer sig herved om et intelligent alarmeringssystem kaldet eCall.

Der blev også rejst andre spørgsmål. Til slut vil jeg kort blot nævne spørgsmålet om infrastrukturen for hydrogentankstationer. Jeg ser nu frem til den animerede diskussion og er spændt på Deres indlæg.

Alojz Peterle, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer*. – (SL) Fru formand! Jeg vil gerne takke min kollega, dr. Weisgerber, for hendes fremragende betænkning og udtrykke min tilfredshed med, at det er lykkedes os at nå til bred enighed med Rådet så hurtigt. Denne forordning bringer os på overbevisende vis på linje med de nye energi- og miljøpolitikker, der helt sikkert også vil have en positiv indvirkning på folkesundheden. Jeg er enig med kommissæren i, at vi er nødt til at udnytte denne mulighed fuldt ud. Denne forordning er et af de første skridt. Den er en del af løsningen på de nuværende energi- og miljøproblemer, hvor brint er en af de vigtigste faktorer. Der er ikke tale om kun at anvende brint, men om også at anvende brint, og ikke blot i enkelte medlemsstater, men i hele EU.

Det er meget vigtigt at sikre den rigtige dynamik, og at betingelserne for gennemførelsen er til stede. Vi bør i denne forbindelse også tage hensyn til alle de aspekter, som vores borgere lægger vægt på, først og fremmest infrastrukturen. Udviklingsdynamikken, navnlig problemet med den hurtige udvikling af nye teknologier, er meget vigtig i denne ualmindelig krævende energisituation. De nye teknologier indebærer efter min opfattelse store muligheder, idet de muliggør en decentraliseret produktion af brint. Hvis der anvendes solenergi, er det desuden rent faktisk muligt at sprede produktionen og reducere afhængigheden af de energikilder, som vi kender i dag. Kommissionen kan efter min opfattelse fremme og fremskynde denne udvikling med gode resultater.

Malcolm Harbour, *for PPE-DE-Gruppen*. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne på ny takke Anja Weisgerber som ordfører på vegne af udvalget, og naturligvis også som medlem af min egen gruppe. Hun har efter min opfattelse endnu en gang vist, at hun mestrer komplekse, tekniske sager, og har også arbejdet meget effektivt med en række af emissionssagerne som ordfører for udtalelsen. Det glæder mig imidlertid, at hun nu har sin egen betænkning, og jeg ønsker hende tillykke med hendes meget grundige tilgang til denne vigtige opgave. Jeg ved, hvor stort et arbejde, der ligger bag, idet jeg selv var ordfører på det overordnede typegodkendelsesdirektiv.

Jeg vil også gerne takke Günter Verheugen og hans hold i Kommissionen, der har arbejdet meget hurtigt og betids med udarbejdelsen af dette vigtige forslag, der rent faktisk vil sikre, at de særlige krav for brintdrevne køretøjer inkorporeres i rammedirektivet om typegodkendelse. Dette viser efter min opfattelse i øvrigt vigtigheden af endelig at have vedtaget denne fælles ramme for typegodkendelse af motorkøretøjer, og at vi har fleksibilitet til at reagere og inkorporere dette nye udviklingstiltag i rammedirektivet.

I denne forbindelse ønsker jeg blot at understrege de aspekter, som en række kolleger allerede har været inde på, men navnlig fra min synsvinkel, idet jeg har samarbejdet med Kommissionen som medlem af Europa-Parlamentet i CARS 21-ekspertgruppen, der blev oprettet med det formål at indføre en

konkurrencevenlig lovramme for automobiler i det 21. århundrede - forkortet CARS 21 - og dette er helt klart et forslag tilpasset det 21. århundrede. Det vigtigste er imidlertid, at det sikrer fremstillingsindustrien - ikke blot de store fabrikker, men også de mange virksomheder, der er involveret i udviklingen af de systemer og komponenter, der vil medvirke til at fremme brintdrevne køretøjer - en klar lovgivningsramme for deres arbejde. De behøver ikke at vente på den. Det er en enorm fordel, og det betyder, at vi vil få én ramme i Europa - én ramme - og det betyder, at køretøjer kan sælges i alle andre lande, hvis disse krav opfyldes.

Men det er rent faktisk ikke tilstrækkeligt, og det glæder mig, at Anja Weisgerber i sin betænkning specifikt har opfordret Kommissionen til at love, at den vil arbejde for at gøre sikkerhedskravene for brintdrevne køretøjer globale. Der arbejdes med standarder for brintkøretøjer verden over. Det er det helt rigtige tidspunkt at behandle dette spørgsmål i den globale arbejdsgruppe vedrørende køretøjer, da vi bør slå ind på den kurs, som vi ønsker at følge, fra starten og indføre disse globale standarder for brintdrevne køretøjer. Vi ønsker samtidig, at Europa kommer til at føre an i udviklingen af disse teknologier, og vi kan opfylde begge målsætninger på grundlag af dette forslag.

Wolfgang Bulfon, for PSE-Gruppen. - (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! En ensartet godkendelsesprocedure for hydrogendrevne biler i hele EU vil i det mindste fjerne en hindring for udvikling af miljøvenlige mobilitetsformer. Netop på området for den offentlige nærtrafik findes der allerede nogle meget lovende projekter, der baner vejen for en standardmæssig anvendelse af hydrogendrevne personbiler. I den forbindelse må man dog også stille spørgsmålet om, hvordan hydrogenet udvindes. Om CO₂-balancen falder positivt ud, afhænger jo meget stærkt af, hvordan hydrogenet fremover produceres. Det nytter ikke noget, hvis der opstår mere CO₂ ved produktionen, end der spares ved hydrogendriften. Men samtidig må vi også sørge for, at den tilsvarende infrastruktur af tankstationer etableres, for også en hydrogendrevet bil skal tankes. Her må frem for alt medlemsstaterne komme på banen.

Med de klare retningslinjer i denne betænkning skaber vi en lovgivningsmæssig ramme, som muliggør videreudviklingen af denne fremtidsorienterede teknologi og mange andre innovationer. Parlamentets formand, hr. Pöttering, kunne af egen erfaring fortælle om hydrogendrevne biler. Det ville måske i det mindste være værd at overveje at udnytte hans erfaringer og tilpasse parlamentets bilpark tilsvarende. Det er en idé, der i det mindste bør overvejes.

Afslutningsvis vil jeg gerne takke fru Weisgerber hjerteligt for det venlige samarbejde ved sammenstillingen og udarbejdelsen af denne betænkning.

Vladko Todorov Panayotov, for ALDE-Gruppen. - (BG) Fru formand! Inkorporeringen af brintdrevne køretøjer i EU's overordnede normative ramme er af særlig vigtighed, da de nuværende lovfæstede procedurer for typegodkendelse ikke sikrer, at køretøjer af samme kvalitet kan frigives på hele EU's marked.

Vedtagelsen af en EU-forordning vil sikre, at alle brintdrevne køretøjer frigivet på markedet fremstilles, testes og identificeres i overensstemmelse med en fælles standard, og at disse køretøjers sikkerhedsniveau er mindst lige så højt som konventionelle køretøjers sikkerhedsniveau. Den fælles forordning vil også sikre en tilpasning af den energibæredygtige indførelse af brint som brændstof, således at den samlede miljømæssige besparelse ved at indføre brint som brændstof til motorkøretøjer er positiv. Den europæiske forordning bør også omfatte fælles krav vedrørende overvågning af disse motorkøretøjer og den nødvendige infrastruktur - tankstationerne.

Vedtagelsen af en EU-forordning vil også sikre anvendelsen af de fælles standarder i forbindelse med produktion og udnyttelse af brintdrevne køretøjer fremstillet i tredjelande - USA og de asiatiske lande - og vil fremme Europas interesser.

Jeg vil gerne understrege, at såfremt EU ikke træffer foranstaltninger, vil medlemsstaterne vedtage forskelligartede standarder for brintdrevne køretøjer, hvilket vil få negativ indvirkning på det indre marked, mindske omkostningsbesparelserne i forbindelse med masseproduktion og forsinke udviklingen af køretøjerne.

Når kravet om én samlet godkendelse for hver køretøjstype forud for frigivelse på EU's marked træder i kraft, bør EU-medlemsstaterne åbne op for brintdrevne biler. Denne godkendelsesprocedure vil fremskynde indførelsen af denne miljøvenlige teknologi som drivmiddel til køretøjer, og de miljømæssige fordele ved brintdrevne køretøjer vil således vise sig hurtigere.

Sidst, men ikke mindst, vil der blive sat yderligere skub i investeringerne i produktionen af brintdrevne køretøjer og materialer til fremstilling heraf og midlerne til overvågning, hvilket vil fremme en hurtigere indførelse af brintteknologi i EU-landene.

Leopold Józef Rutowicz, for UEN-Gruppen. - (PL) Fru formand, hr. kommissær! Indførelsen af brintdrevne køretøjer vil få indvirkning på beskyttelsen af miljøet og menneskers sundhed og på drivhuseffekten og har politisk og økonomisk betydning som følge af manglen på traditionelle kulbrintebrændstoffer. Det vigtigste tiltag, der skal gøres for at sikre, at de kan indføres, er at vedtage en forordning om typegodkendelse af brintdrevne motorkøretøjer. Jeg har to bemærkninger til forslaget til forordning og ændringsforslagene.

For det første omfatter forslaget intet krav om kontrol af instrukserne vedrørende service og brug i forbindelse med typegodkendelsesproceduren. Hydrogenbrændstof, der har en meget høj energiværdi, er et særligt farligt produkt, og det vil være første gang, at brugerne af køretøjerne skal håndtere denne brændstoftype.

For det andet bør det anføres i forslaget, at forordningen skal revideres senest et år efter vedtagelsen, således at der kan tages hensyn til erfaringerne med forordningen og fastlagte internationale standarder på dette område.

Gruppen Union for Nationernes Europa støtter indførelsen af forordningen. Jeg takker fru Weisgerber for en saglig betænkning.

Jaromír Kohlíček, for GUE/NGL-Gruppen. - (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Da jeg læste begrundelsen i den omhandlede forordning, blev jeg ubehageligt overrasket. På den ene side giver brint mulighed for lagring af energi, og på den anden side eliminerer den faktisk en væsentlig del af emissionerne. I henhold til direktivet skal kategoriseringen imidlertid ske på grundlag af traditionelle systemer. Mere enkelt sagt er der tale om forbrænding af brint.

Ud over problemet med forbrænding af blandinger af brint og metan, et område, som jeg ved noget om, idet min afhandling handlede om forbrænding, vil almindelige motorer også skulle bruge urinstof for at sikre rene forbrændingsprodukter i overensstemmelse med kravene i Euro 5 og 6 om reduktion af emissionen af nitrogenoxider.

En af EU's målsætninger er at øge anvendelsen af brint inden for transport i nærmeste fremtid, og den skal øges kraftigt inden 2020. Det er korrekt, at de tekniske problemer forbundet med lagring og håndtering af brint nødvendiggør klare, ensartede bestemmelser, herunder mærkning af brintbaserede systemer. Jeg er helt enig med ordføreren på dette område. Jeg vil også gerne understrege, at mange lande forbyder parkering af køretøjer med trykbeholdere i lukkede rum, navnlig underjordiske parkeringshuse. En enkel mærkning er også af afgørende betydning i denne forbindelse.

Brintbrændselsceller er et af de lovende eksperimentelle systemer til fremdrift af køretøjer. Mange byer i EU har gennem lang tid benyttet busser baseret på denne energikilde. Efter min opfattelse vil denne forordning sikre harmoniseringen af de grundlæggende krav til udstyr i brintdrevne motorkøretøjer. Jeg håber, at den vil sikre en bedre ramme for den fortsatte hurtige udvikling og operationelle kontrol af de forskellige dele i brintsystemer til køretøjer. Den bør navnlig sætte et betydeligt skub i den praktiske anvendelse af brintceller, men brint skal ikke anvendes generelt i "traditionelle systemer", med andre ord i forbrændingsmotorer, da det efter min opfattelse ikke giver nogen mening. Med dette forbehold anbefaler jeg på vegne af GUE/NGL-Gruppen varmt medlemmerne at stemme for betænkningen.

Andreas Schwab (PPE-DE). - (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Fru Weisgerbers betænkning er et mønstereksempel på, hvordan den europæiske politik tilpasser sig de ændrede markeder og tidligt og proaktivt skaber standarder og retsgrundlag for teknologiske innovationer. Rådet vil om nogle få måneder beskæftige sig med standardiseringen og drage konklusioner på basis heraf. I denne diskussion vil det også spille en rolle, hvor hurtigt standarder reagerer på det teknologiske fremskridt, hvor hurtigt lovgiverne reagerer på det teknologiske fremskridt, og hvor hurtigt standarderne tilpasser sig de økonomiske realiteter. Jeg tror, at Europa med den foreliggende betænkning om typegodkendelse af hydrogendrevne biler kan sætte sig i spidsen for en ensartet regulatorisk platform for udvikling af hydrogendrevne biler.

Man har med rette gjort opmærksom på, at det endnu ikke kan konstateres, om udnyttelsen af hydrogen som brændstof til biler i sidste ende opfylder princippet om bæredygtighed og vil være miljømæssigt bæredygtig. Men det kan heller ikke udelukkes i dag. Derfor tror jeg, at vi med denne betænkning skaber et godt grundlag for den videre forskning og for de førende forskningsinstitutter på det europæiske indre marked samt frem for alt for de førende virksomheder. Det er særligt vigtigt, også på baggrund af diskussionen om CO₂-politikken i forbindelse med biler og ønsket om, at der her skal opnås en mere klar opdeling af de forskellige teknologier for i sidste ende virkelig at få klarhed over, hvilken bil, hvilken motorteknik, der er mest velegnet for miljøet og menneskene.

Set på baggrund af det indre marked tror jeg, at vi især skal hilse denne betænkning velkommen, fordi der først ved hjælp af en harmonisering af godkendelsen af hydrogendrevne biler i de forskellige EU-medlemsstater kan opstå et virkelig integreret indre marked, og dette markeds synergieffekter dermed også kan udnyttes. Lig før blev der også gjort opmærksom på, at der naturligvis til syvende og sidst også bør skabes en global typegodkendelse på dette grundlag. Vi håber, at det lykkes. Jeg ønsker Dem held og lykke med det!

Arlene McCarthy (PSE). - (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke ordføreren, fru Weisgerber, og skyggeordførerne for udarbejdelsen af denne betænkning og for forhandlingen af en meget god aftale med Rådet og Kommissionen, hvor der er blevet taget hensyn til Parlamentets prioriteter. På et tidspunkt, hvor benzinpriserne i Europa er blevet fordoblet, og hvor borgerne i Europa og resten af verden bliver stadig mere bekymret over følgerne af klimaændringerne, har vi helt klart brug for et nyt håb om fremtidige brændstoffer.

Denne europæiske lovgivning om brintdrevne biler kan bane vej for masseproduktion af disse biler og give europæiske bilister reelle alternativer i en ikke alt for fjern fremtid. F.eks. er salget af køretøjer med alternative brændstoffer alene i Det Forenede Kongerige steget fra blot nogle få hundrede om året i 2000 til over 16.000 sidste år. Salget af elektriske biler og andre alternative biltyper er steget drastisk, men brintbiler er endnu ikke sat i masseproduktion. Jeg mener, at denne nye lovgivning vil sætte skub i udviklingen af disse køretøjer og samtidig sikre, at de er pålidelige og sikre. Ved hjælp af denne lovgivning forventes det nu, at der vil blive igangsat en masseproduktion i Europa inden 2015, og at brintdrevne køretøjers andel af EU's samlede bilpark vil udgøre omkring 5 % inden 2025.

De miljømæssige fordele ved brintdrevne biler vil afhænge af den anvendte energikilde til produktion af brint. Disse køretøjer kan reducere luftforureningen forårsaget af benzin og vil reducere vores olieafhængighed, men de vil kun medvirke til at bekæmpe den globale opvarmning, hvis brinten produceres på en bæredygtig måde. Derfor støtter jeg fuldt ud de ændringsforslag, som fru Weisgerber har forhandlet for at sikre, at brintbrændstoffet produceres på en bæredygtig måde og i videst muligt omfang på grundlag af vedvarende energikilder.

Det er vigtigt at understrege, at brintdrevne biler kan være fuldt ud lige så sikre som køretøjer, der fremdrives af benzin, og at redningsfolk skal vide, hvad de har med at gøre i tilfælde af en ulykke. Derfor har fru Weisgerber sikret, at redningstjenesterne nemt vil kunne identificere disse køretøjer. Denne lovgivning sikrer det, som kun EU kan sikre på et stærkt indre marked, nemlig et europæisk marked for varer med fælles regler og høje sikkerhedskrav. Dette marked vil være i stand til at producere fremtidens brintbiler, og denne lovgivning vil efter vedtagelsen i dag efter min mening være af afgørende betydning for opfyldelsen af dette mål.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Fru formand! Kommissionens forslag om typegodkendelse af brintdrevne motorkøretøjer er meget vigtigt for løsningen af problemerne forbundet med søgningen efter alternative køretøjsbrændstoffer, miljøbeskyttelse, klimaændringer og menneskers sundhed. Jeg vil gerne gøre opmærksom på nogle få aspekter, der er af stor betydning for udviklingen af brintdrevne køretøjer.

For det første er det største problem i forbindelse med brintdrevne køretøjer ikke selve fremstillingen af køretøjet, men brændstoftilførslingen. Der er indtil videre kun omkring 40 brinttankstationer i hele Europa. Der er f.eks. to tankstationer af denne type i Frankrig og en i Spanien, hvorimod der ikke er nogen i alle de nye medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004 og 2007. I USA er der kun et stort antal i Californien. Jeg er derfor enig med ordføreren i, at det er nødvendigt at etablere et standardiseret net af tankstationer for brintdrevne køretøjer i hele Europa hurtigst muligt. Hvis der ikke etableres en tilstrækkelig infrastruktur, vil brintdrevne biler fortsat være et sjældent fænomen.

For det andet er brint udelukkende en energibærer og ikke en energikilde, og det er derfor vigtigt, at hydrogenbrændstoffet produceres på en bæredygtig og miljøvenlig måde. Vi skal være mere aktive inden for videnskabelig forskning, der kan nedbringe anvendelsen af fossile brændstoffer og pege på alternative metoder til opsplitning af vand i brint og ilt. En sådan metode kunne være fotolyse, selv om der stadig skal udføres grundig videnskabelig forskning på dette område. Hvis brintproduktionen blev forureningsfri, kunne man desuden anvende brint på andre områder end transport.

For det tredje er jeg enig i Kommissionens forslag om at anvende blandinger af naturgas og brint, men kun som et overgangsbrændstof og kun i lande, der har en velfungerende naturgasinfrastruktur. Jeg vil også gerne understrege, at USA og Canada fører an i udviklingen og fremstillingen af brintdrevne køretøjer, og at Japan er ved at indhente dem, og vi bør ikke sakke endnu længere agterud.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). - (PL) Fru formand! En fremtid med brintdrevne biler er et spændende perspektiv. Selv om der fortsat vil gå lang tid, før denne teknologi bliver udbredt, er det imidlertid yderst vigtigt, at bestemmelserne om typegodkendelse af disse biler harmoniseres nu.

Hovedformålet med den lovgivning, som vi behandler i dag, er at indføre EU-kriterier for typegodkendelse af brintdrevne køretøjer for at sikre, at det indre marked fungerer efter hensigten. De forskellige kriterier for typegodkendelse i de enkelte medlemsstater er i øjeblikket til hinder for dette markeds funktion og skaber unødvendige stigninger i produktionsomkostningerne, bringer sikkerheden i fare og - hvilket vi ikke må glemme - udgør en betydelig hindring for udviklingen af brintteknologi i EU. Vi må navnlig ikke forpasse denne lejlighed, idet vi navnlig kan gøre os forhåbninger om at finde en erstatning for olie i transportsektoren gennem en satsning på brint ud over biobrændstoffer og elektricitet. Det vigtigste er imidlertid måske, at der ikke udledes carbondioxid ved brintforbrændingen, et stof, der stadig er skadeligt for miljøet, men vand, med den naturlige konsekvens, at luftforureningen formindskes og CO₂-emissionerne reduceres, hvilket der er meget stor fokus på, ikke mindst i Europa-Parlamentet.

Det er indlysende, at opfyldelsen af alle disse målsætninger afhænger af udbredelsen af disse teknologier, der bl.a. afhænger af etableringen af et net af tankstationer for brintdrevne køretøjer, hvilket med rette understreges af ordføreren, som jeg ønsker tillykke med en fremragende betænkning. Disse stationer bør etableres samtidig i alle medlemsstaterne, således at alle europæiske forbrugere har adgang til disse. Jeg håber også, at køretøjsfabrikanterne vil imødegå en stigende forbrugerefterspørgsel efter brintdrevne biler, således at det indre marked kan fungere efter hensigten på dette område.

Matthias Groote (PSE). - (DE) Fru formand, hr. kommissær, fru ordfører, mine damer og herrer! Jeg tror, at dette er et godt eksempel på, at politik er handlekraftig, fordi typegodkendelser for hydrogen-drevne biler fremover vil være mulige, selv om teknologien endnu ikke er til rådighed.

Vi taler meget om at reducere CO₂-emissionerne på transportområdet, især fra bilerne. Dette kunne være en mulighed for at reducere CO₂-emissionerne. Men i den forbindelse er det vigtigt - jeg er medlem af Miljøudvalget og var den ansvarlige skyggeordfører - at vi så genererer hydrogenet af vedvarende energiformer. Det giver også mulighed for at oplagre energi fra vedvarende energikilder. Det kunne vi så udnytte inden for transportsektoren, hvilket ville være en god løsning. Det er vigtigt, at vi holder os det for øje fremover.

Men det er også vigtigt, at vi skaber en infrastruktur af tankstationer. Vi ser det i forbindelse med de biler, der drives med komprimeret naturgas, hvor infrastrukturen stadig er meget ufuldstændig. Bilerne er til rådighed, men kunderne, bilisterne, er stadig tilbageholdende med at købe disse biler, fordi disponibiliteten ikke er garanteret. Det bør vi ubetinget fokusere på i den kommende diskussion.

Bogusław Liberadzki (PSE). - (PL) Fru formand! Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at lykønske ordføreren og Kommissionen med et initiativ, der har til formål at finde frem til nye kraftkilder til køretøjer og nye kilder til udvinding af energi.

Der er tre vigtige målsætninger. For det første vores fortsatte bestræbelser på at gøre os fri af vores olieafhængighed. Den anden målsætning vedrører CO₂-emissioner. Endelig - og denne målsætning er vigtig - er den tredje målsætning at stabilisere og reducere omkostningerne ved brug af køretøjer for dem, der bruger dem.

Efter min opfattelse dækker dette dokument følgende tre områder. Det første område er mærkning af brintdrevne køretøjer, og det andet område er krav vedrørende tankstationer (placering og etablering). Endelig er det tredje område, der efter min mening er vigtigt, brintdrevne køretøjers sikkerhed. Med denne forordning indføres der for det første en lovramme med bestemmelser om, hvordan vi skal udnytte denne energi, og for det andet indføres der krav til infrastruktur, således at de grundlæggende forudsætninger for udvikling af den nye teknologi opfyldes i alt væsentligt.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Fru formand! I transportsektoren bør der gøres en vedvarende indsats for at indføre køretøjer med alternative brændstoffer på markedet, der bidrager til en betydelig forbedring af luftkvaliteten i bymiljøet.

Fælles standarder for godkendelse af brintdrevne motorer er nødvendige, hvis vi skal garantere en sikker anvendelse af brint til fremdrift af køretøjer. Køretøjer, uanset om de anvender brint i brændselsceller eller forbrændingsmotorer, udleder ikke CO₂ eller drivhusgasser. Typegodkendelsen af brintdrevne motorkøretøjer er baseret på specifikationen og opfyldelsen af de tekniske krav til brintdele.

På grund af brintens egenskaber skal redningstjenester træffe særlige forholdsregler i forbindelse med brintdrevne køretøjer. Jeg vil gerne understrege, at medlemsstaterne er nødt til at investere i den nødvendige infrastruktur til lagring og distribution af alternative brændstoffer. Uden sådanne investeringer vil der ikke blive produceret væsentligt flere af disse mindre forurenende køretøjer.

Bogusław Liberadzki (PSE). - (PL) Fru formand! Da jeg ønskede at holde mig inden for min taletid på et minut, fik jeg ikke understreget et vigtigt punkt, som jeg gerne vil fremdrage som en fordel ved løsningen. Vi foreslår en meget fremsynet løsning og skaber betingelser for modernitet. Denne løsning vil muligvis også skabe incitamenter til at udvikle endnu flere teknologier, og jeg vil derfor gerne udtrykke min anerkendelse over for kommissær Verheugen og Kommissionen.

Günter Verheugen, næstformand i Kommissionen - (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg er glad for at kunne konstatere, at denne forhandling jo i flere henseender har vist en bred konsensus. For det første en bred konsensus om, at hydrogenteknologien er et interessant muligt bidrag til løsningen på vores energiproblemer, for det andet en konsensus om, at hydrogenteknologien også er en mulig interessant valgmulighed inden for vejtransport, og for det tredje en meget bred konsensus om, at hele hydrogenteknologien naturligvis kun giver mening, hvis miljøbalancen er positiv, altså ved produktion af hydrogen fra rene energikilder. Det er et meget vigtigt resultat.

Jeg vil også informere Dem om, at Kommissionen i det syvende forskningsrammeprogram jo især har fokuseret på udviklingen af hydrogenteknologien. I et fælles teknologisk initiativ er der 800 millioner euro til rådighed for forskningen inden for hydrogenteknologien - på ingen måde kun til biler. Jeg vil gerne undgå, at man får det indtryk, at vi spenderer 800 millioner euro for at lade hydrogen udforske som brændstofteknologi. Det er kun en del af projektet. Alt i alt drejer projektet sig om at skabe et klart grundlag for at vurdere, om hydrogen faktisk kan bidrage til at reducere CO₂-emissionerne drastisk i vores samfund.

Jeg har selv den fordel - ligesom parlamentets formand, hr. Pöttering - at jeg en tid har kunnet benytte en bil, der drives med hydrogen. Mit personlige indtryk var, at de tekniske problemer, der er forbundet med anvendelsen af hydrogen i biler, i det væsentlige er løst. Teknologien findes altså. Det kan lade sig gøre. Det, der fuldstændig mangler - og det er der jo flere gange blevet gjort opmærksom på her - er infrastrukturen.

Jeg kunne forestille mig, at vi efter vedtagelsen af dette forslag og det incitament, der jo også ligger heri for industrien, fremover må beskæftige os med spørgsmålet om, hvilket også blev taget op i denne drøftelse af hr. Bulfon, hvorvidt ikke de, som f.eks. parlamenterne, dette parlament, nationale parlamenter, regeringer, også Kommissionen, der driver de større vognparker, der i det væsentlige anvendes i nærtrafikken, ikke burde gå foran med et godt eksempel, så snart mulighederne tillader det, og ved hjælp af en tilsvarende anskaffelsespolitik bør gøre lanceringen af sådanne biler på markedet lettere. Endnu er det stadig fremtidsmusik, men det er noget, man bør overveje på det givne tidspunkt.

Lad mig endnu en gang takke ordføreren for hendes fremragende arbejde og alle talere fra grupperne og udvalgene, der har vist, at vi her har en fælles vision om, hvordan bilens fremtid kunne se ud i Europa.

Anja Weisgerber, ordfører. - (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Mange tak for de meget interessante indlæg. Jeg vil endnu en gang udtrykkeligt takke skyggeordførerne, Kommissionen, repræsentanterne for Rådet og også medarbejderne for det fine samarbejde. Det har været forudsætningen for, at vi kunne nå til politisk enighed ved førstebehandling.

Vi har set, at hydrogen er en fremtidsteknologi. Hydrogen kan være en del af svaret på udfordringerne i form af klimaændringerne og reduktionen af emissionerne. Hydrogen er et rent alternativ til fossile brændstoffer, og samlet set er anvendelsen af hydrogen bæredygtig, hvis denne energiform, hvilket er blevet sagt med rette, udvindes af vedvarende energiformer eller atomenergi. Det er i denne retning, vi må bevæge os i de kommende år.

Idéen om at have et hydrogenkredsløb, der er helt frit for skadelige stoffer, og hvor hydrogenet i sidste ende udvindes af vedvarende energiformer og derefter fordampes som vand, fascinerer mig. Det er virkelig en meget fascinerende ting. Jeg har også allerede længe før min tid i Europa-Parlamentet støttet denne teknologi frivilligt.

I dag har vi fastlagt de lovgivningsmæssige retningslinjer. Vi har skabt de nødvendige forudsætninger for, at vi til syvende og sidst får en ensartet godkendelsesforordning. Dermed har vi også vist vejen for en international godkendelsesforordning og angivet retningen på forsknings- og udviklingsområdet.

Teknologien findes, som kommissær Verheugen med rette har sagt. Nu skal vi afklare de andre infrastrukturelle spørgsmål. Også spørgsmålet om tankstationsinfrastrukturen vil blive behandlet i et offentlig-privat partnerskab. Måske kan vi så sørge for, at det ikke bliver i en alt for fjern fremtid, at vi på gader og veje kan se hydrogendrevne biler, der ikke blot er prototyper.

Endnu engang tak for det gode samarbejde!

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Zita Pleštinšká (PPE-DE), skriftlig. - (SK) Reserverne af råmaterialer til produktion af traditionelle kulbrintebrændstoffer svinder konstant, og spørgsmålet om forskning i og udvikling af nye alternative drivsystemer i motorkøretøjsindustrien er således yderst presserende.

Inden for rammerne af det syvende rammeprogram blev der allokeret 800 millioner euro til forskning i brintteknologi. Forskningsresultaterne viser, at brint er et ideelt alternativ til traditionelle fossile brændstoffer. Anvendelsen af brint som et fremtidigt brændstof i vej køretøjer er en yderst gunstig løsning for miljøet, idet der ikke udledes kulstoffer og drivhusgasser. De første bilprototyper er allerede blevet testet med et positivt resultat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

For at sikre det indre markeds funktion samt et højt sikkerhedsniveau for befolkningen og miljøet skal der fastsættes europæiske regler for udvikling af brintdrevne motorkøretøjer. Ensartede godkendelsesregler i hele EU er en minimumsforudsætning for markedsføring af brintdrevne køretøjer. En vellykket indførelse af nye teknologier afhænger også af rettidig etablering af et passende net af tankstationer for brintdrevne køretøjer.

Forhandlingen i dag vil efter min opfattelse øge de europæiske forbrugeres tillid til brugen af nye teknologier i motorkøretøjsindustrien og øge sådanne køretøjers udbredelse på det europæiske marked.

Jeg er overbevist om, at EU kun vil kunne klare sig i konkurrencen med USA, Japan og Korea, hvor der har været en betydelig aktivitet på dette område, hvis EU er teknisk velforberedt. I lyset heraf mener jeg, at der er tale om et meget positivt initiativ.

(Mødet udsat kl. 11.00 og genoptaget kl. 11.30)

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

5. Erklæring fra formanden

Formanden. - På vegne af Parlamentet vil jeg gerne sende vores solidaritet til ofrene for orkanen Gustav i Caribien.

Næsten 100 mennesker mistede livet i Den Dominikanske Republik, Haiti, Jamaica, Cayman Islands og Cuba, og tusindvis er blevet hjemløse. Borgerne i disse udviklingslande, som vi holder tæt forbindelse til via Cotonouaftalen - AVS-landene - lider endnu en gang under ødelæggelserne efter en naturkatastrofe i disse regioner.

EU overvåger situationen i de berørte lande nøje og sender humanitær bistand. Europa-Parlamentet vil naturligvis nøje overvåge forsyningen af humanitær bistand til landene i regionen, særlig gennem Udviklingsudvalgets arbejde og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.

6. Større opmærksomhed på fremme af unges deltagelse i EU's politikker - Hastesamarbejde for at finde savnede børn (skriftlige erklæringer): se protokollen

7. Afstemningstid

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er afstemningen.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

7.1. Klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (A6-0140/2008, Amalia Sartori) (afstemning)

7.2. Klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (ændring af direktiv 76/768/EØF, 88/378/EØF, 1999/13/EF, 2000/53/EF, 2002/96/EF og 2004/24/EF (A6-0142/2008, Amalia Sartori) (afstemning)

7.3. Klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (tilpasning af forordning (EF) nr. 648/2004) (A6-0141/2008, Amalia Sartori) (afstemning)

7.4. Hydrogendrevne køretøjer (A6-0201/2008, Anja Weisgerber) (afstemning)

7.5. Situationen i Georgien (afstemning)

Før afstemningen om punkt 19

Elmar Brok, for PPE-DE-Gruppen. - (DE) Hr. formand! Ved formuleringen af beslutningen har vi taget den gamle tekst, der i sin formulering ikke helt afspejler, at Det Europæiske Råd siden har holdt møde. Derfor vil jeg foreslå Dem, at det nu i den anden del af teksten hedder: "and therefore welcomes the decision of the European Council to deploy". Hidtil har der i vores tekst stået, at vi beder Rådet om at gøre det. Det har Rådet i mellemtiden allerede gjort. Derfor bør vi tilpasse formuleringen tilsvarende.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

Før afstemningen om beslutningen

Martin Schulz, for PSE-Gruppen. - (DE) Hr. formand! Min gruppe har i går haft en meget intensiv drøftelse af denne kompromisbeslutning. Den afviger på væsentlige punkter fra teksten i det forslag, som vi fra Den Socialdemokratiske Gruppe oprindeligt stillede. Hermed vil jeg på ingen måde sætte spørgsmålstegn ved forhandlingerne og beklikke det positive forhandlingsresultat, som vores forhandlere med kompromisbeslutningen har opnået med andre grupper, men der er et element, som vi ikke har kunnet gennemføre her, og som spiller en særlig rolle for vores beslutning.

Selv om dette element, som jeg straks skal oplyse om, ikke længere er indeholdt i teksten, har vores gruppe besluttet sig for at stemme for kompromisbeslutningen, fordi vi tror, at et fælles signal fra Europa-Parlamentet er vigtigt. Alligevel vil jeg her gerne understrege, at vi gerne havde set, at præsident Saakasvilis aggressive holdning var blevet tøjlet, og at man også i starten af konflikten havde udvist en fast holdning over for en helt upassende ...

(Protestråb fra højre og bifaldsytringer fra venstre)

Vi havde gerne set, at det, der skete i begyndelsen, var indeholdt i denne beslutning. Alene for at gøre det klart, at de, der nu råber op her, også er dem, der ønsker at skærpe konflikterne og ikke dæmpe dem.

(Bifald fra venstre og protestråb fra højre)

Formanden. - Jeg er sikker på, at De forstår, at jeg på dette tidspunkt i afstemningen ikke har til hensigt at åbne en ny forhandling. Den Socialdemokratiske Gruppe fandt det hensigtsmæssigt at uddybe sin endelige stemme med den bemærkning, og jeg tror, at alle forstod, hvad det handlede om. Der er ingen grund til at åbne en ny forhandling. Vi går derfor over til afstemningen om det fælles beslutningsforslag.

7.6. Fælles referenceramme for europæisk aftaleret (afstemning)

7.7. Særlig beretning fra Den Europæiske Ombudsmand om klage 3453/2005/GG (A6-0289/2008, Proinsias De Rossa) (afstemning)

7.8. Ligestilling mellem kvinder og mænd - 2008 (A6-0325/2008, Iratxe García Pérez) (afstemning)

Før afstemningen om ændringsforslag 5

Iratxe García Pérez, ordfører. - (ES) – Hr. formand! På min gruppes afstemningsliste foreslog vi i forbindelse med ændringsforslag at stemme for, hvis ændringsforslagsstillerne accepterede, at det var en tilføjelse. I de samtaler, vi har haft, har de ikke accepteret dette forslag. Vi ønsker derfor, at punktet forbliver som det står i betænkningen oprindeligt, hvorfor vi vil stemme imod ændringsforslag 5, hvis det ikke bliver accepteret, at det er en tilføjelse.

(GUE/NGL-Gruppen, som stillede ændringsforslaget, gav sin accept)

7.9. Kloning af dyr til fødevareforsyning (afstemning)

(Mødet udsat kl. 11.55 og genoptaget kl. 12.00)

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

8. Højtideligt møde - Costa Rica

Formanden. - Bienvenido al Parlamento Europeo, presidente Arias! Præsidenten for Republikken Costa Rica, mine damer og herrer! På vegne af Europa-Parlamentet vil jeg gerne byde Dem, hr. præsident Arias, hjerteligt velkommen.

Hr. præsident, Deres besøg udgør en milepæl i relationerne mellem Europa-Parlamentet, EU, Costa Rica og Latinamerika.

Dr. Oscar Arias, De har været præsident for Costa Rica i 1986-1990 og blev i 2006 igen valgt til dette embede for fire år. Vi kender Dem først og fremmest som modtager af Nobels Fredspris, som De fik i 1987. De fik prisen for deres enorme anstrengelser for at finde veje til fred i Mellemamerika.

Præsident Arias anstrengelser i sin rolle som international mægler mandede ud i Esquipulasaftalen, der blev undertegnet af alle præsidenter i de mellemamerikanske lande den 7. august 1987. EU har støttet disse anstrengelser helhjertet.

Præsidenten for Costa Rica er dermed et forbillede for menneskene overalt i verden. Han har engang sagt, at det er nødvendigt at have værdier, principper og idealer og at kæmpe for disse. Det er det, De i årenes løb har gjort, hr. præsident, med stort engagement. Costa Ricas borgere har kvitteret for Deres store fortjenester ved at genvælge Dem for to år siden.

Ved det 5. topmøde mellem EU og Latinamerika/Caribien i Lima, som fandt sted i maj i år, har jeg i min tale understreget den regionale integrations fundamentale betydning for det 21. århundrede. Som en af EU's fædre, Jean Monnet, udtalte så rammende, drejer det sig ikke om at forbinde stater med hinanden, men at forene mennesker. Hr. præsident, også De har efterlevet og arbejdet aktivt for dette ideal.

Set ud fra Europa-Parlamentets synspunkt ville en snarlig indgåelse af en associeringsaftale mellem Mellemamerika og EU være ønskelig, hvilket jeg også har sagt i Lima, og jeg vil gerne tilføje, hvilket vi også netop har uddybet i vores samtale, at hvis der udbryder en krig et eller andet sted, så er der også straks milliardbeløb i dollars eller i euro eller i en hvilken som helst anden valuta til rådighed. Men hvis det drejer sig om at stabilisere freden, så skændes vi om få millioner. Vi må give freden en chance!

(Bifald)

Det er i dag vores budskab til de andre europæiske institutioner.

Hr. præsident, lad mig afslutningsvis sige, at vi tror, at Costa Rica og De, hr. præsident Arias, også fremover vil spille en afgørende rolle, når det gælder om at bringe disse forhandlinger til en vellykket afslutning.

På vegne af alle Europa-Parlamentets medlemmer vil jeg endnu en gang byde Dem hjerteligt velkommen. Jeg håber, at Deres besøg giver os mulighed for at udbygge de venskabelige bånd mellem Europa, Costa Rica og Latinamerika.

Mine damer og herrer, lad mig tilføje noget uden for protokollen. Det er dejligt, at præsidenten for Costa Rica er her, og det er et dejligt tilfælde - undtagelsesvis har jeg nu for en gangs skyld lov til at nævne alderen - at det medlem af Kommissionen, som er ansvarligt for udenrigspolitikken, kommissær Benita Ferrero-Waldner, i dag fejrer sin 60-års fødselsdag. Også det er en anledning til glæde samt en anledning til at lykønske hende hjerteligt.

(Bifald)

Óscar Rafael Arias Sánchez, Republikken Costa Ricas præsident. - Hr. formand! Jeg hilser Dem på vegne af en lille amerikansk republik, hvor godt og vel fire og en halv million mennesker tør leve og drømme hver dag, og hvor det har været muligt at gennemføre idealet om et samfund uden en hær, og hvor vi snart kan fejre 100 års demokrati. Jeg hilser Dem på vegne af en lille amerikansk republik, som i anden halvdel af det 20. århundrede var omringet af en række afskyelige diktaturer uden selv på noget tidspunkt at blive udsat for undertrykkelse, som nægtede at være en brik i den kolde krig, og som afholdt sig fra at bruge våben for at opnå fred. Jeg hilser Dem på vegne af Republikken Costa Rica.

Hr. formand, mine damer og herrer:

Der er to begivenheder, der er gået forud for mig i dag, som er adskilt af århundreder og årtier, men som er så knyttet til fremtiden som morgenrøden her til morgen. I dag for 225 år siden afsluttedes USA's uafhængighedskrig med undertegnelsen af Paristraktaten, og det var den første uafhængighedsbølge på praktisk taget hele det amerikanske kontinent. Og i dag er det også 69 år siden, at Anden Verdenskrig startede med Frankrigs og Det Forenede Kongeriges krigserklæring mod Tyskland, og det betød samtidig, at der opstod en blok af allierede med deltagelse af en stor del af Amerika. Jeg nævner disse begivenheder, for når jeg står på dette podium, der er symbolet for fællesskabet mellem forskellige folk, er jeg bevidst om den historiske bagage, jeg bærer på mine skuldre, og som alle de nationer, som De repræsenterer, også bærer på. Vi er ikke kommet her for at grundlægge forbindelser mellem vores to kontinenter, men for at anerkende, at disse forbindelser har eksisteret meget længe, og at ethvert forsøg på at forbedre dem må ske med udgangspunkt i et forsøg på at forstå dem fuldt ud.

Med den åbenhed, der bør være blandt venner, må vi erkende, at skabelsen af vores fælles historie er den ene civilisations dominans af en anden. Amerika lærte Europa at kende på grund af dets magt, snarere end via dets idéer. Erobringen var kendetegnet af frygt, og koloniseringen var kendetegnet af harme. Og ikke desto mindre kunne vi ikke lade være med at beundre denne tusindårige gamle kultur. Til trods for de kampe, vi stod over for, er det en kendsgerning, at Europa tændte fornuftens lys i vores land, og at det introducerede os til menneskehedens bedste værdier, som vi ikke opgav med uafhængigheden.

For enogtyve år siden var det disse værdier, der førte mig til Europa under min første periode som præsident for Costa Rica. Jeg kom den gang for at bede om dette kontinents styrke i forbindelse med bestræbelserne på at opnå fred i Mellemamerika, hvor fem nationer kæmpede for deres liv midt i en borgerkrig. Blodsudgydelserne delte vores folk, og vi kæmpede broder mod broder. I et grusomt eksperiment brugte datidens magter os som testområde for at påvise deres herredømme: De gav os våbnene, vi led under dødsfaldene. Antallet af omkomne steg ifølge visse vurderinger til 350 000 personer. Det svarer proportionelt til, at der hver dag døde næsten 4 millioner nordamerikanere i krigen i Irak. Det var kun ved at opnå fred, at vi kunne sikre en fremtid for vores region.

Europa var dengang svaret på vores bønner. Det europæiske kontinents moralske opbakning legitimerede vores bestræbelser for at finde en diplomatisk løsning på konflikten, en mellemamerikansk løsning på mellemamerikanske problemer. Den internationale bistand, De gav os dengang, var omfattende og generøs, og den var et symbol på den sande europæiske vilje til at bidrage til de mellemamerikanske nationers fremskridt.

Enogtyve år senere vender jeg tilbage til Europa, og som munken Luis de León, da han blev fri efter fire års fangenskab, føler jeg mig tilskyndet til at begynde med et "Som vi sagde i går...", for på mange områder er vi nødt til at fortsætte, hvor vi slap. Forholdet mellem Europa og Mellemamerika, der var så intenst under krigen, er blevet mere fjernt i fredstid. Bistanden fra Europa til Mellemamerika, der var så generøs under undertrykkelsen, er blevet mere afmålt, nu hvor vi har frihed. Vi havde aldrig regnet med, at vi, når vi trådte

over tærsklen til freden, ville træde ind i glemslens rige. Jeg ville gerne tro, at tiden er inde til at vise, at de venner, der støttede os i den mørke tid, også vil gøre det i de lyse tider, og netop fordi tiderne er lyse.

I dag vil jeg gerne foreslå Dem tre mulige handlingsforløb, som kan styrke vores forbindelser, så vi skulder ved skulder kan kæmpe for at opnå de utopier, som De selv lærte os at stræbe efter, dvs. undertegnelsen af associeringsaftalen mellem Mellemamerika og EU, Costa Rica-konsensusen og "Peace with Nature".

Jeg ved udmærket, at der her i Parlamentet er mange forskellige holdninger til frihandelen. Men jeg ved også, at disse holdninger kommer til udtryk med baggrund i det "højtliggende" perspektiv, som mennesker, der er så heldige at leve i et udviklet samfund, har. Jeg vil gerne fortælle Dem, hvordan perspektivet ser ud fra lavlandet. For et land som mit, et af de mindste i verden, er der ikke mulighed for at producere alt det, vi forbruger. Vi er tvunget til at være de moderne tiders fönikere. I globaliseringens æra er det dilemma, som udviklingslandene står over for, lige så barsk, som det er enkelt: Hvis vi ikke er i stand til at eksportere stadig flere varer og tjenesteydelser, vil vi ende med at eksportere flere og flere mennesker.

Det er klart, at Europa er nødt til at varetage europæernes interesser. Men det er også klart, at de europæiske befolkningers interesse, og enhver anden befolknings interesse, i stadig større omfang afhænger af menneskehedens fælles skæbne. Ingen nation kan forholde sig roligt til, at der på den anden side af dens grænser hersker sult, uvidenhed, vold og sygdomme. Så længe forskellene mellem vores nationer fortsat er så store, vil den globale diaspora blive ved med at føre tusindvis af mennesker over oceaner, floder og mure for at søge de muligheder, de ikke kan finde i deres egne lande.

Associeringsaftalen mellem Mellemamerika og EU, den første aftale mellem regioner, som EU indgår, er den mest nærliggende, åbenlyse og umiddelbare mulighed for Europa til at genoplive dets tilstedeværelse i Latinamerika. Siden oprettelsen af Det Mellemamerikanske Fællesmarked er der få initiativer, der har haft et større potentiale for at fremskynde den økonomiske vækst på den mellemamerikanske landtange, for at modernisere vores institutioner og for at give de mellemamerikanere, der stadig lever i fattigdom, nye muligheder. En indgåelse af denne aftale ville for Europa være ensbetydende med at genoptage det lederskab, det har mistet, og besætte den ledige post i spidsen for kampen for udviklingen af vores Latinamerika. I går var vi allierede i kampen for freden, i dag kan vi være partnere i kampen for udviklingen.

Der er dog også enorme forskelle mellem Mellemamerika og Europa, som bør tages i betragtning. Den første er den forskel, der er mellem vores to integrationsmodeller: Europa bør acceptere, at den mellemamerikanske integration finder sted på den måde, som vores institutionelle udvikling tillader. Vi er allerede den mest integrerede region blandt verdens udviklingslande, og derfor mener vi ikke, at det er fair, at vi bliver pålagt betingelser om vores integration, for at forhandlingerne kan fortsætte. Det er vanskeligt for Mellemamerika at opfylde disse betingelser, og derudover bliver andre regioner i verden ikke stillet over for de samme betingelser.

Den anden og måske vigtigste forskel mellem vores regioner er forskellen mellem vores udviklingsniveauer. Det er helt afgørende, at aftalens kommercielle element tildeler Mellemamerika en asymmetrisk behandling, og ikke mindst, at den undgår den uhensigtsmæssige praksis med at fastholde hindringer inden for de områder, hvor Mellemamerika faktisk har komparative fordele. Hvis vi kan nå til enighed på grundlag af disse forudsætninger, vil Europa tage et kæmpe spring til gavn for borgerne i Mellemamerika, men også i Europa, for i tider med internationale kriser kunne det europæiske kontinent drage stor nytte af en økonomi, der er vokset omtrent dobbelt så hurtigt som den europæiske i de seneste fem år.

Europa kan begynde at spille en ny hovedrolle i udviklingslandene, men før det sker, skal Europa sikre sig, at dette lederskab netop sker til gavn for udviklingen. Som Goethe sagde, er der ikke noget, der skader en ny sandhed mere end en gammel fejl. Vi kan ikke træde ind i en ny etape med internationalt samarbejde, hvis vi bærer rundt på fortidens byrder, især byrden af nogle militære udgifter, der i sig selv er en stor fornærmelse over for de næsten 200 millioner latinamerikanere, der lever i fattigdom. Tiden er inde til, at det internationale finansielle samfund forstår at skille klinten fra hveden og erkender, når det bliver stillet over for beviserne, hvilke udgifter der vil udmønte sig i en bedre levestandard for menneskene, og hvilke der ikke vil.

Det er ikke en æresbevisning, at militærudgifterne i Latinamerika i 2007 nåede op på 36 milliarder dollar i en region, der med undtagelse af Colombia, i dag ikke har nogen væbnede konflikter. Med de penge, der bliver brugt på et enkelt fly af typen Sukhoi Su-30k, kunne vi købe ca. 200 000 computere af mærket MIT Media Lab XO til vores studerende. Med de penge, der bruges på en enkelt Black Hawk-helikopter, kunne man i ét år betale et stipendium på 100 dollar om måneden til 5 000 latinamerikanere. Verdens udviklede lande må ikke via bistand og midler støtte beslutninger, der træffes af personer, der foretrækker at udstyre deres soldater i stedet for at uddanne deres børn. Det er derfor, mine damer og herrer, at min regering har

offentliggjort Costa Rica-konsensusen, der er et initiativ til etablering af mekanismer til eftergivelse af gæld og finansiel støtte til udviklingslande, som investerer mere og mere i miljøbeskyttelse, uddannelse, sundhed og boliger til deres befolkninger og mindre og mindre i våben og soldater. Det er mit håb, at Costa Rica-konsensusen en dag med Deres opbakning kan blive til virkelighed.

Jeg håber også, at vi kan vedtage et projekt, der er tæt forbundet med konsensusen, nemlig traktaten om våbenoverførsel, som Costa Rica har foreslået i FN, og som forbyder landene at overføre våben til stater, grupper eller individer, når der er berettiget grund til at tro, at disse våben vil blive anvendt til at krænke menneskerettighederne eller folkeretten. Jeg ved ikke, hvor længe vi kan blive ved med at overleve endnu uden at indse, at det at dræbe mange, lidt efter lidt, dag efter dag, er lige så forkasteligt som at dræbe mange på en enkelt dag. Den destruktive kraft, som udgøres af de 640 millioner små og lette våben, der findes i verden i dag, og hvoraf 74 % er i hænderne på civile, har vist sig at være mere dødelige end atombomber, og de er en af de største drivkrafter bag borgernes usikkerhed, såvel nationalt som internationalt. Frygten for at dø må ikke være den toneart, som fremtiden for vores befolkninger skrives i. I dag kan vi gøre noget for at sikre, at det ikke bliver tilfældet.

Jeg har kun enkelt ting mere, jeg gerne vil sige til Dem, og den har også med vold og ødelæggelse at gøre, men ikke kun mod menneskene, men mod alle former for liv. Hver skov vi fælder, hvert ton kuldioksid, som vi sender ud i luften, og hver flod, vi forurener, bringer os et skridt nærmere mod porten til udryddelse af vores art, og på hvis dørtærskel vi er nødt til at opgive ethvert håb - som ved porten til Dantes helvede. Jeg nægter at være vidne til, at menneskeheden går over tærsklen til denne port.

For 60 år siden havde den tidligere præsident for Costa Rica, José Figueres, den vision at afskaffe den nationale hær og erklære fred med verden. Vi har nu besluttet at erklære fred med naturen. Vi ønsker at være et CO₂-neutralt land i 2021, når vi skal fejre vores 200-års uafhængighed. Sidste år blev vi det land, der har flest træer pr. indbygger og pr. kvadratmeter i verden ved at plante 5 millioner træer. I 2008 vil vi plante yderligere syv millioner træer. Vi står i spidsen for et internationalt korstog mod den globale opvarmning, og i dag beder jeg Dem ydmygt om at slutte Dem til os.

Stigningen i temperaturen på jorden har gjort det muligt, at der vokser oliventræer ved de engelske kyster, og det er et særdeles bekymrende tegn for det videnskabelige samfund. I modsætning til bibelhistorien bringer duen denne gang ikke olivengrenen som et tegn på ro, men som et tegn på fare. I dag beder jeg Dem om, at vi sender denne due hen til klodens fjerneste hjørner, så den kan vende tilbage med en vilje til ændring fra alle verdens nationer. Det er kun i fællesskab, at vi kan danne en ny alliance, nu ikke mellem Gud og mennesket, men mellem mennesket og Guds skaberværk.

Den store argentinske forfatter Jorge Luis Borges plejede at sige, at han var en europæer i eksil, hvorved han henviste til en stor del af befolkningen på vores amerikanske kontinents europæiske oprindelse. Efter århundreder med blanding og udveksling blandt racerne findes der sandsynligvis også her mange amerikanere i eksil. Vi blev sendt i eksil på grund af geografiske omstændigheder forårsaget af et ocean, og historien har svinget som et pendul, der nogen gange bringer os tæt sammen og andre gange fjerner os fra hinanden alt efter omstændighederne. Jeg synes, at tiden er inde til at stoppe pendulet og indgå unioner og til igen at slå ind på den vej, som vindene fulgte for 180 millioner af år siden, før Jorden blev kløvet, og Europa stødte op til Amerika, og hvor det ville have været muligt at gå fra Paris til New York.

Vi tilhører alle den samme race, som fortsat er i stand til at plukke de bedste blomster i livets have. Vores drømme er en fælles arv, og vores beslutninger har indflydelse på alle andre menneskers liv, uanset om vi bryder os om det eller ej. Efter min mening er dette langt fra en trussel, men derimod en fantastisk mulighed. Jeg synes, at det, som en af Costa Ricas største digtere, Jorge Debravo, udtrykte det, især er fantastisk at vide, at vi har magten til at vække selv de fjerneste ting, vi berører, til live, og til at se ud i den endeløse horisont, for alle de ting, vi ser på, bliver, sammen med os, uendelige. Jeg er sikker på, at vi vil være i stand til at anvende denne endeløse magt til alles bedste, både europæernes og amerikanernes, og at vi side ved side vil følge en stjerne, der bebuder en mere retfærdig og fri morgendag.

(Stående bifald til taleren)

Formanden. - Hr. præsident Arias! På vegne af Europa-Parlamentet vil jeg gerne takke Dem hjerteligt for denne storartede og vigtige tale, hvori De udtrykte, at De og Deres land repræsenterer demokrati og frihed. De arbejder imod vold, terror og diktatur. Når De siger, at Costa Rica er et lille land, vil jeg sige, at det ikke kommer an på, hvor mange indbyggere et land har, og hvor stort et geografisk areal landet omfatter. Det kommer an på, hvilken ånd der hersker i et land og hos dets præsident. Når man lytter til Deres tale, siger

man, at præsident Arias og Costa Rica står for frihed og demokrati. Derfor er Costa Rica et stort land på denne jord.

(Bifald)

De er en fredens mand, og derfor har De i 1987 modtaget Nobels Fredspris. Men dermed har De ikke trukket Dem tilbage. Der er gået 21 år, og i dag arbejder De for fred mellem mennesker og fred med naturen. Og når det gælder disse principper, finder De Europa-Parlamentet ved Deres side.

Jeg vil også gerne byde de ministre fra Deres regering, der ledsager Dem, hjerteligt velkommen: hr. udenrigsminister Stagno Ugarte og hr. økonomiminister Ruiz Gutiérrez, der også er til stede her i mødesalen, samt de mange borgere fra Costa Rica, der bor her i Bruxelles og i Belgien. De kan være stolte af Deres land! Ikke ud fra et nationalistisk synspunkt, for så ville jo også lande, hvor der hersker diktatur og voldsregime, være stolte. Nej, De kan være stolte af Deres land, Costa Rica, fordi De repræsenterer de rigtige værdier: demokrati, frihed og fred!

Endnu engang hjerteligt tak! Mange tak, præsident Arias!

(Bifald)

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

9. Afstemningstid (fortsat)

Formanden. - Vi fortsætter med afstemningen.

9.1. Ligestilling mellem mænd og kvinder: Markedsføring og reklame (A6-0199/2008, Eva-Britt Svensson) (afstemning)

10. Stemmeforklaringer

Stemmeforklaringer orales

Situationen i Georgien (B6-0402/2008)

Michl Ebner (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Jeg har stemt for beslutningen og takker frem for alt også hr. Elmar Brok for hans bestræbelser på at skabe en bred konsensus.

Jeg tror, at vi til trods for nødvendigheden af en dialog med Rusland alligevel må sørge for, at vi energipolitisk ikke bliver helt eller næsten helt afhængige af Rusland, fordi det også i betydelig grad mindsker muligheden for en diskussion. Man må heller ikke glemme, at Georgiens militære reaktion er et svar på en langvarig og i den senere tid intensiv provokation fra de separatistiske kræfters side, og at denne foranstaltning til selvforsvar har været en anledning for Rusland til at marchere ind i Georgien. Ikke desto mindre bør vi give en fredelig løsning på konflikten højeste prioritet, og jeg ønsker for alle, der har med dette at gøre, at de hurtigst muligt opnår et positivt resultat, så Krim, Letland, Litauen og Kasakhstan ikke bliver de næste efter Sydossetien.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Hr. formand! Europæiske politikere bryder nu lang tids tavshed og beskriver Ruslands handlinger i Georgien som uforholdsmæssige. Nej, det handler om, at russernes rettigheder i andre lande beskyttes ved hjælp af militære angreb. En række EU-lande, der blokerede Georgiens og Ukraines muligheder for at tiltræde NATO, har givet Rusland mulighed for at gennemføre sin aggressive strategi for indlemmelse af territorier. De fleste EU-lande er afhængige af import af energi fra Rusland, og de er således bange for, at der lukkes for gashanen. Dette giver Rusland mulighed for at påtvinge hele EU helt urimelige betingelser. Jeg stemte for beslutningen, selv om jeg mener, at Kommissionens og Europa-Parlamentets holdning til de fremtidige forbindelser med Rusland ikke er blevet tilstrækkelig klart defineret.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Jeg mener, at vi bør ophæve visumlettelsesaftalen, trække Ruslands "fredsbevarende" enheder tilbage og erstatte dem med internationale enheder og for det tredje afbryde forhandlingerne om partnerskab og samarbejde med Rusland. Jeg mener desuden, at Europa bør

vedtage en fælles og klar holdning til situationen i Georgien og ikke vende det blinde øje til Ruslands grove angreb på en nabostats suverænitet og integritet.

Moskva brød internationale aftaler, da dens tropper i begyndelsen af august gik over grænsen ind i Georgien, en grænse, der tidligere er blevet anerkendt af Moskva. De russiske tropper gik ikke blot ind i Sydossetien, men trængte længere ind i landet.

Jeg fordømmer på det kraftigste Ruslands anerkendelse af Abkhasiens og Sydossetiens uafhængighedserklæring. Vi må ikke glemme, at samtidig med at nogle fejrer deres uafhængighed, er Georgien i sorg over de uskyldige mennesker, der mistede livet eller deres hjem i forbindelse med de russiske troppers invasion. Det er min klare holdning, at EU som en del af det internationale samfund skal lægge pres på for at sikre Georgiens territoriale integritet.

Den Slovakiske Republik støttede princippet om territorial integritet i forbindelse med Kosovo og anerkender fortsat ikke Kosovos adskillelse fra Serbien. I samme ånd anerkender jeg heller ikke de georgiske regioners og Sydossetiens uafhængighed.

Toomas Savi (ALDE). - (EN) Hr. formand! Som en af forslagsstillerne til beslutningsforslaget om situationen i Georgien stemte jeg for ændringsforslag 1, hvori Den Internationale Olympiske Komité opfordres til seriøst at overveje om dens beslutning om, at De Olympiske Vinterlege i 2014 skal afholdes i Sochi, stadig er gyldig i betragtning af de nylige begivenheder i nærheden af de fremtidige olympiske faciliteter. Det ville være meget uansvarligt, hvis IOC bragte de olympiske atleter i livsfare i en sådan ustabil region.

Jeg behøver ikke at minde Dem om, at 11 olympiske atleter blev dræbt i München den 5. september 1972. Jeg var til stede som læge for det sovjetiske olympiske hold, og jeg husker den indvirkning, som disse tragiske begivenheder havde på den olympiske ånd. Dette må aldrig ske igen.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Jeg sætter hr. Schulz meget højt, men hans erklæring i dag kan jeg ikke acceptere. Præsident Medvedev har i morges kaldt den demokratisk valgte georgiske præsident Saakasvili et politisk lig. Det ville være uhyrligt allerede ud fra demokratiske synspunkter. Men når man husker på, at hr. Medvedev repræsenterer et regime, som har ladet forgængeren Zviad Gamsachurdia myrde, som har ladet den tjetjenske præsident myrde, og som nu har ladet en ingusisk borgerrettighedsforkæmper myrde, så er det næsten en fysisk trussel.

Hvad enten man kan lide hr. Saakasvili eller ej, i denne situation bliver vi nødt til at støtte den valgte repræsentant for det georgiske folk, som er blevet offer for en imperialistisk handling, og som man i øjeblikket forsøger at strangulere. Derfor finder jeg det ubetinget nødvendigt, at vi i vores beslutning, som jeg glæder mig over, går et skridt videre og udstationerer europæiske fredstropper i Georgien. Det kræver hverken et mandat fra FN eller OSCE, for Georgien er et suverænt land og har bedt os om en europæisk tilstedeværelse. Desuden må vi sørge for, at dette land kan overleve i frihed, for at organisere russiske tropper som fredstropper, som FN og OSCE har gjort, det er at sætte brandstifteren til at slukke branden!

Bogdan Pęk (UEN). - (PL) Fru formand! Denne beslutning om Georgien er vigtig, og jeg stemte for, selv om jeg mener, at EU, der blev sat på alvorlig prøve i forbindelse med begivenhederne i Georgien, ikke bestod prøven. Hovedårsagen til, at EU ikke bestod prøven, er efter min opfattelse, at en række meget vigtige tyske interesser står på spil, navnlig den tyske venstrefløjs og forbundskansler Schröders interesser. Hr. Schulz gav klart udtryk herfor i dag.

EU er nødt til at forstå, at den baltiske rørledning kan være årsagen til den afpresning, som Litauen, Letland, Estland, Polen og Belarus rent faktisk udsættes for. Vi skal af med denne rørledning, og på trods af sine udtalelser skal EU nu endelig tage stilling til en fælles energipolitik, der ikke under nogen omstændigheder bør levne plads til den baltiske rørledning, selv om dette er i strid med visse tyske interesser. Tyskerne er nødt til at erkende, at de kan være med til at skabe et forenet EU og udtale sig ærligt, og at der i modsat fald er tale om en hyklerisk adfærd og prioritering af egne interesser på bekostning af EU's interesser.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Hr. formand! Jeg har stemt for beslutningen, selv om det også har været med en vis uro. Krigen mellem Rusland og Georgien har tydeligt vist forskellene i krisehåndtering. Georgien har forskellige uløste problemer. Men Rusland handler i den sædvanlige tradition, vi kender fra halvasiatiske regimer, med rænker, provokation og krigerisk brutalitet. Dette er ikke kun til fare for Kaukasus eller Ukraine, men også for os selv.

Vores styrke er menneskerettighederne, demokratiet, retsstatsprincippet og den frihed, vi har tilkæmpet os i fællesskab, friheden for afhængighed og tvang. Disse værdier er det meget vigtigt, at vi forsvare med en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Den britiske konservative delegation støttede beslutningsforslaget om situationen i Georgien, der generelt er afbalanceret. Vi har imidlertid indvendinger mod punkt 19, hvori Parlamentet opfordrer til, at der etableres en militær FSFP-mission i Georgien - selv om vi ikke ser noget videre kontroversielt i en civil EU-overvågningsmission.

Vi mener ligeledes, at punkt 30, hvori det anføres, at Lissabontraktaten vil styrke EU's position og således gøre det nemmere at håndtere denne krise, er ubegrundet. Vi støtter en mere håndfast fælles ekstern energiforsyningspolitik inden for rammerne af FUSP med hensyn til import af russisk olie og gas, men vi kan ikke se, hvilken forskel Lissabontraktaten ville have gjort i forhold til håndteringen af krisen. Det handler ikke om EU's globale svaghed på det udenrigspolitiske område, men om Ruslands brutalitet og revanchisme i Sydkaukasus.

Richard Falbr (PSE). - (CS) Hr. formand! Jeg undlod at deltage i afstemningen, da svaret på spørgsmålet, om det er rigtigt, at georgierne angreb en sovende by med raketkastere, er ja.

Fælles referenceramme for europæisk aftaleret (B6-0374/2008)

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Hr. formand! Vi vil også gerne have svar på det spørgsmål, hr. Lehne gerne vil stille Kommissionen. Faktisk mener vi, at problemerne med aftaleret i Europa bør besvare to vigtige behov, som går hånd i hånd. Det første er behovet for klarhed og enkelhed, det andet er behovet for sikkerhed. Det glæder os, at ordføreren har taget højde for det fremragende stykke arbejde, som "Société de législation comparée" har udført, og vi håber at dette arbejde udføres med reference til vores fælles arv, romerretten. Reglerne om aftalefrihed, reglerne om gyldighed, om mangler ved samtykket og om offentliggørelse har været fastsat i vores civilisation gennem umindelige tider. Det er dem, vi skal referere til, vores civilisations fælles retlige arv.

Vi håber også, at en ensretning af lovvalgsreglerne, for at sikre transaktionerne, kommer til at gå forud for en ensretning af de materielle bestemmelser. Indgåelse af aftaler mellem personer på forskellige steder, og særlig det vanskelige spørgsmål om vejledende bud, eller tilbud, og accept, procedurer, tidspunkt og dokumentation kan alt sammen ensrettes uden nødvendigvis at samle vores forskellige lovgivningers materielle bestemmelser.

Betænkning af Proinsias De Rossa (A6-0289/2008)

Mario Borghezio (UEN). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! For et par dage siden var der på en lille sardisk ø nogle separatister fra Sardinien's uafhængighedsparti, som med fredelige metoder og for at beskytte miljøet udråbte eksistensen af en ny republik med det polynesisk klingende navn "Republikken Maluventu". Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at formanden allerede har modtaget chartret, som er inspireret af FN's charter og det ukrænkelige princip om befolkningernes ret til selvstyre. Europa er altid solidarisk med dem, der slås for frihed med fredelige og demokratiske metoder! Hurra for det sardiske folks kamp for selvstyre!

Betænkning af Iratxe García Pérez (A6-0325/2008)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Hr. formand! Jeg har stemt imod García Pérez-betænkningen, selv om jeg er overbevist om, at mænd og kvinder selvfølgelig er ligeværdige og selvfølgelig skal have lige løn for lige arbejde. Vi glemmer stadig alt for ofte, at mænds og kvinders ligeværdighed er en af de ting, vi klart har opnået i Europa af i dag, i den europæiske verden og i den vestlige verden, og at dette princip overhovedet ikke følges i adskillige andre dele af verden. Det må vi aldrig glemme.

Men det er blot ét aspekt af denne betænkning. Betænkningen er endvidere fyldt med en masse andre ting, som jeg er fundamentalt uenig i, såsom støtten til de evindelige valgkvoter for kvinder. Som om kvinder ikke var selvhævdende og ikke af egen kraft og med deres egne kapaciteter kunne opnå stillinger. Jeg er også uenig i den evindelige støtte til abort. Jeg undrer mig over, hvad den har med denne betænkning at gøre.

Af alle disse og mange andre grunde har jeg derfor alligevel stemt imod García Pérez-betænkningen.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Af en eller anden mærkelig årsag brød jeg med min hidtidige praksis i Parlamentet i dag ved ikke at stemme imod en betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, idet jeg undlod at deltage i afstemningen.

Jeg har tidligere altid stemt imod disse betænkninger, fordi de normalt er det rene sludder og vrøvl. Idet jeg er en gift mand med to piger, forsøger jeg at læse hvert eneste ord i disse betænkninger og gætte mig frem til deres egentlig betydning.

Jeg er betænkelig ved det udvalg, der producerer disse dokumenter - jeg mener egentlig ikke, at vi har brug for et kvindeudvalg i Parlamentet, da vi har Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender.

En række udtryk i denne betænkning - f.eks. "feminiseringen af fattigdom" - er fuldstændig meningsløse, men de lyder godt for den politisk korrekte brigade, som huserer derude.

Gad vide, hvad udvalget mener om dem, der bryder igennem glasloftet, f.eks. en mor til fem, hvis yngste datter lider af Downs syndrom, og hvis ældste datter måske er fem måneder henne - som den amerikanske vicepræsidentkandidat Sarah Palin? Jeg tror ikke, at udvalget bryder sig om, at hun har brudt igennem glasloftet. Jeg undlod imidlertid at deltage i afstemningen om denne betænkning.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Hr. formand! Selv om jeg går ind for lige rettigheder, stemte jeg imod beslutningen om ligestilling mellem kvinder og mænd. Denne beslutning omfattede en række kryptiske pro abort-punkter og er således i strid med subsidiaritetsprincippet på dette område. Idet ændringsforslag 2 - et ændringsforslag, der ophæver disse punkter - blev forkastet under afstemningen, var jeg nødsaget til at stemme imod beslutningen som helhed. Det er en skam, at Europa-Parlamentet krænker de grundlæggende principper for EU's funktionsmåde på denne letsindige måde.

Kloning af dyr til fødevareforsyning (B6-0373/2008)

Hynek Fajmon (PPE-DE). - (CS) Hr. formand! Jeg stemte imod forbuddet mod kloning. Et forbud mod kloning er et angreb på den frie videnskabelige forskning og virksomhedernes frihed. Det vil ikke være til EU's fordel at begrænse disse frihedsrettigheder, idet endnu flere videnskabsfolk vil flygte til USA og andre lande verden over, der ikke har indført sådanne forbud. Et forbud mod handel med sådanne produkter vil således skabe flere handelstvister i Verdenshandelsorganisationen. Vi ønsker ikke en sådan udvikling.

De sundhedsmæssige og andre risici ved kloning skal vurderes nøje i overensstemmelse med gældende processer og procedurer, og resultaterne skal offentliggøres. Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet gennemførte en videnskabelig høring om dette spørgsmål i første halvdel af 2008, og høringsresultaterne begrundet ikke et forbud mod kloning.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg stemte imod beslutningen om forbud mod klonede dyr i vores fødevarekæde, idet Parlamentets holdning ikke er forsvarligt videnskabelig funderet. Hvad enten der er tale om en lovgivningsmæssig afstemning, en beslutning om en skriftlig forespørgsel eller en initiativbetænkning, devalueres beslutninger truffet af Europa-Parlamentet ved afstemninger i plenarforsamlingen alvorligt, hvis de ikke holder i forbindelse med en faglig evalueret videnskabelig undersøgelse. Der kan således med rette rejses tvivl om troværdigheden og integriteten af vores arbejde.

Betænkning af Eva-Britt Svensson (A6-0199/2008)

Ivo Strejček (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg stemte imod Svensson-betænkningen, og jeg er glad for at få lejlighed til at forklare hvorfor.

Jeg har følgende begrundelse. For det første er hverken forbrugerne eller lovgiverne alvidende, og derfor er reklame af afgørende betydning på handelsområdet. For det andet skal den enkelte reklame (desværre eller heldigvis) være påtrængende, tiltrækkende, slående og virke som blikfang. Dette skyldes, at der altid er mindst et par producenter, der sælger det samme produkt, og de ønsker begge at sælge netop deres produkt. For det tredje er fru Svensson opmærksom på disse principper og forsøger at forbedre markedskræfterne gennem kunstige lovgivningstiltag, der vil skade og forvride de naturlige markedskræfter, der er baseret forholdet mellem udbud og efterspørgsel. Derfor stemte jeg imod.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Hr. formand! Hvis jeg skulle sammenfatte, hvorfor jeg har stemt imod Svensson-betænkningen, kunne jeg ganske enkelt sige, at betænkningen i mine øjne er noget værre sludder. Det er den hundrede og syttende betænkning, hvori Parlamentet, som jo officielt anses for at forsvare de europæiske borgers frihed, opfordrer til en begrænsning af friheden og til censur. Adskillige bestemmelser i Svensson-betænkningen, såsom punkt 14 om censur, ser ud, som om de kommer direkte fra "Fahrenheit 451", den bog, som skitserer en verden, hvor bøger er forbudt, og hvor kritiske tanker undertrykkes.

Jeg er under alle omstændigheder meget kritisk, hvad angår Europa-Parlamentet. Men det skal da også passe lidt på, at det ikke gør sig selv håbløst latterligt og bliver en slags klon af den Øverste Sovjet.

Philip Claeys (NI). - (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske fru Svensson. Hendes betænkning er en af de mest nedladende, intervenerende og politisk korrekte tekster i hele denne valgperiode. Det ser ud, som om hun er overbevist om, at reklame og marketing er ét stort komplot, der lige fra et barns første socialiseringsår kan bidrage til forskelsbehandling på grund af køn, hvilket forstærker fastholdelsen af livslange uligheder mellem kvinder og mænd. Det er ikke noget, jeg selv finder på. Det meste af den sætning kommer ordret fra tekstens betragtning M.

Selvfølge opfordrer betænkningen til mere lovgivning og til oprettelse af instanser, som specifikt skal beskæftige sig med at overvåge overholdelsen af alle disse nye regler. Jeg havde nær sagt job til mændene, hvis dette udtryk ikke var så frygteligt kønsfølsomt. Det værste er punkt 14 i teksten, som opfordrer til at fjerne såkaldte kønsstereotype budskaber fra lærebøger, legetøj, tv- og computerspil, internettet og reklamer. Det er altså censur. Jeg ved ikke, om udtrykket lærebøger også gælder litteratur, men hvis det er tilfældet, kan vi med det samme begynde at brænde Shakespeares bøger på gaden.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg stemte imod denne betænkning, hvilket er typisk for mig. Jeg vil gerne redegøre nærmere for nogle af årsagerne hertil.

Jeg har meget stor respekt for ordføreren, fru Svensson, der har gjort et stort stykke arbejde på dette område og er en af de stærkeste kvindelige rollemodeller i Europa-Parlamentet. Visse punkter i betænkningen - hvoraf nogle blev forkastet - var næsten ikke til at tro på. Der blev stillet krav om et tankepoliti på ligestillingsområdet i punkt 9. Der blev sat spørgsmålstegn ved de traditionelle kønsroller i punkt 13, og i punkt 14 blev der nærmest givet udtryk for had til nye billeder på internettet.

Mandlige og kvindelige former er altid blevet anvendt inden for reklame. De mandlige former er normalt pænere end mine, og de kvindelige former er normalt pænere end f.eks. nogle af medlemmerne af Europa-Parlamentet. Sådan er reklame. Selv Kommissionen anvender billeder af mænd og kvinder, der ser lidt bedre ud end gennemsnittet - se blot Kommissionens websted eller de reklamer, som Kommissionen hænger op på sine bygninger.

Skriftlige stemmeforklaringer

Betænkning af Amalia Sartori (A6-0140/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. - (SV) Vi har valgt at stemme for betænkningen, da den tager sigte på en global harmonisering af klassificering, mærkning og emballering af kemikalier. Dette kan bidrage til en mere sikker kemikaliehåndtering, hvilket har en positiv indvirkning på miljøet og sundheden.

Vi havde dog gerne set en mærkning af kemikalier i den såkaldte kategori 5.

Disse kemikalier findes ofte i husholdningen og er ofte årsag til forgiftning af børn.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Spørgsmålet om kemiske stoffer og deres rolle i menneskers liv er blevet behandlet i internationalt regi siden 1980 - i første omgang i Den Internationale Arbejdsorganisation og siden hen i FN, som vedtog et globalt harmoniseret system for klassificering og mærkning af kemikalier (GHS - Globally Harmonised System of Classification and Labelling of Chemicals) i december 2002, der blev revideret i 2005.

Disse beslutninger har haft en indvirkning på fællesskabsplan gennem vedtagelsen af en række dokumenter.

Vi drøfter i dag forslaget til en forordning om klassificering og mærkning af stoffer og blandinger, der har til formål at gennemføre de internationale kriterier for klassificering og mærkning af farlige stoffer og blandinger, der er opnået enighed om i De Forenede Nationers Økonomiske og Sociale Råd, også kendt som det globale harmoniserede system (Globally Harmonised System - GHS), i EU.

Formålet med dette system er at fokusere på beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet uden at hindre den frie bevægelighed for stoffer og blandinger gennem fastsættelse af klassificerings- og oplysningskriterier, herunder krav til mærkning og datasikkerhedsblade. Det handler om opretholdelse af sikkerheden for transport af farligt gods og forebyggelse af hensyn til forbrugernes, arbejdstagernes og miljøets sundhed og sikkerhed. Vi stemte derfor for disse betænkninger.

Marian Zlotea (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Kemikalier produceres og markedsføres globalt, og de udgør samme risiko overalt i verden. Stoffer, der anses for at være farlige i ét land, kan være underlagt en helt anden ordning i et andet land. Der bør ikke være forskellige beskrivelser af det samme produkt i forskellige lande.

Ud over behovet for oplysning er forbrugerbeskyttelse det primære mål med GHS (det globale harmoniserede system). Den nye lovgivning inden for klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger skal sikre en bedre beskyttelse af menneskets helbred og miljøet. Efter min mening er man nået frem til kompromiser, der indeholder gode løsninger for forbrugersundheden. De professionelle brugere af kemikalier samt forbrugere i hele verden kan nyde godt af en global harmonisering.

Fuldbyrdelsen af denne betænkning vil sikre øget beskyttelse af folk, der bruger farlige stoffer, og virksomhederne bliver mere effektive og reducerer antallet af ulykker. Brugen af sådanne farlige stoffer skal gøres mere sikker, og brugerne skal have korrekte, fyldestgørende og præcise oplysninger, der sikrer en bedre forbrugerbeskyttelse.

Betænkninger af Amalia Sartori (A6-0140/2008) (A6-0141/2008) (A6-0142/2008)

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. - (EN) Sartori-betænkningen vedrører en række vigtige spørgsmål, der berører alle vores borgere. Kemikalier fremstilles og handles globalt, og de er forbundet med de samme farer over alt. Derfor bør klassificeringen og mærkningen af farlige stoffer harmoniseres på passende vis. Den pakke, der er blevet skabt enighed om i dag, er et fornuftigt kompromis indgået mellem politiske grupper og institutioner, og jeg kunne derfor støtte den.

Betænkning af Anja Weisgerber (A6-0201/2008)

Sylwester Chruszcz (NI), skriftlig. - (PL) I betænkningen lovliggøres produktionen af brintdrevne køretøjer. Dette er et af de få dokumenter med en velovervejet tilgang til spørgsmålet om alternative brændstoffer til biler. Det er navnlig prisværdigt, idet der er tale om en fuldstændig ny teknologi, som er helt uskadelig for miljøet, idet forbrændingsgasserne er vand. Jeg er ikke i tvivl om, at dokumentet er inspireret af den fabrikant, der har fremstillet den bil, som Hans-Gert Pöttering kører rundt i, men jeg stemte med velberåd hu for betænkningen.

Hanne Dahl (IND/DEM), skriftlig. - JuniBevægelsen vurderer brændselsceller med brint som energibærere lavet på vedvarende energi - sol, vind og bølgekraft - som et system til transport, fordi det er en ren forbrænding, dvs. ingen partikelforurening, samtidig med at drivmidlet kan laves på vedvarende energi. Alt i alt har brintkøretøjer dog en meget lav energieffektivitet på 20 % fra kilde til hjul. Dette overgås langt af elkøretøjer på computerstyrede litiumbatterier, der har energieffektivitet på 80-90 %, samtidig med at millioner af batterier kan løse den vedvarende energis lagringsproblemer. Vi vil derfor arbejde for, at Kommissionen tager skridt til at fremme dette alternativ.

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. - (EN) Denne betænkning udfylder hullerne på indre marked for brintdrevne køretøjer med hensyn til kravene til forbrugerbeskyttelse.

Der er et presserende behov for at inkorporere brintdrevne køretøjer i EU's ramme for typegodkendelse og således fremme forskningen i og udviklingen af denne miljøvenlige teknologi på hele det indre marked.

Der er desuden blevet indført tekniske specifikationer for at sikre pålideligheden og sikkerheden af brintdele og -systemer såvel som krav om mærkning med henblik på at sikre en klar identificering af brintdrevne køretøjer, hvilket er af stor betydning i tilfælde af en ulykke.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. - (EN) Jeg stemte for Weisgerber-betænkningen. Brints potentiale som en ren kraftform har længe været anerkendt, og teknologierne på dette område forbedres løbende. Brintkraft kan imidlertid kun være virkelig effektiv som en ren og grøn energi, hvis brinten produceres på en bæredygtig måde og ideelt set på grundlag af vedvarende energikilder, og dette er blevet understreget i den endelige betænkning.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. - (DE) Jeg stemmer for Anja Weisgerbers betænkning om typegodkendelse af hydrogendrevne biler.

Støtten til alternative og miljøvenlige brændstoffer i EU er et vigtigt skridt, der ubetinget skal støttes i vores tid. Hydrogendrevne biler er en mulighed, men de må garantere en høj grad af sikkerhed og miljøbeskyttelse. For at det kan ske, kræves der ensartede betingelser for typegodkendelsen i EU. Uden en typegodkendelse af hydrogendrevne biler, der gælder for hele EU, er der risiko for, at medlemsstaternes individuelle godkendelser

forvrider konkurrencen, og at det ikke længere er lukrativt for virksomhederne at investere i hydrogendrevne biler.

Et ensartet typegodkendelsessystem giver borgerne den beskyttelse, der ligger i et direktiv for hele EU, og fremmer den vigtige udbredelse af miljøvenlige biler.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg glæder mig over Anja Weisgerbers betænkning om typegodkendelse af brintdrevne motorkøretøjer. Betænkningen er et positivt skridt, der medvirker til at tilskynde industrien til at intensivere forsknings- og udviklingsindsatsen. Det vil i høj grad bidrage til opfyldelsen af Europas klimamåls at fremme indførelsen af brintdrevne køretøjer på det indre marked. Jeg stemte for henstillingerne i betænkningen.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Hydrogen som brændstof til biler er visselig en teknik med fremtidspotentiale, som imidlertid slet ikke er færdigudviklet endnu. Til anskaffelsesomkostninger, der endnu ikke kan finansieres, kommer store udgifter til produktion og oplagring af hydrogenet. Og selv om bilerne i sig selv ikke producerer nogen skadelige udstødsgasser, er det endnu uklart, hvordan man kan producere hydrogen så energibesparende og CO₂-frit som muligt.

I sidste ende ved vi endnu ikke, om batteridrevne biler eller brændselscelledrevne biler vinder indpas. Under alle omstændigheder er det vigtigt, at vi støtter alternative teknologier for at mindske vores afhængighed af fossile energiformer. Derfor har jeg også stemt for Weisgerbers betænkning.

Eluned Morgan (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning, da denne lovgivning vil bane vej for masseproduktion af disse biler og give europæiske bilister reelle alternativer i den nærmeste fremtid. Denne nye lovgivning vil medvirke til at sætte skub i udviklingen af disse køretøjer og samtidig sikre, at de er pålidelige og sikre, og foranstaltningerne i denne betænkning vil sikre en maksimal udnyttelse af de miljømæssige fordele ved brintdrevne køretøjer.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) Udvikling af brintdrevne motorer til køretøjer er en garanti for udviklingen af miljøvenlige transportmidler i fremtiden og beskyttelsen af folkesundheden. For at opnå de miljømæssige fordele ved brug af brintdrevne køretøjer bør disse køretøjer produceres på en bæredygtig måde, hvilket i sig selv vil forbedre støjniveauet og luftkvaliteten.

Denne forordning vil sikre, at brintbaserede systemer er lige så sikre som de konventionelle fremdriftsteknologier, og medvirke til at tilskynde industrien til at producere køretøjer af denne type. Det er nødvendigt at etablere en passende ramme for at fremskynde markedsføringen af køretøjer med innovative fremdriftsteknologier, således at transportindustrien kan yde et betydeligt bidrag til en renere og mere sikker fremtid.

I lyset af de globale problemer som følge af klimaændringer og knapheden på energikilder bør brintdrevne køretøjer fremmes globalt, navnlig i lande under udvikling såvel som i USA, for at sikre en bedre miljøbeskyttelse mod den globale opvarmning.

Derfor stemte jeg for dette forslag til forordning, der er et første skridt mod et renere Europa.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) I lyset af de nuværende og fremtidige problemer forbundet med benzindrevne køretøjer står det klart, at udviklingen af alternativer er af afgørende betydning. Vedtagelsen af nærmere bestemmelser på dette område er et stort fremskridt. Sammenhængen mellem det samlede olieforbrug ved bilkørsel og stigningen i luftvejssygdomme samt en tilsvarende stigende forurening skal afspejles i udformningen af den næste generation af motorkøretøjer.

Muligheden for at generere brint på grundlag af elektricitet rejser mere generelle spørgsmål, herunder hvordan energien til generering af den oprindelige elektricitet skal lokaliseres. Denne betænkning bidrager imidlertid til at lede debatten og industrien bag fremtidens bil i den rigtige retning.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. – (PL) Det er almindelig anerkendt, at brint er det miljømæssigt "reneste" og mest acceptable brændstof, idet forbrændingen i luft eller ilt udelukkende producerer vand.

Til trods for de store problemer, der er forbundet med lagring af brint og påfyldning af brint i brændselstanke, peger den endeløse indsats, der pågår i forskningscentre over hele verden, på, at dette er fremtidens brændstof. Som brændstof vil brint give os en miljøvenlig, sikker og vedvarende energikilde.

Indførelsen af EU-kriterier for typegodkendelse af brintdrevne køretøjer er af afgørende betydning for et velfungerende indre marked og for sikringen af et højt sikkerheds- og beskyttelsesniveau for miljøet.

Situationen i Georgien (B6-0402/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. - (IT) Jeg stemmer for denne beslutning, da jeg ønsker en hurtig og fredelig løsning på denne yderst alvorlige krise. Jeg tror, at det er nødvendigt at understrege to aspekter, og det er dels det urørlige princip om, at de forskellige landes territoriale integritet er ukrænkelig, og dels behovet for en fuldstændig respekt for de pågældende mindretals rettigheder.

Efter begivenhederne i Kosovo er der naturligvis ingen tvivl om, at det internationale samfunds stemme er meget svagere og meget mindre troværdig, men vi skal øge den diplomatiske indsats for at nå frem til en troværdig og konkret løsning. Mens regeringerne i hele verden arbejder på dette, er det dog nødvendigt at gribe ind for at tackle den stadig mere omfattende humanitære krise, der skyldes tilstedeværelsen af et stadig større antal flygtninge. EU bør oprette en taskforce, der mindsker lidelserne hos de hundredtusinder af mennesker, der er i nød.

Jeg har været i kontakt med den internationale UNICEF-repræsentant, der bekræfter situationens alvor. Jeg håber, at Kommissionen vil gøre sin del, sådan som den har gjort ved andre lejligheder.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE), skriftlig. - (EL) Medlemmerne af Europa-Parlamentet fra Nyt Demokrati (ND) har besluttet at afholde sig fra at stemme ved den endelige afstemning om beslutningen om situationen i Georgien. Denne beslutning blev truffet, fordi det endelig forslag til beslutning, der blev sat til afstemning, var formuleret på en sådan måde, at den balance, der var i de oprindelige beslutningsforslag, ikke længere var til stede.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg vil stemme for denne fælles beslutning, da det er vigtigt, at Unionen sender et stærkt budskab til Ruslands ledere. Kritikken af de georgiske ledes rolle i og delvise ansvar for udløsningen af krisen er imidlertid ikke tilstrækkelig hård. Med den nuværende ledelse har Georgien efter min opfattelse bestemt ikke kurs mod et NATO-medlemskab i en overskuelig fremtid.

For det andet øger denne krise behovet for en europæisk fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Jo før dette element i Lissabontraktaten gennemføres, jo bedre.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. - (SV) Situationen i Georgien, og hvordan man skal forholde sig til den, er udenrigspolitiske spørgsmål. Junilistens holdning er, at hverken Europa-Parlamentet eller nogen anden EU-institution skal udtale sig i sådanne spørgsmål, da udenrigspolitik skal føres på nationalt plan, ikke på EU-plan.

Ikke særligt overraskende benytter Europa-Parlamentet lejligheden til at øve propaganda for en forstærket fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og - hvilket er endnu værre - en gennemførelse af Lissabontraktaten. Vi ser allerede i dag, hvordan forskellige medlemsstater har forskellige holdninger til Georgien. Det er altså ikke ønskværdigt, at EU skal tale med én stemme, da dén stemme uundgåeligt vil komme til at tale i strid med mange medlemsstaters holdninger. De talrige referencer til NATO er også meget problematiske, da der er lande, som er medlem af EU, men ikke NATO.

Situationen i Georgien er meget alvorlig, ikke mindst med tanke på alle de civile ofre i konflikten. EU skal dog ikke føre udenrigspolitik, og derfor har vi stemt nej til beslutningen.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Beslutningen, der blev vedtaget af et flertal i Europa-Parlamentet, og som vi stemte imod, er en fast bestanddel af den antirussiske kampagne, der føres af dem, der anvender denne strategi i et forsøg på at dække over deres eget dybe ansvar for den forværrede internationale situation og som påskud for farlige nye skridt som led i optrapningen af konfrontationen.

Det nævnes bl.a. ikke i beslutningen, at den grundlæggende årsag til den nuværende internationale situation og situationen i Kaukasus er det nye våbenkapløb og militariseringen af de internationale forbindelser, som USA og NATO står i spidsen for (baseret på et offensivt strategisk koncept og udvidelse til Ruslands grænser), stationeringen af nye amerikanske baser og missiler i Europa og den voksende militarisering på dette kontinent, angrebet på og opdelingen af Jugoslavien og anerkendelsen af den serbiske provins Kosovo i strid med folkeretten, angrebene på og besættelsen af Afghanistan og Irak, dvs. imperialismen (og uoverensstemmelser mellem de kapitalistiske lande).

Nogle af de personer, der nu kræver, at folkeretten og principperne om territorial integritet, suverænitet og staternes uafhængighed respekteres, er de selvsamme personer, der var fortalere for og støttede angrebene på Jugoslavien eller Irak. Hvilket hykleri!

Hvis vi skal skabe fred og sikre menneskehedens fremtid, skal vi respektere de principper, der er fastlagt i § 7, stk. 1-3, i den portugisiske forfatning.

Ian Hughton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg er tilfreds med, at min egen gruppes ændringsforslag blev vedtaget. Vi har opfordret de russiske og georgiske myndigheder til at fremlægge oplysninger om de områder, hvor der blev nedkastet klyngebomber under konflikten, med henblik på at fremskynde iværksættelsen af minerydningen.

Parlamentet har fordømt brugen af magt, og mener ikke, at konflikterne i Kaukasus kan løses gennem vold. En hurtig minerydning vil forhindre yderligere dødsfald blandt civilbefolkningen.

Ona Juknevičienė (ALDE), skriftlig. – (LT) Jeg stemte for ændringsforslag 2 og 5, da Rusland efter min opfattelse stiller krav om genoprettelse af det tidligere Sovjetunionens territoriale grænser gennem forskellige midler. Gennem sine handlinger i Georgien har Rusland endnu en gang vist, at Rusland er parat til at invadere og besætte en suveræn stats territorium under påskud af at ville forsvare sine borgeres rettigheder. EU bør efter min mening gøre det helt klart i sin udtalelse, at Ruslands ekspansionsplaner er umotiverede, navnlig i forhold til de baltiske lande.

Jeg stemte imod den sidste del af sætningen i punkt 27, da jeg ikke mener, at EU kan eller har ret til at afgøre, om Georgien fortsat har kurs mod et NATO-medlemskab. Vi kan kun påpege den kendsgerning, at NATO bekræftede Georgiens mulighed for at blive medlem af denne organisation den 3. marts 2008. Det er imidlertid op til den suveræne stat Georgien at træffe denne afgørelse.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Jeg stemte for beslutningen om situationen i Georgien. Det gjorde jeg ikke, fordi det er en ideel beslutning. Jeg er ikke i tvivl om, at vores beslutning kunne have været bedre. Jeg var i tvivl, om jeg skulle støtte forslaget til beslutning.

Min tvivl blev vækket af hr. Schulz lige før afstemningen. Han beklagede sig over, at der ikke blev rettet kritik mod den georgiske præsident i beslutningen. Denne bemærkelsesværdige udtalelse overbeviste mig om, at beslutningen kunne have været meget værre, og at den prorussiske lobby i Europa-Parlamentet kunne have væltet beslutningen. Med sine udtalelser undervurderede hr. Schulz Parlamentets enighed omkring krisen i Kaukasus. Det står nu klart, at det ville have været bedre, hvis Europa-Parlamentet havde afholdt et ekstraordinært møde om Georgien på et tidligere tidspunkt. Det er en skam, at vi ikke fremlagde vores holdning under et rådsmøde. Det er en skam, at vi ikke fremlagde vores betragtninger og vores synspunkter inden medlemsstaternes stats- og regeringscheferes møde.

Carl Lang og Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. – (FR) Ved at indtage en utvetydig holdning over for Rusland og involvere Europa i løsningen af konflikten igangsætter Rådet og flertallet i Parlamentet en proces, som er lige så farlig som den, der kastede kontinentet ud i Første Verdenskrig.

Processen er et resultat af de dårligt forberedte udvidelser mod øst, som bringer os tættere på konfliktområderne på Balkan og i Kaukasus. Hvilke konsekvenser vil det få, hvis Tyrkiet, som grænser op til Irak og Iran, bliver medlem? Vores regeringer har endvidere åbnet Pandoras æske ved at anerkende den serbiske provins Kosovos uafhængighed og udfordret ikke blot Georgiens, men størstedelen af de europæiske staters, territoriale integritet, mod øst som mod vest.

Hvis Georgien, sådan som man håber hos Socialdemokraterne, De Liberale, De Kristelige Demokrater og De Grønne, tiltræder NATO og bliver medlem af et EU styret af Lissabontraktaten, indtræder vores nationer i en konflikt med Rusland.

Bruxelles' Europa betyder krig. Det er mere end nogensinde før - i lyset af Kinas stigende magt og truslen fra islamismen - på høje tid at bygge et andet Europa, et Europa med suveræne stater, som er forbundet med Rusland af den civilisation, som udgør vores græske og kristne arv.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg glæder mig over, at det franske formandskab greb hurtigt ind for at finde en løsning på konflikten mellem Georgien og Rusland. Selv om Tbilisis militære engagement i Sydossetien kan kritiseres, er Moskvas gengældelsesaktion uforholdsmæssig og en klar krænkelse af Georgiens territoriale integritet. Europa-Parlamentet bør sende et klart budskab til de russiske ledere om, at deres handlinger er uacceptable. Jeg stemte derfor for beslutningen.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. - (NL) Der er al mulig grund til at give humanitær bistand til Georgiens befolkning og til at fordømme militære interventioner i det ikkeomstridte område og Ruslands anvendelse af klyngebomber. Hvad jeg afviser i dette beslutningsforslag er, at vi tager parti for Georgien og forsøger at straffe og isolere Rusland og lade NATO omringe Rusland på grund af dets anerkendelse af Abkhasiens og Sydossetiens uafhængighed.

En meget stor del af de nuværende stater i Europa er faktisk opstået gennem løsrivelse fra en anden stat, en ensidig uafhængighedserklæring og andre staters anerkendelse i sidste instans. De fleste europæiske stater opstod efter 1830, især i bølger efter 1918 og 1991. Kosovo var det seneste eksempel på dette. Der er ikke nogen som helst grund til at erklære, at Kosovos opståen er en undtagelse, eller til at foregive, at dette var sidste gang, at der kommer en ny stat.

Det er aldrig den sidste gang. Så længe der er regioner, hvor flertallet af indbyggerne betragter den regerende stat som nytteløs eller endog truende, fordi de erfarer denne som en udenlandsk dominans, vil der fortsat opstå nye stater. Lad os erkende, at indbyggerne i Abkhasien og Sydossetien ikke ønsker at være underordnet Georgien.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. - (DE) Rusland er ikke kun vigtig for EU som leverandør af energi, men også som modvægt til USA's stræben efter verdensherredømmet. Ikke blot af disse grunde, men også for ikke at sætte sin troværdighed på spil, er det vigtigt, at EU spiller en neutral mæglerrolle mellem Georgien og Rusland.

I mange tidligere Sovjetstater som f.eks. Ukraine bor der overordentligt store russiske befolkningsgrupper. Derfor er det mere end forståeligt, at Kreml føler sig særlig ansvarlig for disse russiske befolkningsgrupper. EU kunne hjælpe med at forhandle en løsning, der er acceptabel for alle sider, f.eks. tale for generøse minoritetsrettigheder til de russere, der lever i det postsovjetske område, hvilket også ville leve op til EU's menneskerettighedsmål, der så ofte citeres. I så henseende foretrækker jeg den position, der blev resultatet på det særlige topmøde, og er imod den vasalholdning, som den foreliggende betænkning har over for USA, hvorfor jeg også har stemt imod betænkningen.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) I den fælles beslutning fastholdes EU's politik, der har til formål at udnytte krisen i Kaukasus. Det er et forsøg på at optrappe EU's intervention og tilstedeværelse i denne centrale region. Under dække af at ville skabe fred foreslår EU en række foranstaltninger med det formål at styrke sin position og intervention i Kaukasus. Beslutningen er provokerende, idet der ikke gives udtryk for fordømmelse af de brutale angreb og mordet på tusindvis af civile, der er blevet begået af den georgiske regering, som er underlagt EU's og NATO's indflydelse. Der gives tværtimod udtryk for fuld støtte til Georgiens politik og optagelse i NATO. Fordømmelsen af Sydossetiens og Abkhasiens løsrivelse er mildt sagt latterlig hyklerisk i lyset af opdelingen af Jugoslavien og den seneste EU-afgørelse om Kosovo.

I en situation præget af en lang række konflikter og rivalisering mellem EU, USA og Rusland er Europa-Parlamentets beslutning næsten identisk med den amerikanske politik, idet der ensidigt tages parti mod Rusland for at opnå en bedre forhandlingsposition og således sikre sig en andel af de eurasiske markeder og velstandsskabende ressourcer.

Imperialisternes optrapning af konflikten og rivaliseringen og Ruslands forsøg på at styrke sin stilling i den imperialistiske pyramide skaber nye farer for befolkningen i Kaukasus og de omkringliggende områder. Befolkningen kan og skal deltage i kampen mod imperialismen.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) I lighed med Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre som helhed stemte jeg imod beslutningen om situationen i Kaukasus, da der tegnes et skævt billede af krisen ud fra en pro-Bush holdning, og hvad der tjener egne interesser. Det værste og mest provokerende aspekt i beslutningen er, at der ikke rettes den mindste kritik mod den opportunistiske strategi, der er blevet anvendt af den georgiske premierminister Saakashvili, der udløste krisen for ikke at mishage sine amerikanske protektorer. Den holdning, der er blevet indtaget af et flertal i Europa-Parlamentet, er i direkte strid med den holdning, som de selvsamme politiske kræfter indtog for seks måneder siden til spørgsmålet om Kosovo.

Stabiliteten i Kaukasus kan ikke sikres gennem en politik, hvor vi spiller andenviolin i forhold til USA, der lukker øjnene for de faktiske forhold og selv fører en tostrengt politik.

Ioan Mircea Pașcu (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg stemte for ændringsforslag 2, da jeg mener, at det er uacceptabelt at ændre grænser under påskud af at ville "beskytte" mindretal i nabolande. Jeg stemte også for henvisningen

til, at Georgien var blevet lovet optagelse i NATO på topmødet i Bukarest, og at Georgien er på rette vej. Det gjorde jeg af følgende årsager:

- a. Det er rigtigt. Georgien blev forsikret om, at landet ville blive optaget i NATO, og det er officielt indskrevet i slutkommunikéet fra NATO-topmødet i Bukarest.
- b. I forbindelse med den seneste konflikt med Rusland har mindst én vigtig europæisk leder sagt, at Georgiens ønske om optagelse i NATO vil blive opfyldt.
- c. EU er forpligtet til at garantere Georgiens sikkerhed, uafhængighed og territoriale integritet i henhold til den partnerskabsaftale, som EU indgik med Georgien inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik, og eftersom EU ikke har mulighed herfor - da EU ikke er opbygget med dette for øje - er den eneste institution, der kan gøre dette, NATO, som de fleste af EU-landene også er medlem af.

Béatrice Patrie (PSE), skriftlig. - (FR) Selv om den beslutning, der blev vedtaget i Parlamentet, ikke er perfekt, fortjener den støtte i den udstrækning, at den bekræfter Europas sammenhold i forbindelse med løsningen af situationen i Georgien.

Denne komplicerede krise er bevis på, hvor vigtigt det er for EU at udvikle en ordentlig regional strategi for Kaukasus og Rusland. EU ville således gøre klogt i at fremsætte et forslag om at afholde en international konference som Helsinkikonferencen, som affødte OSCE i 1975.

Indtil videre er det nødvendigt at sikre, at den begrundede betænkning om forhandlinger om at styrke partnerskabet mellem EU og Rusland nævner behovet for at bygge en afbalanceret dialog med landet, som omfatter alle emner af fælles interesse, herunder demokratiske værdier og energiaspektet.

I den henseende er det ærgerligt, at Europa-Parlamentet ikke fremsætter en klarere opfordring til en revision af vores energistrategi, som, ud over den meddelte diversificering af vores forsyningskilder, også burde omfatte udvikling af vedvarende energi og energibesparelse.

Gilles Savary (PSE), skriftlig. - (FR) Jeg undlod at deltage i afstemningen om Europa-Parlamentets beslutning om begivenhederne i Sydossetien og Abkhasien, fordi Parlamentet anlagde en ensidig og uafvejet holdning til Kosovos ensidige erklæring om uafhængighed af et normaliseret, demokratisk Serbien.

Parlamentet fandt det ikke hensigtsmæssigt tage en tilsvarende beslutning om Kosovo i henhold til de samme principper om respekt for international ret og de nationale grænsers integritet, som det i dag påberåber sig til at fordømme Moskvas anerkendelse af Ossetiens og Abkhasiens uafhængighed. Vi kender alle forklaringen. Vi ønskede ikke at kritisere de vestlige lande - som hurtigt anerkendte Kosovos ensidige og illegale erklæring om uafhængighed - for de ting, som vi i dag med rette kritiserer Rusland for.

Hvis Georgiens regerings militære initiativer, ligesom Ruslands, på det stærkeste bør fordømmes og bør bane vejen for en diplomatisk løsning og international mægling, kan EU ikke tillade sig at anvende forskellige målestokke på de mange "frosne konflikter" i kølvandet på den kolde krig.

Intet ville være værre for Europas sikkerhed, end hvis EU, i denne del af verden som den har gjort i andre dele, forvekslede alliancer og loyalitet over for Bushregeringens "forbrydelsesskabende" politik.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), skriftlig. - (EN) Selv om jeg kan støtte mange af de synspunkter, der gives udtryk for i beslutningen - navnlig holdningen til Sydossetiens og Abkhasiens endelige status og kravet om tilbagetrækning af de russiske styrker fra selve Georgien - indeholder den også mange lidet formålstjenlige elementer.

EU kunne spille en nyttig rolle ved at sende civile observatører og kontrollanter og yde humanitær bistand. EU bør imidlertid ikke forsøge at udnytte krisen i Georgien til egne formål ved at stille krav om en styrkelse af EU's forsvars- og sikkerhedspolitik, ved at udsende observatører under ESFP eller ved at promovere den forkastede Lissabontraktat. Det var endvidere skuffende, at sætningen "at Georgien fortsat er på vej til at blive medlem af NATO" udgik i forbindelse med afstemningen. Jeg undlod derfor at deltage i afstemningen om denne beslutning.

Glenis Willmott (PSE), skriftlig. - (EN) Medlemmerne af Europa-Parlamentet fra Labour-Partiet glæder sig over denne beslutning, der viser en stærk og klar enighed mellem EU-medlemsstaterne og Europa-Parlamentet omkring dette meget vigtige spørgsmål. Vi sørger over de tragiske dødsfald i denne konflikt og fordømmer de voldelige handlinger på begge sider. Vi støtter tiltag, der fremmer en varig fred, humanitær bistand til ofre og genopbygning.

Vi undlod at stemme om sidste del af sætningen i punkt 27, da vi er klar over, at formålet med denne beslutning er at løse situationen i Georgien. En drøftelse af et fremtidigt medlemskab af en ekstern organisation såsom NATO vil blot aflede fokus fra dette vigtige mål.

Vi støtter helhjertet kravet i beslutningen om at sikre en varig løsning på konflikten på grundlag af den sekspunktsaftale, der blev forhandlet på plads af EU, og vi opfordrer Rusland til at handle beslutsomt for at opfylde alle de aftalte betingelser i denne våbenhvileaftale, således at forhandlingerne om partnerskabsaftalen mellem EU og Rusland kan blive genoptaget.

Vladimír Železný (IND/DEM), skriftlig. – (CS) Jeg undlod at deltage i afstemningen om Europa-Parlamentets beslutning om situationen i Georgien, ikke fordi jeg ville have sæt tvivl om legitimiteten af Georgiens holdning, men tværtimod fordi jeg ville have støttet Ruslands forkerte og aggressive foranstaltninger. Som det ofte har været tilfældet på det sidste, har en række eurofederalistiske medlemmer endnu en gang misbrugt konflikten i Georgien og beslutningen desangående til at stille krav om en hurtig ratifikation af Lissabontraktaten. Jeg undlod at deltage i afstemningen på grund af denne uanstændige adfærd.

Marian Złotea (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Det Europæiske Råd viste og bekræftede på sit ekstraordinære møde den 1. september, at EU står sammen, hvilket er et fremskridt i forhold til 2003, hvor situationen i Irak skabte tvivl om EU's sammenhold.

Europa er nødt til fortsat at udtrykke sin solidaritet og insistere på, at Rusland skal overholde internationale love og standarder. I den beslutning, som vi vedtog i dag, fremhæves det, at partnerskabet mellem EU og Rusland skal tage udgangspunkt i gensidig overholdelse af de grundlæggende standarder for det europæiske samarbejde.

Rusland undlader fortsat at opfylde en række betingelser i våbenstilstandsftalen, en adfærd, der skal imødegås gennem fælles politisk og økonomisk pres for at få Rusland til at trække alle tropper tilbage fra det georgianske territorium og reducere Ruslands militære tilstedeværelse i Sydossetien og Abkhasien.

Det er yderst vigtigt at træffe øjeblikkelige foranstaltninger for at opretholde bstanden til fordrevne ofre i denne konflikt. Europa bør stå sammen og reagere med beslutsomhed på disse foruroligende begivenheder, som Rusland har ansvaret for. Europa er nødt til at finde alternative energikilder og styrke den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik som fastsat i Lissabontraktaten med henblik på at beskytte sig mod problemer af denne karakter i fremtiden.

Fælles referenceramme for europæisk aftaleret (B6-0374/2008)

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for beslutningen fra Retsudvalget. Den fælles referenceramme vil være en vigtig retlig udvikling, og vi ved endnu ikke, hvordan denne vil blive udformet. Det er af afgørende betydning, at Europa-Parlamentet og aktører i alle lande og retssystemer holdes fuldt underrettet om enhver fremtidig udvikling.

Betænkning af Proinsias De Rossa (A6-0289/2008)

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) På trods af den komplicerede titel vedrører denne betænkning en klage fra 2001 om fejl eller forsømmelser fra Kommissionens side i forbindelse med den tyske regerings mangelfulde anvendelse af arbejdstidsdirektivet. Sagen blev henvist til Europa-Parlamentet gennem en særlig beretning fra Den Europæiske Ombudsmand.

En særlig beretning til Europa-Parlamentet er det sidste skridt, som Ombudsmanden kan tage for at opnå et tilfredsstillende svar på vegne af en borger. I min betænkning udarbejdet på vegne af Udvalget for Andragender støttes Ombudsmandens konklusion om, at Kommissionens undladelse af at behandle andragerens klage i næsten otte år er et tilfælde af fejl eller forsømmelse.

Betænkningen vedrører ikke indholdet i selve arbejdstidsdirektivet, og derfor blev et ændringsforslag vedrørende dette direktiv forkastet med henvisning til, at det ikke var relevant for denne betænkning.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Betænkningen om Kommissionens afvisning af at behandle en tysk læges klage over den tyske stats krænkelse af arbejdstidslovgivningen understreger, at EU er præget af klasseskel. Kommissionen reagerer med lynende hast, når kapitalens interesser står på spil. Den tvinger medlemsstaterne til at overholde fællesskabslovgivningen, men når arbejdstagerne klager over krænkelse af deres rettigheder, ignorerer Kommissionen deres klager.

Kommissionens provokerende holdning er en naturlig konsekvens af EU's folkefjendske politik, der fremmer en tilbagevenden til middelalderlige vilkår for arbejderklassen med det formål at fastholde de europæiske monopolders indtjening. I denne forbindelse vedtog Rådet (arbejds- og socialministrene) i juli en ændring af EU's arbejdstidsdirektiv. Denne arbejderfjendske parodi opdeler begrebet arbejdstid i aktiv og inaktiv arbejdstid - den inaktive arbejdstid betragtes ikke som betalt arbejdstid - og giver arbejdsgiverne ret til at beskæftige deres arbejdstagere i op til 13 timer om dagen, 65 timer om ugen uden nogen form for overarbejdsbetaling.

Arbejderklassens og arbejdstagernes rettigheder sikres ikke ved at klage til Kommissionen, men ved at stå sammen og intensivere klassekampen mod kapitalen og EU med det formål at vælte denne politik.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. - (SV) Junilisten mener, at arbejdstider skal reguleres på nationalt plan. Denne betænkning bør derfor ikke behandles i Europa-Parlamentet, selv om det formelt handler om Kommissionens behandling af en overtrædelsessag.

Subsidiaritetsprincippet, som hylides i alle tænkelige højtidelige sammenhænge, er her et fundamentalt princip. Når Europa-Parlamentets flertal kommer ind på detaljerne, forholder det sig præcis modsat: Der er egentlig ingenting, der kan overlades til medlemsstaterne. Arbejdstidsdirektivet er i sig selv en klar overtrædelse af subsidiaritetsprincippet. Landene har forskellige erhvervsstrukturer. Nogle lande har en tung procesindustri, andre har en let industri, og andre igen har meget turisme og sæsonbetonede sektorer, og den offentlige sektor er bygget forskelligt op. Det er derfor yderst upassende at forsøge at regulere arbejdstiderne for hele EU, og der er heller ingen grund til det. De, som argumenterer for det, siger, at vi ellers får problemer med social dumping i EU. Det er en enormt grov anklage mod de lande, vi har accepteret som medlemmer af EU, som alle opfylder Københavnskriterierne, og som alle er retsstat med fri organisationsret.

Denne betænkning er endnu et forsøg fra EU's side på at blande sig i arbejdstidsanliggender, som er medlemslandenes ansvar. Vi har stemt nej med henvisning til subsidiaritetsprincippet.

Ian Hughton (Verts/ALE), skriftlig. - (EN) Jeg støttede De Rossa-betænkningen og håber, at Kommissionen følger Ombudsmandens henstillinger vedrørende retsstatsprincippet og princippet om god forvaltning fuldt ud.

Betænkning af Iratxe García Pérez (A6-0325/2008)

Richard James Ashworth (PPE-DE), skriftlig. - (EN) Jeg og mine britiske konservative kolleger støtter fuldt ud princippet om lige muligheder mellem kvinder og mænd. Vi er enige i en række aspekter i denne betænkning som f.eks. behovet for at gøre større fremskridt med hensyn til at mindske lønforskellen mellem kvinder og mænd og fremme iværksætterånden blandt kvinder og betydningen af politikker på nationalt niveau, der søger at fremme en bedre balance mellem arbejds- og privatlivet. Som påpeget af vores skyggeminister for kvindeanliggender er de konservatives tilgang til ligestilling mellem kvinder og mænd baseret på en tro på lige muligheder og en retfærdig behandling i juridisk, kommerciel, social og politisk henseende.

Vi er imidlertid bekymret over visse aspekter i betænkningen som f.eks. kravet om, at der skabes nye retsgrundlag i EU-lovgivningen og træffes afgørelse om "at overdrage Fællesskabet fuldstændige beføjelser vedrørende politikker". Vi kan heller ikke støtte etableringen af det omkostningskrævende europæiske institut for ligestilling mellem mænd og kvinder, der henvises til i betænkningen. Det må være et anliggende for de enkelte medlemsstater.

Af disse grunde har vi besluttet at undlade at deltage i afstemningen om denne betænkning.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg stemte for Europa-Parlamentets beslutning, som var baseret på min spanske kollega Iratxe García Pérez' betænkning om ligestilling mellem mænd og kvinder. Vi er mere end nogensinde nødt til at tage højde for spørgsmålets tvedelte karakter, idet der på den ene side sikres ligestilling på alle politiske områder (integrering af ligestillingsaspektet), mens der på den anden side gennemføres målrettede foranstaltninger for at mindske forskelsbehandlingen af kvinder, herunder bevidstgørelseskampagner, udveksling af bedste praksis, dialog med borgerne og offentlig-private partnerskabsinitiativer. Alle emner er vigtige: ligeløn, deltagelse i beslutningsprocesser, særlig offentlige beslutninger, forening af arbejds- og privatliv og vold mod kvinder. Ligestilling mellem mænd og kvinder er et vigtigt område, som der allerede er blevet gjort meget inden for, men som de humanistiske politiske kræfter for fremskridt bør rette deres fulde opmærksomhed mod, og som bør debatteres overalt, herunder i interkulturel dialog.

Koenraad Dillen, Carl Lang og Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. - (FR) Der sker nogle gange heldige, måske endda morsomme, sammentræf. Vi benytter den mulighed, vi har fået med denne årlige betænkning om ligestilling mellem mænd og kvinder, som kommer på samme tid som det franske EU-formandskab, for at fremhæve et marginalt, men underholdende, punkt, som i værste fald er en mangel på takt og i bedste fald er en perfekt anvendelse af princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder, altså at der ikke diskrimineres mellem dem.

For nogle få dage siden, da hr. Sarkozys formandskab begyndte, hvilket var genstand for stor mediebevågenhed, fik parlamentsmedlemmerne en gave. I den gratis dokumentmappe lå der sandelig et slips.

Ud af de 785 parlamentsmedlemmer er næsten en tredjedel kvinder. Var de ikke også berettiget til en lille personlig gave, eller skal vi uddrage af det, at kvinder også skal bære slips?

Det lader til stadig at være sådan, at, mens der foregår store debatter om kvinders rolle og position i det politiske liv, får flabetheden stadig meget ofte overtaget over høfligheden.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) Vi kan ikke stemme for betænkningen om ligestilling mellem kvinder og mænd - 2008, idet formålet er at overbevise kvinder om, at det er et nødvendigt onde at slå sig til tåls med fleksible arbejdsmarkedsforhold og en reduktion og kommercialisering af de sociale fordele, som arbejderklassefamilien stadig måtte have, således at kvinder tilpasser sig EU's politik om forening af familie- og erhvervsmæssige forpligtelser.

Der følges ikke op på gyldige konklusioner vedrørende lønforskellen mellem mænd og kvinder, og der fremsættes heller ingen forslag til bekæmpelse heraf. Der fremsættes blot en række opfordringer, herunder om indførelse af en international dag for lige løn. De foreslåede foranstaltninger til bekæmpelse af bl.a. kønsstereotyper og lige repræsentation i beslutningstagningen og udryddelse af enhver form for kønsbaseret vold er et skridt i den rigtige retning, men vil fortsat være ønsketænkning, så længe der ikke gøres op med den grundlæggende årsag til disse vilkår og fastholdelsen heraf, nemlig det kapitalistiske system, der fører til og forværrer forskelsbehandling og uligheder.

Hvis vi skal have reel lighed, er det nødvendigt at kæmpe for at ændre magtbalancen. En sådan politik er til fordel for arbejdstagerne og vil vælte EU's strategi. Vi bør ligeledes bekæmpe kapitalens utilbørlige fortjenester og det forhold, at arbejdsgiverne ikke drages til ansvar. Der kan ikke træffes effektive foranstaltninger, hvis der ikke sker en styrkelse af folkebevægelsen i de enkelte lande, og hvis der ikke fastsættes mål for gennemgribende ændringer helt ind i magtens cirkler.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. - (PT) Jeg stemte for García Pérez' betænkning om ligestilling mellem kvinder og mænd - 2008, da jeg mener, at det er af afgørende betydning for skabelsen af et mere retfærdigt samfund og en afgørende faktor for EU's økonomiske vækst, velstand og konkurrenceevne at mindske forskellene mellem mænd og kvinder.

Jeg vil gerne fremhæve ordførerens forslag om at styrke den europæiske lovgivning om ligestilling mellem mænd og kvinder. På trods af de tiltag, der er blevet gjort på dette område, har der ikke været betydelige fremskridt på europæisk plan, navnlig med hensyn til lønforskellene mellem kvinder og mænd, kvinders deltagelse i beslutningstagningen, bekæmpelse af vold mod kvinder, adgang til uddannelse og livslang læring og endog forening af arbejds-, familie- og privatlivet.

Jeg beklager imidlertid, at ændringsforslag 1 er blevet vedtaget, således at den vigtige opfordring til Kommissionen og Rådet om at skabe et klart retsgrundlag for bekæmpelse af enhver form for vold mod kvinder udgår.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Denne betænkning understreger vigtige aspekter af de former for forskelsbehandling, der fortsat sker i samfundet, med særlig fokus på arbejde, lønninger, fattigdom, pensioner og reformer. Den berører også spørgsmålet om vold mod og handel med kvinder, uddannelse og efteruddannelse, manglende sociale faciliteter og adgang til pasningsordninger for børn og andre plejekrævende personer og fremme af kvinders seksuelle og reproduktive sundhed.

Der er imidlertid fortsat en række modsætninger, f.eks. i forbindelse med de tiltag, der foreslås på beskæftigelsesområdet, hvor vores forslag blev forkastet, selv om et andet forslag, der sikrer vigtige aspekter for kvinder, blev vedtaget. Jeg tænker på følgende forslag, der nu er indarbejdet i Europa-Parlamentets endelige beslutning: "... opfordrer derfor medlemsstaterne til at træffe effektive foranstaltninger til at sikre overholdelsen af de sociale normer og et arbejde, hvor lønmodtagerens rettigheder respekteres, i de forskellige sektorer, således at arbejdstagere og især kvinder sikres anstændige lønninger, ret til sikkerhed og sundhed

på arbejdspladsen, social beskyttelse og fagforeningsfrihed, hvilket bidrager til at bringe forskelsbehandlingen mellem kvinder og mænd på arbejdspladsen til ophør”.

Derfor stemte vi for betænkningen, selv om vi beklager, at andre positive forslag blev forkastet.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. - (SV) Junilisten tager stærkt afstand fra alle former for diskriminering. EU er en værdiunion, og medlemslandene skal behandle samtlige grupper i samfundet retfærdigt og sidestillet.

Betænkningen indeholder dog et forslag, som vi tager stærkt afstand fra, nemlig at Europa-Parlamentet skal opfordre Kommissionen og Rådet til at træffe beslutning om en fuldstændig overdragelse af spørgsmål om indvandring og asyl til Fællesskabet. Disse spørgsmål skal varetages af de respektive medlemslande.

Derudover indeholder betænkningen mange holdninger til, hvordan ligestilling skal opnås. Der foreslås bl.a. arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger, informationskampagner, dialog med borgerne, kvoteordninger, lønudligning, foranstaltninger til bekæmpelse af beskæftigelsesmæssig segregation inden for undervisningssektoren og forbedring af barselsforholdene for kvinder med egen virksomhed. I betænkningen bifaldes desuden oprettelsen af Det Europæiske Institut for Ligestilling, og det foreslås, at EU's institutioner og medlemsstater skal indføre en særlig international dag for ligeløn.

Ligestilling mellem mænd og kvinder skal være et mål for alle medlemslande. Det skal dog afgøres på nationalt plan, hvilke politiske foranstaltninger der skal anvendes for at opnå målet. De internationale samordninger, der er ønskværdige, bør ske på globalt plan, fortrinsvis i FN-regi. Vi har således valgt at stemme nej til denne betænkning.

Marian Harkin (ALDE), *skriftlig*. - (EN) Jeg støtter generelt helhjertet de fleste punkter i denne betænkning. Jeg har imidlertid et problem med punkt 9. Jeg mener, at ordlyden i punkt 9 bør modificeres ved at understrege, at nationale lovgivningsprocesser skal respekteres i forbindelse med abortspørgsmålet.

Irland har en protokol til Maastrichttraktaten om dette spørgsmål, og abortspørgsmålet henhører desuden ikke under EU's kompetence. Det er op til den enkelte medlemsstat at vedtage sin egen lovgivning på dette område, og Parlamentet skal derfor respektere subsidiaritetsprincippet. Teksten er desværre ikke klar på dette område.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *skriftlig*. - (EN) García Perez-betænkningen omhandler en lang række vigtige spørgsmål vedrørende ligestilling mellem kønnene, social retfærdighed og grundlæggende rettigheder. Et spørgsmål, der vækker stigende bekymring i hele Europa, er menneskehandel, som skaber ofre både i og uden for EU. Hvis vi skal bekæmpe alvorlig organiseret kriminalitet af denne karakter, er det nødvendigt med en grænseoverskridende tilgang under inddragelse af flere instanser, og EU har helt klart en rolle at spille på dette område.

David Martin (PSE), *skriftlig*. - (EN) Selv om der er sket fremskridt med hensyn til ligestilling mellem kvinder og mænd i Europa, har vi langt fra fuld ligestilling. I betænkningen fremhæves en række områder, som Kommissionen bør være opmærksom på, som f.eks. jobkvalitet og behovet for bedre instrumenter til bekæmpelse af vold mod kvinder. Jeg støtter også opfordringen til medlemsstaterne om snarest muligt at ratificere Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel. Jeg stemte for Iratxe García Pérez' betænkning om ligestilling mellem kvinder og mænd - 2008.

Mairead McGuinness (PPE-DE), *skriftlig*. - (EN) Jeg glæder mig over betænkningen om ligestilling mellem kvinder og mænd - 2008, og støtter mange af punkterne.

Jeg undlod imidlertid at deltage i den endelige afstemning, da ændringsforslag 2 blev forkastet. Ordlyden i dette ændringsforslag var efter min mening bedre end det oprindelige punkt.

Eluned Morgan (PSE), *skriftlig*. - (EN) Jeg stemte for denne betænkning om bekæmpelse af ulighed mellem kvinder og mænd. Det er indlysende, at kvinder ikke har de samme karrieremuligheder som mænd. Udearbejdende mødre vil aldrig blive i stand til at skabe balance mellem familie- og arbejdslivet uden stærkere forældrerettigheder for både mænd og kvinder.

Derfor støtter jeg fuldt ud kravene om forlængelse af barselsorloven, herunder navnlig øgede incitamenter for fædre til at tage forældreorlov og fleksible arbejdsforhold. Vi kan kun bekæmpe ulighed mellem mænd og kvinder, hvis disse rettigheder sikres. Kvinder vil aldrig opnå reel lighed, før mænd påtager sig en rimelig

andel af ansvaret for børnepasning og husholdningen ligesom min fantastiske mand. Han laver mad og køber ind, men han er ikke så god til at rede seng!

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Som skyggeordfører fra PSE-Gruppen i Udvalget om Beschäftigung og Sociale Anliggender stemte jeg for denne betænkning, da den efter min opfattelse er meget vigtig, navnlig henset til forslagene om ligebehandling af kvinder og mænd på arbejdsmarkedet. Jeg vil i denne forbindelse gerne understrege betydningen af punkt 42 i betænkningen, hvori Kommissionen og medlemsstaterne opfordres til at udvikle en række kvantitative og kvalitative indikatorer og kønsbaserede statistikker, der er pålidelige, sammenlignelige og tilgængelige, og som skal anvendes under opfølgningen af gennemførelsen af Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse.

Da en af de afgørende faktorer for at kunne øge beskæftigelsen er forening af arbejds- og familielivet, vil jeg også gerne nævne punkt 34, hvori Kommissionen opfordres til at indhente oplysninger og informere om bedste praksis med hensyn til at sikre en bedre balance mellem arbejdsliv og privatliv.

Lydia Schenardi (NI), skriftlig. – (FR) Europa-Parlamentet må jo tro, at dets medlemmer lider af Alzheimers sygdom! Hvert år på omkring samme tid er der to forskellige betænkninger, der dukker op: en om menneskerettigheder i EU og en om ligestilling mellem mænd og kvinder.

Selv om indholdet i den første kan variere en smule fra år til år, er dette tydeligvis ikke tilfældet for den anden.

For at finde bevis for dette, behøver man blot at læse de foregående - Kauppi-betænkningen i 2007 eller Estrela-betænkningen i 2006 om ligestilling mellem mænd og kvinder. De optegner de samme udfordringer, vi skal imødegå, melder om de samme uligheder og fremsætter de samme anbefalinger. Konkluderer vi, at der ikke er sket nogen forandringer? Nej, for der er sket fremskridt inden for beskæftigelse og kvinders deltagelse i beslutningstagning på lokalt, nationalt og europæisk plan.

Det handler simpelthen om, at vi eurokrater, ansporet af kvindelobbyerne - og her tænker jeg især på den magtfulde Europæiske Kvindelobby - ikke er tilfredse med fremskridtet; de ønsker og forfægter endnu større ligestilling, endnu større lighed mellem kvinder og mænd, til det er helt absurd.

Skal vi tilslutte os denne forcede ligestilling, som opnås gennem obligatoriske, diskriminerende og mindretalsorienterede kvoter?

Det mener jeg ikke. Kampen mellem kønnene behøver ikke finde sted.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – (SV) Iratxe García Pérez' betænkning om ligestilling mellem mænd og kvinder fra 2008 var egentlig ganske udmærket. Den indeholder mange vigtige punkter, ikke mindst kvinders (og mænds!) mulighed for at kombinere arbejdsliv og familieliv og betydningen af generøse forældreforsikringer.

At teksten indeholder en del varm luft og gentagelser, ville jeg kunne leve med. Men værre er det med punkt 4, hvor man ønsker at skabe et retsgrundlag på EU-plan for "enhver form for vold mod kvinder". Hensigten er der ikke noget i vejen med, og havde det drejet sig om menneskehandel, som er grænseoverskridende, havde det ikke været noget problem. Men her ønsker man "at overdrage Fællesskabet fuldstændige beføjelser vedrørende politikker" på et område, som først og fremmest henhører under det nationale kompetenceområde, og det er mere bekymrende.

Årsagen til, at jeg til sidst valgte at undlade at stemme, var dog den anden sætning i punkt 6, hvor man opfordrer til valgkvoter. Det er noget, jeg helst ikke vil se på nationalt plan, og da absolut ikke, når det bliver indført som et diktat fra Bruxelles.

Betænkning af Eva-Britt Svensson (A6-0199/2008)

Richard James Ashworth (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg og mine britiske konservative kolleger støtter fuldt ud princippet om lige muligheder mellem kvinder og mænd. Vi støtter det grundlæggende princip i betænkningens punkt 1, hvori det understreges, "at det er vigtigt, at kvinder og mænd får samme muligheder for at udvikle sig som individer uanset køn".

Vi mener imidlertid, at konklusionerne og tilgangen i denne betænkning er alt for præskriptive og hårdfaste. Vi mener ikke, at EU bør have større beføjelser på dette område. Det er op til den enkelte medlemsstat at træffe afgørelse om sådanne spørgsmål.

Vi støtter ikke tilgangen i betragtning I, hvori der henvises til, "at kønsstereotype reklamer således afspejler den ulige fordeling af magt mellem kønnene". Sådanne udtalelser fremmer ikke en sund debat om ligestilling. Vi kan heller ikke støtte tankegangen bag f.eks. betragtning F og G. Betænkningens krav om "nultolerance" er for upræcise og kunne føre til dårlig lovgivning, hvis de blev gennemført.

Af disse grunde har vi besluttet at stemme imod denne betænkning.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for fru Svenssons betænkning om, hvordan markedsføring og reklame påvirker ligestillingen mellem mænd og kvinder, da jeg er enig i, at det er nødvendigt at udvikle en "adfærdskodeks" for reklamer, der er gældende i alle medlemsstaterne, og som garanterer overholdelsen af princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder og bekæmper kønsstereotyper.

Jeg mener, at reklame- og markedsføringsbudskaber er en alvorlig kilde til fremme af kønsstereotyper, der begrænser såvel kvinders som mænds frihed i deres forskellige dimensioner og roller livet igennem, og at de har en negativ indvirkning på deres rolle i samfundet.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Denne betænkning, der er udarbejdet af vores svenske kollega i Europa-Parlamentet, fru Svensson, fra Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre, har givet os mulighed for at tage generelt positiv stilling til, hvordan markedsføring og reklame påvirker ligestillingen mellem mænd og kvinder.

Som påpeget af ordføreren er selve formålet med reklamer at påvirke os alle - kvinder såvel som mænd. De forskellige valg, som vi træffer i livet, er påvirket af en lang række forskellige faktorer, herunder vores socialklasse, køn, og de billeder og opfattelser af køn og kønsroller, der via uddannelse, medier og reklamer hele tiden omgiver os.

Det er derfor fortsat vigtigt at bekæmpe de kønsstereotyper, der stadig hersker i vores samfund på trods af forskellige fællesskabsprogrammer til fremme af ligestilling mellem kønnene.

Som understreget i betænkningen bør skolesystemet spille en grundlæggende rolle for udviklingen af børns kritiske sans over for billeder og medierne generelt for at forhindre de katastrofale virkninger af forekomsten af kønsstereotyper i markedsføring og reklamer.

Der skal imidlertid også træffes positive foranstaltninger til fremme af bedste praksis inden for reklame, og der peges på en række foranstaltninger af denne art i den beslutning, der nu er blevet vedtaget.

Petru Filip (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg besluttede, at det var mest hensigtsmæssigt at undlade at deltage i afstemningen, idet betænkningens indhold efter min mening er usammenhængende. For at sige det mere klart drøfter vi et reelt problem, der efter min mening imødegås uden den fornødne præcisering. Det er ikke tilstrækkeligt at understrege, at "kønsstereotyper bør udryddes".

Jeg mener ikke, at det handler om at "tildele priser for lighed mellem kønnene til medier og reklamefolk", hvilket foreslås i en række punkter i betænkningen (punkt 9 og 27), idet det ville være mere hensigtsmæssigt at udarbejde specifikke fællesskabsbestemmelser og programmer, der overflødiggør sådanne priser. Da de forskellige former for reklamevirksomhed i dagligdagen har en betydelig og øjeblikkelig sociokulturel indvirkning, skal der indføres et ensartet og sammenhængende retsgrundlag for denne virksomhed.

Derfor tilvejebringer en beskrivende referenceramme for et sådant aktuelt og vigtigt spørgsmål (som Svensson-betænkningen) ikke overbevisende argumenter til støtte for betænkningen, og den er ikke en klar og målrettet tilgang til de foreslåede løsninger.

Ona Juknevičienė (ALDE), skriftlig. – (EN) Jeg mener, at reklamer er et virkningsfuldt redskab, der skaber identitet, værdier, tro og holdninger, der utvivlsomt har en indvirkning på den offentlige adfærd. På den anden side kan ukontrollerbare reklamer - f.eks. reklamer for seksuelle ydelser i aviserne - påvirke kvinders selvværd negativt, navnlig teenagere og de, der er modtagelige for spiseforstyrrelser.

Vi er nødt til at sikre, at vores børn beskyttes mod skadelige påvirkninger, og i denne forbindelse må vi ikke undervurdere betydningen af skolen og uddannelse. Jeg støtter også opfordringen til Kommissionen og medlemsstaterne om at udvikle en "adfærdskodeks" for reklamer baseret på princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Jeg stemte imod fru Svenssons betænkning i overensstemmelse med vores gruppes holdning.

Selv om betænkningen om, hvordan markedsføring og reklame påvirker ligestillingen mellem mænd og kvinder, indeholdt mange gode idéer, som jeg støtter fuldt ud, herunder at lære børn at bruge deres kritiske sans i forhold til medierne og at lære borgerne at forholde sig kritisk til kønsstereotyper, mente jeg, at den generelt gik for langt. Forslaget om at udvikle en adfærdskodeks på EU-plan og oprette et tilsynsorgan, som borgerne kan klage til over kønsstereotyper inden for markedsføring og reklame, er præcis den form for formynderisk politik, der skaber fjendtlighed mod EU.

Markedsføring og reklame er vigtige kommunikationsmidler, og hvis producenternes produkter skal kunne konkurrere på markedet, skal der naturligvis anvendes virkemidler i reklamer, der fanger folks opmærksomhed. Jeg er imidlertid af den opfattelse, at regler for markedsføring og reklame bør indføres på nationalt niveau, og at en kritisk indstilling til medierne og en sund kritisk indstilling til kønsstereotyper grundlægges gennem uddannelse og i opdragelsen.

Roselyne Lefrançois (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg glæder mig over vedtagelsen af denne betænkning, som understreger den rolle, som markedsføring og reklame spiller for skabelsen og fastholdelsen af kønsstereotyper, og foreslår en række måder, hvorpå disse kan bekæmpes.

Oplysningskampagner forekommer mig f.eks. at være en nyttig foranstaltning, særlig rettet mod børn, som udgør en særligt sårbar gruppe. Eksponering fra en meget ung alder for kønsstereotyper i medierne bidrager faktisk i stort omfang til fastholdelse af livslang ulighed mellem mænd og kvinder, hvilket er grunden til, at det er så vigtigt at udvikle børns kritiske sans over for disse billeder og over for medierne generelt.

Jeg deler ligeledes idéen om, at markedsføring og reklame bærer en stor del af ansvaret for stigningen i antallet af personer, der lider af spiseforstyrrelser, og man bør derfor være mere påpasselige med hensyn til valg af kvindelige rollemodeller.

Det er imidlertid beklageligt, at forslaget om eksplicit at integrere bekæmpelse af kønsstereotyper i eksisterende eller kommende adfærdskodekser, ved at pålægge dem, som arbejder inden for de pågældende områder, ansvaret for, at forpligtelserne overholdes, ikke blev støttet af flertallet.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. – (DE) Jeg stemmer for Eva-Britt Svenssons betænkning om reklame, der stadig er diskriminerende.

Den stereotypisering af kønnene, som vi har i dag, er til trods for allerede trufne foranstaltninger stadig et vigtigt emne i samfundet. Især reklamerne har en tendens til at reproducere fastlåste stereotyper af mænd og kvinder. Og det er især børn og unge, der identificerer sig med figurerne i reklamen og dermed overtager de viste klichéer. Dette bør under alle omstændigheder forhindres, så de opvoksende generationer kan håndtere kønnenes ligestilling mere uproblematisk. Jeg mener, at særlige uddannelsesprogrammer om kønnenes ligestilling er en god løsningsmodel. Frem for alt bør den allestedsnærværende stereotypisering også fjernes fra lærebøger.

Sammenfattende kan man sige, at alle borgere konfronteres med reklame i deres dagligdag, og at reklamen derfor skal indeholde gode rollemodeller. Betænkningen baner vejen mod det opstillede mål.

Astrid Lulling (PPE-DE), skriftlig. – (FR) I Parlamentet har vi haft den dårlige vane at producere initiativbetænkninger om ubetydelige emner og emner, der i virkeligheden burde være underlagt subsidiaritetsprincippet. EU skulle med andre ord undgå at blande sig i anliggender, der henhører under medlemsstaternes suverænitet, og som løses bedre på nationalt plan.

Betænkningen er uacceptabel, sådan som den blev vedtaget af et flertal af Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling.

Lad mig påpege, at vi naturligvis er bekymrede over de kønsstereotyper, der fremstilles i nogle reklamer.

Naturligvis er vi imod reklame for seksuelle tjenester, som forstærker stereotypen af kvinder som objekter.

Naturligvis ønsker vi at beskytte børn mod reklamer, der ansporer til bl.a. vold og sexisme.

Naturligvis er vi klar over betydningen af etiske regler og adfærdskodekser, men det er ikke Kommissionens opgave at pålægge medlemsstaterne disse.

Reklamerne bør respektere værdier, som er vigtige for os, men de skal også have lov til at eksistere og spille deres rolle i markedsøkonomien uden at blive anklaget for alskens onder, hvilket er ordlyden i denne betænkning.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. - (SV) Udkastet til betænkning indeholder mange forskellige holdninger og ønsker. Vi vil dog gerne understrege, at Europa-Parlamentet ikke kan løse nogen problemer på dette område, og lovgivning på EU-plan er heller ikke den rette vej.

Endelig mener vi, at det er gennem opinionsdannelse og debat i medlemslandene, at man kan fjerne annoncer og reklamer for seksuelle tjenester i dagsaviserne. Ved hjælp af trusler fra forbrugerne om en købsboykot kan aviser tvinges til at sanere annoncer, og hoteller kan tvinges til at blive pornofrie. Men det kræver, at opinionen bygges op nedefra - ikke gennem foranstaltninger på EU-plan.

Vi har med en vis betænkkelighed stemt ja til betænkningen som helhed, men vil gerne understrege, at vi gør det, fordi vi mener, at mange værdier og krav heri er så vigtige, men vejen til at nå disse mål er der delte meninger om.

David Martin (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg glæder mig over Eva-Britt Svenssons betænkning om, hvordan markedsføring og reklame påvirker ligestillingen mellem mænd og kvinder. Den moderne markedsførings globale karakter kræver en samordnet europæisk indsats for at tilskynde annoncørerne til at bryde med kønsstereotyper. Den selvregulerende praksis i Det Forenede Kongerige er allerede meget streng, og jeg håber, at andre medlemsstater vil være åbne for at træffe lignende foranstaltninger. Jeg stemte derfor for betænkningen.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. - (RO) Jeg stemte for betænkningen, da det understreges meget klart, at der skal gøres en indsats for at reducere den negative indvirkning af markedsføring og reklame på ligestillingen mellem mænd og kvinder lige fra et barns første socialiseringsår.

Dannelsen af stereotype opfattelser og fordomme i en tidlig alder bidrager på afgørende vis til kønsdiskrimination og øger i sig selv ulighederne mellem mænd og kvinder hele livet igennem.

Vi kan næppe forhindre, at børn udsættes for en informationsekspllosion. Det fremgår af en nylig undersøgelse fra primo 2008 i Rumænien, at de største forbrugere af reklamer er børn på seks år.

Jeg glæder mig over forslaget om at etablere en særlig afdeling for ligestillingsspørgsmål i de nationale medietilsynsorganer i medlemsstaterne, men det er yderst vigtigt, at de har en dobbelt rolle, idet de skal gennemføre løbende, systematisk tilsyn med kønsrelaterede billeder i massemedierne samt overvåge deres informationsmedier. Såfremt dette ikke er et krav, vil vores initiativer være nytteløse.

Teresa Riera Madurell (PSE), skriftlig. - (ES) Jeg har stemt for en god betænkning om et vigtigt emne, nemlig reklame og markedsføring, to stærke instrumenter, der kan medvirke til effektivt at få fjernet de kønsstereotype opfattelser.

Alle de europæiske institutioner bør fastsætte mekanismer til at sikre, at disse instrumenter bliver anvendt positivt til fordel for ligestilling mellem mænd og kvinder og giver et billede af kvinder, der er i overensstemmelse med virkeligheden.

Den forpligtelse, som alle de offentlige myndigheder har påtaget sig for at udrydde vold mod kvinder, og den rolle, som reklame og markedsføring spille i denne proces, fortjener særlig opmærksomhed.

Når ret skal være ret, er der mange erhvervsfolk, der handler sådan allerede, men betænkningen understreger, at der stadig er meget at gøre, hvorfor det er nødvendigt at etablere mekanismer, der sikrer, at disse målsætninger bliver nøje overholdt, og at der findes midler til at komme med et effektivt svar på anmeldelserne.

Det nye europæiske institut for ligestilling mellem mænd og kvinder burde råde over midler til at kunne udøve en nøje overvågning af billederne og sproget for at få udryddet de voldelige billeder og de billeder, der på en subtil måde hentyder til kvinder som personer, der kan kontrolleres og ejes, og som man derfor kan begå overgreb imod.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. - (SV) Eva-Britt Svenssons betænkning gav anledning til en del hovedbrud inden afstemningen. I sin oprindelige form var betænkningen fyldt med omfattende generaliseringer og - efter min mening - overdrivelser. Den sammenblandede fuldstændig medier og reklame, adfærdskodekser og lovforslag, egenregulering og nye myndigheder.

Den betænkning, som var tilbage efter afstemningen, var dog en helt anden. De værste overdrivelser var væk, og tilbage stod en ganske fornuftigt præsenteret problemstilling, der går ud på, at reklamer indimellem, men ikke altid, er karikerede og kønsstereotype. Jeg synes slet ikke, det er problematisk at give udtryk for bekymring over, hvilket indtryk børn og unge piger får, ikke mindst når det handler om billeder af ekstremt magre

kvinder. Betænkningen var ikke helt fri for socialistiske undertoner, men problemet er virkeligt - ikke ideologisk. Derfor stemte jeg ja til sidst.

Thomas Ulmer (PPE-DE), skriftlig. - (DE) Jeg har stemt imod denne initiativbetænkning, fordi den griber for meget ind i ytringsfriheden og ligner censur med diktatoriske midler. Alle spørgsmål om reklamens lovlighed og etik er allerede reguleret tilstrækkeligt på nationalt niveau. EU er ikke kaldet til at begrænse ytringsfrihedens og reklamefrihedens mangfoldighed. Heldigvis drejer det sig her kun om en initiativbetænkning.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. - (SK) Jeg stemte for vedtagelsen af denne beslutning.

Den er blevet udarbejdet i samarbejde med Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og er et kompromis indgået med henblik på at sikre en bredere opbakning til betænkningen. Formålet med denne betænkning var at anvende lovgivningen til at regulere alle livets aspekter, selv om den er centralistisk på visse områder. Jeg er på den anden side sikker på, at Europa-Parlamentets medlemmer har pligt til at gribe ind og fremme og støtte samfundets vel i muligt omfang. Vi har pligt til at kræve et forbud mod sexistiske billeder, der krænker kvinders værdighed. At stille krav om, at de unge vejledes i forhold til medierne er også et led i denne strategi.

I betænkningen henvises der endvidere til beskyttelsen af børn. Reklamer med voldelige og seksuelle undertoner har en alvorlig indvirkning på børn og skaber urealistiske forestillinger. Vi skal under alle omstændigheder være på vagt. Intet europæisk direktiv kan ændre mænds og kvinders natur. Inden vi stiller krav om udryddelse af fastlåste kønsrollemønstre, skal sociologer og psykologer gennemføre en grundig analyse af, hvorledes dette vil berøre fremtidige generationer.

Uafhængige eksperters analyser bliver ofte ikke offentliggjort, idet de går imod politiske synspunkter. Vi kan ikke ændre naturens love gennem en parlamentarisk beslutning. Hvis Parlamentet ønsker at vinde respekt, skal det tværtimod tage mere hensyn til naturens love.

Betænkningen om, hvordan markedsføring og reklame påvirker ligestillingen mellem mænd og kvinder, er langt fra en god betænkning, men den rejser en række spørgsmål, som Parlamentet gerne vil undgå.

Vladimír Železný (IND/DEM), skriftlig. - (CS) Jeg stemte imod betænkningen og imod de fleste af de stillede ændringsforslag, der gennem planlagte fælles foranstaltninger på seks prioriterede områder har til formål at sikre ligestilling mellem kvinder og mænd inden for reklame og at regulere den måde, hvorpå reklamer understøtter og styrker visse former for diskriminerende stereotype opfattelser, der har en negativ indvirkning på ligestillingen mellem kvinder og mænd.

Jeg stemte imod, fordi denne betænkning udgør en alvorlig trussel mod og navnlig en farlig indblanding i et område, hvor der hersker udpræget individuelle og forskellige kulturer i de enkelte medlemsstater. Noget, der anses for at være pinligt og uacceptabelt i et land, anses måske for at være sjovt eller morsomt i et andet land. Et forsøg på at indføre europæisk lovgivning om fremstillingen af de to køn i reklamer ville skabe en form for homogen steril stereotype. Denne betænkning indeholder en række omfattende forslag, der rækker langt ud over EU's kompetence. Medlemsstaterne har en række selvregulerende organer, f.eks. reklameråd, inden for rammerne af hvilke de nationale reklamebrancher gradvis udvikler og tilpasser acceptable modeller for reklameaktiviteter.

I lyset af reklamebranchens særlige nationale karakter egner den sig til selvregulering, der i langt højere grad afspejler nationale kulturelle traditioner, skikke og modeller. Denne bør aldrig erstattes af en ensartet og homogen ekstern regulering, der fundamentalt kan skade reklamebranchen, der er en fuldstændig legitim og meget vigtig sektor i de nationale økonomier.

Kloning af dyr til fødevarerforsyning (B6-0373/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Denne beslutning er udarbejdet på grundlag af en vigtig debat om kloning af dyr til fødevarer og de mulige følgevirkningerne af kloning for den genetiske mangfoldighed inden for husdyrbestandene, fødevarer sikkerhed, dyresundhed og -velfærd og miljøet. Det hersker tydeligvis fortsat stor tvivl på dette område, og der mangler undersøgelser med klare og præcise konklusioner om følgevirkningerne, hvilket udgør en alvorlig trussel mod landbrugsproduktionens ansigt udadtil i EU-landene.

Derfor besluttede Europa-Parlamentet på forslag af Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter at opfordre Kommissionen til at fremsætte forslag om at forbyde kloning af dyr til fødevarerformål, opdræt af klonede dyr eller disses afkom, omsætning af kød eller mejeriprodukter stammende fra klonede dyr eller

disses afkom og import af klonede dyr eller disses afkom og kød eller mejeriprodukter stammende fra klonede dyr eller disses afkom.

Vi mener, at der er tale om et sundt forslag på nuværende tidspunkt, hvor der tages hensyn til forsigtighedsprincippet, og vi stemte derfor for forslaget.

Petru Filip (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for forslaget af følgende doktrinære og praktiske grunde. For det første er enhver form for kloning af både mennesker og dyr i strid med det kristne princip og doktrin, der danner grundlag for Det Europæiske Folkeparti.

Ud fra et etisk synspunkt er der stadig en række kontroversielle spørgsmål, der skal drøftes og afklares fuldt ud. Med hensyn til de praktiske aspekter er vi endnu ikke i stand til at vurdere følgerne af kloning præcist.

Der er desuden også problemet med den manglende mulighed for at kontrollere adgangen til og opfølgningen på disse animalske produkter, når de optages i det kommercielle system. Jeg mener derfor, at det på indeværende tidspunkt er bedst at forbyde kloning af dyr til fødevarer.

Ian Hughton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) I lyset af den videnskabelige usikkerhed og de etiske problemer støtter jeg fuldt ud opfordringen til Kommissionen om at fremsætte forslag om at forbyde kloning af dyr til fødevarer.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Kloning af dyr til fødevarer indebærer efter min opfattelse en række risici for menneskers sundhed og for dyrevelfærden. Jeg er ikke overbevist om, at det er til de europæiske borgeres fordel at anvende denne form for teknologi til fødevarereformål. Jeg stemte derfor for kravet om et forbud mod kloning af dyr til fødevarer.

Mairead McGuinness (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg glæder mig over forhandlingen om kloning. Jeg undlod at deltage i den endelige afstemning om beslutningen om kloning af dyr til fødevarer, da jeg er betænkelig ved et direkte forbud som foreslået i beslutningen.

Der er indtil videre blevet rejst en række spørgsmål om følgevirkningerne af kloning for dyrevelfærden, og disse skal besvares. Der er tilsyneladende ikke problemer med fødevareresikkerheden.

Vi skal imidlertid have mere nøjagtige og videnskabelige oplysninger og rådgivning, inden vi træffer afgørelse om et forbud. Derfor afventer jeg med interesse et forslag fra Kommissionen på dette område, hvori der tages hensyn til henstillingerne fra EFSA (Den Europæiske Fødevareresikkerhedsautoritet) og EGE (Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi).

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) For blot 12 år siden vakte en ny teknik, der tilsyneladende er forbundet med høje dødsrater og betragtelig lidelse, for verdensomspændende forbløffelse med kloningen af fåret Dolly. Og straks gned hele industrisektorer sig i hænderne og drømte om "sundt" klonet svinekød beriget med Omega-3-fedtsyrer. Og angiveligt kom dette dyreplageri sågar svinene til gode, fordi de jo også ville blive sundere. Og naturligvis ville også svineavlerne profitere, fordi de ville få færre økonomiske tab.

Det hele minder slående om diverse tillokkende genteknologier, hvor en lang række landmænd blev drevet ud i fallit, fordi såsæden kun kunne anvendes én gang, og de ikke havde råd til ny såsæd. Og det minder om hele flokkes pludselige, unaturlige dødsfald, efter at de havde indtaget genteknologisk modificerede foderstoffer.

På nuværende tidspunkt er langtidsfølgerne af radioaktiv bestråling eller endog genteknologi endnu ikke afklaret tilstrækkeligt, for slet ikke at tale om virkningerne af kloningen. Helt bortset fra krydsreaktionerne. Hvad sker der, hvis et klonet dyr opfodres med genteknologisk modificeret foder, og hvilke virkninger har dette så på mennesker? Frankenstein om igen! Derfor stemmer jeg imod ved denne afstemning.

James Nicholson (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Kloning af dyr til fødevarer er et aktuelt emne i øjeblikket. Jeg er generelt ikke imod kloning med henblik på udvikling af videnskabelig forskning og opdræt af dyr. Af hensyn til dyrevelfærden og fødevareresikkerheden er jeg imidlertid fuldstændig imod, at klonede dyr optages i fødevarekæden.

Forskningsresultater og tidligere erfaringer har vist, at klonede dyr er mere modtagelige over for sygdomme, og at de har en reduceret forventet levealder. Selv om jeg ikke ønsker at stå i vejen for forskning, er det klart, at vi endnu ikke kender alle følgevirkningerne af kloning for dyrevelfærden og fødevareresikkerheden.

Derfor bør der indføres klare kriterier og kontrolforanstaltninger for at sikre, at klonede dyr ikke optages i fødevarekæden. Selv om jeg ved, at det er et følsomt spørgsmål, mener jeg, at vi bør være lidt forsigtige. Produktkvalitet, dyrevelfærd og miljøhensyn bør fortsat være vores prioritet i forbindelse med fødevareproduktion.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. - (IT) Jeg stemmer for hr. Parishs beslutning om kloning af dyr til fødevareforsyning. Jeg er enig i de begrundelser, som den bygger på, og i de bekymringer, som man giver udtryk for i beslutningen.

Det er rigtigt, at de mest "revolutionære" innovationer før i tiden blev betragtet med skepsis, og at de kun medførte fordele på lang og mellemlang sigt. Det er også rigtigt, at det spørgsmål, som denne beslutning drejer sig om, kunne falde ind under denne kategori. Vi er dog nødt til at tage alvorligt højde for de farer, som kloning af dyr til fødevareforsyning indebærer på tre vigtige fronter, nemlig fødevaresikkerhed, de klonede dyrs sundhed og disse dyrs genetiske og zootekniske diversitet. Disse aspekter hænger naturligvis sammen med hinanden. Derfor bifalder jeg initiativet og regner med, at der vil blive truffet foranstaltninger for at beskytte både den menneskelige sundhed ved at bevare kvaliteten af den mad, vi spiser, og dyresundheden.

Anna Záborská (PPE-DE), *skriftlig*. - (SK) Jeg stemte for denne beslutning. Forbrugerne i EU-medlemsstaterne skal beskyttes mod de potentielle negative indvirkninger på deres helbred af produkter, der klones til fødevareformål. Det handler om forsigtighedsprincippet, der bør anvendes korrekt. Parlamentet understreger mange fordele ved et landbrug af høj kvalitet, som jeg støtter.

Jeg er imidlertid overrasket over den triste kendsgerning, at Parlamentet stemte imod kloning af dyr, men støtter kloning af mennesker til forskningsformål, der indebærer forsøg med menneskelige embryonale stamceller. En række projekter af denne art, der involverer kloning af mennesker, finansieres allerede under det syvende rammeprogram for forskning. Vi destruerer menneskeliv alene i forskningsøjemed.

Disse forsøg finansieres også med skatteborgernes penge, selv i stater hvor kloning betragtes som en forbrydelse. Den europæiske lovgiver er tilsyneladende mere bekymret over kloning af dyr til fødevarer end optaget af at beskytte mennesker mod videnskabelig forskning.

(Mødet udsat kl. 13.10 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS

Næstformand

11. Parlamentets sammensætning: se protokollen

12. Godkendelse af protokollen fra det foregående møde: se protokollen

13. Evaluering af EU-sanktioner på menneskerettighedsområdet (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Hélène Flautre for Udenrigsudvalget om evaluering af EU-sanktioner som del af EU's aktioner og politikker på menneskerettighedsområdet (2008/2031(INI)) (A6-0309/2008).

Hélène Flautre, *ordfører*. - (FR) Hr. formand! Den russiske udenrigsminister, hr. Lavrov, beskyldte hr. Kouchner for at have en "syg fantasi", da han talte om sanktioner mod Rusland. Det var denne fantasi, jeg skulle arbejde på under denne betænkning. Jeg vil gerne takke Kommissionen og Rådet, som viste sig at være meget disponible og hjælpsomme.

Hvad handler dagens forhandling om sanktioner om? Den handler hovedsagelig om to ting. Den ene er en kritik af anvendelsen af sanktioner til at straffe de frække skurke på den internationale scene, herunder enhver, som forsøger at blokere mine strategiske interesser - dobbeltmoraliske politiserede sanktioner. Den anden kritik går på det faktum, at sanktioner ikke er effektive, hovedsagelig fordi de har en modsat virkning, folk finder altid en vej uden om, og derfor bør de ikke anvendes. Formålet med denne betænkning er ikke at opfordre til flere, eller strengere, sanktioner eller til at ophæve sanktioner. Det er vigtigt for os at finde ud af, under hvilke betingelser sanktioner er effektive, og formålet med denne betænkning er faktisk at undersøge dem fra alle vinkler.

Effektive i forhold til hvad? I forhold til det, som vi forsøger at opnå. Hvad angår overtrædelse af menneskerettighederne eller international og humanitær ret, skal vi sigte efter at ændre adfærden hos de pågældende enheder. Det er det centrale punkt. Sanktioner er hverken en straf eller anvendelse af en slags europæisk straffelov til international brug. Sanktioner er, politisk set, et vanskeligt værktøj at håndtere og er meget krævende at gennemføre, og de har til formål at opnå en ændring i praksisser og adfærd.

EU er meget tilbageholdende med at ty til altomfattende sanktioner, og det opretholder for øjeblikket 31 sanktionsordninger mod tredjelande eller enheder, overvejende våbenembargoer og målrettede sanktioner, som er beregnet til at have en maksimal indvirkning på de enheder, hvis adfærd man ønsker at påvirke, med færrest muligt negative konsekvenser på det humanitære område. A priori er dette positivt, men jeg kan ikke fortælle Dem mere på dette stadie. EU handler fortsat uden på noget tidspunkt at have foretaget nogen overordnet konsekvensvurdering. Vi er derfor stadig forholdsvis hjælpeløse med hensyn til at vurdere vores sanktioners evne til at løse konflikter og fremme menneskerettighederne.

Formålet med denne betænkning er således at tale for en mere gennemsigtig, mere effektiv og derfor mere troværdig europæisk sanktionspolitik.

Den første vigtige opgave er at foretage en evaluering. Den anden er at vedtage en streng metode gennem forudgående undersøgelser af specifikke situationer, hvor der er behov for sanktioner, med henblik på at beslutte, hvilken reaktion der bedst kan medføre en forandring.

De har de seneste dage fået indblik i de foranstaltninger, EU har til rådighed til f.eks. at påvirke de russiske myndigheder. Den positive slutning, vi kan drage, er, at det fastsatte mål er klart, og det kan evalueres i praksis. Det overholder aftalens seks punkter. Og sådan skal det under alle omstændigheder være. Det er vigtigt at indbefatte tydelige referenceværdier, som helt til det sidste - og det er sommetider lang tid - er nødvendige og tilstrækkelige betingelser, der skal imødekommes, for at sanktionerne kan løftes. Disse referenceværdier skal derfor være realistiske og objektivt målbare.

Selv om våbenembargoen mod Kina efter Tiananmen er helt legitim, skal vi ikke blive overrasket, hvis den ikke har nogen positiv virkning, eftersom EU ikke fastsatte nogen specifikke betingelser for, hvordan embargoen kan løftes.

Alt for ofte er sanktionspolitikken for vag og fleksibel, og den påvirkes af politiske omstændigheder i de mest indflydelsesrige medlemsstater eller af de pågældende enheders kommercielle eller geopolitiske betydning. Det er grunden til, at jeg, for at give EU's politik troværdighed, foreslår, at der oprettes et netværk af uafhængige eksperter, som skal være ansvarlige for at hjælpe Kommissionen med det vanskelige arbejde, den udfører - under utrolige betingelser, eftersom den næsten ingen ressourcer har til det.

Tag ikke fejl - jeg taler ikke om at fratage Rådet dets beføjelser inden for politisk fremdrift eller Kommissionen dens ret til at fremsætte forslag, jeg taler blot om at tilbyde garantien om en informeret beslutning.

Det er imidlertid ikke alt. Sanktioner er et instrument. Det er et instrument ud af mange - jeg henviser til de første to betænkninger fra Underudvalget om Menneskerettigheder - en omfattende og integreret politik skal udvikles, og sanktioner kan ikke være effektive uden en menneskerettighedsstrategi for det pågældende land. Sanktioner skal diskuteres på alle niveauer, og overvågningsmekanismerne, f.eks. menneskerettighedsklausulen, skal anvendes fuldt ud.

Alle sanktioner mod et land skal ledsages af synlig, og således politisk, men også konkret støtte til menneskerettighedsforkæmpere i landet. Det er også et af betænkningens hovedpunkter.

Sluttelig tager denne betænkning også højde for, at ethvert forsætligt og uopretteligt anslag mod miljøet medfører en overtrædelse af menneskerettighederne, og mener derfor, at dette bør medtages blandt årsagerne til at indføre sanktioner. Betænkningen minder om, at EU-sanktioner ikke blot indføres mod tredjelande, men også mod fysiske og juridiske enheder, såsom lejesoldater eller endda multinationale selskaber, som trods international ret ved nærmest at operere under straffrihed. Betænkningen prøver kort sagt at reagere på den aktuelle karakter af kriserne i verden.

Jean-Pierre Jouyet, *formand for Rådet*. - (FR) Hr. formand, fru kommissær, fru Flautre, mine damer og herrer! Jeg vil gerne starte med at udtrykke vores taknemmelighed for det stykke arbejde, som Parlamentets udvalg har udført, og særlig fru Flautre som formand for Underudvalget om Menneskerettigheder.

Det er et vigtigt arbejde, hovedsagelig fordi forholdet mellem anvendelsen af restriktive foranstaltninger og menneskerettigheder er et fremtrædende emne, som for nylig endnu en gang tiltrak sig opmærksomheden

fra forskellige aktører på den internationale scene, som De nævnte, fru Flautre. Jeg synes, det er værd at nævne, at et af målene for restriktive foranstaltninger, inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, fortsat er grundlaget for demokrati og retsstatsprincippet, såvel som respekt for menneskerettighederne og grundlæggende friheder. Det er dog rimeligt - som vi gør her, og som De har gjort det i Deres betænkning - at sætte spørgsmålstegn ved sådanne foranstaltningers mulige indvirkning på de grundlæggende rettigheder for de individer, som ligger under for dem. Derfor har Rådet udarbejdet et konceptdokument om restriktive foranstaltninger - Den Europæiske Unions grundprincipper for anvendelse af restriktive foranstaltninger - som omtaler den vægt, der lægges på fuldstændig respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet i fuld overensstemmelse med vores forpligtelser i henhold til international ret. Denne forpligtelse er naturligvis fortsat en helt central prioritet.

Man bør ikke glemme, at anvendelsen af restriktive foranstaltninger ikke er begrænset til menneskerettighedspolitik. Det er et af de mange værktøjer, der er til rådighed i udenrigs- og sikkerhedspolitikken, og der er andre mål, ud over forsvar og menneskerettigheder, som vedrører fredsbevarelse, styrkelse af den internationale sikkerhed, beskyttelse af EU's grundlæggende interesser og styrkelse af EU's sikkerhed eller, simpelthen, fremme af det internationale samarbejde.

Sanktioner bør derfor - som De påpegede - være en del af en integreret, omfattende tilgang til et land, som parallelt bør omfatte politisk dialog, tilskyndelsesforanstaltninger, konditionalitet og andre udenrigspolitiske instrumenter, og ud fra det synspunkt glæder jeg mig over, at betænkningen stemmer overens med Rådets idé om, at alle instrumenter, herunder restriktive foranstaltninger, skal anvendes fleksibelt.

De må forstå, at det ikke er ligetil at foretage en komparativ analyse ved at betragte de forskellige sanktionsordninger og anvende hvert lands menneskerettighedssituation som den eneste referenceværdi, og det er vigtigt ikke at tage en ordning af restriktive foranstaltninger ud af kontekst, ligesom man, når foranstaltningerne gennemføres, naturligvis ikke skal tro, at alting forløber automatisk.

Når restriktive foranstaltninger anvendes i kampen mod terrorisme, er hensigten fortrinsvis at forebygge terrorhandlinger, navnlig ting, der kan bidrage til at finansiere sådanne handlinger. Listerne er kendte, de er offentliggjort, og det er de foranstaltninger, de medfører, også.

En af betingelserne for, at dette system kan fortsætte, hviler på to søjler: Den ene er, at foranstaltningerne skal være troværdige, hvilket betyder, at der skal ske en grundig ajourføring af listen, således at disse afspejler virkeligheden. Den anden er respekt for retsstatsprincippet, og dermed for en række grundlæggende principper, herunder gennemsigtige procedurer, adgang til domstolsprøvelse og retten til forsvar.

I denne forhandling - undskyld, jeg bliver ved, men emnet er så aktuelt - må vi naturligvis tage højde for Domstolens dom, der blev afsagt i morges, og som, med virkning fra den 3. december, annullerer virkningen af en fællesskabsforordning om indefrysning af midler med anvendelse af en resolution fra Sikkerhedsrådet mod to sagsøgere, fordi de ikke kunne finde ud af, hvorfor de stod anført på terrorlister. Det, vi kan se, er, at Domstolen ikke forhindrer Rådet i at træffe nye foranstaltninger til indefrysning af midler, under forbehold af at de berørte har adgang til oplysninger om årsagen til, at de disse foranstaltninger rettes mod dem, enten på det tidspunkt, hvor foranstaltningen træffes, eller snarest muligt derefter.

Vi bemærker også, at Domstolens dom præciserer, at forrangen af FN's Sikkerhedsråds resolutioner ikke tilsidesættes, og at det derfor er på dette grundlag, at forordningen bliver ændret inden den 3. december, efter at Parlamentet er blevet informeret.

Fru Flautes betænkning behandler mere specifikt mekanismer til evaluering af sanktioner og beder Rådet om en evaluering eller en konsekvensvurdering af EU's sanktionspolitik. Lad mig påpege, at Rådet er rede til at efterkomme dette, og især for at sikre, at der kan udveksles erfaringer, og at bedste praksis på nationalt niveau for anvendelse af restriktive foranstaltninger kan udvikles. Den erfaring, der er opnået i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger i forskellige sammenhænge er fortsat en del af alle de politiske debatter, vi har i Rådet, og Rådet fører endvidere dybtgående diskussioner om sanktioners relevans, karakter og forventede effektivitet, på baggrund af rapporter fra EU's missionschefer og af observationer fra medlemsstaterne.

Hvad angår sanktionernes karakter, glæder det os således, at vores synspunkter stemmer overens med betænkningen, og især målrettede sanktioner foretrækkes frem for altomfattende sanktioner. Vi har bemærket, at Rådet og Kommissionen i betænkningen opfordres til en varieret tilgang - hvilket kan opsummeres til en kombination af gulerod og pisk - hvilket også forekommer os som den rette tilgang.

Vi er også enige i betænkningens analyse af betydningen af internationalt samarbejde, som er det, der ligger til grund for troværdighed. Vi giver særlig prioritet til handling inden for rammerne af FN. I Rådet sikrer vi, på baggrund af FN-resolutioner og foranstaltninger truffet i Sikkerhedsrådet, afstemning med de lande, der er tættest på EU. Vi sikrer også, at spørgsmålet om sanktioner rejses på politiske dialogmøder og de høringer om menneskerettigheder, som vi afholder med en række udvalgte lande.

Endelig udtrykker Europa-Parlamentet i dette udkast til betænkning et ønske om, at Parlamentet inddrages i alle trin i sanktionsprocessen, der fører til udformning, gennemførelse og revision af restriktive foranstaltninger. Rådet er fuldt ud opmærksomt på dette og glæder sig over Parlamentets store interesse i EU's sanktionspolitik. Derfor er Rådet særlig påpasseligt med at sikre, at Parlamentet jævnligt holdes informeret om begivenheder, der vedrører dette område.

Afslutningsvis vil jeg gerne rose Parlamentets engagement inden for dette område og opfordre det til at gøre brug af sine kontakter med parlamenter i tredjelande for at øge forståelsen for EU-sanktionsordningerne og undersøge mulighederne for en fælles tilgang til fremme af menneskerettighederne. Det er grundene til, at jeg glæder mig over den betænkning, som fru Flautre har præsenteret for os.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. - (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet, fru Flautre, mine damer og herrer! I Kommissionen læste man med interesse betænkningen om anvendelse af sanktioner og evaluering af sanktioner på menneskerettighedsområdet. Sanktioner er et af EU's mest effektive instrumenter til fremme af respekten for menneskerettighederne i tredjelande, og de er blevet anvendt til dette formål i bl.a. Belarus, Kina, Myanmar, Usbekistan, Det Tidligere Jugoslavien og Zimbabwe, for blot at nævne nogle få vigtige eksempler.

Det glæder Kommissionen, at denne forhandling om gennemførelse og evaluering af dette vigtige fælles udenrigs- og sikkerhedspolitiske instrument finder sted. Som formanden sagde - velvidende, at politikken har flere mål - må enhver beslutning om at indføre sanktioner under FUSP tages på baggrund af evaluering og opvejning af en række objektive interesser. Derfor skal der foretages en evaluering af sanktionspolitikken sammenhæng, ikke kun med henblik på tredjelandes menneskerettighedsforhold, men også for at tage højde for de andre mål og kriterier under FUSP.

Den systematiske, ensidige og, kunne man sige, automatiske anvendelse af sanktioner mod ethvert land, hvis politikere ikke fuldt ud respekterer menneskerettighederne, synes ikke ønskelig. EU må tage højde for indvirkningen på forbindelserne med de lande, der pålægges sanktioner, eftersom sanktioner er økonomiske såvel som politiske. Ikke desto mindre skal vi ikke kun tage højde for indvirkningen på vores diplomatiske forbindelser, men også evaluere indvirkningen på vores økonomiske aktørers internationale aktiviteter. Sanktioner skal, overordnet set, være målrettede og kun påvirke lederne i de pågældende lande, mens befolkningerne, som allerede lider under krænkelse af menneskerettighederne, skånes. Endvidere må vi, når der træffes beslutning om at indføre sanktioner, fastsætte, hvilke referencemærker der skal være betingelse for at løfte sanktionerne - en exitstrategi - mens der stadig opretholdes et minimum af fleksibilitet til tilfælde, hvor de pågældende tredjelande opfylder størstedelen af referencemærkerne, men ikke dem alle.

Jeg ønsker også at fremhæve, at formålet med sanktionerne ikke er at erstatte retsforfølgelse af de ansvarlige for menneskerettighedskrænkelserne. Disse forbrydelser henhører under domstolens kompetenceområde, herunder Den Internationale Straffedomstol. Sanktioner tager imidlertid sigte på at opnå politiske ændringer i tredjelandet, f.eks. fremme af respekten for menneskerettighederne inden for det pågældende lands retssystem. Deres formål er således udvikling, og de kan løftes, når der sker en udvikling i det pågældende lands politikker. EU indførte f.eks. sanktioner mod Det Tidligere Jugoslavien som støtte for Den Internationale Straffedomstol.

Vi mener, det er vigtigt at fremme respekten for menneskerettighederne i tredjelande, og vi holder fortsat øje med situationen i tredjelande. I hvert enkelt tilfælde vil man blandt alle de mulige instrumenter skulle identificere de instrumenter, der naturligt vil være de mest effektive. Vi mener, at en dybtgående analyse af anvendelsen af sanktioner til fremme af politikker, der respekterer menneskerettighederne, synes at være en anvendelig politik, og jeg ønsker således at takke Dem, fru Flautre, for at have taget dette initiativ.

Renate Weber, ordfører for udtalelsen fra Udviklingsudvalget. - (EN) Hr. formand! Som ordfører for udtalelsen fra Udviklingsudvalget om denne betænkning vil jeg gerne sige, at EU bør bruge dette bemærkelsesværdige udenrigspolitiske værktøj klogt og forsigtigt. Uanset omstændighederne og typen af sanktioner er der altid en risiko for negative bivirkninger, der kan medføre beklagelige situationer.

Jeg er helt overbevist om, at sanktioner kun bør anvendes, når forsøg på diplomatisk overtalelse er slået fejl, og for at være effektiv må EU altid foretage en omfattende vurdering af situationen, have en sammenhængende

strategi og gennemføre en nøje evaluering af resultaterne. For at bevare sin troværdighed og undgå anklager om dobbeltmoral er det nødvendigt, at EU kan retfærdiggøre vedtagelsen eller den manglende vedtagelse af sanktioner primært baseret på menneskerettigheder og argumenter om effektivitet. Jeg mener, at det er meget vigtigt, at EU, når det indfører sanktioner, afslører sine styrker, ikke sine svagheder.

Jas Gawronski, for PPE-DE-Gruppen. - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg taler på min gruppes vegne om Flautre-betænkningen, og jeg vil gerne gentage det, vi allerede gav udtryk for i udvalget, nemlig at vi som helhed bifalder teksten, navnlig efter nogle af de ændringer - jeg vil endda sige forbedringer - der er blevet foretaget takket være vores ændringsforslag, som fru Flautre godkendte. Jeg vil gerne takke hende for hendes åbenhed.

Betænkningen tilføjer nye interessante elementer og nye tilgange til området, f.eks. at miljøet er en tilstrækkelig grund til at vedtage restriktive foranstaltninger. Min gruppe ville gerne understrege vigtigheden af at opstille klare betingelser, opnåelige målsætninger og passende referenceparametre, når sanktionerne pålægges. For at gøre dem mere effektive forsøgte min gruppe også at understrege, at de skal være så målrettede som muligt, sådan som fru Ferrero-Waldner sagde for lidt siden. Disse sanktioner skal f.eks. ikke omfatte civile, og de skal ikke føre til vilkårlige foranstaltninger, der isolerer befolkningen. I et betænkningens punkter understreger man, at FN-sanktioner er at foretrække frem for EU-sanktioner.

På dette punkt havde det nok været nødvendigt med en tydeliggørelse af, at denne prioritering ikke forhindrer EU i at vedtage sine egne sanktioner i særlige situationer, hvor disse foranstaltninger ville være mere direkte og lettere at gennemføre, når det gælder tidsplanen, deres særpræg og den geografiske nærhed i henhold til subsidiaritetsprincippet.

Med et tværgående kompromisændringsforslag slås det desuden fast, at når der er tale om bekæmpelse af terrorisme, skal efterretningstjenesterne, som råder over de famøse sorte lister, som vi har talt meget om her i Parlamentet på det seneste, kunne arbejde med den fornødne diskretion, der er nødvendig for, at systemet fungerer korrekt. I øvrigt kaldes de jo efterretningstjenester, fordi de skal kunne arbejde hemmeligt, men naturligvis ikke med straffrihed eller i strid med international ret.

Der skal naturligvis finde en politisk evaluering sted fra EU's side med hensyn til sanktionerne, og de foranstaltninger, som vi træffer, skal have en væsentlig indvirkning, for ellers er vi nødt til at tage sanktionerne op til fornyet overvejelse. I betænkningen foreslår man dog, at der oprettes netværk af uafhængige eksperter til at evaluere disse sanktioner, sådan som fru Flautre var inde på i sin tale.

Vores gruppe foretrækker, at det er Rådet selv, der træffer de nødvendige beslutninger, eftersom Rådet har større kompetence og legitimitet end eksperter uden for systemet, som ikke er kontrolleret af regeringerne. I denne ånd foreslår vi, at man stemmer imod denne del af det nye ændringsforslag, som De Grønne, PSE-Gruppen og ALDE-Gruppen stiller her i Parlamentet i morgen, nemlig punkt 70, hvor dette krav netop er medtaget. Overordnet set bifalder min gruppe det arbejde, der er udført. Vi stemmer for Flautre-betænkningen og vil gerne lykønske ordføreren.

Maria-Eleni Koppa, for PSE-Gruppen. - (EL) Hr. formand! Først vil jeg gerne takke fru Flautre og gratulere hende med hendes fortrinlige arbejde. Men samtidig må jeg give udtryk for min og min gruppes skuffelse over, at betænkningen er blevet ændret betydeligt i forbindelse med afstemningerne om ændringsforslag i de relevante udvalg.

Sanktioner er endnu et middel, vi har til rådighed til at beskytte menneskerettigheder rundt omkring i verden. Men det afgørende er, at sanktionerne i sig selv ikke må udgøre en krænkelse af menneskerettighederne. Når vi forsøger at rette en uretfærdighed, må vi ikke reagere med en endnu større uretfærdighed.

Vi må også være opmærksomme på mere præcist målrettede økonomiske foranstaltninger, der respekterer den humanitære folkeret. Derfor lægger jeg stor vægt på betænkningens bestemmelse om en mekanisme, der muliggør domstolskontrol under fuldbyrdelsen af sanktioner, og ordførerens idé om at oprette et netværk af eksperter, der vil fremlægge forslag til Rådet om de mest hensigtsmæssige restriktive foranstaltninger.

Tidligere praksisser såsom embargoer på medicin og andre livsnødvendigheder påvirker befolkningen i flæng, især børn. Det kan kun fordømmes som uacceptabelt.

Ligeledes må de kompetente domstolsinstitutioners beslutninger håndhæves. Rådet og Kommissionen må i sidste ende gennemgå proceduren for optagelse på EU's terrorliste, så sortlistede personers og organisationers grundlæggende rettigheder respekteres, og EU's troværdighed som forsvaret af menneskerettigheder rundt om i verden beskyttes.

Det er især vigtigt, at vi garanterer effektiviteten af sanktioner og når frem til en fælles forståelse af spørgsmålet internt i EU, samt at vi sørger for at etablere et samarbejde med andre internationale organisationer såsom Den Afrikanske Union og ASEAN, som ofte er tættere på problemområderne.

Men ud over at vedtage og fuldbyrde sanktioner skal der være specifikke bestemmelser om ophævelsen af sanktioner. Der er behov for løbende kontrol og faste vilkår, så målet med sanktionerne bedre kan forstås og kan afsluttes, når målet er opnået. Denne tilgang vil styrke sanktionernes effektivitet og gøre vores politik troværdig.

Til sidst vil jeg gerne påpege, at jeg oprindeligt følte, at der ikke skulle henvises til specifikke lande. Men eftersom det er blevet besluttet at nævne nogle lande i teksten, synes jeg, det er vigtigt, at vi ikke glemmer Palæstina. Der har vi et rammende eksempel på inkonsekvent europæisk politik. Den støtter udbredelsen af demokrati i verden, men har valgt at indføre EU-sanktioner mod den palæstinensiske regering, som kom til magten efter beviseligt frie og demokratiske valg.

Sanktioner er ikke et middel til at ændre verden, men de kan være et vigtigt værktøj til at tvinge lande, der overtræder folkeretten og menneskerettighederne, til at ændre politik. Det er tilstrækkeligt, at sanktionerne er målrettede, berettigede og underlagt løbende evaluering og bedømmelse.

Marco Cappato, for ALDE-Gruppen. - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke ordføreren for det arbejde, hun har udført. Jeg tror, at forslaget om at finde nogle mere ensartede kriterier for sanktionspolitikken er et forslag, der kommer i rette tid. Jeg vil navnlig gerne understrege et konkret element, der er medtaget i punkt 6 i betænkningen, og som vedrører miljøkriminalitet og miljøødelæggelser. Det foreslås, at også denne type forsætlige handlinger kan blive genstand for sanktioner, og jeg tror, at vi bør overveje dette forslag nøje.

Hvad resten angår, begrænses sanktionspolitikken naturligvis ofte af sin inkonsekvens, men den hænger navnlig sammen med begrænsningerne i EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Jo stærkere og mere konsekvent denne politik er, jo stærkere og mere konsekvent kan sanktionerne være. EU's problem er, at vi ofte er alt for forsigtige. Nogle gange er det så svært at finde den nødvendige brede konsensus mellem medlemsstaterne til at indføre sanktioner, at vi står magtesløse og er ude af stand til at handle. Jeg vil benytte det franske formandskabs tilstedeværelse til at minde om, at når det gælder et regime som det i Myanmar, er det klart, at det vil gøre sanktionerne meget mindre effektive, hvis vi udelukker energiområdet fra listen over sanktioner.

Desuden er der spørgsmålet om menneskerettigheder og demokrati, som burde have høj prioritet i den internationale politik og således også inden for sanktionspolitikkerne. Det er ikke tilfældet, og det skyldes et problem, som nævnes i Flautre-betænkningens punkt 18 og 19, nemlig samarbejdsaftalerne, der indeholder nogle klausuler og bestemmelser, som kræver respekt for menneskerettighederne. Disse klausuler er bindende for EU, og alligevel bliver de systematisk overtrådt.

Før vi kan indføre sanktioner, er vi således nødt til at finde nogle mekanismer, der gør disse klausuler effektive. Vi ligger igen i forhandlinger med Vietnam og andre asiatiske lande. Vi skal finde nogle gradvise mekanismer, der måske kan forhindre sanktioner - jeg er lige straks færdig, hr. formand! - men det kan vi kun gøre, hvis vi overholder de bestemmelser, klausuler og skriftlige aftaler, som EU har indgået.

Konrad Szymański, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Det er ikke tilfældigt, at ordet "sanktioner" ikke er defineret i folkeretten. Det er et pressionsmiddel, der vanskeligt kan udtrykkes præcist. Det gør ordførerens ambitiøse forslag om at harmonisere principperne for brug af sanktioner endnu sværere at opfylde. De kunne også ende med at virke mod hensigten.

Sanktioner er et uundværligt udenrigspolitisk instrument for EU. Set i lyset af EU's brede kompetencer inden for handel og grænsekontrol er de særdeles vigtige for at kunne gennemføre mål både på det sikkerhedsmæssige område og i forbindelse med beskyttelse af menneskerettighederne. Derfor er sanktioner en del af vores vifte af udenrigspolitiske instrumenter, og derfor holder vi os ikke tilbage fra at bruge dem temmelig frit og på en til tider upassende måde. I stedet for at underkaste sanktioner en form for strengt regelsæt burde vi af hensyn til effektiviteten af vores indflydelse på verdenspolitikken overlade anvendelsen af dem til en fremsynet politisk evaluering. Med dette overordnede forbehold støtter vores politiske gruppe betænkningen.

Raül Romeva i Rueda, for Verts/ALE-Gruppen. - (ES) Hr. formand! Faktisk er den dobbeltmoralsskhed og den mangel på specifikke evaluerings- og opfølgingsinstrumenter, der plejer at kendetegne EU's udenrigspolitik med hensyn til sanktioner, et af de alvorligste anslag mod den europæiske troværdighed.

Nævnte sanktioner eller restriktive foranstaltninger, som de også kaldes, har ved talrige lejligheder været mere baseret på konkrete tilbøjeligheder eller fobier end på en klar, sammenhængende og overbevisende strategi, der burde have til formål ikke kun at sikre EU's sikkerhed, således som det er fastsat i målsætningerne for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, men også at forbedre menneskerettighedssituationen og de grundlæggende rettigheder, demokratiet, retsstaten og god regeringsførelse i hele verden, jf. artikel 11 i EU-traktaten.

Det kræver, at der øjeblikkeligt bliver iværksat evalueringer og konsekvensundersøgelser af sanktionssystemet med det formål at udstyre os selv med en politik, der på en gang er legitim og effektiv, hvad angår sanktionssystemerne.

Det er kort sagt målet med Flautre-betænkningen. Betænkningens grundlag efter endt arbejde i Underudvalget om Menneskerettigheder er forholdsvis godt, og den indeholder nogle efter min mening væsentlige elementer. Det understreges f.eks., at Rådet, når det vedtager de førnævnte grundlæggende principper om anvendelse af restriktive foranstaltninger, forpligter sig til at gøre det inden for rammerne af en global tilgang, hvor der skal være plads til værktøjer så som klausuler om menneskerettigheder og demokrati, den generelle præferenceordning og udviklingsbistand.

Den gentager ligeledes anmodningen om, at Det Europæiske Råd øjeblikkeligt vedtager en fælles holdning vedrørende kontrollen med våbeneksporten, der gør den nuværende adfærdskodeks til en juridisk bindende tekst, hvilket vi desuden tidligere har vedtaget adskillige gange her i Parlamentet.

Der blev imidlertid i sin tid udeladt nogle aspekter af betænkningen, som efter min opfattelse er væsentlige, og jeg håber, at de kan blive inddraget i forhandlingen og afstemningen i plenarforsamlingen i morgen.

For det første er det i forbindelse med sortlisterne og rammen for terrorbekæmpelse nødvendigt, at de bliver revideret, så de respekterer menneskerettighederne og de grundlæggende retssikkerhedsgarantier for dem, der står på listerne.

Og for det andet er jeg, som det også er blevet sagt, tilhænger af, at Kommissionen får et netværk af uafhængige eksperter, der skal have til opgave at foreslå Rådet, alt afhængig af situationen, de mest relevante restriktive foranstaltninger samt udarbejde periodiske rapporter om udviklingen og situationen på grundlag af fastlagte kriterier og målsætninger, f.eks. forslag om en forbedret anvendelse af sanktionerne.

Vittorio Agnoletto, for GUE/NGL-Gruppen. - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne lykønske fru Flautre med hendes glimrende arbejde. Desværre blev der - i det mindste delvist - vendt op og ned på hendes arbejde i Udenrigsudvalget under afstemningen, og det fik Den Socialdemokratiske Gruppe og De Grønne til at undlade at stemme, mens PPE-DE-Gruppen og ALDE-Gruppen vedtog den væsentligt ændrede tekst, netop fordi en række af deres ændringsforslag ændrede dens politiske balance. Jeg vil ligeledes gerne minde om, at GUE/NGL-Gruppen stemte imod i udvalget.

Som gruppe må vi konstatere, at de 13 ændringsforslag, der er stillet, ikke kan - selv om de bliver vedtaget - ændre den overordnede politiske linje i betænkningen, og derfor er vores endelig stemme kritisk, selv om vi stemmer for de fleste af ændringsforslagene.

Problemet ligger efter vores mening i, at de internationale forbindelser skal bygge på dialog og gensidig respekt, selv om holdningerne skulle være forskellige. Sanktioner skal som sådan være den sidste udvej for medlemsstaterne og de internationale organisationer, men i betænkningen står der, at de er det vigtigste instrument i EU's udenrigspolitik.

Vi mener desuden, at man bør prioritere de såkaldte positive incitamenter. Et land skal belønnes, hvis det gør en indsats for at fremme og respektere menneskerettighederne ved at undertegne specifikke aftaler på det økonomiske, handelsmæssige og finansielle område. I betænkningen insisterer man derimod på de negative foranstaltninger, der i øvrigt sjovt nok altid går ud over de sædvanlige lande, f.eks. Cuba. Disse eksempler viser, at sanktionspolitikken har spillet fallit.

Der skal kort sagt være mere samarbejde og færre unilaterale afstraffelser. Heller ikke EU har monopol på rettighederne, hvilket vi kan se af den uacceptable måde, som vi behandler migranter og romaer på. Måske skulle vi træffe sanktioner over for os selv!

Bastiaan Belder, for IND/DEM-Gruppen. - (NL) Hr. formand! Ordføreren anser det for vigtigt, at den europæiske sanktionspolitik i første instans evalueres, og at den dernæst vurderes på ny. Europæisk indgriben ved at pålægge sanktioner kan faktisk have en positiv værdi, hvis menneskerettighedssituationen i det pågældende partnerland virkelig forbedres. En grundig evaluering er faktisk vigtig for at undersøge sanktionspolitikken effektivitet.

Rådet og Kommissionen skal imidlertid indlede en seriøs debat om anvendelsen af sanktionspolitikken. Hvis der mangler klare rammer, hvilket fru Flautre med rette bemærkede, er det jo vanskeligt at pålægge effektive sanktioner. Jeg spekulerer på, om fælles sanktioner overhovedet er mulige i betragtning af Unionens forskellige medlemsstater, og jeg tænker her på Cuba, men også på Zimbabwe. I lyset af muligheden for en ny vurdering af sanktionspolitikken, som fru Flautre ligeledes opfordrer til, er det tvivlsomt, om sanktionspolitikken nu også er et egnet middel.

Kort sagt, for at forbedre situationen i Unionens partnerlande, hvad angår sikkerhed og menneskerettigheder, er det vigtigt at tænke over det rette instrument. Kan f.eks. alvorlige krænkelse af religionsfriheden i Kina og Indien give anledning til, at EU virkelig træffer formelle foranstaltninger? Det er i øjeblikket mere passende på ny at overveje de europæiske foranstaltninger i den slags tilfælde end overilet at vurdere sanktionspolitikken igen.

I øvrigt håber jeg, at jeg kan støtte Flautre-betænkningen, hvis en række ændringsforslag ikke vedtages.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Hr. formand! Tillad mig at begynde med nogle kritiske ord. Jeg synes, det er temmelig kynisk i en betænkning om menneskerettigheder gentagne gange at henvise til den nødvendige anvendelse af en række bestemmelser i Lissabontraktaten. Denne traktat er, som vi jo alle ved, forkastet i Irland i en demokratisk folkeafstemning, og den er kun forkastet i Irland, fordi borgerne i alle andre lande ikke får den menneskerettighed at kunne udtale sig demokratisk om denne traktat. Lissabon var for øvrigt kun en kopi af den europæiske forfatning, som allerede tidligere blev pulveriseret i Frankrig og i Nederlandene. Lad os derfor begynde med at respektere vores egne vælgers menneskerettigheder og ikke længere systematisk henvise til en traktat, som er stemt ned og juridisk død.

Min anden kritiske bemærkning er, at denne betænkning er fyldt med gode hensigter, men virkeligheden er alligevel en anden. Vi har netop haft De Olympiske Lege i Kina, hvor alle vores europæiske demokrater stod side om side med et kommunistisk regime, ligesom man gjorde i 1936 i det nationalsocialistiske Tyskland. Vi skulle under disse omstændigheder måske hellere beskæmmet iagttage et par måneders stilhed, selv om jeg erkender, at betænkningen i sin nuværende form kan kaldes bemærkelsesværdigt afbalanceret og med rette kritiserer et stort antal ting såsom situationen i Cuba og i Zimbabwe. Der mangler dog en alvorlig advarsel mod islamiseringen i hele verden, der udgør en risiko for alle frihedsrettigheder, som danner selve grundlaget for vores samfund.

Til sidst har jeg endnu en indvending, som ligger mig stærkt på sinde. I vores egne europæiske lande, og især i mit eget land, Belgien, vedtager vi stadig flere mundkurvslove, som begrænser ytringsfriheden og endda idømmer fængelsstraffe for at give udtryk for forkerte meninger, især om spørgsmål, der har med indvandring og islamisering at gøre. Jeg betragter dette som en overordentlig foruroligende udvikling og synes, at vi, hvad det angår, også her i Parlamentet med hænder og fødder skal forsvare ytringsfriheden i vores egne europæiske medlemsstater, når det gælder menneskerettigheder.

Jeg har således tre kritiske bemærkninger til en betænkning, som ellers bestemt ikke er den værste, vi har set her, og som vi vil støtte, hvis der ikke vedtages uacceptable ændringsforslag i morgen.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). - (LT) Hr. formand! Det er tydeligt, at meningerne om de politiske følger af sanktioner er meget forskellige. Der er tilfælde, hvor sanktioner mod et regerende regime medfører lidelse for uskyldige mennesker og indirekte tilskynder til en skyggeøkonomi og et sort marked. I nogle tilfælde kan der opstå fare for overtrædelser af menneskerettighederne, fordi folks navne opføres på sorte lister. Sanktioners troværdighed kompromitteres yderligere af, at de indføres på en dobbeltmoralisk måde afhængigt af EU-partnerens strategiske vigtighed. Det seneste eksempel er, at EU ikke har indført sanktioner mod Rusland, selv om Rusland har overtrådt folkeretten ved at invadere et suverænt lands territorium - Georgien - under forgivende af at beskytte sine statsborgere. Men sanktioner vil fortsat være et af våbnene i EU's arsenal. Efter min mening er sanktioner en væsentlig del af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og det bør de også fortsætte med at være, eller rettere et middel til at støtte menneskerettigheder og demokrati.

Forståeligt nok forsøger EU at bruge metoden med pisk og gulerod og forsøger at undgå at måtte indføre sanktioner. Men de bør indføres om nødvendigt, og det er meget vigtigt, at sanktioner spiller en bredere og mere konsekvent rolle i strategien for beskyttelse af menneskerettighederne.

Ordføreren, fru Flautre, har nævnt våbenembargoen mod Kina, der blev indført efter massakren på Den Himmelske Freds Plads. Der er forslag fremme om at hæve embargoen, selv om vi indtil videre hverken har fået en forklaring på massakren på Den Himmelske Freds Plads, som rystede den frie verden, eller en undskyldning for den. Hvorfor skulle sanktionerne så hæves? Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at med hensyn til indførelse af sanktioner bør EU samarbejde tættere med andre lande og internationale organisationer og koordinere sin politik og sine tiltag med henblik på at gøre sanktionerne mere effektive.

Libor Rouček (PSE). - (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Sanktioner udgør en væsentlig del af EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, når det handler om at opretholde overholdelsen af menneskerettighederne og bevare demokrati og suverænitet. Selv om EU har benyttet sig af mange forskellige sanktioner gennem næsten 20 år, er der aldrig blevet gennemført en evaluering eller undersøgelse af virkningerne af EU's sanktionspolitik. Derfor hilser jeg Hélène Flautres betænkning velkommen som et vigtigt bidrag. Jeg hilser også dens mange konklusioner velkommen.

Jeg er også af den holdning, at det er meget vigtigt at styrke EU's ekspertise og analytiske kompetence i forbindelse med evaluering af sanktioner. Det ville ratificering af Lissabontraktaten og oprettelsen af en tjeneste for EU's optræden udadtil være en udmærket lejlighed til. Hvis der bruges sanktioner, bør de udgøre en del af et globalt udenrigspolitisk koncept. Med andre ord bør de ikke bruges isoleret, uden andre tiltag, uden hensyntagen til andre udenrigspolitiske instrumenter og uden samarbejde med de andre aktører i det internationale system. Sanktioner bør også ledsages af positive tiltag og incitamenter til at støtte menneskerettighederne, civilsamfundet og demokrati. Sluttelig bør sanktioner ikke være knyttet til humanitær bistand. Sanktioner bør rettes mod faktiske personer, f.eks. med henblik på at begrænse deres bevægelsesfrihed eller konfiskere deres aktiver, og ikke mod ofrene for deres ondsindede opførsel.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (PL) Hr. formand! Sanktioner er et vigtigt udenrigspolitisk værktøj. De førte uden tvivl til afskaffelsen af apartheid i Den Sydafrikanske Republik. Faktisk har jeg selv draget nytte af sanktioner, da jeg i 1983 blev løsladt fra fængsel, selv om det desværre kun var i kort tid, som følge af en amnesti, der blev gennemtvunget af sanktioner.

Men de slå meget ofte fejl, hvilket kan ses af f.eks. Zimbabwe og Cuba. Økonomiske sanktioner bruges ofte til at berettiggø vanskeligheder, der primært skyldes inkompetente diktatoriske regeringer.

Der er imidlertid én type af sanktion, der ikke åbner for den slags muligheder for propaganda. Det er forbud mod indrejse i EU. Men det kan ikke kun omfatte repræsentanter for de højeste myndigheder, som tilfældet f.eks. er med Belarus. Det må også ramme personer fra de mellemste niveauer i det statsapparat, der undertrykker og overtræder menneskerettighederne. Så vil almindelige mennesker kunne se, at de iværksatte foranstaltninger ikke er rettet mod dem, men mod det diktatoriske apparat.

Ģirts Valdis Kristovskis (UEN). - (LV) Hr. formand! Jeg vil gerne rose fru Flautres forsøg på at styrke EU's kompetence og forøge dets indflydelse. Jeg er ikke i tvivl om, at sanktioner skal anvendes fleksibelt, men samtidig påpeger ordføreren også det uacceptable ved dobbeltmoral. Manglende konsekvens er en trussel for troværdigheden af EU's sanktioner og politikker. EU kompromitterer sig selv, hvis det indfører et sanktionsregime og derefter selv bryder det, som tilfældet er med Robert Mugabe. EU behandler ikke sjældent ikke-EU-lande forskelligt. Det har konsekvenser. EU's føjelige holdning til Georgia-sagen forårsagede en regulær eksplosion af begejstring i Rusland. Efter deres mening er militær aggression det bedste instrument til beskyttelse af menneskerettighederne. Rundt om i verden er det bestemt forskellige holdninger, der er fremherskende. Den tandløse fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik beviser, at EU styres af erhvervsinteresser. Når vi vurderer den ud fra en praktisk synsvinkel, kan det ikke være anderledes. Desværre forøger det visse større magters følelse af straffrihed og deres bevidsthed om, at de kan overtræde internationale rettigheder. Dobbeltmoral i dag vil medføre endnu flere problemer i fremtiden.

Erik Meijer (GUE/NGL). - (NL) Hr. formand! Sanktioner var et egnet middel til gradvist at gøre en ende på de værste former for kolonistyre og på apartheidregimer i Sydafrika og i den sydlige del af Rhodesia. Før i tiden var det altid modstandere af forandring, som afviste sanktioner og især gjorde opmærksom på de negative bivirkninger. Derimod påpegede repræsentanterne for de fattige og de undertrykte i disse lande, at de accepterede ulemperne ved boykotten som den pris, der måtte betales for deres befrielse.

Siden den langvarige økonomiske boykot mod Saddam Husseins afskyelige regime i Irak ved vi, at en sådan boykot sommetider også kan føre til, at indbyggerne i et sådant land bliver isolerede og bange for omverdenen og derfor støtter deres regering. En boykot hjælper absolut ikke med at gennemtvinge omverdenens ønsker mod den offentlige mening i landet. Det er og bliver dog et egnet middel til at støtte den undertrykte befolknings mening og kampen for forbedring i et land. Hvis vi kan skelne skarpt, er sanktioner et nyttigt middel til at skabe mere lighed og demokrati.

Kinga Gál (PPE-DE). - (HU) Hr. formand! Jeg mener, at evalueringen af de foranstaltninger og sanktioner, der udgør en del af EU's politikker, er ekstremt vigtig inden for menneskerettigheder, især i en tid præget af spændinger, hvilket i øjeblikket vil sige krisen i Georgien og tidligere spørgsmålet om Tibet eller endda Zimbabwe. Derfor vil jeg gerne gratulere fru Flautre med hendes betænkning. Denne sanktionspolitik bygger på veldefinerede menneskeretlige og folkeretlige principper, der styrkes af utallige FN- og EU-dokumenter.

Problemerne opstår ikke på principniveau, men på det plan, hvor de omsættes til praksis. Det er der, vi oplever manglende konsekvens, effektivitet og balance. Systematisk håndhævelse af de menneskeretlige kriterier er afgørende for at bevare EU's troværdighed. Efter min mening mangler der konsekvens, som tit bliver offer for hverdagens politiske interesser. Ensartet handling er lige så altafgørende. Det nytter ikke noget at have fælles standarder, hvis der er store forskelle på, hvordan de enkelte medlemsstater udmønter dem i praksis. F.eks., mens EU arbejdede for menneskerettighederne i Tibet, har EU en medlemsstat, der udviser tibetanske flygtninge. Af hensyn til den politiske effektivitet må vi skabe en sanktionspolitik, der er gennemskuelig og ensartet, og som har veldefinerede mål. Ud over ensartet handling er hurtig eller endda øjeblikkelig reaktion også vigtig. Vi kan se, at det diplomatiske tovtrækkeri latterliggør ikke kun vores sanktionspolitik, men hele EU. Men alt dette vil opfylde sit ene mål, hvis det ledsages af positive foranstaltninger, der støtter det relevante civilsamfund.

Corina Crețu (PSE). - (RO) Hr. formand! Jeg håber, denne betænkning vil få en væsentlig rolle i forhold til at styrke den europæiske politik for iværksættelse af fællesskabssanktioner.

Jeg mener, det er afgørende at sikre større samhørighed mellem medlemsstaterne i fremtiden, både under beslutningsprocessen, hvad angår sanktioner, og i forhold til deres aktuelle anvendelse. Hvis vi ønsker, at EU skal være en stærk og respekteret aktør på den internationale scene, og at EU's handlinger, herunder sanktioner, skal have den størst mulige effekt, er det altafgørende at udvise stor solidaritet og undgå at bruge forskellige måleenheder.

Det er afgørende, at sanktionerne i så lille grad som muligt påvirker befolkningerne i de lande, hvis politiske områder underkastes sanktioner. Lad os undgå at fordoble disse menneskers lidelser, når de allerede er ofre for undertrykkende regimer eller korrupte regeringer. Det glæder mig, at kommissæren også understreger dette aspekt.

Sidst, men ikke mindst vil jeg gerne tage spørgsmålet om lejligheden til at iværksætte sanktioner op. I begyndelsen af denne uge oplevede vi et specifikt tilfælde: krisen i Georgien og de 27 medlemsstaters holdning til Rusland. Resultaterne af topmødet i mandags er genstand for livlig debat netop på grund af uoverensstemmelsen mellem den bestemte og ret heftige tone i den holdning, der kom til udtryk, og tilbageholdenheden i forhold til brugen af sanktioner.

Så længe situationen stadig kan løses og dialog kan forhindre en forværring, skal sanktioner efter min mening være den sidste udvej.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). - (ES) Hr. formand! Jeg byder tankerne i denne betænkning om sanktionsspørgsmålet velkommen. Det er klart, at der er brug for dybtgående overvejelser, for der er for mange tilfælde, hvor sanktionerne har vist sig at være fuldstændig nyttesløse og uretfærdige. For ofte går de ud over de svageste i samfundet.

Hvorfor skal fiskerne i Mauretanien betale for det faktum, at der pludselig er nogen, der har begået statskup i landet? Hvad er logikken? Sanktionerne skal derfor revideres og analyseres, selve begrebet og anvendelsen af disse.

Når de derudover for ofte anvendes inkohærent, f.eks. af EU, mister sanktionerne troværdighed, og EU selv mister troværdighed. En ting er at tage hensyn til egne interesser og en anden, at dette skal være baggrunden for, hvorvidt der skal pålægges sanktioner eller ej.

Det er helt nødvendigt at følge konkret op på disse foranstaltningers effektivitet. Det er vigtigt at styrke de intelligente sanktionsmetoder, der rammer de mennesker, der er ansvarlige for krænkelserne af

menneskerettighederne, direkte og personligt. Lad os lære af det, som USA har gjort med Nordkorea og med indfrysningerne af bankkontiene i Macao. Lad os se nærmere på denne metode, der ikke er blevet gjort så meget reklame for, og som er meget mere effektiv end talrige pressemøder mod den ene eller anden regering.

Jeg støtter derfor denne betænkning, men Kommissionen og Rådet har stadig arbejde at gøre for at kunne foretage en reel opfølgning på det, de gør, hvorfor de gør det, og hvordan de gør det.

FORSÆDE: Luigi COCILOVO

Næstformand

Eoin Ryan (UEN). - (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne takke ordføreren og forsikre hende om, at vi vil støtte hendes betænkning.

EU gør rigtigt i at have et sæt hårde politiske og økonomiske instrumenter til sin rådighed til brug mod regimer rundt omkring i verden, der krænker deres befolkningers menneskerettigheder. Men EU skal være meget forsigtig med at indføre politiske og økonomiske sanktioner.

EU er den største yder af oversøisk udviklingsbistand, men må handle klogt og forsigtigt, når det handler om sanktioner. Effekten af sanktioner mod Zimbabwe, Sudan og Burma for blot at nævne tre lande har været særdeles skadelige for almindelige mennesker i disse lande. Så vi må forsøge at sikre, at de ikke påvirker de fattigste og mest undertrykte grupper i disse lande, men i stedet angriber og rammer de mennesker, der leder landene.

Nogle har nævnt Cuba. Jeg kan ikke forstå, hvorfor vi har sanktioner mod Cuba. Cuba burde have normale handelsbetingelser. Om 10 år ville Cuba være et helt anderledes land, hvis vi gjorde det i stedet for at have disse latterlige sanktioner mod landet.

Som jeg sagde, skal vi være forsigtige, når vi iværksætter sanktioner, og når vi iværksætter økonomiske og politiske sanktioner, skal de være rettet mod dem, der bestemmer. Lad os slå ned på deres økonomiske forhold i udlandet eller på deres rejsesituation. Sanktioner kan være nyttige, men de er begrænsede, især hvis de kun benyttes af EU-lande. FN-sanktioner er langt stærkere og kan være langt mere effektive.

Jeg støtter denne betænkning, men jeg tror, at sanktioner er begrænsede. De kan være effektive, men vi må også udvise forsigtighed og intelligens, når vi gennemfører dem.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). - (EL) Hr. formand! Med menneskerettighederne som påskud foreslår den betænkning, vi diskuterer, den mest effektive brug af de uacceptable og umenneskelige våben, som sanktioner og embargoer er, for at gennemtvinge EU's politikker gennem afpresning og pres på lande, befolkninger og regeringer, der står op imod kapitalistisk barbari.

De snedigt målrettede sanktioner, der foreslås, kombineret med finansieringen af ikkestatslige organisationer som EU-lejesoldater, udgør en fuldstændig skamløs, åben intervention i andre landes interne anliggender. Det er i strid med selv grundlæggende principper for det, der er tilbage af folkeretten.

Betænkningen vedtager i praksis den embargopolitik, USA benyttede over for Cuba under Helms-Burton-loven, som bl.a. forpligter selv tredjelandes selskaber, der handler med USA, til at overholde de sanktioner, der pålægges i henhold til den.

Denne lov og embargo er gentagne gange blevet fordømt af et overvældende flertal af medlemmer af FN på generalforsamlinger. Det svarer til at eksportere national lovgivning, hvilket er misbrug og fornægtelse af FN's pagt og internationale principper.

At appellere til FN og henvise til menneskerettighederne er et figenblad, der dækker EU's aggressive, imperialistiske politik. Det er utroligt hyklerisk. Vi spørger Dem: Hvorfor iværksætter De ikke foranstaltninger over for Rusland? Det ville vi naturligvis ikke tilslutte os. Hvorfor iværksætter De ikke foranstaltninger over for Kina? Vi ville naturligvis ikke tilslutte os sådanne foranstaltninger. Forklaringen er, at De har økonomiske interesser der. Dem, der indførte artiklen om menneskerettigheder i Agnoletto-betænkningen, har en hel del at stå til regnskab for, for de gav EU et alibi og et påskud for sine kriminelle politikker over for folket.

Dem blandt os, der er kompetente og ansvarlige nok til at løse deres egne problemer, er efter vores mening folket selv. De har ikke brug for selvbestaltede beskyttere, mindst af alle EU.

Bogusław Sonik (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Brugen af sanktioner bør blive en reel og effektiv del af EU's udenrigspolitik inden for det menneskeretlige område. Konklusionerne i fru Flautres betænkning er alle velmente. Den dobbeltmoraliske politik, der har været anvendt indtil nu, må ændres. Det giver mening at udvide brugen af artiklen om menneskerettigheder og demokrati til at omfatte alle handelsaftaler, der indgås mellem EU og tredjelande. Det er vigtigt at iværksætte politiske og økonomiske sanktioner samtidig, hvor førstnævnte har til formål at ramme de sektorer hårdest, der udgør en strategisk indtægtskilde for regeringer. Når vi iværksætter sanktioner, bør vi også støtte civilsamfundet og ikkestatslige organisationer i det pågældende land.

Men jeg har det indtryk, at det ikke er løsning nok at vedtage beslutninger. Det bedste bevis herpå er de eksempler, hvor individuelle medlemsstater har været styret af deres egne specifikke interesser til skade for solidariteten i EU. Uden ægte politisk vilje fra EU's medlemsstaters side vil beslutningerne ikke være det papir værd, de er skrevet på. EU's myndigheders holdning til Ruslands handlinger i Georgien vil være målestokken for, om EU's udenrigspolitik består prøven. Det er ikke længere nok blot at bekendtgøre relevante principper og krav. Det er på høje tid, at de også bliver gennemført. Det er præcis, hvad betænkningen handler om, og det vil jeg takke fru Flautre for.

Katrin Saks (PSE). - (ET) Hr. formand! Efter min mening er benchmarking et af de vigtigste emner i denne betænkning.

Når vi indfører sanktioner, er vi også nødt til at fastlægge benchmark for, hvordan, hvornår og under hvilke omstændigheder sanktionerne skal hæves. Uden sådanne benchmark er sanktionerne selv meningsløse.

Tag Andijan som eksempel. For første gang indeholdt sanktionsregimet en politikmekanisme med positive tiltag, hvilket betyder, at der var en seks måneders periode før sanktionerne trådte i kraft, og Usbekistan kunne vælge, om de ville leve op til vores kriterier, og hvornår de ville gøre det.

Det er godt, at den positive mekanisme blev indført, men den bør også underkastes benchmarking: Før der sker en meget positiv udvikling i Andijan-massakren, bliver sanktionerne ikke hævet.

Det bringer mig videre til betænkningens næste vigtige punkt, nemlig etableringen af en uafhængig gruppe af eksperter i sanktioner, som skal evaluere typerne af sanktioner, og hvornår de skal indføres.

Sanktionernes symbolske betydning skal også tages i betragtning - det er noget, jeg oplevede i Usbekistan. Det er en ting, det er svært at vurdere omfanget af. Selv om virkningen i praksis ikke var stor, f.eks. visumsystemet (embedsmændene, primært dem, systemet var blevet indført over for, havde forladt stedet) og våbenembargoen (der blev ikke leveret våben dertil), havde de stor symbolværdi. Det var, hvad alle gav udtryk for, lige fra taxichauffør til minister.

Toomas Savi (ALDE). - (EN) Hr. formand! EU's udenrigspolitik har været pioner for en positiv betingelsesmodel - "gulerodsmetoden" - og har gennemført den med succes over for kandidatlande.

Desværre har belønninger af udviklingslande for fremskridt inden for menneskerettigheder ikke altid været den mest effektive metode til at tilskynde dem til fremskridt, fordi der er dukket nye aktører op på den internationale scene, der praktiserer politisk dumping. F.eks. er Kinas politik i Afrika ikke knyttet til menneskerettigheder eller demokrati. Men i stedet for at opgive EU's grundlæggende værdier bør vi ikke være bange for om nødvendigt at bruge "stokkemetoden" for at vise, at hvis visse grundlæggende betingelser ikke er opfyldt, er der alvorlige konsekvenser, som tredjeparter gør klogt i at undgå.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Hr. formand! Brugen af dobbeltmoral på det menneskeretlige område er en katastrofe for EU. Igennem lang tid og også for nylig i forbindelse med Ruslands aggression over for Georgien har vi stået med en situation, hvor der er blevet benyttet en særlig rabatordning over for lande, som måske nok er diktatoriske eller semidiktatoriske, men også rige eller store, og over for lande, der overtræder menneskerettighederne, men er mindre vigtige set fra en europæisk synsvinkel eller for amerikansk erhvervsliv.

Vi må ikke opgive brugen af sanktioner som instrument over for lande, der overtræder menneske- og borgerrettighederne og udviser foragt for de europæiske standarder på området. Men instrumentet må ikke blive devalueret - det skal bruges fleksibelt. I sammen forbindelse bør vi ikke afholde os fra truslen om brug af sanktioner over for Rusland for krigen i Kaukasus.

Lad mig konkludere ved at sige, at jeg er meget glad for, at vi ønsker at anerkende bevidst ødelæggelse af miljøet som en overtrædelse af menneskerettighederne. Kolleger fra Finland, Sverige og Baltikum taler i

denne forbindelse om de potentielt voldsomme miljømæssige konsekvenser af investeringen i Nord Stream-gasledningen på bunden af Østersøen.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). - (PT) Hr. formand! Europa skal ændre grundlæggende på tingene, hvis rettigheder skal tages alvorligt. Smarte og effektive sanktioner skal knyttes sammen med en strukturel og systemisk respons. Europa har brug for større enhedsfølelse. Myten om grænser gør sig stadig gældende ved bordet, når vi træffer beslutninger. Postkolonial nostalgi og aktuelle interesser sidder også med ved bordet. Men menneskerettighederne har brug for europæisk autoritet og en stærkere og mere vidtrækkende inklusion. Et nyt Europa er ikke et Europa, hvor hver især beslutter, hvad de vil, og hvordan de vil have det. Et nyt Europa er en enhed, og menneskerettigheder er ikke blot et mål, men selve dets geopolitiske instrument.

Vejen er enkel: et stærkt europæisk politisk centrum, et Parlament med magten til at træffe beslutninger, fælles ansvar for medlemsstaternes forsvar af menneskerettighederne, som Kommissionen styrer, mere politiske og mindre bureaukratiske Kommissionsdelegationer i tredjelande, pres på Verdenshandelsorganisationen om at undersøge sine medlemmers demokratiske værdighed, fremme af organisationsstrukturer magt til EU's, intens dialog med Den Afrikanske Union og Unionen af Sydamerikanske Nationer og andre regionale grupperinger, pres for reform af FN med EU i en central rolle, oprettelse af en intern strategi mod afhængighed, centreret omkring en fælles energipolitik og en konsekvent forsvarspolitik.

Vi har brug for en revolution af politikken på det menneskeretlige område.

Vural Öger (PSE). - (DE) Hr. formand! Den aktuelle debat om mulige sanktioner over for Rusland som reaktion på konflikten i Kaukasus viser endnu en gang, hvor uansvarligt sanktioner nogle gange håndteres. Der kan stilles spørgsmål ved, om de er berettiget som et universelt, ikkeskelnende instrument, og det er uklart, hvornår og hvordan der faktisk er garanti for deres effektivitet.

Det er især vigtigt at evaluere effektiviteten af EU-sanktioner korrekt. De må ikke være vildledende, tværtimod skal de tilpasses til formålet. Undertrykkende regimer er ofte ansvarlige. På trods af alt forbliver det et centralt spørgsmål, hvilke evalueringskriterier der skal anvendes. Hvornår fører sanktioner faktisk til ændret adfærd? I stedet for indførsel af ad hoc-sanktioner så jeg gerne en EU-strategi, der ledte frem til en sammenhængende og holdbar sanktionspolitik. Men det ville være nødvendigt med konsensus her om de optimale forudsætninger for brugen af dem. Indtil videre mangler vi en effektiv sanktionsstrategi.

Denne betænkning er dog et skridt i den rigtige retning. I øjeblikket er Parlamentet den vigtigste aktør til fremme for menneskerettigheder. EU-sanktioner bør ikke være et aggressivt politisk instrument, men skal være der i folkets interesse. Sanktioner, der straffer civilbefolkningen, virker mod hensigten og rammer ved siden af målet.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). - (RO) Hr. formand! Sanktioner udgør et af de instrumenter, EU kan benytte til at gennemføre sin menneskerettighedspolitik.

Ikke desto mindre, som ordføreren også bemærkede, vanskeliggør fraværet af en undersøgelse af virkningen af EU's sanktionspolitik vurderingen af denne politiks virkninger og effektivitet i praksis og tyder følgelig på, at fællesskabssanktionerne er præget af manglende gennemskuelighed, sammenhæng og sågar legitimitet.

Så længe EU ikke taler med én stemme om sin fælles sikkerhedspolitik, er det meget vanskeligt for os at indføre effektive og systematiske fællesskabssanktioner. Det er beklageligt, at EU og medlemsstaterne ikke har benyttet sig systematisk af sanktioner. Derfor mener jeg, at der er behov for at etablere en sammenhængende strategi for sanktionspolitikken af hensyn til respekten for menneskerettighederne, en strategi, der ville tage allerede indgåede aftaler og paragraffer i betragtning og undgå dobbeltmoral og dermed bidrage til at styrke EU's troværdighed.

Jeg gratulerer fru Flautre med hendes betænkning.

Genowefa Grabowska (PSE). - (PL) Hr. formand! I folkeretten findes der et latinsk princip, der lyder således: "par in parem non habet imperium". Det betyder, at en stat ikke kan dømme en anden stat eller indføre sanktioner imod den, men det hører fortiden til, det er historie. Styret af sund fornuft og rationalisme har det internationale samfund foretaget et kæmpe u-sving. De primitive sanktioner, som stater førhen anvendte mod hinanden ud fra gengældelsesprincippet, der følger det bibelske princip fra Det Gamle Testamente om "øje for øje og tand for tand", er blevet erstattet af den fortrinlige mekanisme med kollektive, organiserede sanktioner, hvor der er procedurer for, hvem der må bruge mekanismen hvornår og hvordan. Jeg er glad for, at EU er ved at udarbejde en stadig mere raffineret mekanisme for indførsel af sanktioner, som vil tage højde for situationen og graden af skyld ved at differentiere.

Jeg vil gerne understrege to ting. Jeg går ind for fornuftige og intelligente sanktioner, der indføres med omtanke, men jeg er imod det, der kaldes præventive sanktioner. Efter min mening er præventive sanktioner misbrug. For det andet vil jeg gerne opfordre til, at vi er mere opmærksomme på samfundet, på vores borgere, ved at informere dem om, at sanktioner ikke er en primitiv straf, men en naturlig og sund reaktion på en alvorlig overtrædelse af loven, og at de er med til at forsvare demokratiet.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, fru kommissær! Jeg vil gerne følge op på et emne, som flere medlemmer har nævnt. Sanktioner må ikke rettes mod de forkerte. De må især ikke skade de fattigste af de fattige. Vi har fat i noget, der har været under udvikling temmelig længe, men vi er nødt til at fortsætte ad denne rute. Førhen har vi igen og igen set, at korrupte regimer, der foragter menneskerettighederne, meget ofte udviser ledsagesymptomer i form af, at meget store beløb fra offentlige midler konverteres, som regel til privat kapital, og derefter parkeres et eller andet sted på fabelagtige konti, indtil det pågældende medlem af regimes kan hæve og nyde pengene.

Det indebærer, at vi på lignende vis opsøger og etablerer et globalt samarbejde lig fremgangsmåden ved Den Internationale Straffedomstol. EU kan spille en vigtig rolle her ved at sikre, at frugterne af denne politik ikke havner, hvor vi ikke ønsker, at de skal havne.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Hr. formand! Jeg gratulerer fru Flautre med hendes fortrinlige, afbalancerede betænkning. Jeg kan se tre tilfælde, hvor EU anlægger en dobbeltmoral. På den ene side er der tale om dobbeltmoral, når vi bedømmer to små lande, hvoraf det ene er imod os og fjendtligt indstillet, mens det andet erklærer sig provestligt og pro-Europa. Vi ser dobbeltmoral mellem små lande og stormagterne Rusland og Kina, fordi der her kommer økonomiske interesser i spil. Og så er der en tredje dobbeltmoral, som stiller spørgsmålstegn ved vores troværdighed og ved, om EU har ret til at kritisere tredjelande i forhold til menneskerettigheder og minoritetsrettigheder, når der er lande i EU, hvor flere hundrede tusinde mennesker ikke har en nationalitet, f.eks. to af de baltiske stater, eller når en førende magt i EU har en forfatning, der stadig nægter at anerkende regionale sprog.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). - (HU) Hr. formand! Jeg vil gerne slutte op om dem, der har gjort opmærksom på dobbeltmoral og inkonsekvens, og jeg vil gerne henlede fru Flautres opmærksomhed på betænkningens 22. punkt om dokumentation af landerapporterne og lovligheden af sanktioner eller af en sanktionspolitik. I september 2004 besluttede Parlamentet at sende en undersøgelsesdelegation til Vojvodina, den nordlige del af Serbien, hvilket ikke kun handler om menneskerettigheder, men også om solidaritet, eftersom der bor ganske mange ungare foruden rumænere og tyskere der, som er havnet der under historiens uvejr. Vi undersøgte den alvorlige menneskeretlige situation på stedet. Og ifølge denne beslutning skulle Underudvalget om Menneskerettigheder undersøge sagen. Det er ikke sket, selv efter tre et halvt år. Jeg vil derfor bede underudvalget om at undersøge den alvorlige situation i henhold til beslutningen, for først da vil Parlamentet være i stand til at henlede Rådets og Kommissionens opmærksomhed på den faktiske situation og påtage sig en rolle i sanktionspolitikken.

Jean-Pierre Jouyet, formand for Rådet. - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne lægge ud med at svare fru Flautre, og også hr. Romeva I Rueda og dem, der berørte behovet for ekspertvurdering, for evaluering og for konsekvensvurdering. Dette forekommer også mig at være meget vigtigt, og Rådet deler Parlamentets bekymring i forbindelse med at træffe disse beslutninger om sanktioner og ajourføre dem på baggrund af de bedst mulige informationer, og de eksisterende foranstaltninger reevalueres jævnlige netop på baggrund af konsekvensvurderinger, og Rådet baserer oftest muligt sine beslutninger på rapporter fra missionscheferne i landet, som er de bedst placerede til at evaluere, hvor effektive sanktionerne er.

Rådet har endvidere udviklet sit samråd med lokale og internationale ngo'er, og Parlamentet har i dag vist, at det har en meget vigtig rolle at spille i evalueringen.

Noget, der imidlertid også er rigtigt, er, at sanktioner skal forblive et politisk instrument. Vi har brug for en metodologisk strategi, men vi kan ikke bure os inde, og vi kan heller ikke gøre processen automatisk - det vil jeg bare sige så klart og ansvarsfuldt som muligt - og derfor vil der altid være forskelle i vores vurderinger. Som svar også til fru Koppa, hvis indlæg var meget sofistikeret, vil jeg sige, at sanktioner forbliver et politisk instrument. De er ikke det eneste instrument til fremme af menneskerettighederne. Der er to andre instrumenter, som stigmatiserer de lande, der rettes mod, mindre, men som også er redskaber til at fremme menneskerettighederne, og disse er de betingelser, der er omfattet af udvidelsespolitikken i stabiliserings- og associeringsprocessen for Balkanlandene og naboskabspolitikken, og de obligatoriske menneskerettighedsklausuler i alle de aftaler, som EU indgår med tredjelande og grupper af lande, i forbindelse hvormed overtrædelsen af klausulerne kan medføre, at aftalen suspenderes.

Jeg vil gerne forsikre fru Koppa om, at der ikke er noget embargo mod lægemidler, men et kontrolsystem i tilfælde, hvor produkterne har en dobbelt anvendelse og derfor omfattes af ikkespredningsordningen. Rådet deler mange andres synspunkt om, at sanktioner skal være målrettede og ikke bør påvirke civilbefolkningen.

Hr. Cappato og hr. Gawronski rejste også et vigtigt spørgsmål, og flere af talerne vendte tilbage til spørgsmålet om miljøskader. Skader på miljøet er på nuværende tidspunkt ikke omfattet af målsætningerne i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, så det er sandt, at der, set fra det synspunkt, ikke tages højde for dette, og vi bør overveje, hvorvidt vi skal indbefatte skader på miljøet, i de tilfælde hvor de udgør en trussel, enten mod den internationale sikkerhed eller mod folks rettigheder, mod menneskerettighederne. Dette er en diskussion, vi skal tage. Jeg vil også gerne sige til hr. Cappato, at EU, i de tilfælde, der nævnes, allerede under forskellige omstændigheder har anvendt energisanktioner.

Jeg ønsker at gennemgå nogle enkelte sager, som flere af Dem har nævnt - nylige begivenheder, naturligvis. Hvad angår krigen mellem Rusland og Georgien, vil jeg tydeligt understrege, at sanktioner ikke kan tjene deres formål, hvis konsekvensen er at afbryde al kontakt med det pågældende land, i dette tilfælde Rusland. Endelig må vi også overveje, hvorvidt en indførelse af sanktioner i dette tilfælde ville være i Georgiens interesse. Det vil jeg gerne bede Dem alle tænke over.

Jeg vil også vende tilbage til det, der er blevet sagt om processen med fastsættelse af referenceværdier. Den blev nævnt af fru Saks. Det er et meget vigtigt spørgsmål, især hvad angår Usbekistan - jeg var der til en konference om Centralasien og EU's tilstedeværelse i Centralasien. Da jeg var der, traf jeg også fru Tadjibaeva, en politisk fange, som nu er blevet løsladt, og for hvem vi ønsker, at hendes helbred bliver bedre, og hun kan modtage den rette behandling, men jeg så også, at en god politik om referenceværdier betød, at der kunne ske fremskridt, og at der var en vilje fra myndighedernes side til at imødegå EU's kriterier, og apropos Usbekistan, så vender vi tilbage dertil i oktober.

Hvad angår Cuba og dem, der nævnte det, vil jeg gerne minde om, at sanktionerne mod Cuba blev løftet i juni 2008, hvilket ikke afholder os fra at opretholde en streng overvågning af udviklingen inden for menneskerettigheder i landet.

Det var de ting, jeg ønskede at præcisere ved afslutningen af denne meget rige og detaljerede debat, som afspejler nødvendigheden af at inddrage Parlamentet.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg synes, vi har haft en meget nyttig diskussion, der har fremhævet en række meget vigtige spørgsmål, som er nødt til at tænke over, når vi vælger at gøre brug af sanktioner, for sanktioner er kun et af vores udenrigspolitiske værktøjer. Vi skal altid iværksætte dem efter nøje, overordnede overvejelser i forbindelse med alle andre værktøjer, herunder udviklingsarbejde og politisk og økonomisk reform i tredjelande. Der er én ting, vi ønsker at opnå med alle disse værktøjer: opretholdelse og fremme af menneskerettighederne.

Fru Flautres betænkning viser tydeligt, at vi er nødt til at finpudse instrumentet yderligere og sikre, at vores sanktionssystem i sig selv er helt på linje med folkeretten og ikke krænker grundlæggende menneskerettigheder, som vi alle støtter. Jeg mener, at vores domstole - som EF-Domstolen faktisk har gjort det i dag - i væsentlig grad bidrager til at udvikle vores sanktionssystem, samtidig med at de sikrer grundlæggende principper såsom retsstatsprincippet og retfærdig rettergang. Jeg gentager, at vi skal fremme menneskerettigheder og redde den bredere befolkning, ikke straffe dem, hverken økonomisk eller på anden vis.

Det er meget vigtigt. Derfor gentager jeg, at vi må målrette sanktionerne mod dem, der er ansvarlige for krænkelserne af menneskerettighederne og - som hr. Rack sagde - i stedet f.eks. vælge at indefryse konti og indføre visumforbud for at fratage disse ledere eller de ansvarlige for menneskerettighedskrænkelserne deres positive muligheder.

Flere talere, herunder fru Flautre selv, har også bedt om en ordentlig evaluering af EU's sanktioner og har foreslået, at der udvikles en bestemt metodologi. Jeg tror, at Jean-Pierre Jouyet allerede kort har omtalt det arbejde, der er udført i denne forbindelse af Rådet, som jeg gerne vil støtte, og jeg synes især, at vi bør forbedre forhåndsevalueringen en del, før vi indfører sanktioner. Her kunne jeg også endnu en gang tilbyde hjælp fra vores delegationer, for de er på stedet, og de har vældig god viden om, hvad der foregår. Bidrag fra civilsamfundet og menneskerettighedsorganisationer er bestemt meget nyttige der.

Hvad angår sammenhæng, vil jeg gerne sige, at sanktioner er et vigtigt værktøj, men de skal suppleres med en proaktiv tilgang i vores udviklingsarbejde i form af støtte til menneskeretsinstitutioner, politisk reform, støtte til civilsamfundet. Det er Burma/Myanmar et godt eksempel på. Der er sanktioner, samtidig med at

muligheden for at samarbejde med ikkestatslige organisationer og menneskerettighedsorganisationer holdes åben. Det synes jeg, er én vigtig vej frem.

Hélène Flautre, ordfører. - (FR) Hr. formand! Jeg er glad for, at vi har haft denne diskussion, og for det, som hver af Dem, samt formanden for Rådet og Kommissionen, har bidraget med.

Jeg mener, at gennem denne diskussion er noget, der ligner en fælles filosofi, begyndt at tage form. Jeg har hørt mange opfordringer til en mere sammenhængende politik, en mere troværdig politik, uden dobbelte standarder, og disse forekommer mig at være de spørgsmål, vi skal arbejde videre med. Jeg lærte meget under udarbejdelsen af denne betænkning gennem diskussioner med en række forskellige mennesker. Jeg mener fuldt og fast, at der endnu er meget arbejde at gøre, og at grundlaget for dette fremtidige arbejde må og skal være en omfattende og udtømmende evaluering af den nuværende sanktionspolitik, fordi der, når spørgsmålet stilles - som vi ser det i dag med Rusland - straks opstår en ophidset stemning, og medierne er konstant på udkig. Vi har derfor behov for en meget solid filosofi, og det er meget vigtigt, at vi er enige om vores procedurer og politik.

Jeg tror, at for at gøre dette - jeg vender tilbage til spørgsmålet om et netværk af eksperter - er det ikke et spørgsmål om at anvende teknisk ekspertise som erstatning for sensible politiske beslutninger, men om at sikre, at de sensible politiske beslutninger så vidt muligt bygger på objektiv information. Når man indleder en sanktionspolitik, må man se den til ende og respektere, hvad flere af Dem har henvist til som fuldstændig objektive referencemærker, hvormed sanktionernes reelle effektivitet kan måles.

Jeg mener, vi gør meget konkrete fremskridt. Der er stadig nogle punkter, der skal klargøres - hvilket De vil have bemærket fra adskillige af indlæggene - og disse var årsagen til, at jeg ikke deltog i afstemningen i Udenrigsudvalget. Jeg mener ikke, at vi kan sætte vores lys under en skæppe med hensyn til kravene om fuld respekt for menneskerettighederne og international ret ved at udarbejde sortlister og tilføje folks navne eller fjerne dem derfra. Domstolens dom, som De netop henviste til, hr. Jouyet, tilskynder os fuldt ud til at forfølge dette.

Mine damer og herrer! Jeg opfordrer Dem til at vedtage en ikke perfekt, men meget ærværdig betænkning, som vi kan være stolte af, og som vil være et godt arbejdsredskab.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 4. september 2008.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Desislav Chukolov (NI), skriftlig. - (BG) Hr. Pöttering, fru Flautre! De fleste af Dem har været i opposition på et eller andet tidspunkt i Deres politiske karriere. Det er noget, De kender til - dem, der er ved magten, lader som om, De ikke eksisterer, mens De anklager dem for tyveri og for deres (lyssky) transaktioner. Men i Bulgarien er det i øjeblikket arvtagerne til terrorister og deciderede fascister, der er ved magten.

Disse tre partier udgør trepartikoalitionen i Bulgarien: ugudelige personer, der bombede kirker for at gøre indtryk på Comintern, såsom Det Bulgarske Socialistiske Parti (BSP), et parti opbygget omkring arvtageren til Boris III, der fik Bulgarien med i anden verdenskrig, og som ikke afstod fra at udveksle kys med Hitler - det er tyvene fra Simeon II's nationale bevægelse - og endelig det forfatningsfjendtlige, muslimske parti Bevægelsen for Menneskerettigheder og Frihed (DPS), som består af terrorister, der sprang togvogne i luften for mødre med børn for kun omkring 20 år siden.

Den 30. juli 2008 tævede disse magthavere min kollega Dimitar Stoyanov. Lægeundersøgelsen konstaterede 34 kvæstelser, som bøller i politiuniform har påført ham.

Med EU's effektive politik for indførsel af sanktioner i sager om grove krænkelse af menneskerettighederne, som De omtaler i Deres betænkning, som baggrund, insisterer jeg på, at Parlamentet og hvert enkelt medlem i sympati med denne skammelige episode giver sin holdning til kende og på det kraftigste fordømmer den mafia, der leder mit land.

Urszula Gacek (PPE-DE), skriftlig. - (EN) Det strafferetlige system har til formål at straffe, afskrække og rehabilitere lovovertrædere. Sanktioner har i store træk samme formål. Vores strafferetlige system straffer måske nok, men hvor godt det lykkes at afskrække og rehabilitere, er et åbent spørgsmål. På samme måde har sanktioner ofte begrænset virkning i forhold til at afskrække og rehabilitere nationer, der bryder folkeretten og krænker menneskerettighederne.

Forskning baseret på effektiviteten af over 100 tilfælde af økonomiske sanktioner siden første verdenskrig har vist, at de har størst sandsynlighed for at være effektive, hvis den krævede forandring er beskeden, hvis store, magtfulde nationer eller grupper af nationer står sammen mod en svagere nation, hvis den nation, der er mål for sanktionerne, er afhængig af handel med dem, der indfører sanktionerne, hvis sanktionerne indføres hurtigt, og hvis ulempen for dem, der indfører sanktionerne, er begrænset.

I de tilfælde, hvor EU indfører sanktioner, bør de være præcise og nøje målrettet. Tiltag, der bør tages med i overvejelserne, omfatter fastfrysning af økonomiske aktiver, forbud mod transaktioner, investeringsrestriktioner, handelsrestriktioner over for bestemte varer, rejserestriktioner, diplomatiske begrænsninger og kulturelle og sportslige restriktioner.

Det er afgørende vigtigt, at EU gennemgår sin sanktionspolitik, ikke kun med henblik på at opnå de ønskede forandringer hos krænkende nationer, men også for at beskytte sin egen troværdighed.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. - (FR) Europa-Parlamentet leger FN og hævder at etablere et menneskerettighedsregime i hele verden. Det skulle hellere tage at holde styr på Parlamentet.

I Frankrig, Belgien, Tyskland og Østrig bliver tusindvis af borgere, herunder akademikere, publicister og valgte repræsentanter, som er valgt af deres medborgere, forfulgt, dømt, ruineret, fjernet fra deres erhverv, fængslet og anklaget for racisme for at have kritiseret indvandringen, anklaget for xenofobi for at have forsvaret legitime nationale præferencer, anklaget for revisionisme for at have kritiseret samtidshistoriens "officielle", men skiftende sandheder og anklaget for homofobi for at have givet udtryk for en legitim præference for naturlige familier, som er de eneste, der kan skabe nyt liv.

Denne politiske og retslige forfølgelse strækker sig endda til advokater. I Tyskland blev Sylvia Stolz arresteret for at have forsvaret sin klients synspunkter i retten. I Frankrig bragte advokatsamfundet i Paris skam over sig selv ved at afvise medlemskab til den pensionerede advokat Eric Delcroix i stedet for at forsvare ham.

Dommere som Estoup i Versailles, Schir i Lyon og Cotte i Paris konkurrerer om at indføre en udbredt anvendelse af disse arbitrære love uden hensyn til principper, der beskytter friheden. Men i særdeleshed sidder nogle af dem, som er ansvarlige for denne frihedsdræbende lovgivning, imidlertid her i Parlamentet. Det er dem, som vi først og fremmest skal rette vores indignation mod.

Tunne Kelam (PPE-DE), skriftlig. - (EN) EU er baseret på værdier såsom demokrati og respekt for menneskerettighederne. Beskyttelse og forsvar af disse principper er et væsentligt element i enhver EU-politik.

Menneskerettighederne er blevet integreret som en naturlig del af EU's udenrigspolitik. Ikke desto mindre taler EU alt for ofte med mere end én stemme og mangler evnen til at reagere hurtigt og effektivt på massive overtrædelser af menneskerettighederne.

Sanktioner er en del af menneskerettighedspolitikken, men de anvendes ikke ligeligt. EU bør ikke vende det blinde øje til og gøre undtagelser for store lande såsom Rusland og Kina, som faktisk bytter menneskerettigheder med økonomiske fordele.

Økonomiske relationer med tredjelande skal overvejes nøje i tilfælde, der involverer vedvarende overtrædelser af menneskerettighederne, hvilket skal mødes med sanktioner og fastfrysning af de videre forhandlinger.

Derfor opfordrer jeg kraftigt Kommissionen og Rådet til at reagere beslutsomt, samlet og stærkt. Desuden opfordrer jeg EU til at anlægge sin menneskerettighedspolitik ligeligt og til at iværksætte sanktioner over for ethvert land, hvor der er påvist massive overtrædelser af menneskerettighederne.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. - (FI) Jeg vil gerne takke ordføreren, fru Flautre, for en afbalanceret og agtværdig betænkning, hvis insisteren på en fornyet vurdering af EU's sanktioner og undersøgelser som led i EU's generelle menneskerettighedspolitik er helt på sin plads. Så længe vi savner oplysninger baseret på omfattende undersøgelser, er det nytteløst at diskutere, om sanktioner er effektive eller ineffektive.

Sanktioner kan have betydning for menneskerettighedspolitikken på to forskellige måder, der supplerer hinanden. På den ene side er de et moralsk budskab fra Det Europæiske Fællesskab om værdier og som sådan et værdifuldt signal. På den anden side kan de have en konkret indvirkning på den pågældende stats udvikling. Begge disse aspekter har bestemt været vigtige i tilfælde, hvor der er opnået faktiske, varige resultater, f.eks. som med ophævelsen af Sydafrikas apartheidpolitik.

Men det er formentlig tydeligt, at sanktioner ikke alene kan opnå den slags resultater. Hvis et lands menneskeretlige og politiske situation faktisk skal ændres permanent, er det nødvendigt med koordineret

og omfattende brug af de instrumenter, menneskerettighedspolitikken indeholder. Parlamentet har før understreget, hvor vigtigt det er at have en mere effektiv forsamling for menneskerettighedspolitik.

For at undgå menneskelige katastrofer bør vi se på muligheden for mere koncentrerede sanktioner, som især er rettet imod et lands ledere og grupper, som overtræder menneskerettighederne. Vi bør især være varsomme med den form for lammende tiltag, der ødelæggerne små og mellemstore virksomheders muligheder for at vokse.

Mit eget spørgsmål her er, hvilke kriterier der skal anlægges for at indføre sanktioner. Det er ærgerligt, at man alt for ofte bag vurderingen af sanktioner kan fornemme en bekymring over, hvor passende de er set ud fra EU's handelsmæssige interesser.

14. Milleniumsudviklingsmålene - Mål nr. 5: Forbedring af sundhedsplejen for mødre (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er redegørelser fra Rådet og Kommissionen om Milleniumsudviklingsmålene - Mål nr. 5: Forbedring af sundhedsplejen for mødre.

Jean-Pierre Jouyet, formand for Rådet. - (FR) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Ligesom Europa-Parlamentet tillægger Rådet opnåelsen af alle millenniumudviklingsmålene i hele verden inden 2015 stor betydning, og særlig målet om at reducere moderdødeligheden med tre fjerdedele mellem 1990 og 2015.

Med henblik herpå minder EU om, at vedvarende fremskridt inden for dette område kræver respekt for og fremme af kvinders og pigers rettigheder ved at sikre dem adgang til sundhedstjenester, særlig seksuelle sundhedstjenester, og ved at beskytte dem mod aids. De tre EU-institutioner har gjort deres fælles ønske om at øge modersundheden i udviklingslandene klart, særlig gennem underskrivelsen den 20. december 2005 af Den Europæiske Konsensus om Udvikling, som gør modersundhed til en af prioriteterne i EU's udviklingspolitik. Vi har nu de nødvendige finansielle instrumenter til at gennemføre dette mål, særlig inden for rammerne af partnerskabet mellem EU og Afrika om millenniumudviklingsmålene. Som De ved, findes der stadig væsentlige udfordringer på sundhedsområdet. De blev nævnt i FN's årlige rapport. Der dør stadig 500.000 kvinder årligt som følge af komplikationer under graviditeten eller fødslen, som ikke kan behandles. Disse dødsfald kan ikke undgås på dette plan, hvis ikke vi gør fremskridt. Sandsynligheden for, at en kvinde dør af disse moderskabsrelaterede årsager er en til 16 i afrikanske lande syd for Sahara sammenlignet med en til 3.800 i udviklede lande. I betragtning af disse udfordrings størrelsesorden, i betragtning af denne fuldstændig uacceptable situation, har Rådet derfor truffet en beslutning om at fremme og styrke sine tiltag. I juni vedtog det en handlingsplan. Heraf fremgår det, at EU straks vil støtte opnåelsen af det mål, der blev fastsat i 2005, om adgang for alle til reproduktive sundhedstjenester såvel som målet for 2010 om at - som De ved - redde yderligere 4 millioner børneliv hvert år, herunder 2 millioner i Afrika, og om at yderligere 35 millioner fødsler på årsbasis skal foregå med bistand fra faglært sundhedspersonale, herunder 13 millioner i Afrika. Hvis vi ønsker at nedbringe moderdødeligheden med tre fjerdedele inden 2015, betyder det, at yderligere 21 millioner fødsler om året skal forestås af faglært sundhedspersonale inden 2010.

EU vil yde støtte til at opnå målet om at give yderligere 50 millioner kvinder i Afrika adgang til moderne svangerskabsforebyggelse inden 2010 og, mere generelt, adgang til familieplanlægning. Handlingsplanen, som blev gennemført af Rådet, fastsætter endvidere, at EU vil bidrage til at hjælpe med at bygge bro over den finansielle kløft for at nå disse mål inden 2010. Jeg kan oplyse, at den finansielle kløft i dag af Verdenssundhedsorganisationen vurderes til at være på mere end 13 milliarder euro.

Hvis - og kommissæren kan fortælle os, om dette er tilfældet - Kommissionen mener, at vi, for at slå bro over den finansielle kløft, skal øge EU-støtten med 8 milliarder euro inden 2010, hvoraf 6 milliarder ville gå til Afrika, er det af afgørende betydning, at både partnerlande og donorer er interessenter i imødegåelsen af de udfordringer, vi står over for.

I den forbindelse er formandskabet således overbevist om, at en styrkelse af udviklingslandenes sundhedssystemer fortsat har stor prioritet i millenniumudviklingsmålene. Der er planlagt adskillige konkrete tiltag, som jeg vil nævne. Formandskabet og Kommissionen udarbejder et fælles dokument om dækning af sundhedsrisici, udviklingsministrene skal mødes under det uformelle møde, som finder sted den 29. og 30. september, vedrørende konklusionerne af Rådets møde i november og de forestående formandskaber for universel adgang til sundhedstjenester, og endelig vil Rådet undersøge Kommissionens rapport om et

EU-handlingsprogram til afhjælpning af den kritiske mangel på sundhedspersonale i udviklingslandene - og jeg har noteret mig, hvor afgørende en opgave dette er.

Jeg kan forsikre Dem om, at Rådet fortsat vil handle og gøre alt, hvad det kan, for at EU fortsat skal være en drivkraft til forbedringer inden for modersundheden i udviklingslandene, og særlig i Afrika.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Retten til sundhed er formentlig den grundlæggende rettighed, der er mest ulige fordelt i verden i dag. Dem, der har det største behov, er i størst risiko for helbredsproblemer og for tidlig død, er dem, der har dårligst adgang til sundhedspleje - tit slet ingen adgang. Det udgør en enorm udfordring for EU og for det samlede verdenssamfund.

EU er stærkt engageret i gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene (MDG-målene), herunder MDG-mål 5 om mødres sundhed, hvilket er emnet for dagens forhandling.

Vi er klar over, at en optrapning af finansieringen til seksuel og reproduktiv sundhed og sundhed generelt kræver en langt mere sammenhængende tilgang, der omfatter flere sektorer og andre MDG-mål. Sundhedsmæssige resultater opnås ikke uden passende investeringer i de systemer, der leverer bedre sundhed. Det er nødvendigt at indlejre sundhedspolitikken i en bredere planlægning af social og økonomisk udvikling. Lande behøver langsigtet og forudsigelig bistand fra eksterne donorer. Donorer har brug for at kunne se en klar forbindelse mellem finansiering og resultater, og der er alvorligt brug for mekanismer, der holder alle parter til ansvar for deres præstationer i forhold til internationale aftaler.

Fattige mennesker - kvinder, mænd og børn - der lever i udviklingslande, er udsat for en lang række indbyrdes forbundne seksuelle og reproduktive sundhedsproblemer. De omfatter bl.a. hiv/aids, seksuelt overførte sygdomme, ikke planlagte eller uønskede graviditeter, komplikationer i forbindelse med graviditet og fødsel, kønslemlæstelse, ufrugtbarhed, seksuelt misbrug, usikker abort og livmoderhalskræft. Tilsammen er disse ting skyld i megen lidelse og mange for tidlige dødsfald. De forværres af fattigdom og af kvinders sekundære position i samfundet, og de skyldes grundlæggende set manglende adgang til passende sundhedsydelser, manglende information og mangel på uddannede fagfolk og forsyninger af produkter til reproduktiv sundhed.

Derfor har forbedring af mødres sundhed og reduktion af dødeligheden blandt mødre været centrale områder i Kommissionens arbejde for sundhed og udvikling. Men trods vores indsats og MDG-målene er MDG-mål 5 muligvis det mål, der er mest ude af kurs globalt set - især i Afrika, som nævnt. Det er meget alvorligt, ikke mindst fordi de fleste dødsfald blandt mødre finder sted i hjemmet, langt fra sundhedsydelserne, og ofte ikke registreres. Så de faktiske dødelighedstal blandt mødre kan være langt højere end den halve million om året, vi kender til fra statistikkerne.

Ud fra et politisk synspunkt er der et andet spørgsmål, der giver grund til bekymring. Det er den voksende tendens til ikke at prioritere politikker for seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder i programmer på grund af følsomhed i forhold til abort. Derved glemmer vi den ulige position, kvinder befinder sig i i mange af vores partnerlande, hvor de ikke har noget at skulle have sagt om antallet af børn, de vil have, eller de tvinges til seksuelle relationer, nogle gange endda med en partner, som sandsynligvis er smittet med hiv. Lad os ikke glemme de mange ofre for voldtægt, de unge piger og kvinder, som ud over deres kvæstelser og traume ofte udstødes af deres familier og lokalsamfund.

Derfor programmerer vi direkte støtte til sundhed i 31 udviklingslande ind i den 10. europæiske udviklingsfond og Kommissionens budget. Mange af disse lande har meget høj dødelighed blandt mødre og meget dårlige sundhedsvæsnere.

Hvad dette angår, bliver budgetstøtte knyttet til sundhedsmæssige resultater endnu et vigtigt instrument i kampen mod dødelighed blandt mødre. For at gøre denne bistand mere forudsigelig er Kommissionen i en række partnerlande i færd med at indføre en ny fremgangsmåde for finansiering, der kaldes "MDG-kontrakter", i henhold til hvilke budgetstøtte ydes over en længere periode og knyttes til aftalte resultater, der bidrager til opfyldelse af MDG-målene. Det vil gøre det muligt for regeringer at støtte sundhedsvæsnernes tilbagevendende udgifter såsom løn til ansatte i sundhedsvæsnene. Det er altafgørende for at kunne forøge adgangen til grundlæggende sundhedspleje, herunder sikre fødsler og fremskridt i retning af MDG-mål 5.

Men vi ved godt, at det, der gøres i øjeblikket til støtte for mødres sundhed, ikke er tilstrækkeligt, og at der er behov for en større indsats for at få ændret den aktuelle situation. Derfor vedtog Rådet den 24. juni 2008 EU-handlingsdagsordenen for MDG-målene, hvorved Kommissionen og medlemsstaterne forpligter sig til at forøge støtten til sundhed med de ekstra 8 milliarder euro, der har været nævnt, og 6 milliarder euro i Afrika inden 2010.

Hvad angår MDG-mål 5, nævner handlingsdagsordenen for MDG-målene to vigtige mål inden 2010. For det første skal der deltage uddannet sundhedspersonale i 21 millioner flere fødsler, og for det andet skal 50 millioner flere kvinder have adgang til moderne svangerskabsforebyggende midler i Afrika.

Vi, Kommissionen - men også medlemsstaterne - skal nu i fællesskab have dette til at ske. Vi har forpligtet os, og vi er fast besluttede på at forbedre situationen for fødende kvinder i fattige lande, hvilket jeg synes, er det mest naturlige i verden. Det glæder mig, at jeg som kommissær for eksterne forbindelser i stedet for Louis Michel kan sige det, for som kvinde føler jeg en høj grad af solidaritet.

(Bifald)

Filip Kaczmarek, for PPE-DE-Gruppen. - (PL) Hr. formand, fru kommissær! Millenniumudviklingsmål 5 er et meget vigtigt mål, i og med at det ikke kun vedrører livskvalitet, men selve livet, dets begyndelse og videreførelse. Vigtigheden af millenniumudviklingsmål 5 er så meget større, eftersom en vellykket gennemførelse af det ikke koster særlig meget målt i penge. Der er programmer og projekter, der allerede sættes i værk rundt om i verden, som har reduceret perinatal dødelighed betydeligt, og omkostningerne har ikke været specielt høje. På trods heraf har de opnåede resultater for MDG-mål 5 i nogle regioner været ringe eller meget ringe. I visse regioner, især Afrika syd for Sahara, er der desuden ikke sket nogen forbedring siden 2000. Det er meget bekymrende, fordi det betyder, at gennemførelsen af millenniumudviklingsmål 5 på globalt plan er i alvorlig fare.

Desværre ser vi stadig i nogle industrilande en tendens til at ideologisere problemet og koncentrere sig om ét virkelig kontroversielt emne, nemlig reproduktive rettigheder. Det er allerede blevet nævnt i dag. Men en af de vigtigste årsager til dødsfald blandt mødre er risikabelt udførte aborter. Uanset hvordan man ser på det, er det logisk, at hvis antallet af aborter begrænses, ville det medføre et fald i dødeligheden blandt mødre. Så må det jo også være nemmere at begrænse antallet af aborter end at forøge antallet af det, der kunne kaldes "sikre" aborter.

Derfor er det svært at være enig i en påstand om, at reproduktiv sundhed bør være en prioritet i udviklingspolitikken. Det er vigtigt, men prioriteten bør da bestemt fortsat være kampen mod fattigdom (jeg er enig med kommissæren), forbedring af kvinders position og at holde de løfter, industrilande har givet. Denne prioritering er meget vigtigt, fordi en dårlig prioritering kunne føre til uheldige handlinger. Vi medtager som standard eksemplet med at udveksle erfaring og bedste praksis for beslutninger, men hvis målet er uhensigtsmæssigt, kan udvekslingen af erfaringer og bedste praksis være ineffektiv eller direkte uønsket.

Det er også værd at huske, at det er moralsk tvivlsomt at påtvinge andre lande vores normer og standarder. I etiske spørgsmål bør lande, der drager fordel af vores bistand, træffe deres egne beslutninger om, hvad der er godt og acceptabelt. Vi bør f.eks. ikke sige, at abort er en god løsning. Det ville være inkonsekvent, og det ville være uberettiget indblanding. Inkonsekvent, fordi vi selv ønsker at forøge fødselsraten i Europa, samtidig med at vi arbejder for at begrænse den i andre lande, og uberettiget indblanding, fordi ingen har givet os ret til at påvirke beslutninger om etiske spørgsmål i andre stater.

Efter min mening bør vi derfor koncentrere os om ukontroversielle ting, især fordi der er vældig mange ting, der ikke er kontroversielle, og som vi alle er enige om. Uddannelse, styrkelse af kvinders position, beskyttelse af moderskabet, god ernæring, adgang til kvalificeret lægehjælp og barselspleje. På disse områder kan vi fokusere i fællesskab og dermed fremme opfyldelsen af millenniumudviklingsmål 5.

Alain Hutchinson, for PSE-Gruppen. - (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet, fru kommissær! Først vil jeg gerne ønske kommissæren tillykke med fødselsdagen i dag. Jeg vil ikke henvise til den tekst, jeg havde planlagt at læse for Dem på vegne af min gruppe, for jeg mener, vi er midt i en særdeles vigtig diskussion.

Ved at konstatere den manglende opnåelse af dette millenniumudviklingsmål, det femte mål, som er meget betydningsfuldt, fordi det omhandler kvinder og kvinders lidelser i forbindelse med graviditet, må vi opgive den ekstremt hykleriske holdning og den analyse, vi laver i Europa, når vi ved, ser og kan vidne om situationen i Afrika, i landsbyer, på landet og i bushen. Jeg blev lidt irriteret over det, som vores kollega hr. Kaczmarek netop sagde, og det er derfor, jeg ikke vil læse op af mit papir. Vi kan ikke hævde, at abort er et mirakelmiddel for alskens problemer for kvinder, som skal føde. Overhovedet ikke. Vi må vie de nødvendige midler til at sikre, at disse kvinder får alt, hvad de har brug for, herunder en uddannelse, ordentlig familieplanlægning, svangerskabsforebyggende midler og, hvor det er nødvendigt, frivillig afbrydelse af svangerskabet under ordentlige forhold - men vi sætter ikke alt ind for det. Det er ekstremt svært at sige ting tydeligt i Parlamentet, fordi der er nogle mennesker, som i moralens navn, og nogle gange i konservatismens, bliver ved med at

forhindre os i at træffe ordentlige foranstaltninger, effektive foranstaltninger, til fordel for kvinderne i de pågældende lande.

Beniamino Donnici, for ALDE-Gruppen. - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi har arbejdet på det fælles beslutningsforslag om moderdødeligheden, eftersom mål nr. 5 om en "reduktion af moderdødeligheden med 75 % inden udgangen af 2015" langt fra er nået og kræver et stærkt og konkret initiativ fra det internationale samfunds side, som rettighedernes og værdiernes Europa kun kan være fortalere og garant for.

Vi hørte de beroligende udtalelser fra hr. Jouyet og fru Ferrero, men det er nødvendigt, at vi hurtigt gør ordene til handling. Når alt kommer til alt, er moderdødeligheden sammen med børnedødeligheden en af de vigtigste indikatorer for det menneskelige udviklingsniveau, og det er som sagt uacceptabelt, at der i dag stadig er en halv million kvinder, der dør under fødslen.

Størstedelen af disse kvinder lever som bekendt i Afrika syd for Sahara, hvor der sker et dødsfald hvert minut, og som det allerede er blevet nævnt, er den tilsvarende risiko for kvinder, der lever i Vesten, 1 ud af 3.700. Disse tal bliver endnu mere dramatiske, hvis vi kigger på de opmuntrende fremskridt, som visse middelindkomstlande i Østasien, Sydøstasien, Nordamerika, Latinamerika og Nordafrika har gjort i samme periode, hvilket viser, at dette forfærdelige problem kan løses.

Derfor er beslutningen efter vores mening rettidig, velstruktureret og fuldstændig, og den identificerer nogle strategier, der er egnede til at imødegå denne reelle globale nødsituation, idet man anerkender, at adgang til et passende sundhedsplejeniveau er en grundlæggende menneskerettighed.

Til sidst vil jeg sige, at jeg håber, at det fornuftige kompromis mellem grupperne om et så smerteligt emne bliver genstand for den bredest mulige konsensus her i Parlamentet, og at vedtagelsen af det fælles beslutningsforslag er med til at få alle vores institutioner og lande til at træffe konkrete foranstaltninger og sørge for passende investeringer i infrastruktur og transport, medicinsk udstyr, uddannelse af personale, undervisning, forebyggelse og kvindefrigørelsespolitikker, så dette vigtige mål for menneskeheden kan nås inden udgangen af 2015.

Ewa Tomaszewska, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Dødelighed i perinatal-perioden er fortsat et meget foruroligende problem, der ikke er berettiget af den eksisterende lægevidenskabelige viden. Det er endnu mere påtrængende at forbedre gravide kvinders helbredstilstand i en tid præget af demografisk kollaps.

Det er værd at huske på, hvor alvorlig en lemlæstelse en abort er for en kvinde. Vi kan ikke have et dilemma, der hedder: Hvis du accepterer, at dit barn bliver dræbt, har du en chance for at overleve. Hvis den perinatale dødelighed skal nedbringes med 75 % i 2015 i forhold til 1990, skal kvinders sundhedstilstand forbedres generelt, og der skal bruges flere penge på sundhedspleje og uddannelse i prævention.

Situationen er værst i det sydlige Afrika og Afrika syd for Sahara samt i Asien. Hvert år koster ønsket om at få børn en halv million kvinder livet. Hvad angår kvinder smittet med hiv og malaria, er der ud over faren for moderens helbred også fare for, at børnene bliver smittet. Det skal understreges, at en vigtig, negativ faktor her er fattigdom, og der bør gøres noget ved de økonomiske midler til at løse problemet. Denne situation indikerer meget specifikt værdien af solidaritet mellem mennesker. Anerkendelse af kvinders sundhed - kommende mødres sundhed - skal prioriteres højt, og mobiliseringen af internationale kræfter for at forbedre sundhedsplejen for gravide kvinder er en alvorlig udfordring.

Kathalijne Maria Buitenweg, for Verts/ALE-Gruppen. - (NL) Hr. formand! Jeg har nu været parlamentsmedlem i ni år, og i mellemtiden har jeg fået to børn. De er to og næsten otte år nu. Selvfølgelig er en graviditet altid spændende. Man spekulerer altid på, om barnet bliver født fuldstændig sundt, men ærlig talt har jeg under begge graviditeter aldrig spekuleret på, om jeg ville overleve det. Sikke en enorm luksus!

Tallene er allerede nævnt. I Europa dør færre end 1 ud af 3.800 kvinder af følgerne af en graviditet. I nogle afrikanske lande er tallet meget højere, nemlig 1 ud af 16. For Niger er tallet 1 ud af 7 nævnt. Det skyldes farlige aborter. Også jeg ville ønske, at dette ikke var virkeligheden, men det ville kræve ændringer såsom adgang til prævention og tilbageholdenhed fra mændenes side. Det skyldes endvidere manglende eller sen lægebehandling, og det skyldes for mange graviditeter efter hinanden og i en for ung alder.

De meget store forskelle mellem situationen i Europa og i temmelig mange af disse andre lande viser, at investeringer betaler sig. Det er tydeligt, at investeringer i sundhedsvæsenet reducerer mødredødelighed. Alligevel sker der meget lidt på dette område. I 1987 døde ca. en halv million kvinder om året under graviditet og fødsel, og i 2008 er antallet det samme, hvilket jo er overordentlig skuffende. Jeg vil ikke skjule min kynisme. Jeg tror, der lægges meget større vægt på bekæmpelse af aids, fordi der også er mænd, der dør af

aids. Det er min opfattelse. Jeg er dog styrket af, hvad kommissær Ferrero-Waldner og formanden, hr. Jouyet sagde, og jeg vil gerne takke kommissæren mange gange for hendes tale.

Der er en tydelig forbindelse mellem mødredødelighed og selvbestemmelse. Ifølge nyere forskning vil omkring 200 millioner kvinder i udviklingslande meget gerne føde færre børn, men halvdelen har ikke adgang til prævention og seksualvejledning. Det fører til 52 millioner uønskede graviditeter om året, og det må bekymre os. Ifølge Kofi Annan er bekæmpelsen af sult og fattigdom på forhånd dømt til at mislykkes, hvis det ikke lykkes det internationale samfund at forstærke kvinders rettigheder. Vi i EU er i den unikke situation, at vi kan styrke opfordringen til at skabe lige rettigheder for kvinder på verdensplan. Vi vil gerne gøre det, men vi løber faktisk fra vores virkelige ansvar.

Derfor vil jeg opfordre til, at der udnævnes en europæisk udsending for kvinders rettigheder. Det har et flertal i Parlamentet allerede udtrykt støtte til, og jeg anmoder også om kommissærens støtte. Dette skal være en topdiplomat, som på EU's vegne kan hæve stemmen og mægle, når kvinder udsættes for vold, som kan stille forslag til Ministerrådet og Kommissionen, og som skal aflægge regnskab over for Europa-Parlamentet. Det er en drivkraft, vi har brug for, en dynamisk person, som sørger for, at vi i alle vores forslag tager hensyn til kvinders rettigheder, fordi dette er så væsentligt.

Dette forslag har jeg tidligere stillet det franske formandskab, som sagde, at det fandt det interessant. Jeg vil gerne spørge Dem, hvad De agter at gøre med det. Jeg har forslaget her, også på fransk og tysk. Jeg vil overrække Dem det, og jeg håber virkelig, at denne udsending for kvinders rettigheder vil blive udnævnt, for denne drivkraft har vi virkelig brug for, hvis vi vil skabe virkelige forandringer.

Feleknas Uca, for GUE/NGL-Gruppen. - (DE) Hr. formand, fru kommissær, hr. formand for Rådet! Den seneste statistik viser, at MDG-mål 5 generelt er helt ude af kurs, og mødredødeligheden stiger endda i Afrika og Sydasiens.

Hvert år dør 536.000 kvinder på grund af graviditet og fødsel. Ud af disse dødsfald finder 99 % sted i udviklingslande. I Afrika dør 1 ud af 16 kvinder under graviditet eller fødsel. I industrilandene er sandsynligheden for, at det sker, betydeligt mindre. De hyppigste dødsårsager er blødning, infektioner og ulovlige aborter. Omkring 68.000 kvinder dør årligt som følge af usikre aborter, og millioner af kvinder pådrager sig varige men eller andre former for skader på helbredet. Faktisk udføres 97 % af alle usikre aborter i udviklingslande.

Hvert minut dør der en kvinde et eller andet sted i verden på grund af graviditet eller fødsel. Vi har en moralsk forpligtelse og lejlighed til at forhindre det. I udviklingslande, især i landområder, har kvinder akut brug for generel adgang til almindelig sundhedspleje, lægehjælp og rådgivning om graviditet og fødsel.

Jeg opfordrer også til familieplanlægning, herunder adgang til effektive svangerskabsforebyggende midler og sikre aborter. Forbedringen i reproduktiv sundhed og afskaffelsen af enhver form for diskriminering af kvinder er centrale faktorer og ekstremt vigtige forudsætninger for at opfylde millenniumudviklingsmålene inden 2015.

Nils Lundgren, for IND/DEM-Gruppen. - (SV) Hr. formand! FN's udtalelse om millenniumudviklingsmålene fortjener virkelig al mulig støtte fra os rige europæere. Det er både en tragedie og en skandale, at så mange i denne verden lever i ekstrem fattigdom, at så mange kvinder dør under graviditet og fødsel, at så mange nyfødte dør ved fødslen, at så mange ikke har adgang til sikre præventionsmidler, og at så mange rammes af hiv/aids og ikke får adgang til antiretroviral medicin.

Årsagen til disse forfærdende forhold er ikke mangel på ressourcer, teknologi eller medicinsk viden. Vi ved, hvordan disse spørgsmål skal løses. Det fremgår tydeligt af det faktum, at mange lande har løst dem for længe siden. Det handler om at få fattige lande til at ændre deres samfundsinstitutioner, så man virkelig muliggør udvikling på disse områder. Man har gjort visse fremskridt i fattige lande, f.eks. i Egypten og Bangladesh.

FN's medlemslande har forpligtet sig til at arbejde for disse mål efter nøje analyser og uddybende politiske debatter. Men der er tale om globale spørgsmål, og de hører hjemme i FN-regi.

Så hvorfor dukker de op her i EU? Globale spørgsmål skal behandles på globalt plan - i FN, hvor alle EU-lande er medlemmer. EU skal håndtere de spørgsmål, som er fælles for dets medlemslande, dvs. grænseoverskridende inden for Europa. Den indsats, EU kan og bør yde for at mindske fattigdommen og dermed mødredødeligheden, består i at afskaffe sin landbrugspolitik hurtigst muligt.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Hr. formand! Jeg har arbejdet i tre år som gynækolog i Afrika, så dette problem betyder temmelig meget for mig. Og i min tid i Europarådet var jeg ordfører for en rapport om moderskab,

der fandt frem til, at både i udviklingslandene og i Europa fik kvinder ofte ikke grundlæggende beskyttelse under graviditet.

Der findes mange konventioner og deklarationer både fra FN og ILO, der omhandler juridisk beskyttelse af kvinder og deres sundhed, som ikke overholdes og ofte ikke ratificeres. Hvad angår grundlæggende pleje i udviklingslande er hele sundhedssystemet meget svagt. Kun 10 % af befolkningen i Afrika har adgang til sundhedspleje. Derfor er dødeligheden blandt mødre meget høj. I Afrika er der mangel på kvalificerede fagfolk og læger, og aids er stadig årsag til dødsfald blandt mødre. På trods af, at offentligheden i hele verden protesterer, praktiseres der stadig kvindelig omskæring.

I Asien støder moderskabsproblemet mod religiøse og kasterelaterede forhindringer. Her er behov for omfattende investeringsstøtte for at fremme sundhedsplejen, især pleje for mødre og børn, men vi ved, at børnedødeligheden også er meget høj. I stedet for store mål foreslår vi forsigtighed og kontrol med de ressourcer, vi stiller til rådighed.

Hvis europæisk finansiering skal have noget formål, skal målsætningerne være klare, forståelige og koncentrerede om få mål, men de vil kun lykkes, hvis vi overvåger dem nøje.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Der er ikke sket fremskridt med millenniumudviklingsmål (MDG-mål) 5 om forbedring af mødres sundhed siden 2000, især i Afrika syd for Sahara og Sydasiens, og før 2000 skete der så godt som intet fremskridt.

I september 2000 vedtog verdens ledere FN's årtusindeerklæring, der forpligter deres lande til at reducere ekstrem fattigdom inden 2015 gennem MDG-målenes målsætninger. Tallene for mødres sundhed, som er et af de otte MDG-mål, er de samme i dag, som de var for 20 år siden. Mere end en halv million kvinder dør under graviditet eller fødsel hvert år, hvilket svarer til et dødsfald i minuttet. Ud af disse dødsfald finder 99 % sted i udviklingslande. Nogle steder i Afrika er dødeligheden blandt mødre helt oppe på en ud af 16. I de mindst udviklede lande har kun 28 ud af 100 kvinder en faguddannet person til stede under fødslen. Formålet med MDG-mål 5 er at nedbringe andelen af kvinder, der dør under fødslen, med tre fjerdedele mellem 1990 og 2015.

Her forud for FN's møde på højt plan om MDG-målene i New York til september opfordrer jeg Rådet og Kommissionen til at prioritere handling til opfyldelse af MDG-målene, især MDG-mål 5. Jeg rejser til FN i New York sidst på måneden som en del af Parlamentets Udenrigsudvalgs delegation, og jeg har tænkt mig at understrege vigtigheden af, at EU's medlemsstater fornyer deres tilsagn om at opfylde MDG-målene inden 2015.

Nu, hvor vi er nået halvvejs i forhold til MDG-målene, er det helt afgørende, at EU's medlemsstater fortsætter fremskridtet hen imod 0,7 % af BNI inden 2015. Eftersom der er sket et fald i tallene for EU-bistand fra 0,41 % af BNI i 2006 til 0,38 % i 2007 - et fald på 1,5 million euro - opfordrer jeg indtrængende EU's medlemsstater til at afholde sig fra at bryde deres tilsagn om finansiering. Dem, der ikke i øjeblikket er på rette spor, må anstrenge sig mere. Jeg opfordrer Rådets formandskab til at gå forrest og vise et godt eksempel ved at sørge for, at der er tilstrækkelige og forudsigelige midler til rådighed, og ved at intensivere indsatsen, så der kan blive reddet liv.

Glenys Kinnock (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at takke kommissæren inderligt for hendes stærke og dristige indlæg, som jeg satte stor pris på.

Jeg vil også gerne sige til hr. Kaczmarek, at han skal være klar over, at 19 % af dødsfaldene blandt mødre skyldes usikre aborter. Det er klart, at der er noget, der skal tages alvorligt hånd om, og vi skal ikke foregive, at det kan håndteres på nogen anden måde.

Her hvor vi fokuserer på seksuelle og reproduktive sundhedsrettigheder, hører vi fra den anden side, at de har problemer med ordvalget i betænkningen. De kan åbenbart ikke engang lide, at ordet "rettigheder" bliver brugt, de kan ikke lide, at ordet "ydelser" bliver brugt. Jeg er bange for, at denne form for ordkløveri ikke ville falde i god jord hos de tusinder og atter tusinder af sørgende, moderløse børn i udviklingslandene eller hos de børn, hvis mødre er døde under store smerter, fordi der ikke var bedøvelse til rådighed, eller hvis mor er ved at bløde ihjel, fordi der ikke er tråd til at sy dem med, eller hvis mor er ved at dø, fordi der ikke er tre cent til at købe det magnesiumsulfat, der kunne redde hende fra at dø på grund af blødninger. Fortæl dem, at ordvalget i denne betænkning spiller en rolle. Prøv at fortælle dem, at det alt sammen koster for meget. De liv er dyrebare, og ingen kvinder skulle dø, mens de giver liv.

Vi er også nødt til at tage med i betragtning, at der er nogle, der siger, at realiteten er, at kvinder har lav status og lav værdi, og derfor kan vi ikke forandre noget. Det er noget komplet sludder. Vi er nødt til at ændre tingene. Vi er nødt til at gøre noget ved den form for kvindehad, der forårsager denne lidelse og sorg.

Vi forlanger også forandringer fra formandskabet. Vi kræver handling fra formandskabet i forhold til de tilsagn, det har givet om MDG-målene. Vi kunne godt lide de fine ord fra EU's formandskab, men nu vil vi se mere handling.

Opfyldelse af MDG-mål 5 indebærer opbygning af sundhedssystemer og økonomisk håndtering af, at 40 % af verdens kvinder føder uden kvalificeret hjælp. Vi forventer, at formandskabet går forrest. F.eks. faldt bistanden til Afrika faktisk i Frankrig fra 2006 til 2007. Frankrig er på galt spor i sine forpligtelser, og vi er nødt til at vide, at formandskabet vil tænke over opfordringen til at gøre noget og give den form for forpligtelser, der er brug for, før 2010.

Vil formandskabet udtale sig om, hvorvidt disse budgetforpligtelser vil blive givet? Vil det opfylde løftet? Vi ved, at der er behov for at bekæmpe dødelighed blandt mødre. Vi ved, hvad det koster. Vi ved desværre også, hvad det koster ikke at gøre det.

Toomas Savi (ALDE). - (EN) Hr. formand! Fordømmelse af brugen af svangerskabsforebyggende midler og forhindring af lovlige aborter er en af de mest ondsksfulde forbrydelser, der er blevet begået mod menneskeheden, for nogle svangerskabsforebyggende midler beskytter også mod seksuelt overførte sygdomme. Desuden forbedrer de mødres sundhed, når de kombineres med tilstrækkelig seksualundervisning. Lovlige aborter hindrer, at uønskede børn dømmes til et liv med fattigdom, sult og sygdom. Ved at nægte kvinder friheden til at vælge, kommer vi længere væk fra opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene. For at få forbedret mødres sundhed i udviklingslandene må EU fordømme USA's globale mundkurv og forbuddet mod brug af svangerskabsforebyggende midler, som nogle kirker slår til lyd for.

Carlo Casini (PPE-DE). - (IT) Hr. formand, hr. kommissær, hr. repræsentant for Rådet, mine damer og herrer! Der er ingen tvivl om, at det er absolut nødvendigt at gøre en indsats for, at den kvindelige befolkning kan opfylde sin moderrolle under de bedste sundhedsbetingelser. Derfor bør vi bakke op omkring det ønske, der gives udtryk for i den retning i det beslutningsforslag, som vi drøfter nu.

Jeg vil dog ikke lægge skjul på det ubehag, jeg føler, når man på internationalt plan bruger udtrykket "reproduktive sundhedsyndelser" forkert. Vi vil gerne have reproduktive sundhedsyndelser, men vi kan ikke acceptere, at man medtager frivillig abort i dette begreb, så man gør den tragiske afslutning på et menneskeliv i dets spæde begyndelse til en social ydelse.

Uanset hvordan vi ser på spørgsmålet om abortens legalisering, mener jeg ikke, at man i et dokument om sundhedspleje for mødre bør glemme, at moderskabet involverer to mennesker og ikke bare ét. Derfor er det efter min mening prisværdigt, at der i kompromisbeslutningen er medtaget en henvisning til både erklæringen og konventionen om barnets rettigheder, hvor det anerkendes, at begrebet "børn" også gælder for ufødte børn, og hvor man anmoder om særlige ydelser både før og efter barnets fødsel.

Efter min mening er det kun rimeligt, at man i de dokumenter, der skal garantere moderskabets sikkerhed, ikke bare henviser til disse instrumenter, men også til instrumenter, hvor man foretrækker fødsel frem for abort. Det drejer sig om solidarisk, økonomisk, social og psykologisk støtte og information om respekt for livet. Omvendt gælder det, at der, hvor dette er begrænset, og hvor man udelukkende lægger vægt på brugen af prævention, herunder abort, vil vi ikke opnå de ønskede resultater.

Der er lande i Europa, såsom Frankrig og Det Forenede Kongerige, hvor prævention utvivlsomt er meget mere udbredt end i andre lande, og hvor antallet af aborter hele tiden stiger, også ifølge de officielle rapporter. Jeg vil blot bede de andre parlamentsmedlemmer om at tænke en lille smule over disse betragtninger.

Anne Van Lancker (PSE). - (NL) Hr. formand, fru kommissær, hr. minister! Mange tak, fru kommissær, for Deres meget stærke erklæring. Det er faktisk sådan, at mødredødelighed illustrerer den mest rystende ulighed mellem kvinder i nord og i syd. Det er tydeligt, at en række medlemmer her i salen stadig ikke har forstået noget af det. Hr. Casini, hvert år bliver 50 millioner kvinder ufrivilligt gravide, fordi de ikke har adgang til prævention. 42 millioner af disse kvinder får foretaget en farlig abort, og 80.000 af disse kvinder dør af det. Det er nøgne kendsgerninger. Et overvældende flertal af disse kvinder bor i Afrika syd for Sahara. Vesten har derfor absolut ingen grund til at læse disse kvinder teksten.

Det er en skændsel, for mødredødelighed kan fuldstændigt undgås, hvis blot kvinder har adgang til sundhedspleje og til seksuel og reproduktiv sundhed. Ifølge Verdenssundhedsorganisationen er der brug for

34 euro pr. person om året for at indføre grundlæggende sundhedspleje. Det kan opnås, hvis EU oven i udviklingslandenes egne forpligtelser også bruger 15 % af udviklingsbistanden på sundhedspleje, inklusive seksuel og reproduktiv sundhed. Men det er netop der, skoen trykker. Der har i de seneste år været et konstant fald i medlemsstaternes investeringer i sundhedspleje. Budgetterne til familieplanlægning er næsten halveret siden 1994. Også i Den Europæiske Udviklingsfond bruges der kun knap 4 % til sundhedspleje sammenlignet med 30 % til infrastruktur og budgetstøtte. Det er derfor klart på tide, at Rådets ord og Kommissionens løfter omsættes i tydelige projekter, f.eks. ved at knytte budgetstøtte til tydelige resultater, hvad angår millenniumudviklingsmål 5 og redning af kvinders liv i Afrika.

Sophia in 't Veld (ALDE). - (NL) Hr. formand! Jeg vil ikke skjule, at jeg faktisk finder det vanskeligt at holde en sammenhængende tale her, efter at jeg har hørt, hvad disse herrer i den anden side af salen har sagt. Det er noget, som griber mig stærkt, også som kvinde, for det drejer sig også om mig og om de andre kvinder her i salen. Det, vi taler om, er jo ikke et helbredsmæssigt problem, det er heller ikke et finansielt problem (jeg er ganske vist taknemmelig for tilsagn om flere penge), men det er et samfundsmæssigt problem. Det er et problem, der vedrører samfundets holdning til kvinder. Et samfund, som stadig betragter disse kvinder over hele verden som andenrangsborgere.

Jeg synes ærlig talt, at det er ubegribeligt, hvad disse to herrer sagde, når vi ved, at det hvert år koster en halv million kvinder livet. Jeg synes, det er utroligt. Der er ingen kvinder, som ønsker en abort, overhovedet ingen! Men når der ikke er noget andet valg, så må det i hvert fald kunne ske sikkert og lovligt. Det er kvinders ret. For øvrigt er jeg meget glad for, at Europarådet støtter dette. Hvis vi ikke erkender dette, græder vi alle krokodilletårer her. Jeg opfordrer derfor alle her i salen til at stemme for de ændringsforslag, som fordømmer USA's såkaldte gag-regel og ligeledes Vatikanets forbud mod kondomer. Lad mig sige det rent ud, for disse to ting er direkte ansvarlige for millioner af dødsfald, og jeg synes, at Parlamentet skal fordømme dette.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Vores politikker vedrørende mødres sundhed i udviklingslandene er ved at slå fejl. Det ved vi fra dagens forhandling, for der er ikke sket noget fremskridt med at reducere det forfærdelige, at kvinder dør under fødslen. Hvis en kvinde dør under fødslen i Irland, lyder der et ramaskrig, og der iværksættes en grundig lægelig undersøgelse, fordi det sker så sjældent. Jeg er glad for, at det er sådan, men det er stadig chokerende. At der dør 1 ud af 16 under fødslen i udviklingslandene er en skræmmende statistik, og mens vi forhandler her i vores komfortzoner, er der gravide kvinder i landsbyer i Afrika, der ved, at deres liv er i fare, og at de måske ikke vil leve længe nok til at se deres nyfødte barn eller opfostre deres andre børn.

Mødres sundhed er en del af den almene sundhed, og det omfatter adgang til føde, og fødevarer sikkerhed er et vigtigt emne. Men jeg kan tage et andet emne op, som ikke har været oppe her endnu. Jeg takker kommissæren for hendes bemærkninger om behovet for at oplære sundhedspersonale. Der skal uddannes et enormt antal, men - lad os være ærlige - industrilandene stjæler fagfolk fra Afrika til at passe os her, både i USA og EU, og det er vi nødt til at være ærlige omkring. Vi har råd til at betale dem, og de vil gerne herop og arbejde, men vi berøver disse lande for deres egne uddannede fagfolk. Det så jeg gerne, at De tog op i Deres afsluttende bemærkninger.

Der er smerte, lidelse og død involveret i det emne, vi diskuterer her. Jeg har nævnt de efterladte børn. I Indien så vi lige før jul som del af Indiendelegationen et meget nyttigt projekt, som EU finansierer, hvor landsbyernes kvinder - for der er ingen uddannede læger eller sygeplejersker - får lidt oplæring i at hjælpe med børnedødelighed. Dette meget lille program har haft stor succes, fordi det fungerer nedefra og op. Måske skal vi efterligne denne type programmer for at gøre noget ved dødeligheden blandt mødre, mens vi ved, at vi faktisk har brug for alle de veluddannede og dygtige folk.

Neena Gill (PSE). - (EN) Hr. formand! Det glæder mig, at Parlamentet diskuterer MDG-mål 5, for mens jeg står her og taler, i dette øjeblik, mister en kvinde livet for at give liv et eller andet sted i verden. Hvor chokerende det end er, har fremskridtet i forhold til dette MDG-mål været ubetydelige, som vi har hørt, og det er det eneste MDG-mål, hvor der ikke er sket nogen forbedring - og i visse områder er det blevet værre.

Der er dem, der ville påstå, at dette emne har fået så lidt opmærksomhed, fordi det vedrører kvinder, og fordi 99 % af dødsfaldene finder sted i udviklingslande. Det er en af de største sociale uligheder i verden, og jeg mener, at EU - selv om jeg anerkender kommissærens personlige engagement - har været meget længe om at gøre noget ved det.

Så jeg ville gerne spørge Kommissionen og Rådet, hvad de har tænkt sig at gøre for at sikre, at der stilles flere midler til rådighed, så denne budgetpost ikke reduceres. Når man ser på budgetpost 4, hvor kortsigtede kriser og naturkatastrofer har en tendens til at komme i første række, er vi nødt til at sørge for, at det prioriteres

højt, ikke kun internt i EU, men også internationalt. Jeg vil gerne bede Kommissionen og medlemsstaterne om at kaste et nyt, granskende blik på opfyldelsen af disse programmer for at sikre, at de otte programmer ikke plages af service af dårlig kvalitet, korruption og manglende ansvarlighed, hvilket er grunden til, at programmerne har stået stille i nogle lande. Det, der er brug for, er velgennemtænkte programmer.

Som fru McGuinness påpegede, så vi et projekt i Indien, der med meget få midler sørgede for mobiltelefoner og ned til to dages oplæring til en forbindelsespersion, der kan genkende faresignaler under og efter en graviditet, og kombineret med uddannelse, meget grundlæggende personlig hygiejne og behovet for at koge vand betød det forskellen mellem liv og død. Så i år, som FN har kaldt MDG-målenes år, kan vi ikke tillade os at være selvtilfredse meget længere, og vi må sørge for at få fjernet den tragiske kløft mellem den rige og den fattige verden.

Edite Estrela (PSE). - (PT) Hr. formand, fru kommissær! Jeg har nydt at lytte til Dem. Deres diagnose er korrekt, og De har fremlagt konkrete tiltag. Vi har brug for handlingsplaner, økonomisk støtte og vurdering af resultaterne. Så mere handling og færre lange taler! Vi er også nødt til at indhente det forsømte, for tusinder og atter tusinder af kvinder dør i udviklingslande hvert år på grund af manglende information og manglende adgang til seksuel og reproduktiv sundhed. Statistikken er ikke bare tal, det er familietragedier, det er børn, der bliver forældreløse, det er mennesker, der dør, og som kunne have været reddet. Holder det os ikke vågne om natten at tænke på det, at vide, at det foregår i verden?

Seksuel og reproduktiv sundhed skal prioriteres højt. Det er beklageligt, at der er nogen, der forsøger at få seksuel og reproduktiv sundhed til kun at handle om abort. Men det er vigtigt, at abort er lovligt og sikkert ud over at være ekstraordinært, for det er den eneste måde at bekæmpe ulovlige aborter på. Alle kvinder på alle kontinenter har ret til adgang til seksuel og reproduktiv sundhed. Uden retten til seksuel og reproduktiv sundhed er der ingen ligestilling mellem kønnene. Kommissionen og Rådet må iværksætte passende foranstaltninger.

Françoise Castex (PSE). - (FR) Hr. formand, fru kommissær, hr. formand for Rådet, mine damer og herrer! Den manglende opnåelse af det femte millenniumudviklingsmål er noget, der berører os alle, for så vidt at det repræsenterer vores manglende evne til at gøre fremskridt med hensyn til kvindefrigørelsen i hele verden. Vi er enige om, at det skal gøres til et væsentligt politisk mål, fordi det også vægter tungt på vores samvittighed. Vi skal imidlertid også have modet til at sige, at tusindvis af kvinder også er ofre for uvidenhed, forsømmelse og misinformation. Forsømmelse, fordi størstedelen af de 500.000 tilfælde af moderdødelighed kunne undgås gennem forebyggelse og et minimum af sundhedspleje. F.eks. kunne uddeling af imprægnerede myggenet forhindre dødbringende tilfælde af malaria for tusindvis af kvinder. Uvidenhed i den forstand, at piger og kvinder alt for ofte stadig er forhindrede i at få en grunduddannelse, som ganske enkelt ville sætte dem i stand til at læse og forstå simple sundheds- og hygiejneanbefalinger. Endelig misinformation: en vis konservativ idé med grobund i religion og tradition fastholder stadig kvinder i en tilstand af afhængighed, som i dag er utålelig, ægteskab i en meget ung alder, tæt efter hinanden følgende graviditeter og det tabu, der er forbundet med kvindelig prævention. Derfor skrider vi til handling. Netværk af parlamentsrepræsentanter for udviklingsbefolkningen, fra Europa og Afrika, samarbejder inden for rammerne af UNFPA. Vi tager bladet fra munden til fordel for sundhed, reproduktion og kvinders egen kontrol over deres frugtbarhed, og ud over den finansielle støtte til dette skal vi ændre kvinders mentalitet og position. Dette er et centralt politisk mål for udviklingen i alle disse lande.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Hr. formand, fru kommissær! Jeg gratulerer kommissæren med hendes holdninger. Der er mange problemer, som problemet med mødres sundhed hører under. På den ene side er det sundhedssystemet, på den anden det sociale system, der vedrører almen omsorg for moderskabet. Sundheden, den mentale og fysiske tilstand af ikke kun mødrene, men også børnene afhænger af den måde, hvorpå disse to systemer er synkroniseret. For det tredje er moderskabet uudsletteligt knyttet til hvert lands demografiske problemer, og det er almindeligt kendt, at det er et alvorligt problem.

En del af problemerne med mødres sundhed har forbindelse til finansiering. Landene bør opfordres til at afsætte tilstrækkelige midler, mens dem, der ikke kan, modtager bistand, så dødsraten blandt nye mødre og børn kan nedbringes og de nødvendige forebyggende midler kan blive brugt, for hvert liv er en gave, og der bør laves bestemmelser om et maksimalt antal sundhedsydelser og sociale ydelser til kvinder.

Beskyttelsen af moderskabet afhænger også af aflønningen af det lægelige personale på fødeafdelingerne. Det er et problem, der findes i mange lande, herunder i EU-lande, og det er et problem, der skal løses.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Hr. formand! Parlamentet har indledt drøftelser af Kommissionens tilskyndelse til at tiltrække højt kvalificerede specialister fra tredjelande til EU's arbejdsmarked - det såkaldte

blå kort. Medlemsstaterne anmodes om ikke at tømme følsomme sektorer i udviklingslande - uddannelses- og sundhedssektoren - for kvalificerede arbejdstagere, selv om nogle medlemsstater, herunder Det Forenede Kongerige, ikke er indstillet herpå. Så kan man da tale om at give med den ene hånd og tage med den anden! Hvis vi tiltrækker specialister fra sundhedssektoren, som allerede mangler arbejdskraft, bringer det kvinders sundhed og sundheden for alle medlemmer af samfundet i almindelighed i fare og ud i en endnu værre tilstand. Jeg vil gerne foreslå, at vi sørger for, at de retsakter, vi vedtager, ikke strider mod hinanden, og at vores politikker stemmer overens med vores principper.

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg blander mig først og fremmest i denne forhandling for at takke Rådet for dets handlingsplan fra juni, men især for at hilse kommissær Ferrero-Waldners åbenhjertige indlæg velkommen.

Det er chokerende og skandaløst, at dette millenniumudviklingsmål er ved at mislykkes, og at vi ikke har opnået fremskridt siden 2000 og ingen fremskridt i de sidste 20 år. Millioner af kvinder er døde, og et tocifret antal millioner af børn er blevet forældreløse uden grund.

Vi ved, hvad der forårsager dødsfaldene, og vi ved, hvordan dødsfaldene kan forhindres. Vi har ressourcerne og sågar den viden, der skal til at forhindre dem, men alligevel sker det ikke. Hvorfor? Hvorfor formår vi det ikke? For mig virker det, som om vi lader dem, der er imod af samvittighedsgrunde, blokere for fremskridt på disse spørgsmål. Vi er nødt til at komme forbi dem, der er imod af samvittighedsgrunde - dem, der konstant reducerer sagen til et spørgsmål om abort og uddeling af kondomer. Det overgår enhver forstand og logik, hvorfor nogen ser kondomer som en eller anden form for ondskabens instrument!

Jeg vil indtrængende opfordre dem, der kan træffe beslutninger og gå videre med dem, til at ignorere dem, der er imod af samvittighedsgrunde, og bare komme videre.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Blot lidt refleksion over dette emne, der rummer politiske, psykologiske, fysiske og moralske aspekter og derfor er meget kompliceret. Når fru Kinnock siger, at denne side ikke engang kan lide ordet "ydelse", må jeg protestere. Der er så mange "ydelser", men blandt dem er der en, som er meget kontroversiel: abort. Jeg tror, den side til højre for mig ønsker at pakke det ind i flotte ord med udtryk som "reproduktiv sundhed". Jeg tror, De kender standpunktet hos størstedelen af den side af Parlamentet, men der er så mange andre "ydelser", som De vil vedtage, bruge og støtte så meget, som det er økonomisk muligt, og det, håber jeg, vil mindske andelen af dødsfald i de vanskelige øjeblikke, vi diskuterer i dag. Så det er en upassende anklage, selv om vi ved, at der er visse moralske problemer i forbindelse med en enkelt "ydelse".

Catherine Stihler (PSE). - (EN) Hr. formand! Efter min mening er det chokerende og skandaløst, at der dør en kvinde i minuttet, mens hun føder - en af de mest naturlige ting, der findes, som kommissæren sagde. Ligeledes er det også skammeligt, at vi ikke lever op til dette millenniumudviklingsmål og svigter de mest sårbare kvinder og børn i verden.

Jeg vil gerne bede både det franske formandskab og Kommissionen om at melde tilbage til Parlamentet om, hvad der bliver besluttet i New York sidst på måneden, og om, at de personligt vil gøre, hvad de kan de næste par uger, for at sørge for, at der sker forandringer, ikke kun på medlemsstatsplan, men på internationalt plan, for at få dette emne højere op på den politiske dagsorden.

Jean-Pierre Jouyet, formand for Rådet. - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil ikke genoptage, som kommissæren sagde med stor følelse, selv om jeg fuldt ud deler hendes overbevisninger med hensyn til den skandale, vi står i. Derfor har Rådet udviklet et handlingsprogram. Det er sandt, at det er sent at bringe det på bane, men det er et ambitiøst program. Jeg vil ikke gennemgå det igen.

Hvad angår formandskabet, vil det, for at gøre det helt klart, prioritere fremme og forsvar af kvinders rettigheder. Vores program omfatter i særdeleshed udarbejdelse af retningslinjer for bekæmpelse af vold mod kvinder, som skal anvendes som handlinger for EU i internationale omgivelser og, i slutningen af måneden, til møder på højt niveau i FN om Afrikas udviklingsbehov inden for rammerne af millenniumudviklingsmålene. Vi har også initiativerne i forbindelse med kvinder og væbnede konflikter, som har til formål at tage bedre hensyn til kvinders særlige situation på steder, hvor EU gennemfører eksterne sikkerheds- og forsvarspolitikker, og tager, som formandskab, initiativ til en ny resolution i FN's Generalforsamling med Nederlandene om vold mod kvinder. Nu hvor jeg har nævnt vores nationale position, selv om jeg er her som repræsentant for Rådet, vil jeg sige, at alle medlemsstater er velkommen til at blive tilknyttet denne resolution inden for rammerne af FN. Endelig bliver der i december 2008 holdt et forum for ngo'er om kvinders situation.

Hvad angår modersundhed og alt, hvad De har sagt, kan jeg kun dele det engagement og den indignation, som de, der har talt, har udvist, i særdeleshed hvad angår forbindelserne med hivvirus, og sige, at EU vil finansiere den globale fond til bekæmpelse af aids med 91 millioner euro i 2007, som fondens største donor i 2007.

Hvad angår bemærkningerne fra fru Kinnock, der, som engageret europæer, naturligvis ikke kan forveksle Rådets formandskab med en nationalstat - ellers er hun ikke den, jeg tror, hun er - vil jeg gerne med hensyn til EU's budgetforpligtelser sige, at Frankrigs bidrag stiger i 2008. Mere præcist er det beløb, der er afsat til sundhed, fra 2006 til 2008 steget fra 820 millioner euro til 930 millioner euro. Jeg tror ikke, det er på dette område, vi skal udkæmpe vores sædvanlige kampe.

På det mere personlige plan må jeg sige, efter af have overværet Deres forhandling, at formandskabet vil se meget nøje på fru Buitenwegs forslag, som hun har sendt mig. Jeg vil også sige, at kampen mod fattigdom, for formandskabet, går hånd i hånd med en forbedring af situationen for kvinder og respekt for kvinders rettigheder, overalt. Jeg ser gerne, at der gribes ind, når kvinders sundhed trues systematisk, og jeg ønsker, at vi skal have de nødvendige ressourcer - alle de nødvendige ressourcer - til, på lovlig og sikker vis, at bringe denne skandale til ophør, og ud fra dette synspunkt bør vi ikke afvise at stille disse ressourcer til rådighed, uanset vores overbevisning.

Vi skal følge med fremskridtet, hvis vi skal sætte en stopper for denne sande skandale for kvinders situation, særlig i de fattigste lande. Vi skal nå til enighed - og jeg gentager - uanset vores overbevisninger. Formandskabet er besluttet på selv at gøre en indsats, særlig i Afrika, og bruge alle de ressourcer, det har til rådighed.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Vi har hørt nogle meget vigtige indlæg. Der er tale om et meget følelsespræget emne, som folk ser forskelligt på. Jeg synes, vi skal vende tilbage til handlingsprogrammet fra den internationale konference om befolkning og udvikling, der blev afholdt i Kairo, som tydeligt tilkendegiver respekt for nationale retsgrundlag. Under alle omstændigheder tager vi afstand fra tvungen abort, tvungen sterilisation, barnemord og andre krænkelse af menneskerettighederne, som helt klart ikke er i overensstemmelse med den politik.

Samtidig er det også meget vigtigt at forstå, at fødsler ikke er uden komplikationer. Som fru Buitenweg sagde, er det en luksus i vores lande, men der er ingen luksus i andre lande. Derfor bør princippet med frivilligt valg være styrende for dette handlingsprogram, som tilstræber at give universel adgang til et bredt udvalg af sikre og pålidelige metoder til familieplanlægning - hvilket naturligvis er det vigtigste - og til reproduktive sundhedsydelse, som ikke er ulovlige.

Målet må være at hjælpe enkeltpersoner og par med at træffe deres egne beslutninger og opfylde deres reproduktive mål ved at give dem enhver lejlighed til at udøve deres ret til at få børn efter eget valg. Det er, hvad vi skal opnå.

Abort vil på intet tidspunkt blive anbefalet som en metode til familieplanlægning. Regeringer er forpligtet til at håndtere de sundhedsmæssige virkninger af usikre aborter som et offentligt sundhedsanliggende - fordi de finder sted, og vi har hørt, hvor mange kvinder der dør som følge af dem - og til at reducere antallet af tilfælde, hvor abort vælges som udvej, ved hjælp af forbedrede familieplanlægningsydelser. Når abort ikke er ulovligt, bør det være sikkert og en del af en omfattende reproduktiv sundhedsydelse. Det er meget vigtigt.

På den anden side er det rigtigt, at sundhedsvæserne skulle være bedre, eftersom de er svage, og vi undersøger mulighederne for at styrke sundhedsvæserne ved at uddanne flere medarbejdere til sundhedssektoren og gennem et sundhedsforsikringssystem, som det franske formandskab har taget initiativ til.

Det er sandt, at der f.eks. er brugt mange penge til at bekæmpe hiv/aids i de senere år, men desværre er der stadig flere kvinder, der bliver smittet med hiv/aids i Afrika. En ud af fire piger på mellem 16 og 24 er nu hivpositive. Det er forfærdeligt. Kommissionen er opmærksom på det og tilskynder til, at initiativer gennem den globale fond i højere grad orienteres mod kvinder og er mere kønsopmærksomme.

Sluttelig, vedrørende spørgsmålet om migration, det kunne gå i den forkerte retning. Den såkaldte hjerneflugt er et af de spørgsmål, der skal tages op i forbindelse med behandlingen af migration generelt. Der er både positive og negative aspekter, og vi skal finde den rigtige balance.

FORSÆDE: Manuel António DOS SANTOS*Næstformand*

Formanden. – Jeg har modtaget seks beslutningsforslag⁽¹⁾, jf. forretningsordenens artikel 103, stk. 2.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 4. september 2008.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), skriftlig. – (RO) EU har forpligtet sig til at opfylde millenniumudviklingsmålene, herunder at reducere dødeligheden blandt mødre med 75 % inden 2015.

Selv om EU-landene i det store hele er på rette kurs, går det langsomt med fremskridtet inden for mødres sundhed. Kommissionens initiativer til at afsætte midler til reformen af sundhedsvæsenet for at forbedre kvaliteten af ydelser før og efter fødslen og adgangen til disse ydelser, støtte til forskning inden for reproduktiv medicin og uddannelse af sundhedspersonale var bejlelige for opfyldelsen af MDG-mål 5.

Chartret om forbedring af sundhedsvæsenets præstation, der blev vedtaget i Tallinn i juni 2008, er også et vigtigt fremskridt. Ikke desto mindre findes der industrilande såsom Frankrig, Storbritannien og Nederlandene med meget lav dødelighed, for hvem en reduktion på 75 % inden 2015 virker vanskelig, eftersom udviklingen går langsommere end i lande med højere dødelighed blandt mødre. Desuden er der stadig skævheder i forhold til fremskridtene i EU-lande og endda i de forskellige landes regioner.

Så hvis det skal lykkes at opnå målet for 2015, er det derfor nødvendigt hurtigt at modernisere europæiske sundhedsvæsen med særligt vægt på forskning i forbedring af ydelser før og efter fødslen samt mere effektiv uddannelse i hygiejne og familieplanlægning.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), skriftlig. – (RO) EU støtter fuldt ud millenniumudviklingsmålene vedtaget af FN, som fastlægger mål på områderne fred, sikkerhed, udvikling, regeringsførelse og menneskerettigheder, der skal være opnået inden 2015.

Ud af de otte mål skal der lægges særlig vægt på at forbedre mødres sundhed, eftersom mere end en halv million kvinder, primært fra Afrika og Asien, dør under graviditet eller fødsel.

Den primære årsag til den voksende dødelighed globalt set er manglen på kvalificeret personale, der kan yde hjælp til mødre både under graviditeten og fødslen. Denne situation må afhjælpes ved at investere vigtige midler i de underudviklede lande, både i undervisning af specialiseret personale og i medicinsk udstyr.

Målene for Rumænien med hensyn til forbedring af mødres sundhed er at reducere dødeligheden til 10 dødsfald blandt mødre pr. 100.000 fødsler inden 2015 og tilsikre universel adgang til sundhedsvæsenet.

I øjeblikket har Rumænien negativ naturlig tilvækst med en dødelighed på 12 %. Ved hjælp af sociale hjælpe- og informationsprogrammer, ydelser til mødre og børn samt yderligere økonomisk støtte fra EU skal fødselsraten genvinde sin stigende tendens, og Rumænien skal forblive en led i EU's demografiske strategi.

15. Spørgetid (spørgsmål til Kommissionen)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er spørgetiden (B6-0457/2008).

Vi behandler en række spørgsmål til Kommissionen.

Første del

Spørgsmål nr. 35 af **Stavros Arnaoutakis** (H-0546/08)

Om: Fødevarekriser i EU og beskyttelse af de europæiske forbrugere

Har Kommissionen efter de gentagne fødevarekriser i Europa truffet konkrete foranstaltninger til at sikre en effektiv beskyttelse af forbrugerne?

⁽¹⁾ Se protokollen.

Androula Vassiliou, medlem af Kommissionen. - (EL) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at takke hr. Arnaoutakis for hans spørgsmål om det altid aktuelle emne fødevarersikkerhed.

Kommissionen har mange metoder til at sikre, at forbrugere og europæiske borgere er beskyttet mod en eventuel fødevarekrise. For det første sørger Kommissionen for, at de kompetente myndigheder i alle 27 medlemsstater straks og samtidigt bliver advaret via det hurtige varslingssystem for fødevarer og foder (RASFF).

For det andet gennemfører Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontor (FVO) systematiske inspektioner i medlemsstaterne og tredjelande.

For det tredje undersøger Kommissionen nøje al information, der modtages fra Den Europæiske Fødevarersikkerhedsautoritet (EFSA), internationale medier eller andre kilder.

Om nødvendigt og især, hvis der er risiko for, at fødevarer eller foder udgør en alvorlig trussel mod den offentlige sundhed, og den risiko ikke kan håndteres effektivt på medlemsstatsplan, iværksætter Kommissionen de nødvendige foranstaltninger på EU-plan.

I tilfældet med ukrainsk solsikkeolie, der var forurenede med mineralolie, modtog RASFF f.eks. underretning fra de kompetente franske myndigheder den 23. april 2008, som blev modtaget af alle medlemsstaterne. Gennem RASFF underrettede Kommissionen straks de andre medlemsstater om episoden, og den 10. juni 2008 udsendte den beslutning 2008/433/EF, der indførte særlige betingelser for import af solsikkeolie, der stammer fra eller er sendt fra Ukraine på grund af risiko for forurening med mineralolie. Der blev desuden iværksat en undersøgelse for at lokalisere kilden til forureningen.

Derudover gør det sporingssystem, som forordning (EF) nr. 178/2002, bedre kendt som forordningen om generel fødevarelovgivning, indeholder bestemmelse om, det muligt at gennemføre målrettede, nøjagtige produkttilbagetrækninger eller -tilbagekaldelser, informere forbrugere og ledere af fødevarer virksomheder på passende vis og evaluere risiciene og undgå unødvendig forstyrrelse af handelen.

Kommissionen kontrollerer også systematisk medlemsstaternes kompetente tilsynsmyndigheders evne til at sikre overholdelse med fødevarelovgivningen, både inden for og uden for EU.

I Malaysia konstaterede Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontor f.eks. betydelige problemer med overholdelsen af kravene til eksport af fiskeprodukter. I EU reagerede Kommissionen øjeblikkeligt ved at forbyde import af fisk fra Malaysia. Det er blot ét af mange eksempler på, hvordan Kommissionen effektivt beskytter forbrugerne og forhindrer en fødevarekrise.

Derfor mener Kommissionen, at den eksisterende lovgivning indeholder de mekanismer, der er nødvendige for at kunne håndtere fødevarekriser og beskytte forbrugerne effektivt.

Men samtidig er vi meget opmærksomme på konstant at forbedre kommunikationskanalerne og samarbejdet med medlemsstaterne med henblik herpå. Vi er f.eks. ved at udarbejde nye retningslinjer for brugen af RASFF, som Kommissionen vil indføre inden længe.

Stavros Arnaoutakis, spørger. - (EL) Hr. formand, fru kommissær! Jeg takker kommissæren for hendes rapport. Lad mig sige, at det, europæiske forbrugere oplever i øjeblikket, er manglende tillid. De er blevet rystet i deres tillid.

Derfor har vi brug for at se fra Kommissionens side, hvilke tiltag der er nødvendige for at informere forbrugerne. Det er meget muligt, at De gør alt det, De sagde, at De ville gøre, og fortjener gratulation herfor. Men i Grækenland havde vi f.eks. den ukrainske solsikkeolie, hvorefter noget blev indtaget af halvdelen af den græske befolkning. Hvordan kan forbrugerne beskyttes, og hvilke tiltag har De i sinde at iværksætte?

Androula Vassiliou, medlem af Kommissionen. - (EL) Hr. formand! Lad mig påpege, at det voksende røre, denne sag vækker, og advarslerne udsendt gennem RASFF beviser, at systemet faktisk virker.

I tilfældet med Grækenland og den ukrainske solsikkeolie blev der faktisk udsendt en generel advarsel den 23. april 2008 om, at den forurenede solsikkeolie var på markedet i EU. Den 5. maj 2008, da de schweiziske myndigheder sendte en specifik advarsel til vores center her om, at solsikkeolien var på vej til bl.a. Grækenland, Italien og Tyrkiet, iværksatte de græske myndigheder de nødvendige undersøgelser og begyndte at give os informationerne og trække produkterne tilbage.

Jeg vil dog gerne understrege, at vi ikke må blande de foranstaltninger, Kommissionen har myndighed til at iværksætte og iværksætter, sammen med medlemsstaternes forpligtelser, som er interne sager.

De vil naturligvis spørge mig, om der bliver gennemført nogen form for kontrol. Ja, det bliver der. FVO-tjenesten, som foretager periodiske besøg i forskellige medlemsstater, undersøger, at etaterne fungerer, identificerer eventuelle mangler og påpeger dem for medlemsstaterne. Det sker naturligvis både i Grækenland og andre lande.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Hr. formand, fru kommissær! EU har gjort et fantastisk stykke arbejde med sit jord til bord-system, og forbrugerne bør have tillid til det, men lad mig som tillægsspørgsmål spørge kommissæren: hvad med beskyttelse af EU's producenter? Jeg tror ikke, at vi behandler importerede fødevarer lige så strengt, som vi gør internt. Vi tillader f.eks. brugen af stoffer eksternt, som vi forbyder i EU, og med den nye lovgivning om plantebeskyttelsesmidler vil vi i stigende grad gøre det i kornproduktionen. Fru kommissær! Må jeg bede Dem tage dette specifikke forhold op, for måske spiser vi mad i Europa, som man rent faktisk ikke måtte producere i EU.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Hr. formand! Jeg vil gerne spørge: Hvad er en fødevarekrise? Kan tilstedeværelsen af en usikker fødevarer på EU's marked betragtes som en fødevarekrise? I det tilfælde kunne vi tale om legetøjskriser, eftersom det er en kendt sag, at der sælges legetøj, der ikke overholder sikkerhedskravene, foruden en lang række andre usikre produkter. Hvordan kan vi definere en fødevarekrise? Kan det defineres som nådesløst stigende fødevarepriser, der påvirker alle forbrugere?

Androula Vassiliou, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Lad mig starte med andet spørgsmål og sige, at vi ikke kan kalde det en fødevarekrise, hvis vi finder en defekt vare på markedet. Det kunne være en fødevarekrise, hvis vi tillader denne vare at cirkulere frit i EU. Så ville vi have en krise, fordi vi ville udsætte vores borgers sundhed for fare.

Men vi forsøger at undgå kriser med det system, der er i kraft, og som vi anvender meget nøje og omhyggeligt. Det er ved flere lejligheder, også for nyligt, lykkedes os at undgå fødevarekriser.

Hvad angår kontrollen med produkter og fødevarer produceret uden for EU må jeg sige, at vi kræver af vores handelspartnere, at de bruger præcis de samme kontroller, som vi bruger på deres internt producerede fødevarer.

Det er f.eks. grunden til, at jeg nævnte Malaysia, hvor vi sendte vores FVO hen, og de fandt ud af, at systemet ikke fungerede ordentligt, og vi forbød import af fisk fra Malaysia. Det samme skete med oksekød fra Brasilien og ved mange andre lejligheder fra Bangladesh.

Så vi kræver af vores partnere, at hvis de gerne vil eksportere til EU, må de overholde de hygiejneregler, der gælder inden for EU.

Formanden. – Spørgsmål nr. 36 af **Bilyana Ilieva Raeva** (H-0548/08)

Om: Trafiksikkerhed

Antallet af dræbte og tilskadekomne i vejtrafikken er en betydelig menneskelig, sundhedsmæssig, økologisk, økonomisk, social og demografisk faktor. Dertil kommer de mange forskellige negative konsekvenser, som udgifterne som følge af en sådan tragedie har for livskvalitet, bæredygtig udvikling og den globale opvarmning.

I denne sammenhæng bør der udarbejdes politikker, som tilskynder medlemsstaterne til at holde antallet af trafikofre nede på et niveau, der ikke ligger højere end det gennemsnitlige niveau i EU.

Hvordan forestiller Kommissionen sig, at den vil træffe mere gennemgribende foranstaltninger, såsom fællesskabslovgivning, der udvider de eksisterende fælles standarder - navnlig ved at indføre en fælles EU-indikator med en tærskel for trafikuheld, som skal overholdes strengt af medlemsstaterne?

Hvad er udsigterne til, at Kommissionen undersøger muligheden for at udvikle en ensartet strategi for overvågning, kontrol og sanktioner i hele EU? Kan vi tro på, at en kommende fælles trafiksikkerhedspolitik i EU også vil føre til en fælles vejpatruljeringspolitik, hvilket vil forbedre kvaliteten af kontrol og overvågning af trafiksikkerheden?

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. - (FR) Hr. formand! Eftersom hr. Tajani er blevet forsinket af et møde i Ministerrådet, vil jeg med glæde svare fru Raeva, især fordi hendes spørgsmål vedrører et emne, som jeg har haft meget at gøre med selv, og som betyder meget for mig.

I 2001 satte EU sig selv det mål at halvere antallet af ofre for trafikulykker inden 2010. Målet blev anerkendt af Parlamentet og af Rådet. I 2003 var det genstand for et europæisk handlingsprogram for færdselssikkerhed, som definerede 60 foranstaltninger, der havde til formål at tilskynde trafikanter til at opføre sig mere fornuftigt, bruge tekniske fremskridt til at gøre køretøjer sikrere, forbedre vejinfrastrukturer, gøre kommerciel transport sikrere, forbedre behandlingen af ofre og udvikle en analysemetode for ulykkesdata. Der blev etableret en række præstationsindikatorer af Kommissionen til at overvåge ændringer i vejsikkerhedssituationen: antallet af ofre pr. million indbyggere, andelen af brugere af sikkerhedsseler og hjelme, antallet og andelen af alkoholpåvirkede personer, der er involveret i trafikulykker, antallet og andelen af personer, der overskrider fartgrænserne.

Inden for fællesskabslovgivning bør jeg nævne det nye kørekortdirektiv vedtaget af Parlamentet og Rådet den 20. december 2006. Direktivet havde til formål at højne trafiksikkerheden for unge trafikanter og forbedre den frie bevægelighed for borgere i EU. Vi har også et direktiv om sikkerheden af vejinfrastrukturen, der efter aftale blev vedtaget ved førstebehandlingen i juni 2008. Så har vi forslaget til et direktiv om kontrol med trafikforseelser fremsat af Kommissionen i 2008 og i øjeblikket under forhandling i Parlamentet og Rådet.

Kommissionen forsøger også at tilskynde til så stor udveksling af bedste praksis inden for trafiksikkerhed som muligt mellem medlemsstaterne. Som led i indkaldelsen af forslag er den med til at finansiere trafiksikkerhedskampanjer og nyskabende projekter på området, som omfatter flere medlemsstater.

Ligeledes yder Kommissionen økonomisk støtte til forskningsplanen for projekter, der sandsynligvis vil styrke vores viden på specifikke områder og medføre yderligere forslag til retsakter på et pålideligt videnskabeligt grundlag. DRUID-projektet (DRiving Under the Influence of Drugs, alcohol and medicines) er ét eksempel på dette, og kampen mod at køre under påvirkning af psykoaktive stoffer prioriteres højere og højere i nye medlemsstater. Sluttelig er et nyt europæisk handlingsprogram under forberedelse til perioden 2010-2020. Handlingsprogrammet vil blive lagt ud til offentlig høring i starten af 2009 og vil derefter gennemgå Kommissionens vedtagelsesproces.

Det var, hvad hr. Tajani ønskede at oplyse som svar på Deres spørgsmål.

Bilyana Ilieva Raeva, spørger. - (BG) Hr. formand, hr. kommissær! Det er med stor glæde, at jeg gratulerer kommissæren for den indsats, han har præsteret til dato i hans kapacitet af kommissær med ansvar for transport i EU, en indsats, han har ydet de sidste par år. Jeg takker også mange gange for fremlæggelsen af resuméet af den fælles europæiske politik for trafiksikkerhed.

Det er netop i den retning, jeg gerne vil spørge: "Om eksistensen af indikatorer, om den bestemte eksistens af et meget alvorligt initiativ fra Kommissionen om trafiksikkerhed i Europa, hvordan kontrolleres gennemførelsen af disse indikatorer, og hvordan garanteres det reelt, at der vil ske en reduktion i antallet af dødelige tilfælde på mindst 50 % i Europa?" For for et land som Bulgarien er denne indikator for høj. Vi i Europa har med sikkerhed brug for sanktioner i tilfælde af overtrædelse af disse krav.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. - (FR) Hr. formand, fru Raeva! Overvågningen og kontrollen med og straffene for overtrædelser hører tydeligvis under medlemsstaternes kompetence.

Men jeg vil blot minde Dem om, at den 21. oktober 2003 vedtog Kommissionen en anbefaling om håndhævelse på trafiksikkerhedsområdet, som definerer bedste praksis for at kontrollere trafikforseelser, og jeg vil især gerne nævne, at den europæiske trafiksikkerhedsdag giver os lejlighed til at bedømme hver enkelt medlemsstat. Denne bedømmelse fremhæver nogle medlemsstaters bedrifter og andres svagheder. Jeg mener, at den europæiske trafiksikkerhedsdag er en fortrinlig måde til virkelig at kaste lys på de forskellige medlemsstaters præstationer.

Det er sandt, og De gør ret i at påpege det, at vi ikke har opnået de resultater, vi havde håbet på. Vi er bekymret over målet, som var at halvere antallet af ofre inden 2010. I det næste flerårige program, som vil omfatte en 10-årig periode, kan vi måske yderligere stramme betingelserne for medlemsstaterne.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at minde Dem om, hvor stor vigtighed vi tillægger afstemningen om direktivet, som vil gøre det muligt at straffe trafikanter for forseelser begået i en anden medlemsstat end deres egen. I øjeblikket er der for stor straffrihed for førere, som ikke overholder reglerne, når de befinder sig i en anden medlemsstat end deres egen, og jeg tror, det vil være en god måde at få europæiske borgere til at opføre sig bedre på vejene på.

Tak for Deres spørgsmål. Jeg ved, at min efterfølger, hr. Tajani, også er meget engageret i trafiksikkerhed, og jeg kan fortælle, at alle Deres forslag og initiativer vil hjælpe os med at få sat en stopper for denne forfærdelige svøbe.

Formanden. – Da spørgeren ikke er til stede, bortfalder spørgsmål nr. 37.

Anden del

Spørgsmål nr. 38 af **Emmanouil Angelakas** (H-0525/08)

Om: Oplysning og uddannelse af unge forbrugere

En stor del af de forbrugere, der erhverver sig varer eller tjenesteydelser, er unge mennesker. De unge forbrugere bliver bombarderet med reklamebudskaber, der på ofte vildledende vis lovpriser skoleartikler, legetøj, beklædningsgenstande, levnedsmidler, drikkevarer, audiovisuelt materiale osv.

Har Kommissionen til hensigt at gennemføre en europæisk kampagne - ud over den allerede eksisterende Europe Diary - med det formål at oplyse og uddanne unge forbrugere om spørgsmål, som angår dem? På hvilken måde og med hvilke midler vil den iværksætte et sådant initiativ? Hvordan og efter hvilken metode vil Kommissionen bearbejde de data om unge forbrugere, der anvendes til resultattavlen for forbrugermarkederne? Hvordan vil den sikre, at disse oplysninger når målgruppen?

Meglena Kuneva, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Kommissionen glæder sig over den bekymring, medlemmet giver udtryk for, og vil gerne henlede hans opmærksomhed på, at eksisterende fællesskabslovgivning om forbrugerrettigheder allerede yder betydelig beskyttelse af unge mennesker. F.eks. har direktivet om urimelig handelspraksis til formål at beskytte forbrugere, herunder unge mennesker, fra metoder, der er til skade for deres økonomiske interesser såsom vildledende reklamer og aggressive metoder. Der tages særligt hensyn til sårbare forbrugere, herunder yngre borgere, når urimelig handelspraksis skal bedømmes. Direktivet indeholder også en sort liste over handelspraksis, som under alle omstændigheder er forbudt i hele EU. F.eks. er reklamer, der indeholder tilskyndelser henvendt direkte til børn om at købe produkter, forbudt i hele EU.

I september 2008 vil Kommissionen lancere en kommunikationskampagne på internettet om direktivet om urimelig handelspraksis. Det er et ganske nyt direktiv, som også er rettet mod unge mennesker. Kampagnen vil benytte sig af en dedikeret hjemmeside med animationer, illustrationer og quizzer for at forklare reglerne i direktivet om urimelig handelspraksis på en mere interessant og interaktiv måde. For at tiltrække forbrugernes opmærksomhed vil der blive offentliggjort bannere og falske reklamer på flere centrale forbrugerhjemmesider. Der vil være protaler for bestemte kategorier af forbrugere såsom unge mennesker, virtuelle fællesskaber, musikhjemmesider og blogs. Oplysningerne vil blive fordelt på internettet i en periode på en måned, og selv om det er vanskeligt at forudsige, hvor længe informationerne vil forblive tilgængelige på partnerhjemmesiderne, forventer vi, at oplysningerne vil være tilgængelige på internettet i mindst et par måneder.

Hjemmesiden dedikeret til direktivet om urimelig handelspraksis, der er ved at blive lavet, vil være tilgængelig for forbrugere i ubestemt tid. Kommissionen har på nuværende tidspunkt ingen intentioner om at iværksætte en særlig paneuropæisk kampagne for at informere og uddanne unge forbrugere. Men ud over Europe Diary er den også ved at udvikle et webbaseret værktøj ved navn Dolceta til uddannelse af forbrugere. Det indeholder et undervisningsmodul primært rettet mod lærere på primær- og sekundærtrinnet.

Hvad angår forbrugerresultattavlen, skelnes der i den nuværende fase ikke mellem data om forskellige grupper af forbrugere. Det er ikke muligt for resultattavlen detaljeret at behandle alle markeder eller alle de forskellige typer af forbrugere. Men i de tilfælde, hvor vi har specifikke data om yngre forbrugere, f.eks. studerende, såsom Eurobarometer-undersøgelser, vil vi offentliggøre data for denne gruppe.

Emmanouil Angelakas, spørger. - (EL) Hr. formand, fru kommissær! Tak for det fyldestgørende og detaljerede svar. Det er meget beroligende og tilfredsstillende, at denne kampagne iværksættes på nettet nu, her i september måned.

Lad mig blot stille et supplerende spørgsmål: Overvejer Kommissionen at forbyde tv-reklamer rettet mod børn, som det er sket i nogle medlemsstater, hvor visse tv-reklamer for børn er forbudt indtil efter et bestemt klokkeslæt - kl. 22 eller 23, tror jeg - før hvilket børn ser tv?

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Disse oplysninger er også velkendte i mit generaldirektorat, men faktisk hører dette snarere under min kommissærkollega Viviane Redings område, for det vedrører også informationsfrihed, som meget bredt hører under hendes generaldirektorats aktiviteter.

Men jeg kan sige så meget, at vi har direktivet om fjernsyn uden grænser, som tager sig af sådanne sager, og vi har vores sorte liste i direktivet om urimelig handelspraksis. Grunden til, at vi har sådan noget som en sort liste, er, at hvis der er behov derfor, og hvis vi har beviser nok, kan vi tilføje en praksis til den sorte liste, når vi bliver enige om, at det er noget, vi er nødt til at sætte ind over for og forbyde i hele Europa. Sådanne initiativer skal naturligvis baseres på beviser. Så vi er fuldt ud klar over problemet.

Det er ikke direkte en del af den urimelige handelspraksis, men vi er klar til at se på det, hvis der er en praksis, som vi kunne betragte som berettiget til den sorte eller grå liste, og kommissær Reding gør sit bedste for at sikre, at direktivet om fjernsyn uden grænser tager hånd om sager som denne.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Hr. formand! 55 % af tv-reklamerne for fødevarer reklamerer for usunde fødevarer. 80 % af børn beder deres forældre om præcis de samme mærker fødevarer til morgenmad, som de har set i tv-reklamerne. Mit spørgsmål er: Bør EU flytte fokus fra reklamer, som bestilles af producenter? Kunne vi finde en måde at tilskynde producenterne til at fremstille og efterfølgende reklamere for sunde fødevarer?

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg tror på, at producenter kan tilskyndes til at fremstille sunde fødevarer ved hjælp af markedsinstrumenter. Hvis der er efterspørgsel fra markedet, vil de reagere på den efterspørgsel. Vi kan sige, hvad producenterne skal fremstille, men det er ikke præcis, hvordan Kommissionen bør tackle problemet. Det, vi kan gøre, er at stille oplysningerne 100 % til rådighed på en meget forståelig måde. Det arbejder Kommissionen meget hårdt på, så der findes korrekte oplysninger om fødevarerrelaterede produkter.

De siger, at visse reklamer er forkerte eller udsætter børn for fare. Hvis et produkt f.eks. påstår, at det kan helbrede Dem eller pludselig gøre Dem 10 år yngre (hvilket naturligvis ikke er muligt), så falder det ind under mine beføjelser, og jeg kunne gøre noget ved det ved hjælp af direktivet om urimelig handelspraksis. Men bortset derfra, når De taler om den sunde side af mad, må jeg igen minde Dem om, at det falder ind under kommissær Vassiliou arbejdsområde. Hun gør et fortrinligt stykke arbejde med at få fødevarer mærket ordentligt, hvorved forbrugerne kan træffe deres egne beslutninger. Det er, hvad vi arbejder med: at have velinformerede forbrugere, og ved hjælp af den uddannelseskampagne, som mit generaldirektorat også i høj grad er involveret i, kan vi forbedre markedskendskabet.

Formanden. – Spørgsmål nr. 39 af **Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0530/08)**

Om: Forbrugerbeskyttelse og uddannelse

Uddannelsespolitik falder inden for medlemsstaternes ansvarsområde. Imidlertid er produkter relateret til uddannelse og livslang læring handelsobjekter - specielt hvad angår handel over landegrænser - og berører således forbrugere. Kan Kommissionen derfor oplyse, hvordan europæisk politik beskytter forbrugere med hensyn til kvalitet og priser på denne type produkter?

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Kommissionen har ikke magten til at fastsætte priser eller definere kvaliteten af undervisningsprodukter. Men bortset derfra synes jeg virkelig, at spørgsmålet er ganske relevant. Men forbrugere er i henhold til EU-lovgivning beskyttet mod vildledende eller aggressiv praksis, når de køber undervisningsprodukter.

I henhold til direktivet om urimelig handelspraksis, som jeg netop har omtalt, må handlende ikke vildlede forbrugere med forkerte eller vildledende oplysninger f.eks. vedrørende fordelene ved et produkt, de resultater, der kan forventes ved brugen af det, eller resultaterne af udførte test eller undersøgelser.

Direktivet indeholder også en sort liste over praksisser, der under alle omstændigheder er forbudte: at påstå, at et produkt er blevet godkendt eller støttet af et offentligt eller privat organ (som f.eks. at påstå, at en undervisningsbog er godkendt af undervisningsministeriet, hvis det ikke er tilfældet) er direkte forbudt i hele EU.

Desuden skal handlende give forbrugerne al den information, de behøver for at kunne træffe en informeret beslutning. Kommissionen har f.eks. modtaget en klage vedrørende kurser købt på en engelsksproget hjemmeside, som derefter blev leveret på et andet sprog. Det kan betragtes som vildledende at undlade at informere kunden om kursernes sprog. Det er imidlertid op til de nationale myndigheder og domstole med

ansvar for håndhævelse af direktivet om urimelig handelspraksis baseret på EF-traktatens principper om fri bevægelighed at beslutte sag for sag, hvilke oplysninger der er væsentlige i henhold til europæisk lovgivning.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, spørger. - (EL) Hr. formand, fru kommissær! Jeg takker kommissæren for hendes svar. Prisfordrejning i forhold til produktkvaliteten er et spørgsmål med relevans for forbrugeren. Jeg taler ikke om prisfastsættelsen, men om at definere forholdet mellem pris og produkt baseret på konkurrence, om transport af undervisningsmaterialer fra en medlemsstat til en anden og om grænseoverskridende forbrugerbeskyttelse.

Har De nogen oplysninger om grænseoverskridende beskyttelse, når undervisningsmaterialer transporteres fra en medlemsstat til en anden?

Meglena Kuneva, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Hvad angår grænseoverskridende problemer med undervisningsmaterialer, har vi de europæiske forbrugercentre, hvis arbejde er baseret på forordningen om forbrugersamarbejde, og som er gode ambassadører for forbrugerrettigheder over hele Europa.

I tilfælde af en grænseoverskridende uenighed mellem en forbruger og udbyderen af en undervisningsydelse, -bog eller -materiale, kan forbrugeren henvende sig til et forbrugercenter. Hvis forbrugeren ikke kan få sagen løst direkte, kan forbrugercentret i hans land hjælpe ham med at nå frem til en tilfredsstillende løsning i undervisningsydelsens eller -materialets oprindelsesland.

Jeg har ikke en komplet optegnelse over alle de forskellige erfaringer og tilfælde fra de forskellige medlemsstater, men jeg kan fortælle Dem, at disse europæiske forbrugercentre mødes flere gange om året. Det er allerede et meget udbygget og godt netværk, og de fleste centre er meget aktive og i stand til at løse de sager, forbrugere henvender sig med.

Eftersom spørgsmålet drejede sig om undervisningssektoren, kunne man spørge centrene om, hvordan de har løst sådanne sager. Men det grundlæggende princip er det samme, og forordningen fungerer rigtigt godt.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Jeg ville gerne vide, hvordan situationen faktisk ser ud med hensyn til undervisning online. Hvad angår klager, ville det være muligt for Kommissionen at åbne en hjemmeside, der viser, hvilke af de institutioner, som tilbyder fjernundervisning, der er problemer med for at forøge gennemsækeligheden?

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Igen og igen har vi problemet med, at mange mennesker i Europa spørger, hvor den europæiske værditilvækst sker. EU er ganske vist ikke ansvarlig for undervisningsmæssige spørgsmål, men vi er ansvarlige for spørgsmål vedrørende kvalitetssikring og forbrugerbeskyttelse. Det er vi også enige om. Ville det ikke være meget bevidst at tage hånd om skoler og måske endda de lavere uddannelsesniveauer her som modtagere i forhold til Kommissionens generelle informationsaktiviteter? Med projekter og konkurrencer kan vi vise, hvordan Europa skaber europæisk værditilvækst her. Derved kunne vi måske - og i forbindelse med det foregående spørgsmål - gøre meget unge mennesker opmærksomme på dette emne.

Meglena Kuneva, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg anerkender fuldt ud og med glæde værdien af Deres forslag og bidrag. Hvis jeg skal brede mit svar lidt mere ud, vil jeg gerne sige, at vi er nået til færdiggørelsen af det indre marked, som virkelig er et fundament for EU. Men indtil videre har markedet i høj grad været orienteret mod erhvervslivet og mod at have de rette betingelser for erhvervslivet, og med god grund. Men nu er det nødvendigt at færdiggøre en anden fase af det indre marked, hvor forbrugere føler sig lige velkomne og lige godt beskyttet alle vegne. Det er det 21. århundredes forbrugerpolitik.

Det glæder mig meget at kunne melde tilbage til Dem, at i forbrugerstrategien for 2007-2015 er uddannelse rettet mod at styrke forbrugerne den første og meget grundlæggende søjle. Jeg kan ikke sige mere nu, men vi har værktøjer som Europe Diary, som netop er rettet mod teenagere, og vi har Dolceta, som supplerer lærerbaseret undervisning, men vi afhænger i høj grad på medlemsstaternes indsats.

Vi er nødt til at betragte denne politik ud fra en subsidiaritetssynsvinkel. Der er lande, der er klar til at investere mere i forbrugerbeskyttelse og til at støtte Kommissionens overordnede indsats. Jeg har skrevet til alle de relevante ministre og bedt dem om deres støtte, fordi vi befinder os i en virkelig afgørende fase i forhold til at få et forbrugermarked, der fungerer lige godt over hele Europa.

I fremtiden vil vi tale mere om, hvordan forbrugere har det i dette indre marked. Det er en meget grundlæggende bemærkning. En anden er, at vi er nødt til i højere grad at tackle klager fra forbrugere og at tackle dem bredere. Vi har ikke en fælles base i Kommissionen for klager fra forbrugere. Ligesom Dem

modtager vi mange klager, hvoraf nogen er sendt fra Parlamentet til Kommissionen, fra Deres valgkredse, men det, vi er nødt til at bygge videre på, er, hvordan man håndterer de klager. Kommissionen kan ikke gentage en ombudsmands eller en medlemsstats indsats, men hvis der er et vedvarende problem i et eller andet område af forbrugerpolitikken, er vi nødt til at gøre noget ved det, herunder ved hjælp af lovgivning.

Der findes gode eksempler, der viser, at klager fra forbrugere virkelig kan ændre kursen for forbrugerpolitikken. Det, vi forsøger at gøre nu, er at samle sådanne oplysninger ved hjælp af resultattavlen for forbrugermarkeder. Første udgave af resultattavlen for forbrugermarkeder fandt sted i begyndelsen af året. Vi har en særlig afslørende faktor: klager fra forbrugere. Vi sammenligner medlemsstaterne for at se, hvor mange klager de behandler, og på hvilke områder. Jeg ser meget frem til at modtage oplysningerne fra medlemsstaterne til næste udgave af resultattavlen for forbrugermarkeder i begyndelsen af næste år. Så trin for trin bevæger vi os i retning af ét indre marked for borgerne.

Formanden. – Spørgsmål nr. 40 af **Giovanna Corda** (H-0545/08)

Om: Forbrugerklager over internethandel

Resultaterne af en undersøgelse, der for nylig blev foretaget af de europæiske forbrugercentre (CEC), har afdækket, at forbrugere, der handler via internettet, er indblandet i et meget stort antal retstvister (i 2007 var der 2583 tvister og 8834 reklamationer).

I lyset af den eksponentielle udvikling i e-handel, hvad er da Kommissionens holdning til følgende tiltag: At den gennemfører informationskampagner med henblik på at advare forbrugerne om de risici, der er forbundet med denne nye form for handel, og at den etablerer en række hurtige og effektive procedurer med henblik på at løse disse grænseoverskridende retstvister, især hvad angår det stigende antal sager om manglende levering eller forkerte leverancer?

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Det handler om internettet, som er et meget vigtigt emne. Internettet giver forbrugerne enorme muligheder. Det giver dem adgang til bedre information og udvider det marked, de kan operere på, så de får adgang til flere leverandører og flere valgmuligheder.

150 millioner EU-borgere - en tredjedel af vores befolkning - handler allerede via internettet. Men den hastige vækst i antallet af EU-borgere, der handler online, modsvarer ikke af væksten i antallet af borgere, der handler på tværs af grænser.

Det viser, at Kommissionen gør ret i at tage emnet op, for det er knyttet til forbrugertillid via en række informationstiltag. Her må den digitale onlinebrugervejledning, der er under udarbejdelse af Kommissionen, nævnes. Den bliver offentliggjort på nettet inden udgangen af 2008. Som opfølgning på vejledningen kunne man forestille sig at udarbejde retningslinjer om gennemførsel af lovgivning for urimelig handelspraksis med hensyn til urimelig handelspraksis, der viser sig online.

Et andet værktøj, vi allerede har talt om, er Dolceta, som er rettet mod uddannelse af forbrugere, f.eks. om fjernkøb og forbrugernes klageadgang. Det er afgørende at uddanne unge forbrugere, som er særligt aktive online. Forbrugerdagbogen, der er distribueret i et rekordantal på 2,8 millioner eksemplarer (og disse oplysninger er måske også interessante for hr. Angelakas) i over 18.000 skoler i år, indeholder oplysninger om brug af internettet og klageadgang på tværs af grænser.

Forbrugerpolitikstrategien for 2007-2013 imødeser initiativer i forhold til oplysning af forbrugerne som en del af sine prioriteter - bedre informerede og uddannede forbrugere. De værktøjer, Kommissionen primært bruger til at informere borgere og interessenter om forbrugerpolitik med inden for disse rammer, er en hjemmeside, nyhedsbrevet Consumer Voice samt oplysningskampagner. E-handel er et centralt kampagnetema i nyhedsbrevet i flere nyere medlemsstater.

Hvad angår det andet spørgsmål, som drejer sig om håndhævelse og klageadgang, er Kommissionen overbevist om, at hvis det indre marked skal fungere, skal europæiske forbrugere have tillid til, at de kan gøre deres rettigheder gældende og få afhjulpet klager over hele EU. Klager vedrørende e-handel, herunder klager om manglende levering af produkter eller levering af utilfredsstillende produkter, kan behandles under EU's nuværende klagesystem, der allerede er aktivt for europæiske forbrugere. Dette system omfatter Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre, Kommissionens to henstillinger om alternativ tvistbilæggelse, det nyligt vedtagne mediationsdirektiv og forordningen, der etablerer en europæisk småkravsprocedure.

Kommissionen er også i færd med at overveje, om et EU-initiativ om kollektiv klageadgang for forbrugere er nødvendigt, og i givet fald hvilken type initiativ, det skulle være. Jeg er helt overbevist om, at skærmen er en ny markedsplads.

Giovanna Corda, spørger. - (FR) Hr. formand, fru kommissær! De har allerede til dels besvaret det spørgsmål, jeg ville stille om problemerne i forbindelse med køb.

Procedurerne er langtrukne, komplicerede og omkostningskrævende. Den skade, der lides, er særligt stor derved, at den ofte påvirker de mest underprivilegerede blandt os.

I betragtning af at der er et juridisk tomrum, tror De da, at europæiske forbrugercentre er i stand til at iværksætte disse procedurer, måske kollektivt, men også individuelt, på vegne af de skadelidte forbrugere?

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Det handler ganske enkelt om, at vi er bekymrede over fremtidige muligheder for at offentliggøre klager på en gennemskuelig måde. Hvis grænseoverskridende operationer gentages, får domstolene og anklagemyndighederne også adgang. Tror De, at det er muligt at etablere en database her?

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Hr. formand, fru kommissær! I kommissærens indlæg henviser hun meget overbevisende til den voksende e-handel, og jeg er ganske sikker på, at denne vækst sker meget hurtigere i de ældre EU-stater. Jeg vil gerne spørge, hvad der gøres for at tilskynde til e-handel i de medlemsstater, der blev medlem af EU i det 21. århundrede, hvordan forbrugernes rettigheder beskyttes, og hvilke foranstaltninger der er under udvikling for at udjævne det forhold? En ting til vedrørende misbrug: Er der flest tilfælde med misbrug i de ældre medlemsstater eller i de nye?

Meglena Kuneva, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Forslaget om, at de europæiske forbrugercentre går i retten på vegne af europæiske forbrugere er en idé, vi vil diskutere i vores meddelelse om kollektiv klageadgang inden årets udgang. Indtil videre har jeg koncentreret mig om at undgå forudfattede meninger og have meningsmangfoldighed, før vi når frem til det endelige forslag.

Vi har virkelig brug for at se hele billedet og bruge alle de instrumenter, vi har til rådighed, herunder direktivet om søgsmål, som også er et af de værktøjer, vi kan bruge på tværs af grænserne i Europa.

Jeg er helt enig vedrørende databasen, som jeg fuldt ud støtter. Vi har brug for den for at kunne lave bedre politikker og bedre lovgivning.

Jeg er helt overbevist om, at vi er nødt til at bygge på beviser, når vi foreslår lovgivning eller gennemfører fælles håndhævelsesaktioner.

Jeg vil fortsætte med håndhævelsesaktioner i alle 27 lande samtidig - de såkaldte "sweeps" om emner såsom flybilletter og ringetoner. Hjemmesider er normalt vældig gode klienter i sådanne grænseoverskridende håndhævelsesaktioner.

Hvert land er forskelligt. Vi er nødt til at have stor udbredelse af bredbånd, og vi er nødt til at have mere end en bestemt procentdel af befolkningen, der bruger hvad det nu end er for værktøjer, de bruger til e-handel, som regel internettet. Jeg tror også, at vi kan styrke udbredelsen ved hjælp af samhørighedspolitikken, regionalpolitikken og Samhørighedsfonden. Nye medlemsstater vil have en enestående mulighed for at indhente de øvrige meget hurtigt og nogle gange for at undgå nogle af vores tidligere fejltagelser. De er nødt til bevæge sig i spring.

God, målrettet lovgivning, der er fuldt harmoniseret i alle medlemsstaterne, vil have en kolossal indvirkning i forhold til at styrke både forbrugertilliden og forbrugerstandarden i alle medlemsstater. E-handel er et af de værktøjer, der kan sikre en bedre handel og flere valgmuligheder. Det er ikke blot et markedsværktøj, men også et meget vigtigt demokratisk værktøj.

Formanden. - Spørgsmål nr. 42 af **Colm Burke** (H-0537/08)

Om: Resultattavlen for det indre marked

Den fuldstændige gennemførelse af lovgivningen om det indre marked er til fordel for forbrugerne og erhvervslivet overalt i EU. Resultattavlen for det indre marked er en effektiv måde at vise medlemsstaternes resultater vedrørende gennemførelsen af denne lovgivning. Hvordan agter Kommissionen da at orientere forbrugerne og erhvervslivet i fuldt omfang om resultaterne på denne resultattavle?

Charlie McCreevy, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke medlemmet for hans positive kommentarer om resultattavlen for det indre marked. Jeg er enig i, at resultaterne fra resultattavlen skal kommunikeres bredt ud. Alle udgaver af resultattavlen kan ses på Europa-hjemmesiden. De er sendt i papirversioner til medlemsstaternes faste repræsentationer og til Kommissionens repræsentationskontorer i de 27 medlemsstats hovedstæder. Desuden er der uddelt kopier til andre EU-institutioner samt til de nationale administrationer. Efter offentliggørelsen af hver resultattavle udsendes der en pressemeddelelse på 21 sprog, og resultaterne meddeles på en pressekonference for at sikre, at de er let tilgængelige for de nationale medier.

Colm Burke, spørger. - (EN) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg takker kommissæren for at behandle spørgsmålet. Jeg glæder mig over det arbejde, der er blevet gjort på området, som vedrører hele spørgsmålet om opfattelsen af EU i medlemsstaterne.

I Irland havde vi et særligt problem under debatten om Lissabontraktaten, eftersom vi har en tendens til at skyde skylden på EU, når der dukker noget negativt op. Må jeg nævne et enkelt, typisk eksempel fra et område, hvor vi ikke har noget svar: en medlemsstat, der undlader at handle på baggrund af et EU-direktiv. I Wicklow i mit eget område Cromane var der en sag for omkring otte år siden, hvor der i henhold til et direktiv blev stillet midler til rådighed fra EU til den irske regering, men der blev ikke gjort noget, og som følge deraf er 50 familier nu ude af stand til at udføre deres sædvanlige arbejde, muslingehøst. De lokale aviser skød skylden på EU. Vi har ingen klageadgang...

(Formanden afbrød taleren)

Charlie McCreevy, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Vi har en række værktøjer til rådighed for sen gennemførelse af direktiver, som EU-resultattavlen primært tager sig af. Hvis medlemsstaterne fortsat er længe om at gennemføre direktiver, vil vi naturligvis som den ultimative sanktion kunne gå videre med sagen. Men vi forsøger at undgå alt det på følgende måde: Hvis en medlemsstat har svært ved at gennemføre et direktiv, arrangerer vi møder med dem, vi har seminarer, og vi forsøger at behandle specifikke spørgsmål og vanskeligheder, de måske har. Så vi gør vores bedste for at forsøge at få gennemførelserne effektueret så hurtigt som muligt.

Jeg er enig med hr. Burke, når han siger, at det ikke kun gælder i Irland, men også i andre EU-lande. Der er en udtalt tendens til, at alle regeringer selv tager æren for de gode ting, der sker, selv om de måske er inspireret af Europa eller af en idé, der stammer fra Europa. Jeg er sikker på, at dem af os, der har siddet i Irlands parlament eller regering, også ofte har været skyldige i det. Men når der så er det mindste negative, der har noget som helst med Europa at gøre, bebrejder vi naturligvis Europa. Så jeg er enig med hr. Burke i, at der bør være større positivitet omkring de gode ting, vi gør her i Europa.

Når en medlemsstat undlader at handle på et bestemt område, griber vi faktisk til passende handling, men om muligt forsøger vi at undgå disse ting ved at tilskynde medlemsstaterne til at få orden på tingene så hurtigt, som de kan.

Formanden. - Spørgsmål nr. 43 af **Jim Higgins** (H-0539/08)

Om: Banksektoren i grænseområder

Kan Kommissionen oplyse, om den vil undersøge spørgsmålet om tillægsgebyrer for kontantautomater, betalings- og kreditkort, der anvendes på tværs af grænserne, navnlig i betragtning af at mange banker driver virksomhed på begge sider af grænsen mellem Nordirland og Republikken Irland?

Charlie McCreevy, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Brugere af hæve- og kreditkort i grænseområder kan blive pålagt tre kategorier af gebyrer i forbindelse med kortbetalinger. De er: de sædvanlige gebyrer for brug af kortet uafhængigt af den geografiske lokalitet eller medlemsstat, gebyrer for valutaomregning, hvis betalingen sker mellem medlemsstater, der bruger forskellige valutaer, f.eks. euroen og det britiske pund, og for det tredje gebyrer på salgsstedet ved kontanthævning i en pengeautomat.

Hvis vi ser på den første kategori, dvs. de normale gebyrer for kortbrugere, der er reguleret på europæisk plan, hvad angår betalinger i euro: I henhold til forordning (EF) nr. 2560/2001 om grænseoverskridende betalinger i euro skal gebyrerne for en grænseoverskridende betaling i euro mellem to medlemsstater være de samme som gebyrerne for en tilsvarende betaling i euro i den medlemsstat, hvor kortet er udstedt. Samtidig er betalinger med kort knyttet til konti ført i en anden valuta end euro, f.eks. britiske pund, ikke underkastet disse bestemmelser.

Når der foretages en betaling i euro mellem en medlemsstat i euroområdet, f.eks. Irland, og en ikkeeuro-medlemsstat såsom Det Forenede Kongerige, må der pålægges ekstra gebyrer til dækning af valutaomregningen i forbindelse med kortbetalinger. Betalingstjenestedirektivet regulerer de betingelser, hvorunder valutaomregningen skal tilbydes. Men det er endnu ikke gennemført i medlemsstaterne.

Sluttelig kan kortbetalinger også være underkastet et ekstragebyr på salgsstedet eller et ekstra hævegebyr ved privatejede pengeautomater. Spørgsmålet om at opkræve ekstragebyr eller tilbyde rabat på et givet betalingsinstrument er i henhold til europæisk lovgivning overladt til den handlende. Samtidig er der intet, der forhindrer medlemsstater i at forbyde eller begrænse sådanne ekstragebyrer. Det bekræftes udtrykkeligt i det allerede nævnte direktiv om betalingstjenester på det indre marked.

Derfor har Kommissionen intet juridisk grundlag for at gribe ind i sagen om ekstragebyrer ved grænseoverskridende betalingstjenester i Det Forenede Kongerige og Irland. Kommissionen mener dog, at konkurrence på begge sider af grænsen vil holde omkostningerne på et rimeligt niveau. Hvis markedsaktørerne søger at reducere eller begrænse konkurrencen, skal de kompetente nationale myndigheder gribe ind i borgernes interesse.

Jim Higgins, spørger. - (EN) Hr. formand! Som jeg selv er kommissæren fuldstændig inde i den irske situation, hvor 18.000 arbejdere dagligt krydser grænsen fra én jurisdiktion til en anden, og hvor 5.200 studerende og 1,7 millioner mennesker enten tager på ferie eller tager ud at handle fra den ene side af grænsen til den anden.

Jeg ved, at kommissæren har sagt, at det er op til de nationale regeringer, og at bankerne ikke er underkastet forordning (EF) nr. 2560/01, men det må da være muligt at indføre bestemmelser, der forbyder disse ekstragebyrer. Et vældig godt eksempel var, da Deres kollega, kommissær Viviane Reding, kommissær for information og medier, indtog en meget stejl holdning over for mobiltelefonselskaberne - og vi kan se resultaterne til fordel for forbrugerne. Det virker forkert, at det skulle få lov at fortsætte, især når der er søsterbanker på hver side af grænsen.

Charlie McCreevy, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg er enig med hr. Higgins i, at spørgsmålet om ekstra eller supplerende gebyrer ved grænseoverskridende ydelser har været årsag til nogen vrede i visse kredse.

Men det er op til de nationale myndigheder at behandle spørgsmålet, for - og det blev udtrykkeligt bekræftet i det nyligt gennemførte direktiv om betalingstjenester - i det kompromis, vi nåede frem til, ønskede de nationale myndigheder, at dette spørgsmål blev overladt til dem. Så de pågældende medlemsstaters nationale myndigheder kan tage spørgsmålet op, hvis de vil, men på det pågældende tidspunkt gik et flertal af medlemsstaterne ikke ind for handling på EU-plan. Der stod sagen på det pågældende tidspunkt. Ligesom alt i det politiske og økonomiske liv er det noget, der måske ændres i fremtiden.

Så sent som under forhandlingen om betalingstjenestedirektivet var der ikke flertal blandt medlemsstaterne for at gøre noget, men hvem ved, hvilke forslag der vil blive fremlagt i fremtiden - måske vil der vise sig et flertal.

Formanden. - Spørgsmål nr. 44 af **Dimitrios Papadimoulis** (H-0553/08)

Om: Salg af OTE (den græske telekommunikationsorganisation) og afslag på offentlige overtagelsestilbud

Det græske parlament har ved lov ratificeret aftalen mellem OTE og DT (Deutsche Telekom) uden at tage hensyn til bestemmelserne i direktiv 2004/25/EF⁽²⁾ om indehavere med minoritetsinteresser. Som argument for dette afslag tog regeringen udgangspunkt i artikel 8, litra g, i lov 3461/2006, som fritager virksomheder, der befinder sig i en privatiseringsproces, fra kravet om offentlige overtagelsestilbud.

Mener Kommissionen, eftersom den græske stat inden denne aftale kun ejede 28% af OTE, at OTE var en statsejet virksomhed? Hvad er den mindste andel, som staten kan have i en virksomhed, hvis den skal betragtes som et statsforetagende? Medfører denne undtagelse fra loven, at de rettigheder, som indehavere med minoritetsinteresser har, beskyttes? Overholdes principperne om klarhed og gennemsigtighed i forbindelse med offentlige overtagelsestilbud? Har andelshavere i virksomheder i medlemsstaterne, som staten også har andele i, færre rettigheder i forhold til andelshavere i virksomheder, som staten ikke har andele i?

⁽²⁾ EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12.

Charlie McCreedy, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Først vil jeg gerne understrege, at beskyttelsen af minoritetsaktionærers interesser i børsnoterede selskaber er et af de centrale formål med Fællesskabets regler vedrørende overtagelsestilbud. I tilfælde af ændringer i kontrollen over børsnoterede selskaber skal alle aktionærer behandles lige, og minoritetsaktionærer skal beskyttes. Kommissionen lægger stor vægt på dette grundlæggende princip.

Minoritetsaktionærer i statsejede selskaber, som er børsnoterede, har nøjagtig samme rettigheder som minoritetsaktionærer i privatejede selskaber. Det princip indebærer normalt, at personer, der opnår kontrol med et børsnoteret selskab, skal afgive et obligatorisk købstilbud på kapital ejet af minoritetsaktionærer. Fællesskabsreglerne tillader imidlertid medlemsstaterne at fravige reglen om et obligatorisk bud af hensyn til omstændigheder, der afgøres på nationalt plan.

Grækenland har benyttet sig af denne mulighed. Landets nationale lovgivning foreskriver, at reglen om et obligatorisk bud ikke gælder i bestemte situationer. Det omfatter især tilfælde, hvor et selskab befinder sig midt i privatiseringsprocessen. Denne undtagelse er general af natur, men som sædvanlig ligger djævlens detaljen.

Kommissionen bestrider ikke, at den græske nationale teleoperatør, OTE, som medlemmet spurgte til, var et statsejet selskab. Selv om staten kun ejede 28 % af selskabet, var det under regeringens fulde kontrol. Det centrale spørgsmål, som sagen her drejer sig om, er, hvor længe en privatiseringsproces kan fortsætte. I OTE's tilfælde lader privatiseringsproceduren til at være lang. Den lader faktisk til at være særdeles lang. Processen, som tilsyneladende stadig er i gang, startede for 12 år siden. Hvor længe kan et selskab holdes ude af anvendelsesområdet for reglen om obligatoriske bud i direktivet om overtagelsestilbud? Den græske tilsynsmyndighed, Hellenic Capital Market Commission, har besluttet, at OTE stadig befinder sig i privatiseringsprocessen, og at det derfor ikke var obligatorisk at afgive et bud.

For at sammenfatte, når medlemsstater fraviger reglen om obligatoriske bud, skal de stadig respektere det overordnede princip om beskyttelse af minoritetsaktionærer og sikre, at de kan nyde fordel af en behandling, der svarer til behandlingen af majoritetsaktionærer. Jeg har endnu ikke set noget til, hvordan de græske myndigheder vil sikre en sådan beskyttelse i den foreliggende sag. Jeg har derfor bedt mine tjenestegrene om at undersøge, om en sådan beskyttelse er opnået, og om reglerne i direktivet om overtagelsestilbud er blevet respekteret af de græske myndigheder i denne sag.

Dimitrios Papadimoulis, spørger. - (EL) Hr. formand, hr. kommissær! Det er netop problemet. Jeg kan ikke forstå, hvad De har ledt efter alle disse måneder. De græske myndigheder omgår artikel 3 og 5 i direktiv 25/2004/EF, de afviser lige behandling og offentlig licitation med den latterlige begrundelse, at et selskab, OTE (Hellenic Telecommunication Organisation), som staten ejer 28 % af, er et statsejet selskab.

Vil Kommissionen fortsat bryde loven ved at omgå direktivet om lige behandling og beskyttelse af små aktionærer? Kommissær McCreedy! Måske har De ikke læst direktiv 25/2004/EF, ligesom De ikke læste Lissabontraktaten.

Charlie McCreedy, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand!

Som jeg har anført, er vi ved at undersøge græsk lovgivning og dens kompatibilitet med reglerne for det indre marked, især med hensyn til fri bevægelighed for kapital og etableringsfrihed, og om nødvendigt kan vi gå videre med sagen.

I forbindelse med undersøgelsen foregår der tæt koordinering mellem forskellige af Kommissionens tjenestegrene for at sikre, at der sker en gennemgribende analyse af situationen. Jeg kan forsikre medlemmet om, at når undersøgelsen er tilendebragt, vil vi til den tid iværksætte passende foranstaltninger, hvis - og kun hvis - vores undersøgelse beviser, at de græske myndigheder har noget, de skal stå til ansvar for. Det er den korrekte og juridiske måde at behandle enhver medlemsstat på, og det er ikke anderledes nu, hvor vi har med de græske myndigheder at gøre.

Når undersøgelsen er tilendebragt, vil vi træffe de nødvendige beslutninger til den tid og forfølge sagen yderligere, hvis det vurderes nødvendigt på det pågældende stadie.

Formanden. - Spørgsmål nr. 48 af **Georgios Papastamkos** (H-0526/08)

Om: Sortehavssynergien

Initiativet om Sortehavssynergien blev indført for et år siden. Mener Kommissionen, at det er lykkedes at skabe en bred, sammenhængende og strategisk tilgang for området? Udgør søforbindelser, vejtransport og

korridorer samt samarbejde i energisektoren og fremme af bæredygtig udvikling i denne sammenhæng hovedmålene for EU's initiativer? Hvordan agter Kommissionen at drage nytte af medlemsstaternes (Grækenlands, Bulgariens og Rumæniens) tilstedeværelse i området?

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Den 19. juni 2008 vedtog Kommissionen en rapport om det første år af gennemførelsen af Sortehavssynergien. Den beskriver resultaterne inden for en lang række sektorer og fremlægger forslag om udvikling af synergien til en regional samarbejdsproces. Sidstnævnte omfatter fastsættelse af langsigtede, konkrete mål samt udvælgelse af førende lande eller organisationer til at koordinere initiativerne til opfyldelse af disse mål og oprettelse af branchepartnerskaber til at medfinansiere de nødvendige projekter.

Som Kommissionen tidligere har sagt, udgør bilaterale politikker, der anvendes i regionen - primært de europæiske naboskabspolitikker - den strategiske ramme, og Sortehavssynergien supplerer dem på regionalt plan. Naboskabspolitikken hører til på det bilaterale plan, og dette er det første regionale supplement.

De sektorer, der nævnes i Deres spørgsmål, står højt på Kommissionens dagsorden. Disse forslag vil etablere Sortehavspartnerskaber på flere områder, herunder transport og miljø, og medlemsstaterne i regionen er særligt aktive i forhold til at fremme disse initiativer.

Koordinationen mellem Kommissionen og de tre medlemsstater er blevet forstærket både ved at udvikle synergien og gennem arbejdet med Organisationen for Økonomisk Samarbejde i Sortehavsområdet (BSEC).

Yderligere fremskridt med synergien kræver aktivt engagement fra et voksende antal medlemsstater og Sortehavspartnere, og medlemsstaterne ved Sortehavet kan spille og spiller en afgørende rolle.

Georgios Papastamkos, spørger. - (EL) Hr. formand, fru kommissær! Jeg takker kommissæren for svaret. De har virkelig sat Deres personlige præg på Sortehavssynergien, men De er også opmærksom på, at Organisationen for Økonomisk Samarbejde i Sortehavsområdet (BSEC) nu er en moden institutionel struktur for regional organisation, dens samarbejde bliver bredere og mere intenst. Det er især tilfældet, fordi Europa og Asien mødes her, og det gør de på mange planer.

Der er en ting, jeg gerne vil vide: Ud over initiativet med Sortehavssynergien, har Kommissionen da til hensigt at planlægge strukturen af interregionale relationer mellem EU og Sortehavslande inden for en snævrere institutionel ramme, så der kan opstå en institutionelt sikret form for interregionalt samarbejde?

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Hvad angår Sortehavssynergien, var idéen, at de østlige partnere - alle vores østlige partnere - plus Tyrkiet og Rusland skulle være med, og eftersom de allerede var med i det økonomiske samarbejde i Sortehavsområdet, følte vi, at det var den rigtige måde.

Men De ved også, at Det Europæiske Råd har bedt os om også at etablere et specifikt østligt partnerskab, og det vil vi arbejde på - faktisk vil mine tjenestegrene og jeg sidst på efteråret foreslå noget mere specifikt kun for de østlige partnere, uden Tyrkiet og Rusland. Men jeg ville gerne nævne igen, at jeg var i Kijev den 13./14. februar, hvor det første ministermøde fandt sted. De må forstå, at der var tale om lanceringen af konferencen. Naturligvis tager det altid tid for projekter at blive afsluttet og præstere reelt fremskridt.

De husker, hvor længe vi har arbejdet på Barcelonaprocessen, og De ved, hvor langsomt tingene udvikler sig, så jeg tror, der stadig er plads til Sortehavssamarbejdet på den ene side, men der vil også være dette mere snævre område med det østlige partnerskab.

Formanden. - Spørgsmål nr. 49 af **Robert Evans** (H-0533/08)

Om: EU-valgobservationsmissioner

Kommissionen bruger betydelige beløb på valgobservationsmissioner rundt om i verden og udfører derved en betydningsfuld opgave i nogle af de mest udfordrende lande.

Hvilken evaluering på lang sigt af disse missioner kan Kommissionen foretage? Hvordan kan vi bedre hjælpe og støtte landene for at afhjælpe de mangler, der konstateres ved et givet valg, således at man kan bistå med forberedelserne til det næste valg?

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg er enig med hr. Evans i, at udgifterne til EU-valgobservationsmissioner (EOM'er) overalt i verden er givet godt ud. I de seneste otte år har EU-observatører rapporteret fra afgørende valg, hvorved de har medvirket til at reducere konflikter

vedrørende valgresultater eller sætte fokus på områder, hvor der er et presserende behov for valgmæssige og politiske reformer. Som sådan vil disse resultater have en langsigtet effekt.

EU opfattes nu i vid udstrækning som en af de mest troværdige internationale valgobservatører. Jeg ved, at hr. Evans netop selv for nylig er vendt hjem fra valgene i Sri Lanka. Han har sikkert også nogle personlige tanker om, hvad der fungerer, samt måske om fremtidige tiltag. Kommissionen vil derfor fortsat prioritere EU-valgobservationsmissionerne, og så længe jeg er her, vil jeg forsøge at gøre det.

Når det så er sagt, kan valgobservationer ikke stå alene. Valgobservation er ikke et mål i sig selv men skal også bidrage til at afhjælpe mangler i valgrammerne samt til på længere sigt at udløse institutionelle og demokratiske reformer.

Valgobservationsmissionernes rapporter er et vigtigt indgangspunkt for at tage fat på mangler i de valgmæssige rammer. De har pr. definition et langsigtet perspektiv. Valgobservationsmissionernes henstillinger identificerer normalt muligheder for valgmæssige ændringer - f.eks. i lovgrundlaget eller i forvaltningen af valgene. De er i stigende grad indlejret i en bredere valgstøttestrategi, hvilket styrker den langsigtede effekt.

Med henvisning til andre nylige valgobservationsmissioner kan jeg bekræfte, at vi f.eks. i Rwanda, Cambodja og Yemen har støttet de respektive valgkommissioner. Disse projekter var en direkte følge af tidligere EU-valgobservationsmissioner, der havde identificeret en række mangler i de valgmæssige rammer. Men i samme forbindelse har Kommissionen også i de seneste år øget de finansielle bidrag til valgbistand ganske betydeligt i overensstemmelse med valgobservationsmissionernes henstillinger. Det drejer sig om 400 millioner euro siden år 2000, så det er et ganske stort beløb.

Der udføres også et værdifuldt stykke arbejde med at bane vejen for valgreformers opfølgning på EU-valgobservationsmissionerne af Kommissionens delegationer i landet samt selvfølgelig af de ledende observatører, når de vender tilbage til landet for at præsentere deres endelige rapport.

Da valgreformers ofte er meget politiske af natur, sker det ikke altid særligt let, og det kræver forskellige aktører og et fortsat engagement. Ud over at være ledende observatør kan Europa-Parlamentet efter min mening - og den gør det også ganske ofte - spille en relevant rolle ved at tage fat på valgreformers opfølgningen på valgobservationsmissionerne.

Jeg vil derfor opfordre Parlamentets regelmæssige delegationer til et land til også at involvere sig mere i sagen ved at se på mangler i valgrammerne i forbindelse med bredere institutionelle og demokratiske ændringer. Det har været indholdet af et første seminar mellem Kommissionen og Parlamentet, og der bliver endnu et seminar senere på året - vist nok i december - mellem Kommissionen og Parlamentet.

Robert Evans, spørger. - (EN) Hr. formand! Jeg takker kommissæren og giver hende ret i, at valgobservationerne er noget af det mest nyttige arbejde, som EU udfører. Det er et højt profileret arbejde i disse lande, og i næsten alle tilfælde er pengene givet godt ud. Jeg har været meget stolt over at deltage i en række valgobservationsmissioner i årenes løb - senest i Pakistan. Jeg har faktisk været i Sri Lanka i forbindelse med et delegationsbesøg.

Mon jeg kan skubbe lidt til kommissæren på et enkelt punkt? I perioden på 4-5 år mellem én valgobservationsmission og den næste tilbyder EU der konkret hjælp og stiller forslag til at afhjælpe mangler på områder, hvor der kan være behov for forbedringer, og hvor vi kan tilbyde idéer, støtte eller måske finanser for at sikre, at disse lande ikke gentager fejl fra tidligere valg?

Martin Callanan (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg er helt enig med hr. Evans i værdien af valgobservationsmissionerne. Jeg var også beæret over at blive udnævnt af kommissæren til ledende observatør under de nylige valg i Cambodja. Efter min mening var disse missioner - i lighed med alle andre valgobservationsmissioner - en meget nyttig hjælp for de cambodjanske myndigheders gennemførelse af deres valgmissioner.

Jeg vil anmode kommissæren om at se på de ressourcer, hun råder over, med henblik på om muligt at gennemføre endnu flere af disse missioner fremover, da jeg også ser dem som en utrolig værdifuld opmærksomhedsskabende foranstaltning. De påskønnes i høj grad af de pågældende lande samt af statsoverhovederne i de forskellige missioner.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Først vil jeg gerne sige, at langsigtede henstillinger og henstillinger til næste valg er netop det område, vi alle bør samarbejde mere om.

Det bør vi, fordi nogle lande har fulgt henstillingerne, mens andre ikke har gjort det, og henstillingerne bør i højere grad indgå i vores landerapporter og i de evalueringer, der foretages af delegationerne og af Europa-Parlamentets delegationer.

Her kommer mit svar på det andet spørgsmål. Hvis der var et langt større budget, ville vi besøge langt flere lande, men jeg er nødt til at foretage et valg. Jeg forsøger at vælge i henhold til budgettet, der gælder for Afrika, Asien, Latinamerika samt - så længe vi bliver inviteret - Maghreblandene og de arabiske lande, hvor vi efter min mening bør komme oftere, fordi vi har en vældig god status på grund af vores principielle objektivitet.

Formanden. – Spørgsmål nr. 50 af **David Martin** (H-0543/08)

Om: Israels tilbageholdelse af palæstinensiske skattemidler

Hvad har Kommissionen gjort for at standse Israels tilbageholdelse af palæstinensiske skattemidler?

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg går ud fra, at hr. Martin tænker på forsinkelsen i den månedlige overførsel af toldindtægter, som Israel opkræver på vegne af Den Palæstinensiske Myndighed. Den seneste forsinkelse fandt sted i juni måned, og den fulgte næsten lige efter udsendelsen af et brev fra den palæstinensiske premierminister Fayyad, hvori han protesterede over de igangværende drøftelser om den videre udvikling af forbindelserne mellem EU og Israel.

Dengang blev forsinkelsen i overførslen af skatte- og toldindtægter taget op på allerhøjeste niveau, og jeg tog også selv sagen op med udenrigsministeren.

Jeg bad Israel om at overføre det skyldige beløb til palæstinenserne, og overførslen fandt i sidste ende sted en uge senere end normalt.

Siden da har Kommissionen ikke modtaget flere indberetninger om forsinkelser i overførsler af skattemidler.

David Martin, spørger. - (EN) Hr. formand! Jeg takker kommissæren for hendes svar og for hendes indsats, der fandt sted, efter at jeg skrev mit spørgsmål ned. Hun vil forstå, at der går lang tid, fra man stiller et spørgsmål, til man får svar.

Men jeg vil gerne gentage, at pengene tilhører Palæstina. Der er under ingen omstændigheder tale om beløb, som Israel kan tilbageholde. Hvis de gør det, er det ensbetydende med tyveri - hvis ikke af pengene så af renterne. Det bruges regelmæssigt som afpresning af palæstinenserne, og jeg håber, at Kommissionen fortsat vil presse israelerne til at frigive disse penge til palæstinenserne, så snart de forfalder, i stedet for at bruge dem som endnu et politisk redskab.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Det er godt, at dette problem åbenbart kunne løses hurtigt og præcist. Jeg har blot ét spørgsmål. Ved mange lejligheder havde vi dengang problemer med, at Den Palæstinensiske Myndighed brugte penge på en måde, der kunne være i strid med donorernes hensigt. Er disse problemer også blevet løst i mellemtiden?

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Som svar på den første kommentar vil jeg sige, at der i de seneste år bestemt har været lange forsinkelser med hensyn til de palæstinensiske penge - og jeg giver Dem ret i, at det er palæstinenserne penge - men jeg har altid forsøgt, når det var nødvendigt - og meget ofte bad palæstinenserne mig om at gøre det - at intervenere personligt for at få pengene frigivet. Det kunne tage lang tid, og i perioder var det virkelig meget vanskeligt, men jeg blev ved med at prøve. Jeg er enig i, at det også skal gøres i fremtiden.

(DE) Hr. formand! Jeg kan forsikre hr. Rack om, at den metode, hvormed vi sender vores penge til palæstinenserne - tidligere gennem den såkaldte midlertidige internationale mekanisme (TIM) og nu gennem det finansielle instrument PEGASE - er designet til at give os fuld kontrol. Efter min mening fungerer den også sådan.

For resten har selv israelerne nu brugt denne enkelte konto i finansministeriet til overførsel af israelske penge. Med Salam Fayyad som både finansminister og premierminister har vi også en person, der har det internationale samfunds tillid. Vi har imidlertid i hovedsagen gennemført vores egne inspektioner, og jeg ofrer sagen stor opmærksomhed, for så vidt som det er mig muligt. Min delegation her opbygget sit eget system og sit eget hold her, så der ikke opstår uregelmæssigheder.

Formanden. – Spørgsmål, der på grund af tidnød ikke var blevet besvaret, ville blive besvaret skriftligt (se bilag).

(Mødet udsat kl. 19.10 og genoptaget kl. 21.00)

FORSÆDE: Mario MAURO

Næstformand

16. Handel med tjenesteydelser (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Syed Kamall for Udvalget om International Handel om handel med tjenesteydelser (2008/2004(INI)) (A6-0283/2008).

Syed Kamall, ordfører. - (EN) Hr. formand! Først vil jeg gerne rose skyggeordførerne og deres grupperådgivere for deres nyttige bidrag til denne betænkning. Jeg synes, at vi havde nogle meget interessante debatter, og vi var ikke altid enige. Men i det mindste formåede vi at gennemføre debatterne på en civiliseret måde.

Jeg vil også gerne takke sekretariatet hos Udvalget om International Handel for deres bidrag, og mens jeg er i gang med at takke, ønsker jeg også at takke tjenestemændene fra GD Handel for deres nyttige råd og forslag.

Som den største eksportør af tjenesteydelser har EU selvfølgelig en stor interesse i at åbne nye markeder for tjenesteydelser. Min personlige interesse i emnet drejer sig mere om, hvordan tjenesteydelserne kan anvendes som et redskab til at hjælpe de fattigste mennesker ud af fattigdom.

Men inden vi gør det, skal vi minde os selv om tjenesteydelsernes betydning. Tjenesteydelserne repræsenterer omkring 75 % (der er nogen uenighed om de præcise tal) af EU's BNP sammenlignet med kun 2 % for landbruget. I Afrika repræsenterer tjenesteydelserne 52 % af BNP, og tallet er stigende, sammenlignet med 16 % for landbruget. I lyset af disse tal er det virkelig ærgerligt, at der blev lagt så stor vægt på landbruget under Doha-udviklingsrunden, når det faktisk er en åbning af adgangen til markedet for handel og tjenesteydelser, der vil kunne hjælpe mange mennesker ud af fattigdommen. Derfor var jeg parat til at acceptere ændringsforslag, der fastslår, at forhandlinger om handel og tjenesteydelser ikke kun gavner EU's interesser men også den økonomiske vækst i de fattigste lande.

Vi skal ikke glemme, hvad udvikling faktisk betyder. Den bringer folk ud af fattigdom, og det kan lykkes ved at tilskynde iværksættere til at skabe velstand og job.

I mange af de fattigste lande fortæller iværksættere mig, at de er vilde efter at gøre noget ved fattigdommen. Men hvad de virkelig har brug for er banktjenesteydelser for at få det ekstra billige lån, der gør det muligt at udvide deres forretning og ansætte flere folk og skabe mere lokal velstand; forsikringstjenester, der sikrer dem noget at falde tilbage på, hvis deres liv eller deres forretning styrter i grus; juridisk bistand til at håndhæve kontrakter med deres partnere; og kommunikationstjenester, kendskab til de bedste priser på lokale markeder og evnen til at afgøre, hvornår de faktisk skal gå ind på de lokale markeder.

Vi bør imidlertid alle erkende, at hvor regeringer uforskyldt er ude af stand til at levere grundlæggende tjenesteydelser såsom sundhed, uddannelse og vand til de fattigste borgere, der bør iværksættere kunne træde til for at lukke hullerne i leveringen af tjenesteydelserne.

Desværre udgør handelen med tjenesteydelser kun omkring 25 % af verdenshandelen, men den har potentiale til at skabe langt større velstand og langt flere job. Men lad os vende os mod nogle af stridspunkterne i betænkningen.

Et af debatpunkterne har været de såkaldte "tjenesteydelser af almen økonomisk interesse", men vi skal huske på, at forskellige lande definerer sådanne tjenesteydelser forskelligt. Nogle lande mener, at sundhed, uddannelse og vand kun kan leveres af staten. Andre anvender ikkestatslige aktører. I Etiopien, Nigeria, Kenya og Uganda tilbydes mere end 40 % af befolkningen i den laveste indkomstkventil sundhedspleje fra private leverandører. Vi bør bestemt fremme flere investeringer i disse sektorer.

Med hensyn til undervisning opfordrer jeg mine kolleger til at se på det arbejde, der udføres af professor James Tooley fra Newcastle University. Han startede sin forskning i det London-baserede Institute of Education med den overbevisning, at privatundervisning var en vederstyggelighed. Han opdagede imidlertid snart - måske mod-intuitivt - at privatskoler kunne give de fattige en bedre undervisning. Da der blev gennemført en undersøgelse af statsskoler i Indien, var der ganske enkelt nogle af dem, der blev lukket. I nogle dukkede

lærerne ikke op, og i et tilfælde fik læreren dagen lang sine elever til at lave te til sig selv. Så de arbejdende fattige stemte med fødderne. De sparede penge op til at betale for privatundervisning, ikke i et tårn bygget af stål og glas men typisk i et simpelt værelse over en forretning. Disse skoler gav så støtte til gratis undervisning af de fattige, der ikke havde arbejde.

Jeg spørger, hvad der er forkert i at fremme handelen med disse tjenesteydelser, når det gavner de fattigste? Nu hører jeg, at nogle af medlemmerne af Europa-Parlamentet mener, at kun staten kan levere sådanne tjenesteydelser, og at den bør have monopol herpå. Og selv hvor staten er i opløsning, eller hvor den har for få indtægter til at levere sådanne tjenesteydelser, mener de ikke, at ikkestatslige aktører skal have lov til at fylde hullet. Ser de hellere, at de fattigste ikke får adgang til vand? Ser de hellere, at de fattigste ikke får adgang til uddannelse? Ser de hellere, at de fattigste ikke får adgang til sundhedspleje, end at gå til en privat udbyder?

Det næste stridspunkt har været suveræniteten. Jeg er enig med dem, der siger, at vi ikke skal tvinge en åbning af adgangen til handel og tjenesteydelser ned i halsen på vores forhandlingspartnere. Men vi bør kunne enes om, at hvor et land beslutter at liberalisere noget, vi kan betragte som en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, der har vi ingen ret til at fortælle dem, at de ikke skal liberalisere deres markeder.

Jeg må imidlertid sige, at jeg har været skuffet over nogle af mine kolleger. Nogle af medlemmerne af Europa-Parlamentet mener, at vi faktisk bør bede udviklingslandene om at lukke deres markeder. Det skal ikke handle om lokale versus udenlandske udbydere. Det skal handle om, hvad der fungerer. I stedet synes jeg, at vi alle bør samarbejde om at fjerne de handelshindringer, der fordømmer de fattige.

Vi bør samarbejde om at afskaffe statsmonopoler, der efterlader mange af de fattigste uden væsentlige tjenesteydelser, og vi bør altid være venligtsindede over for de iværksættere, der ønsker at bekæmpe den globale fattigdom ved at skabe velstand og job gennem øgede investeringer i tjenesteydelser.

Peter Mandelson, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg er Europa-Parlamentet taknemmelig for denne betænkning. Den viser, at tjenesteydelserne tegner sig for den største andel af BNP i de udviklede lande. Liberaliseringen af handelen med tjenesteydelser har derfor afgørende betydning for den økonomiske vækst hos os såvel som i udviklingslandene, hvor tjenesteydelserne ikke er tilstrækkeligt avancerede.

Jeg deler i høj grad de synspunkter, der kommer til udtryk i denne betænkning. De er i overensstemmelse med vores globale europæiske strategi. Den bygger på en ambitiøs multilateral dagsorden og på et omhyggeligt udarbejdet sæt bilaterale aftaler. Vi støtter fuldt ud udviklingsdimensionen af den multilaterale forhandlingsrunde, og som betænkningen bekræfter, finder vi en multilateral aftale om tjenesteydelser meget positiv både for EU's interesser og for de fattigere landes interesser.

Jeg glæder mig over betænkningens tilskyndelse til et entydigt forpligtelsesniveau i de løbende og kommende forhandlinger om de bilaterale og regionale handelsaftaler. Vi noterer os omhyggeligt betænkningens henstillinger vedrørende de forskellige igangværende forhandlinger, der generelt berører de sektorer, som vores tjenesteydelsesindustri finder vigtige.

Tillad mig at foretage en general betragtning vedrørende forhandlingen om tjenesteydelsesaftaler, der gælder for både bilaterale og multilaterale aftaler. Der findes ikke nogen let løsning på forhandlinger om tjenesteydelser, ingen let formel der kan gælde for alle servicesektorer og alle lande. Disse forhandlinger omfatter de komplekse og ofte detaljerede lovgivningsmæssige rammer for lande i områder, der er så forskellige som dem, der afspejles i sidste del af betænkningen - fra finansielle tjenester til sundhedspleje eller uddannelse. Vi bør gøre det på en ikkepåtrængende måde, der bevarer tredjelandenes ret til at regulere de forskellige indenlandske servicesektorer efter eget ønske, samtidig med at de åbnes for eksterne forsyninger, hvis man går ind for konkurrence. Der bør ikke forskelsbehandles.

Vi erkender, at nogle servicesektorer tegner sig for en større andel af BNP end andre, og at en liberalisering af handelen med dem derfor kan få en større effekt på vores generelle velfærd. Hvis vi prioriterer givne sektorer, skal vi imidlertid bl.a. også tage hensyn til den relative specialisering af EU's lande og regioner i forskellige sektorer.

Til slut vil jeg komme med en betragtning om den multilaterale proces. Betænkningen bifalder meddelelsen om en signalgivende konference om tjenesteydelser som en del af Dohaudviklingsdagsordenens ministerielle forhandlinger. Vi pressede faktisk meget hårdt på for at få denne begivenhed til at finde sted i juli i Genève. Vi hørte ikke alle de signaler, vi gerne ville have hørt, men vi hørte nok til at sige, at WTO-medlemmerne og adskillige af vores mållande forstod den betydning, vi tillægger et tilfredsstillende markedsadgangsresultat i servicesektoren.

Jeg har ingen krystalkugle, hvor jeg kan se, hvordan de multilaterale forhandlinger i Doha-udviklingsdagsordenen vil udvikle sig, efter vi forlod dem i juli. Vi befinder os i en situation, hvor ét spørgsmål - den særlige beskyttelsesmekanisme inden for landbruget for udviklingslandene - har været den umiddelbare årsag til et sammenbrud, selv om der også er andre problemer, der skal løses. Så støtte til den skitserede modalitetsaftale som helhed betragtet er meget skrøbelig og ikke kun et spørgsmål om, at USA og Indien løser deres uoverensstemmelser på landbrugsområdet. Jeg føler det, som om vi står med en uvurderlig papirtynd vase i flot håndværksmæssig udførelse, som nu skal bæres hen over et meget glat gulv. En forkert bevægelse, og det hele kan gå i tusinde stykker. Vi skal derfor være forsigtige med vores bevægelser. Vi kan ikke stå stille, men det er også meget vanskeligt at gå fremad.

Vi er klar til at træde til på ethvert gavnligt niveau for at sikre os, at vi ikke mister, hvad vi allerede har opnået, og som fortsat er på bordet. Men der skal være tale om ægte politisk engagement fra andre om at deltage i en forhandlingsproces. I denne sammenhæng vil fremskridtene fra den signalgivende konference om tjenesteydelser ikke gå tabt. Signalerne kastede lys over vores vigtigste handelspartners fleksibilitet på serviceområdet, og det er uvurderlige oplysninger.

Det bedste bidrag, vi alle kan yde under de aktuelle omstændigheder med forhandlingssammenbruddet i Genève, er at være realistisk positive og forklare, hvor stor en mulighed vi kan misbruge, hvis det hele slår fejl. Betænkningen er derfor betimelig, da den udsender et klart og afbalanceret budskab om den store betydning, som en handelsliberalisering på et af de centrale områder af en Doha-udviklingsdagsordens aftale - tjenesteydelser - vil have både for os og for vores partnere. Jeg ser derfor frem til at fortsætte samarbejdet og dialogen med Parlamentet både på dette og på andre handelspolitiske områder.

Olle Schmidt, *ordfører for udtalelsen fra Økonomi- og Valutaudvalget*. - (SV) Hr. formand! Handel med tjenesteydelser er i dag blevet en nødvendighed for alle økonomier. Det er umuligt for noget land at opnå økonomisk fremgang med en dyr og ineffektiv infrastruktur for tjenesteydelser. Derfor vil jeg gerne rette en stor tak til Syed Kamall for en god og vigtig betænkning.

Producenter og eksportører af tekstiler, tomater og andre varer vil ikke være konkurrencedygtige, hvis de ikke har adgang til et effektivt bankvæsen, effektive forsikringsselskaber, revisionselskaber, telekommunikation og transportsystemer.

I ECON-udvalgets udtalelse understreges det, at adgang til finansielle tjenesteydelser som mikrokreditter, adgang til grundlæggende banktjenster og internationale bankoverførsler er nødvendige for, at enkeltpersoner i udviklingslandene kan komme i gang med økonomisk virksomhed og med at starte egen virksomhed.

Udvalget fremhæver også, at den finansielle sektors særlige karakter kræver afbalancerede løsninger i en globaliseret verden. Det var også noget, kommissær Peter Mandelson selv var inde på. Hvis vores partnere i forhandlingerne, først og fremmest udviklingslandene, siger nej til muligheden for at åbne tjenesteydelsesmarkederne, vil de forværre deres muligheder for økonomisk udvikling.

Til Dem her i salen, der tvivler, siger jeg: Se, hvordan Deres egne lande har udviklet sig! Udvikling af handelen med varer er gået hånd i hånd med udviklingen af handelen med tjenesteydelser. Og det til alle borgers fordel!

Zbigniew Zaleski, *for PPE-DE-Gruppen*. - (EN) Hr. formand! Bag den socialistiske tilgang til ikkeliberaliseringen af dette marked ligger frygten for, at hvis en tjenesteydelse overlades til private, mister staten kontrollen med den, og noget vil være forkert. 50 års kommunisme har vist, at det ikke er tilfældet. Konkurrencedygtige tjenesteydelser inden for turisme, finans og transport - at gøre ting tilgængelige - og inden for uddannelse og erhvervsuddannelse er store udfordringer og et håb om at hjælpe fattige lande med at udvikle sig.

Hvordan ser jeg denne udviklingshjælp, hvis vi sammenligner markedet for varer - håndgribelige ting - og tjenesteydelser? Tjenesteydelser er folk, der foretager sig aktiviteter. De giver mulighed for at overføre viden. Det handler ikke om at give en fisk men en fiskestang, som vi tidligere sagde her i Europa-parlamentet. Hvad vigtigere er, giver det mulighed for at frigive personligt initiativ, innovation og mere engagement i forskellige aktiviteter. Markedet for tjenesteydelser er også bedre i stand til at tilpasse sig kulturelle krav, det er mere fleksibelt, og det kan lettere tilpasse sig kravene i lokale bestemmelser, der ville skulle overholdes i mit land. Dermed kan det reducere arbejdsløsheden. På det sociale plan kan det skabe større engagement fra folk med forskellig baggrund og fra forskellige sociale klasser.

Vi taler om vand, uddannelse og sundhed, og hvorfor ikke? 50 års kommunisme og nylige ændringer i mit hjemland beviser, at liberalisering er en god snarere end en ond kraft, og jeg støtter den fuldt ud.

Françoise Castex, for PSE-Gruppen. - (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Først vil jeg gerne takke ordføreren for kvaliteten af hendes betænkning. Den har givet os mulighed for en ny indgående drøftelse om handel med tjenesteydelser. Vi har fundet overensstemmelser såvel som uoverensstemmelser. Vi får se, om der er tale om alvorlige uoverensstemmelser ved afslutningen på forhandlingen og afstemningen.

Uanset om vi taler om det indre marked eller om udenrigshandel, er vi enige om, at markedet for tjenesteydelser tegner sig for den største andel af den øgede velstand og en fjerdedel af verdenshandelen. Det er bestemt muligt, at der fortsat er et vækstpotentiale for denne økonomiske sektor i EU. Det er derfor legitimt at medtage markedet for tjenesteydelser i bilaterale og multilaterale handelsforhandlinger. Vi er imidlertid nødt til at definere principper og betingelser for markedet for handel med tjenesteydelser.

Det første punkt, som min gruppe ønsker at fremhæve, er ønsket om at sondre mellem markedet for tjenesteydelser og markedet for varer. Tjenesteydelser er ikke ligesom varer af en række årsager. For det første er tjenesteydelser ikke af samme natur, og nogle af dem er forbundet med grundlæggende behov og rettigheder. Vi tror meget på behovet for at sondre mellem kommercielle og ikkekommercielle behov og rettigheder inden for både sundhedspleje og uddannelse. Livsvigtige tjenesteydelser såsom vand og energi skal have en særlig status.

Tjenesteydelser er ikke ligesom varer, fordi handelen med dem meget direkte involverer menneskelige aktiviteter og ikke kun den virtuelle handel med en teknologi. Skønt de har potentialet til at skabe job, er de også den sektor, hvor vi finder den mest uformelle beskæftigelse og den største usikkerhed. Det glæder mig derfor, at betænkningen fastslår, at handelsreglerne skal respektere ILO's arbejdsnormer. I vores udviklingsmål skal vi også bekæmpe utryghed og fattigdom.

Endelig har vi ikke glemt Dohamålene og den internationale handel som en udviklingsvektor. Dette begreb forpligter os til at tage hensyn til medlemsstaternes og udviklingslandenes forskellige interesser, når vi forhandler om oversigter over forpligtelser og økonomiske partnerskabsaftaler. EU skal tage hensyn til landenes udviklingsfaser, hastighed og ønsker i forbindelse med åbningen af markeder for tjenesteydelser og i særdeleshed ved en liberalisering af nogle af deres tjenesteydelser. Her tænker jeg specielt på finansielle tjenester. Der kan ikke være tale om at lægge pres på tredjelande med hensyn til deres opfattelse og regulering af tjenesteydelser. Disse landes suverænitet skal respekteres med hensyn til så følsomme emner som offentlige tjenester og finansielle tjenester.

Jeg ved ikke, om vi bliver helt enige om dette spørgsmål. Det er muligvis et emne, der skiller højre fra venstre her i Europa-Parlamentet.

Ignasi Guardans Cambó, for ALDE-Gruppen. - (ES) Hr. formand! Betænkningen understreger på bedste vis betydningen af tjenesteydelserne for vores økonomier og betydningen af en gradvis liberalisering heraf.

Sandheden er, at det har været interessant for mig som stedfortrædende ordfører at følge denne forhandling, der har bekræftet, hvorfor der er nogle af os, der sidder i midten af salen og ikke i den ene eller anden side.

Hvad er det, der reelt adskiller os, og det siger jeg med den største venlighed, fra nogle personer, der fastholder en rigid opfattelse af, hvad der forstås ved tjenesteydelser, hvad der kan, og hvad der ikke kan være privat, og fra personer, der stadig er allergiske ved tanken om, at den private sektor kan yde visse tjenesteydelser meget effektivt og ofte mere effektivt end selve den offentlige sektor, og det er i mange tilfælde endda uafhængigt af landets udviklingsstadium, og fra personer, der fortsat ønsker at pålægge et enormt pres fra statens side i de mindre udviklede lande, som om at løsningen på alle deres problemer er, at staten skal tage sig af det, uden at tage hensyn til, at dette statslige pres ofte er årsag til den meget stærke korruption i disse lande?

Disse musikalske toner er fulde af mistillid til den fri konkurrence, næringsfriheden og muligheden for, at borgerne faktisk modtager tjenesteydelser via selve samfundet, der yder dem via den fri økonomi.

Det er det, vi har lyttet til under denne forhandling. Men jeg vil også gerne understrege, og derfor er vi nogle, der sidder i midten, at vi heller ikke deler den fornemmelse, som vi til tider har af, at ordføreren - selv om han har været god til at acceptere ændringsforslag fra andre grupper - reelt ikke har, eller i hvert tilfælde nogle gange ikke har haft, tilstrækkelig forståelse til at vurdere, hvad almenhedens interesse betyder, og til at forstå, at man ikke kan overlade alting til markeds kræfterne, og at staterne naturligvis er nødt til at have

frihed til at bevare og holde visse tjenesteydelser uden for de rene markeds kræfter ved at regulere dem eller endog i nogle tilfælde udelukkende at lade den offentlige sektor udbyde dem.

Hvad er det for nogle tjenesteydelser? Det kan vi ikke sige. Ikke engang i Europa er der enighed om, hvad der er almenhedens interesse: Hvad angår renovation, uddannelse, vand, bedemandsforretninger, kirkegårde, kollektiv transport og post, er der forskellige svar på, hvor stor vægt henholdsvis den private og offentlige sektor skal have, selv i Europa. Men vi er naturligvis nødt til at forstå, at uddannelse, sundhed m.v., som er store områder, ikke udelukkende kan overdrages til ren privat forretning.

Lad os derfor fremme liberaliseringen af tjenesteydelserne, for det vil forbedre de tjenesteydelser, som borgerne modtager. Det er vigtigt, at EU tager initiativ hertil i forbindelse med alle sine handelsaftaler, især når vi ser, hvordan Doharunden er brudt sammen - selv om vi endnu ikke ved, om det er midlertidigt eller definitivt - og hvordan det står til med det multilaterale samarbejde som helhed inden for dette område.

EU har derfor et vigtigt ansvar for at kræve denne vækst i liberaliseringen af tjenesteydelserne, selv i de mindre udviklede lande, men vi skal naturligvis respektere deres frihed og forstå, at dette skal være ledsaget af en meget omfattende regulering. I mange tilfælde skal liberaliseringen følges op med regulering og klare regler, som respekterer de enkelte staters frihed og selvbestemmelse til at beslutte, hvad der for dem af traditionelle årsager eller af hensyn til befolkningen eller omstændighederne fortsat bør høre under den offentlige sektor.

Cristiana Muscardini, for UEN-Gruppen. - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! På UEN-Gruppens vegne vil jeg gerne lykønske ordføreren, hr. Kamall, med det glimrende arbejde, han har udført. Som han selv mindede om, er servicesektoren den største sektor i næsten hele verden. Selv i Afrika og Asien tegner den sig for størstedelen af BNP. Det er nu denne strategiske sektor, der skal skabe større økonomisk vækst, navnlig i udviklingslandene.

I betænkningen understreges det med rette, at den betydelige vækst i handelen med tjenesteydelser er et redskab til større velfærd og stabilitet, ikke mindst for de lande, der stadig skal udvikle sig. Handel med tjenesteydelser er også en videnovertførsel mellem lande og borgere, og friheden til at foretage en sådan handel - når blot den finder sted inden for et system med fælles regler, der overholdes - er således af afgørende betydning for en hvilken som helst vækststrategi. Der er dog ingen, der skal forsøge at pådutte andre deres modeller - de enkelte udviklingslande skal anvende den tidsplan, der passer til deres egen vækstkapacitet.

Den nye vej til liberalisering skal således tage højde for, at regeringerne skal opfylde borgernes behov og ikke - sådan som det desværre nogle gange har været tilfældet i Afrika - sælge muligheden for at levere tjenesteydelser til offentlige selskaber, der har forbindelse til andre landes regeringer, når de selv er ude af stand til at give deres egen befolkning basale tjenester som vand og energi. Dette giver nemlig helt klart risiko for økonomiske, politiske og sikkerhedsmæssige problemer, også på internationalt plan.

Doharundens fiasko gik desværre ud over alle, både EU, industrilandene og efter vores mening ikke mindst de fattigste lande. Derfor håber vi med denne betænkning, at vi endnu en gang kan sende et stærkt signal om en harmonisk udvikling af hele samfundet.

Caroline Lucas, for Verts/ALE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Først vil jeg gerne takke ordføreren for hans åbenhed og samarbejde. Når det så er sagt, kan vores gruppe imidlertid ikke stemme ja til betænkningen under morgendagens afstemning, til dels på grund af antagelsen om, at handel med tjenesteydelser i alt væsentligt er præcist det samme som handel med varer. Som fru Castex allerede har sagt, er det ganske enkelt ikke tilfældet. Det er vi ikke enige i, ikke mindst fordi handelen med tjenesteydelser næsten altid kræver ændringer i den nationale lovgivning eller i gennemførelsesforordninger, der ofte er helt centrale elementer af et samfunds sociale netværk - specielt hvis det drejer sig om basisfaciliteter, som folk er afhængige af.

Det taler også imod betænkningen, at WTO's medlemmer selv i stigende grad skelner mellem handel med varer og handel med tjenesteydelser. På det seneste WTO-ministtermøde i Genève for nogle få måneder siden luftede en gruppe latinamerikanske lande tilmed et forslag om helt at fjerne sundhedspleje, undervisning, vand, telekommunikation og energi fra WTO, netop fordi disse i alt væsentligt er offentlige tjenesteydelser og menneskerettigheder, der ikke skal behandles som omsættelige varer. Endelig citerer betænkningen ganske selektivt nogle positive nationale eksempler på liberalisering og basisfaciliteter, men den nævner overhovedet ikke de ganske mange katastrofale eksempler, der lige så vel kunne være nævnt, og som vi også bør have in mente.

Det emne, jeg gerne vil fokusere på, er problemet med liberaliseringen af finansielle tjenester. Intet emne har domineret overskrifterne mere i år end den globale finanskrisen. Der er bred enighed om, at den er blevet

hjulpet på vej af manglen på en passende regulering af de finansielle markeder. Ikke desto mindre ønsker de rigere lande under WTO-forhandlingerne om tjenesteydelser en yderligere deregulering og liberalisering af de finansielle markeder, og denne betænkning støtter fuldt ud dette forslag. Det forekommer mig en smule ironisk, at WTO's generaldirektør Pascal Lamy har opfordret til en afslutning på WTO-dagsordenen som en løsning på den globale finanskrisen, når dens faktiske politikker objektivt set sandsynligvis ville kunne bidrage til yderligere finansiell usikkerhed.

Jeg er skuffet over forkastelsen af alle vores ændringsforslag, der som minimum ville have krævet en pause i en yderligere liberalisering af de finansielle tjenester indtil Forummet for Finansiell Stabilitet har afgivet sine henstillinger vedrørende nogle grundlæggende nye forordninger såsom kapitalkrav og grænseoverskridende likviditet - det var bare en rimelig mild anmodning, at vi skulle vente på det. Derfor her vi genfremsat disse ændringsforslag, som vi bestemt vil bede Dem om at støtte.

Helmuth Markov, for GUE/NGL-Gruppen. - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Betænkningens konsensus er den udbredte antagelse, at et multilateralt system af standarder og forskrifter er vigtigt og nødvendigt, at der ikke må være uoverensstemmelser mellem handel og udvikling, og at EU har et særlig ansvar i lyset af dets økonomiske betydning ved udformningen af internationale økonomiske forbindelser.

Der er imidlertid grundlæggende forskelle i tilgangen. Jeg vil indrømme, at det er vigtigt i alt væsentligt at forbedre den globale adgang til samt kvalitet og udbud af tjenesteydelser i specielt udviklingslandene. Det gør man imidlertid ikke med en altomfattende opfattelse af konkurrence, liberalisering og privatisering - specielt i de offentlige sektorer (vand, sundhed, uddannelse, energi og passagertransport).

Langt mindre er den dereguleringsstrategi, som Kommissionen benytter sig af i multilaterale og i stigende grad også i bilaterale forhandlinger, den rette måde at forstærke en global bæredygtig udvikling på, da den primært satser på global adgang for europæiske virksomheder, der opererer tværnationalt og koncentrerer sig alt for lidt om små og mellemstore virksomheder.

Jeg har endnu et punkt. EU vil gerne indgå flere frihandelsaftaler, der også gælder for udenlandske investeringer, med lande som Kina, Korea og Indien samt ASEAN- og AVS-landene. Tyskland indfører derimod i øjeblikket en ny lov, der kan begrænse andelen af udenlandsk ejede aktier med stemmeret til 25 %. Da Bolivia ønskede at begrænse den langt højere andel af udenlandsk kapital i dets naturgasproduktion, lød der et ramaskrig fra Europa.

Min gruppe er overbevist om, at ethvert land selv skal bestemme, hvornår, i henhold til hvilke regler og i hvilket omfang det ønsker at åbne sig over for global konkurrence. Hr. præsident Arias sagde i dag: Vi har brug for en asymmetrisk tilgang. Det er bundlinien.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Hr. formand! Som ordføreren og hr. kommissær Mandelson har sagt, er tjenesteydelser en af de mest dynamiske sektorer i både den europæiske og den globale økonomi. Vi må imidlertid erkende, at det i høj grad er muligt at styrke handelen med internationale tjenesteydelser med de fordele, som det vil give for både virksomhederne samt i endnu højere grad for forbrugerne.

Med hensyn til eksporthandel er servicesektoren også særlig vigtig for udviklingslandene. Den gradvise åbning af deres markeder baseret på princippet om differentieret behandling kan bidrage til overførslen af teknologi og knowhow samt til en forbedring af deres infrastrukturer.

De primære mål for EU er en bindende konsolidering af som minimum status quo med hensyn til adgangen til markeder og deres videre liberalisering. Efter min mening er der brug for at reducere de hindringer, som de europæiske virksomheder støder på samt for at sikre større gennemsigtighed og forudsigelighed i de udenlandske markeder.

Udbudsniveauet og det generelle forløb af WTO-forhandlingerne har hidtil været skuffende i servicesektoren. Bilaterale eller interregionale forhandlinger om ambitiøse frihandelsaftaler bliver en nødvendig tilføjelse til de multilaterale rammer - specielt efter forhandlingssammenbruddet i juli.

I forhandlingerne om en yderligere åbning af markederne bliver det nødvendigt at sikre den reguleringsmæssige ret for EU selv og for dets handelspartnere - specielt inden for offentlige tjenesteydelse og tjenesteydelser af almen interesse.

Carlos Carnero González (PSE). - (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne sige til hr. Zaleski og hr. Guardan, at der som bekendt er et berømt maleri af Goya, der hedder "Fantasien uden fornuften avler monstre", og nogle

gange kan drømmen om liberalisering, med en stram regulering af markedet, forårsage ineffektivitet og ulighed. Og når vi taler om tjenesteydelser, er det nødvendigt at være meget opmærksom herpå.

Lad os f.eks. forestille os et fattigt land, hvor uddannelsen ikke fungerer ordentligt, og hvor man beslutter, at der skal komme eksterne aktører ind for at forsyne børnene i dette land kvalitetsuddannelse. Hvordan kan vi være sikre på, at disse private virksomheder ikke vil gøre det med det mål at blive til et monopol eller et oligopol eller fastsætte priser, som forbrugerne, i dette tilfælde skoleeleverne, ikke kan betale, og som desuden ender med at udbyde undervisning af dårlig kvalitet? Hvem kan forsikre os om det? For det kan ske. I så tilfælde ville vi ikke have fri konkurrence, men derimod en konkurrencesituation, der er fuldstændigt reguleret af private hænder.

Derfor skal vi sige meget klart ja til privatisering af handelen med tjenesteydelser, men vi skal skelne ordentligt imellem offentlige tjenesteydelser og almenyttige tjenesteydelser og sikre, at kriterierne og reglerne om tilgængelighed og kvalitet bliver opfyldt, og at der naturligvis altid tages hensyn til de sociale kriterier.

At styrke økonomierne betyder at styrke staterne - dem, der er åbne over for markedsregulering - men uden at det betyder, at vi udelukkende skal tilbyde borgerne tjenesteydelser fra dem, der er bedst til at anvende denne regulering.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg vil gerne takke hr. Kamall for hans udmærkede betænkning. Tillykke!

Det skal understreges, at markedsadgang og fri handel med tjenesteydelser har grundlæggende betydning for økonomisk vækst og for at reducere arbejdsløsheden. Vores stater og regioner nyder godt af denne løsning. Denne fordel dækker også partnere uden for EU, specielt fattige lande. Forhandlinger under Doha-dagsordenen skal føre frem til en harmoniseret pakke for tjenesteydelser - inklusive finansielle tjenesteydelser - hvor EU er den mest åbne og gennemsigtige.

Denne åbenhed bør imidlertid gå hånd i hånd med gensidighed og respekt. I denne forbindelse skal vi også se på de såkaldte "skattelylande". De bestemmelser, der vedtages, skal tage hensyn til behovet for at fremme konkurrencen, hvilket sænker priserne og øger kvaliteten af tjenesteydelserne, samtidig med at man bekæmper korruption og markedsmonopoliseringer.

Her vil jeg gerne påpege, at handel med tjenesteydelser stadig oftere omfatter højteknologi, it, kulturgoder osv. Tjenester leveret via internettet kræver særlig opmærksomhed. Man skal sikre de intellektuelle ejendomsrettigheder samt beskyttelse af persondata, ligesom man skal beskytte mod svig, handel med pornografi og andre kriminelle handlinger. Et samfund med en aldrende befolkning og handicappede kræver flere sundheds- og plejetjenester. Vi må derfor regne med, at et stigende antal indvandrere kommer til at arbejde inden for disse områder. Den aktuelle politiske situation bør også henlede vores opmærksomhed på energi- og kommunikationstjenester.

Vi har hørt, at tjenesteydelserne tegner sig for en meget betydelig andel af BNP i hele verden. Den globale handel med tjenesteydelser viser en stigende tendens, og den tegner sig allerede for en fjerdedel af tjenesteydelserne. Lad os så håbe, at vi formår at skabe et system med tydelige og retfærdige regler, der sikrer ligebehandling af alle parter. Det bliver ikke let, men hvem har sagt, at vi kun skal have lette opgaver?

Jens Holm (GUE/NGL). - (SV) Hr. formand! Syed Kamall kræver en omfattende åbning af udviklingslandenes tjenesteydelsesmarkeder. Det er desværre helt i overensstemmelse med EU's nuværende handelspolitik. Hr. Kamall ønsker f.eks., at det, som i dag varetages af lokale virksomheder eller den offentlige sektor i udviklingslandene, skal have konkurrence fra multinationale europæiske virksomheder.

Dette er en politik, der allerede er blevet afprøvet i Europa. Mit hjemland Sverige var et af de første lande, som deregulerede markederne for energi, el, tog og post. I dag ser vi resultatet: højere priser, dårligere vedligeholdelse og ofte også dårligere service. Et lille antal monopolvirksomheder kan nu notere hidtil usete gevinster på det, som tidligere var ejet i fællesskab.

Er dette en udviklingsmodel, vi bør sælge til den tredje verden? Nej! Gudskelov findes der lande, der gør tingene anderledes! Norge, som står uden for EU, har tilbagetrukket alle krav under GATS om liberalisering af fattige landes tjenesteydelsessektorer. Norge har generelt hævet stemmen mod den laissez faire-politik, som EU fører i WTO-regi. Det indgyder håb. EU burde sætte de fattige landes behov øverst i stedet for at råbe op om deregulering og privatisering.

Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE). - (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske hr. Kamall med hans betænkning, hvori han fremhæver behovet for at udvikle et marked med tjenesteydelser på internationalt niveau, og hvor der tages hensyn til udviklingslandenes forskellige situationer, men uden at glemme, at betingelserne skal være retfærdige for alle.

På den ene side er der det store potentiale, som åbningen af nye markeder betyder for EU's servicesektor, hvor vi råder over store komparative og konkurrencemæssige fordele på verdensplan, idet udviklingen af nye veje for sektoren er et af de vigtigste instrumenter, som Europa har til at håndtere udfordringerne i forbindelse med globaliseringen.

På den anden side betyder det også mange fordele for udviklingslandene.

For det første, fordi de kan udnytte EU's viden og kompetence inden for dette område, hvilket er nødvendigt for at udvikle deres egen økonomi, især inden for fundamentale og horisontale sektorer som f.eks. de finansielle tjenesteydelser. På denne måde fremmes overførslen af teknologi fra de europæiske virksomheder og institutioner. Hvis der fandtes en mere gunstig økonomisk ramme, ville det tiltrække investeringer fra andre dele af verden, hvormed gevinsten for deres økonomi ville blive mangedoblet.

For det andet ville fremgangen i forhandlingerne forbedre betingelserne, såvel for dem, der ønsker at yde tjenesteydelser, som for virksomheder, der ønsker at etablere sig i Europa.

Jeg vil gerne fremhæve betænkningens omtale af, at det er nødvendigt at opfylde ILO's grundlæggende regler, især med hensyn til børnearbejde og tvangsarbejde, for vi kan godt iværksætte det asymmetrisk, men vi skal respektere reglerne om loyal konkurrence og fair play, uden at glemme vores virksomheders interesser.

Vi skal især bede de store vækstøkonomier, Kina, Indien og Brasilien, om en større forpligtelse, og altid inden for rammerne af WTO. Betænkningen omtaler konkrete situationer med forskellige handelsblokke som ASEAN, Golfstaterne, Indien og Korea. Der mangler i betænkningen et område, hvis udviklingsniveau og økonomiske og sociale situation er velegnet til udvikling af vores servicesektor. Jeg tænker på Mercosur, nærmere bestemt Brasilien, idet jeg her i Parlamentet har været ordfører for en betænkning om status for forhandlingerne. Selv om det ikke nævnes udtrykkeligt i betænkningens vigtigste punkter, vil jeg imidlertid gerne nævne det, så det også bliver omfattet.

Glyn Ford (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne rose hr. Syed Kamall for hans enorme indsats med denne betænkning om handel med tjenesteydelser, men jeg er bange for, at jeg ikke kan give ham en uforbeholden lykønskning med indsatsen, da jeg er grundlæggende uenig i nogle elementer af hans holdning.

Det centrale punkt er tjenesteydelser af almen økonomisk interesse. På dette punkt når Socialdemokraterne og De Kristelige Demokrater i Europa-Parlamentet almindeligvis frem til et kompromis, der afspejler den politiske magtbalance i denne institution, men jeg er bange for, at vi i dette tilfælde ikke er nået frem til et kompromis. Faktisk har vi hørt kommentarer fra hans kolleger, der antyder, at nogle af medlemmerne fra hans egen gruppe - dem med en mere veludviklet social samvittighed - vrider sig og er ret utilpas med ordførerens holdning.

Dette må være den mest liberale betænkning - og det siger jeg, i fald der skulle herske tvivl herom, i udtrykkets nedsættende betydning - som Udvalget om International Handel nogensinde har præsenteret for plenarforsamlingen. Der skelnes ikke effektivt mellem kommercielle og ikkekommercielle tjenesteydelser, og jeg selv og et stort flertal af min gruppe kan kun stemme for hr. Kamalls betænkning, hvis ændringsforslag 2, ændringsforslag 11 og i særdeleshed ændringsforslag 5 vedtages, hvilket vil beskytte universelle og tilgængelige offentlige tjenesteydelser af en høj standard for alle.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Tjenesteydelser er en vigtig del af vores økonomiske fremtid. Det gælder ikke kun for de højtudviklede økonomier her i Europa men også og i særdeleshed for de såkaldte udviklingslande. Da det er sandt, skal vi vise, at den deregulering, vi tidligere opnåede i godstransportsektoren, også er vores mål i servicesektoren. Det er måske i mange tilfælde endnu vigtigere her.

Både ordføreren hr. Kamall, som vi skal takke for betænkningen, og hr. Zaleski har påpeget, hvad der er muligt i servicesektoren: formidling af viden, bedre kvalifikationer, job og bedre infrastruktur. Det er ting, som vi i virkeligheden alle i fællesskab bør støtte. Når vi betragter ting fra denne vinkel, bør vi favne mange af de ideologier, vi har kæmpet om her i Europa i de seneste år og århundreder uden at se helt så meget bagud.

"Ja" til særlige behov i visse sektorer men "nej" til disse surrogatslag, som nogle medlemmer af Europa-Parlamentet ønsker at udkæmpe på nakken af udviklingslandene.

Harald Ettl (PSE). - (DE) Hr. formand! Vi ønsker alle åbne grænser for levering af tjenesteydelser. I denne forbindelse vil jeg gerne berøre to punkter. I 2006 gjorde EU sin holdning til levering af offentlige tjenester klar, og det lagde end ikke det følsomme område for offentlige tjenester ud til åben konkurrence.

Nu forsøger man selvfølgelig under GATS at liberalisere denne følsomme sektor ad bagvejen. Vi kan ikke bruge samme tilgang her som for kommercielle tjenesteydelser. Det modsatte gælder selvfølgelig også for udviklingslandene. EU bør ikke lægge pres på udviklingslandene og tvinge dem til at liberalisere de offentlige tjenester. Det skal de selv kunne afgøre.

Et andet kildent punkt vedrører markedet for finansielle tjenester. Siden 1980'erne har markederne for finansielle tjenester oplevet enorme vækstudbrud i de mest omfattende globaliserede sektorer - selv for finansielle transaktioner. Valutamarkedene har en årlig omsætning på 360 trillioner dollars. Engagement i globalt ekspanderende markeder er selvfølgelig en økonomisk frihed, og udviklingslandene er derfor meget sårbare over for eksterne chok. Liberaliseringen af de finansielle tjenester bør derfor (tage hensyn til) udviklingsstandpunktet for den enkelte ...

(Formanden fratog taleren ordet)

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Hr. formand! Der er to emner i denne forhandling, som jeg gerne vil gøre opmærksom på. For det første er det sandt, at servicesektoren i EU i 2007 tegnede sig for hele 75 % af BNP, og at eksporten af tjenesteydelser fra EU tegnede sig for mere end 28 % af den samlede verdenseksport, men der er fortsat adskillige hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser i selve EU for leverandører af tjenesteydelser fra de nye medlemsstater. Jeg håber, at EU vil gøre store fremskridt i denne sag i den nærmeste fremtid.

For det andet bør der komme stor modstand mod de løsningsforslag i betænkningen, ifølge hvilke EU i forbindelse med WTO-forhandlingerne ensidigt skal reducere landbrugsudbetalinger og -subsidier for at få, som der står, en belønning i form af ekstra profit fra handelen med tjenesteydelser. Denne tilgang, som EU allerede har taget mange gange, har ført til en produktionsbegrænsning og undertiden tilmed til en eliminering af mange landbrugsproduktionssektorer i EU, hvilket har svækket fødevarer sikkerheden for EU-lande betydeligt, og i de seneste måneder har det også ført til en betydelig stigning i priserne på landbrugsråvarer.

Roberto Fiore (NI). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg ville blot henlede Deres opmærksomhed på, at vi talte om liberalisering af banksystemet, men efter Basel II opstod der som bekendt et monopol inden for denne sektor, og vi var vidner til, at hele virksomheder og økonomiske enheder forsvandt, hvilket netop skete som et resultat af finanssystemets monopolisering.

Derfor tror jeg, at vi på en eller anden måde er nødt til at vende tilbage til det gamle system med kooperativer, som i landdistrikterne og rigtig mange andre steder i Europa har givet livsvigtig næring til de små private initiativer og familierne. Vi bør således gøre en sand indsats for at liberalisere og ikke monopolisere på et så vigtigt område som banksektoren, der berører familiernes og virksomhedernes eksistens i hele Europa.

Paul Rübigen (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg tror, at de små og mellemstore virksomheder efterspørges meget specifikt selv inden for finansielle tjenesteydelser. Vi har 25 millioner virksomheder i Europa. Jeg tror, at mange af dem bestemt vil kunne få en tilsvarende succes på det internationale marked.

Endelig er et af de grundlæggende spørgsmål selv i de mindst udviklede lande også, hvordan man kan generere indtægter. Hr. kommissær Mandelson finder det derfor særligt vigtigt ikke at trække sig i WTO-forhandlingerne men at sætte ny fart i dem. Vi har brug for handelslettelser og tilsvarende engagement, hvilket vi forhåbentlig snart får.

Peter Mandelson, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg agter bestemt at yde en determineret indsats i forhandlingerne om at afslutte Doha-verdenshandelsaftalen. Den er bestemt meget vigtig, og jeg er glad for, at det ærede medlem pointerede det.

Jeg havde egentlig ikke til hensigt at kommentere eller deltage i denne forhandling. Jeg gør det alligevel, fordi nogle af indlæggene har givet mig indtryk af ikke kun en misforståelse vedrørende leveringen af tjenesteydelser i det 21. århundrede - specielt hos udviklingslandene - men også af opstillingen af et falsk ideologisk skel, idet nogle af deltagerne i forhandlingen sonder mellem de såkaldte "kommercielle" og "ikkekommercielle" tjenesteydelser. Jeg må sige, at som en person, der tilbringer det meste af sin tid ude i verden og blandt udviklingslandene, falmer denne sondering og det ideologiske skel, der er blevet beskrevet i denne forhandling. Blandt WTO-medlemmer er det ikke tilfældet, som hr. Lucas antydede, at udviklingslandene i stigende grad

ser handel med tjenesteydelser som noget helt andet end handel med varer. Faktisk ser vi den helt modsatte tendens i WTO og i handelsforhandlingerne. Udviklingslandene bringer i stigende grad handel med tjenesteydelser ind i disse forhandlinger. Efter min mening er det forkert - og jeg taler som en mangeårig socialdemokrat, der formentlig og forhåbentlig har en veludviklet social samvittighed - at stille et forslag om, at statslige tjenesteydelser er gode, og at private tjenesteydelser er dårlige. Det er ikke kun en forældet tankegang; det er i strid med udviklingslandenes interesser og med behovene hos de fattigste medlemmer af de lande og de samfund, vi bør forsvare med vores værdier og principper som europæere.

Jeg vil derfor høfligt foreslå, at vi ikke følger og ikke styrker denne ekstraordinære ligning om, at man kan sætte de fattigstes behov i første række ved at nægte udviklingslande mulighederne for at levere ikke kun vand, energi og telekommunikation billigere og mere effektivt til forbrugerne men også at levere sundhedspleje og uddannelse gennem investeringer, teknologi samt ledelsesmæssige færdigheder og teknikker fra en lang række internationale kilder på et konkurrencedygtigt grundlag.

Det betyder bestemt ikke, at disse tjenesteydelser derfor ikke skal være reguleret. Jeg støtter ikke monopolistisk adfærd, prisfastsættelse og karteller, men det handler lige præcis om det, som det ærede medlem nævnte. Reguleringen af udviklingslandenes nationale regeringer har naturligvis afgørende betydning for disse tjenesteydelser, men lad os ikke skabe eller støtte det, der efter min mening, og som jeg har beskrevet, er et falsk ideologisk skel mellem det kommercielle og det ikkekommercielle. Begge dele har lige stor værdi, hvis de reguleres ordentligt, og hvis de på ordentlig vis tjener behovene hos de folk, der fortvivlet ønsker flere af sådanne tjenesteydelser leveret på effektiv vis og i mange tilfælde til en billigere pris.

Syed Kamall, ordfører. - (EN) Hr. formand! Jeg ved ikke, hvor jeg skal begynde, da alle har været så venlige. Jeg takker alle for deres bidrag til forhandlingen, og jeg hilser hvert eneste bidrag velkommen.

Jeg vil gerne bruge mine få minutters taletid til at kommentere nogle af de spørgsmål, der er blevet rejst. Det er ikke ofte, at jeg tager ordet, så De må tillade mig nogen selvoverbærenhed.

Hr. Markov talte om en standardmodel. Det gøres helt tydeligt i denne betænkning, at vi hverken skal prakke liberalisering, protektionisme eller statsmonopoler på andre lande. Det er den holdning, jeg har forsøgt at tage, så der er langtfra tale om en standardmodel. Vi erkender, at der er en mangfoldighed af løsninger for forskellige lande, men lad os give dem muligheden for en liberalisering. Mange mennesker i fattige lande har fortalt mig, at de er godt og grundigt trætte af ikke at have noget valg og være nødt til at gå til enten et statsmonopol, der præsterer dårligt, eller til et privat monopol, som alle ved har forbindelser til den herskende elite. Hvad de virkelig ønsker er i første omgang adgang eller et valg, hvorigennem de faktisk har en form for adgang.

Med hensyn til en pause i liberaliseringen af de finansielle tjenesteydelser er der forskel på finanskrisen globalt set og så dårlig kreditformidling og dårlige lån. Fattige afrikanske iværksættere har fortalt mig, at de ønsker adgang til kapitalmarkederne for at låne penge til at købe en traktor, så de kan pløje markerne og skabe mere lokal velstand, så lad os give dem denne mulighed og adgang til kapital.

Endelig blev jeg fordømt af min kollega hr. Glyn Ford, hvilket jeg faktisk tager som et kompliment. Jeg er meget glad for at høre, at dette er "den mest liberale betænkning", og jeg håber, at det en dag kommer til at stå på min gravsten - men forhåbentlig ikke lige med det samme. Jeg vil gerne pointere, at der er forskel på social samvittighed og socialistisk samvittighed. Social samvittighed betyder, at man ser, hvad der fungerer, og hvordan vi virkelig kan hjælpe de fattige i stedet for at klynge os til en forældet socialistisk ideologi, der - som hr. Zaleski sagde - mistede sin legitimitet efter at være pålagt Central- og Østeuropa i så mange år.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 4. september 2008.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) I juli så vi atter endnu et mislykket forsøg på at afslutte Doharunden, der forsøger at bringe handelsliberaliseringen et skridt videre, og Parlamentet forsøger allerede at godkende en initiativbetænkning, der i sygelig grad stræber efter en verdensomspændende liberalisering af handelen med tjenesteydelser enten inden for WTO eller gennem bilaterale eller multilaterale aftaler med tredjelande fremmet af EU.

Det, vi har her, er en autentisk begynderbog, der baner vejen for en liberalisering af alle tjenesteydelser inklusive offentlige tjenester, som den kalder for "offentlige og almene behov".

Den stræber bl.a. efter en større liberalisering af sundhedspleje, vanddistribution, uddannelse, kulturelle tjenesteydelser, turisme og finansielle tjenesteydelser.

Betænkningen gør sig den ulejlighed at forklare, at "GATS-principperne ikke forbyder hverken privatisering eller deregulering", og den stipulerer, at der efter WTO-overenskomstens ikrafttræden skal gennemføres regelmæssige forhandlingsrunder "med henblik på gradvist at øge liberaliseringsniveauet"...

Med henblik på at bryde det aktuelle "dødvande" i WTO insisterer betænkningen på og ønsker nye initiativer - som f.eks. den "signalgivende konference" - der stræber efter at gøre en aftale mulig i den nærmeste fremtid.

Den europæiske storkapital kunne ikke have skrevet det bedre selv...

17. Adfærdskodeks for edb-reservationssystemer (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Timothy Kirkhope for Transport- og Turismeudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer (KOM(2007)0709 - C6-0418/2007 - 2007/0243(COD)) (A6-0248/2008).

Peter Mandelson, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand, det forslag, som de ærede medlemmer forhandler om i dag, forsøger at modernisere regler, der blev vedtaget i 1989 om markedet for distribution af luftfartstjenester.

Edb-reservationssystemer (CRS'er) fungerer som mellemlid mellem luftfartsselskaber og rejsebureauer i salgskæden for flybilletter. I starten af 1990'erne var edb-reservationssystemer praktisk taget den eneste kanal til salg af flybilletter. Endvidere var alle CRS'er kontrolleret af luftfartsselskaber. Sidstnævnte var derfor mere fristede til at misbruge deres position i CRS'er ved f.eks. at anvende partiske skærmpresentationer i deres favør.

Adfærdskodeksen for brugen af CRS'er opstiller en række sikringssystemer til at forhindre misbrug. Den supplerer konkurrencelovgivningen, da den tilføjer foranstaltninger til håndtering af sektorspecifikke risici. Den kræver, at alle virksomheder, der deltager i systemet, behandles uden diskrimination. F.eks. skal alle luftfartsselskaber betale samme gebyr. Adfærdskodeksen fastsætter også særlige krav til modertransportsselskaber - dvs. de selskaber, der ejer eller kontrollerer CRS'erne.

Adfærdskodeksen har været meget effektiv til at forhindre alle former for misbrug. Siden adfærdskodeksen blev indført, har markedet for salg af flybilletter imidlertid ændret sig betydeligt med udviklingen af alternative salgskanaler. I dag foregår næsten halvdelen af alle reservationer ikke længere gennem et CRS men på hjemmesider eller gennem luftfartscallcentre. Det konkurrencemæssige pres fra disse alternative salgsmetoder har mindsket risikoen for misbrug gennem et CRS ganske betydeligt.

Den nye situation kræver også en justering af adfærdskodeksen. De regler, der er fastsat i adfærdskodeksen, begrænser i høj grad forhandlingsfriheden mellem CRS'erne og luftfartsselskaberne. CRS'erne konkurrerer derfor egentlig ikke med hinanden, og luftfartsselskabernes og passagerernes gebyrbetalinger til dem er stigende.

Kommissionens forslag forsøger at give større forhandlingsfrihed samt i særdeleshed mulighed for at fastsætte priser med hensyn til gebyret for brugen af et CRS. Det vil gøre det muligt for luftfartsselskaberne at forhandle om en reduktion af raterne med CRS'erne. En øget konkurrence mellem CRS'erne vil medvirke til at reducere omkostningerne og forbedre kvaliteten af de tjenesteydelser, de leverer.

Samtidig bevarer og styrker forslaget sikringssystemerne til forebyggelse af misbrug og til forbrugerbeskyttelse samt i særdeleshed neutraliteten af de leverede oplysninger samt beskyttelsen af personoplysninger.

Endvidere lægger forslaget særlige forpligtelser på CRS-modertransportsselskaberne. Definitionen på "modertransportsselskab" har affødt ophedede debatter, da disse virksomheder pålægges meget tyngende forpligtelser.

Moderniseringen af adfærdskodeksen vil gøre det muligt at nedbringe distributionsomkostningerne for deres tjenesteydelser, samtidig med at man sikrer beskyttelsen af forbrugernes interesser. Der er et presserende behov herfor i forhold til vores industris konkurrenceevne, da vores virksomheders konkurrenter allerede nyder godt af et liberaliseret miljø og lavere salgsomkostninger.

Jeg glæder mig derfor over den hast, hvormed Parlamentet har taget denne sag op. Jeg vil gerne udtrykke min påskønnelse af arbejdsindsatsen fra Deres ordfører, hr. Tim Kirkhope, fra Transport- og Turismeudvalget og fra de udvalg, der afgav deres udtalelser.

Timothy Kirkhope, ordfører. - (EN) Hr. formand! Jeg er virkelig glad for, at vi havde mulighed for at forhandle om denne vigtige sag i aften, og jeg er stolt over at præsentere dette nye forslag til forbedring af de europæiske forbrugeres stilling.

Revisionen af CRS-adfærdskodeksen og den aftale, vi har på bordet, repræsenterer en chance for en tidlig og vellykket afslutning på et vigtigt stykke arbejde. Den nye kodeks er udformet med henblik på at bringe ny energi ind i rejsesektoren, så jo før den indføres, desto hurtigere vil vi se fordelene deraf - lavere priser på flybilletter, større udvalg og større gennemsigtighed. CRS'er skal selvfølgelig frit kunne forhandle om betingelserne for distributionen af deres luftfartstjenester, men under min revision vil CRS'erne være nødt til at konkurrere mere aggressivt med hinanden om luftfartsselskabernes deltagelse på grundlag af lavere reservationsgebyrer og bedre servicekvalitet. Det vil give store fordele for de europæiske forbrugere.

For det første med hensyn til udvalg. Forbrugerne vil få et større udvalg og bedre service fra deres rejsebureauer. Større konkurrence vil også fremme kvaliteten af de oplysninger, der er tilgængelige for rejsebureauerne og dermed forbrugerne.

For det andet med hensyn til pris. Ifølge Kommissionens undersøgelser skulle det til gengæld betyde, at prisen på flybilletter, der holdes kunstigt høje under det nuværende system, kan falde med op til 10 %.

For det tredje med hensyn til gennemsigtighed. Med skrappe sikringssystemer vil rejsebureauer og forbrugere være bedre beskyttede mod markedsmisbrug og konkurrenceforvridning. De to vigtigste sikringssystemer er indbyggede. Det ene vedrører revisionsbestemmelser. Jeg skønnede det nødvendigt at overveje disse bestemmelser på ny, og som resultat heraf vil de vise sig mere effektive, og forordningen giver Kommissionen et vigtigt redskab til at overvåge CRS'ernes aktiviteter.

For det fjerde med hensyn til definitionen på et modertransportselskab. Dette spørgsmål har domineret hele betænkningen samt mit arbejde med den. Det er vigtigt at gøre dette ordentligt, da vi ikke ønsker, at luftfartsselskaberne skal investere i CRS'er med henblik på at påvirke virksomhedernes drift - evt. til skade for andre.

Jeg vil gerne sige til mine kolleger, der har arbejdet så hårdt med denne betænkning, at vi efter min mening med den aftale, vi har på bordet, har en solid men fleksibel tekst, der tager hensyn til alle de bekymringer, der er kommet til udtryk. Nogle har foreslået, at vi skal anmode om en afstemning om de enkelte dele, men det vil helt ærligt give os for bredt et definitionsområde. Jeg gentager, hvad jeg skriftligt har fortalt disse mennesker. En sletning af henvisningen til "afgørende indflydelse" vil ikke give den nyttige afklaring af elementerne i ændringsforslag 12, der var hensigten med den. Efter en sådan sletning kunne teksten tolkes sådan, at enhver investor kan regnes for et modertransportselskab, da "et andet ledelsesorgan hos en systemleverandør" kan betyde bogstavelig talt alting. Skal et luftfartsselskab, der deltager i et CRS med ret til udelukkende at modtage oplysninger vedrørende f.eks. årlige beslutninger eller bare årsregnskabet, defineres som et modertransportselskab? Bestemt ikke.

Med hensyn til forslaget fra ALDE-Gruppen om, at spørgsmålet skal sendes tilbage til fornyet udvalgsbehandling - at vi skal gennemføre en grundig undersøgelse af ejerskabs- og ledelsesstrukturen i det pågældende CRS - vil det kræve en ny forordning at gøre det. Når Kommissionen erklærer, at den er nødt til at undersøge det fra sag til sag, ser jeg det ikke som et bevis på, at vi har en svag definition. Tværtimod diskuterede vi det indgående i udvalget, og jeg bestilte en uafhængig undersøgelse for at hjælpe udvalget. Jeg sørgede for at holde skyggeordførerne fuldt informerede på alle niveauer om status for de uformelle kontakter med Rådet. De erklærede sig specifikt enige i aftalens indhold. Jeg tilbageholdt med vilje sagen i en måned, mens jeg sørgede for, at der blev taget behørigt hensyn til alle synspunkter - miljøspørgsmål, fru Lichtenberger; fuld liberalisering, hr. Evans.

Så i morgen beder jeg om Deres støtte. Vi skal stemme for lavere priser på flybilletter, større udvalg og større gennemsigtighed. Vi har alle sammen en pligt til at beskytte og informere om forbrugernes rettigheder og til at give forbrugerne den bedst mulige handel. Det er fortsat vores prioritet. Gestuspolitik er ikke min prioritet, men det er min prioritet at få den bedst mulige aftale for alle de forbrugere, vi repræsenterer her i Europa.

Wolfgang Bulfon, ordfører for udtalelsen fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse. - (DE) Hr. formand! De europæiske forbrugere stønner under vægten af høje fødevarepriser, og en af årsagerne til de overdrevne prisstigninger er formentlig detailmarkedets koncentration på nogle få store aktører.

Jeg har grund til at tro, at en lignende udvikling også fremover kan forekomme for rejsebureauer. Den liberalisering af adfærdskodeksen for edb-reservationssystemer, der foreslås i denne betænkning, skal sikre større konkurrence på markedet. Jeg frygter imidlertid, at kun de store rejsearrangører vil kunne overleve i fremtiden ved at indgå adskillige CRS-leverandørkontrakter. Det bliver imidlertid nødvendigt for at give forbrugerne et stort udvalg. De små aktører, der ikke har råd til at indgå adskillige kontrakter med CRS-udbydere, vil falde ved vejen.

Hver gang nogen bruger USA som et eksempel på forbrugervenlig konkurrence i denne forbindelse, må jeg huske, at der ikke findes nogen luftfartsselskaber i medlemsstater, der fortsat deltager i et edb-reservationssystem. Jeg vil derfor anbefale en streng definition på udtrykket "modertransportsselskab".

Georg Jarzembowski, for PPE-DE-Gruppen. - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne på vegne af min gruppe oprigtigt takke ordføreren hr. Kirkhope. Han har præsenteret en meget afbalanceret betænkning, og han har arbejdet meget tæt sammen med skyggeordførerne. Hans version, som han har forhandlet på plads med det franske formandskab, tilbyder forbrugerne bedre beskyttelse mod tvivlsomme fly- og togtilbud på basis af klare bestemmelser om gennemsigtighed, der samtidig sikrer fair konkurrence mellem jernbane- og luftfartsselskaber.

I øvrigt dokumenterer den omarbejdede version, at Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater som første gruppe med rette standsede Kommissionens forsøg i 2005 på at afskaffe denne forordning som værende forældet. Vi har brug for den - hvilket vi skal bevise under afstemningen - til at beskytte forbrugerne. Selv om et stigende antal rejsende faktisk reserverer deres billetter direkte hos luftfartsselskaberne eller på internettet, vil størstedelen af forbrugerne fortsat være afhængige af deres rejsebureauer, der til gengæld skal kunne stole på ikkediskriminerende og ægte tilbud i edb-reservationssystemet. De anførte priser skal fremover omfatte alle skatter og afgifter, så rejsebureauerne kan levere helt gennemsigtige og sammenlignelige tilbud til forbrugerne.

Moderselskaberne skal fremover også være underlagt skrappe bestemmelser vedrørende gennemsigtighed og konkurrence, så systemerne ikke kan give særligt fordelagtige tilbud til nogle kunder på bekostning af andre luftfartsselskaber og forbrugerne.

Jeg må vende tilbage til ordføreren og appellere til mine kolleger. Efter min mening giver den version, vi er blevet enige med det franske formandskab om, tilstrækkelig beskyttelse i forhold til moderselskaber over for positiv særbehandling af visse luftfartsselskaber. Enhver forandring afstedkommet af den berømte ændring i ændringsforslag 48 er derfor ganske overflødig, og hvis det bliver vedtaget i morgen, vil det forsinke vedtagelsen af det hele eller tilmed sætte spørgsmålstegn ved det. Jeg opfordrer Dem til at træffe en tydelig og endelig afgørelse i morgen for at beskytte forbrugerne.

Robert Evans, for PSE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Jeg vil også gerne takke hr. Kirkhope for hans aldrig svigtende samarbejde og støtte til alle medlemmerne af udvalget.

For to år siden søgte jeg hos et internetbaseret rejsebureau på en rejsehjemmeside efter en billet fra London til San Francisco. Ifølge hjemmesiden eller computeren var der ingen direkte flyforbindelser fra London til San Francisco, og jeg blev anbefalet et forbindelsesfly via New York med vist nok United. Der findes selvfølgelig direkte flyforbindelser, men man kunne blot ikke få adgang til dem via den konkrete hjemmeside.

Men for mig tydeliggjorde det det problem, som vi forsøger at løse med denne revision, der - som hr. kommissær Mandelson sagde - går mindst 20 år tilbage i tiden.

Vi må erkende de ægte teknologiske ændringer, der er sket i den periode. Nu har et stort flertal af befolkningen samt alle rejsebureauer adgang til internettet, og jeg er enig med de foregående taleres udtalelser om, at vi har pligt til at sikre fair og lige adgang til markedet samt - som hr. kommissær Mandelson sagde - fair og effektive regler, forbrugerbeskyttelse og konkurrence. Men, hr. Mandelson, De sagde også, at De er tilfreds med den hastighed, hvormed det hele er foregået. Jeg deler Deres målsætninger og ønsker altid at gøre ting hurtigst muligt - og hr. Kirkhopes målsætninger om prisgennemsigtighed og forbrugerbeskyttelse - men efter min mening er vi med vores tempo for gennemførelsen drevet bort fra i hvert fald den holdning, som Transportudvalget vedtog sidst i maj, og den holdning, som Rådet er nået frem til, den såkaldte kompromisholdning, er forskellig fra den holdning, vi gik ind for i Transportudvalget. I Kommissionens

afklaring i går taler han om, at "alle tidligere analyser skal gøres om under et nyt perspektiv, og Kommissionen skal undersøge alle sager fra sag til sag". Jeg synes ikke, at det er tydeligt nok, og vi er ikke nået frem til en holdning, hvor i hvert fald mange mennesker fra denne side og i andre grupper ønsker at være, og hvor vi helt sikkert kan sige, at den holdning, hr. Kirkhope håber at være nået frem til, faktisk er sådan. Derfor vil jeg anbefale min gruppe at støtte et forslag, som fru Lichtenberger vist nok snart vil stille.

Eva Lichtenberger, for Verts/ALE-Gruppen. - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Hvis vi skulle have håndteret den korrespondance, som denne betænkning har genereret i de seneste uger, via en bereden budbringer, ville vi utvivlsomt have udmattet en del heste. De moderne kommunikationsmidler har gjort det muligt for os at være i konstant kontakt og at være konstant opdateret.

Den største kredit for informationsniveauet skal gives til hr. Kirkhope, der på eksemplarisk vis har holdt medlemmerne informeret, der altid har korresponderet med skyggeordførerne, og som faktisk har gjort sit yderste for at overbringe udvalgets anmodninger til Rådet. Rådet har imidlertid ikke gjort hans arbejde let. Tværtimod. Der blev foreslået formuleringer - vi kunne udmærket følge, hvad der foregik - der faktisk kun ville have ført til en mere effektiv tilsløring af konkurrenceforvridende metoder, hvilket jeg protesterer imod!

Jeg må helt ærligt sige, at selv hjemlandene for de konkurrenceforvridende flyselskaber ville stå sig godt ved at tage forbrugerbeskyttelse mere alvorligt og levere fair information og følge vores opfordringer herom. Adfærdskodeksen er ikke det stærkeste instrument, vi råder over. Det skal vi gøre os klart. Det er vigtigere med en tydelig formulering, der sørger for, at der ikke åbnes flere bagdøre.

Sammen med min kollega fru Hennis-Plasschaert vil jeg gerne sikre en sådan klarhed ved at sende forslaget tilbage til fornyet udvalgsbehandling. Det finder jeg meget vigtigt. Vi er nødt til at holde fast i, at vi beskytter forbrugerne, og så må vi også acceptere de indlysende konsekvenser heraf.

Jeg vil imidlertid takke mine kolleger og i særdeleshed ordføreren for, at bekymringerne vedrørende miljøbeskyttelse har nydt genklang i denne betænkning, for så vidt som det var muligt i denne sektor. Jeg vil endnu en gang oprigtigt takke mine kolleger og ordføreren.

Stanisław Jałowiecki (PPE-DE). - (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Min kollega hr. Liberadzki og jeg har stillet et ændringsforslag til denne betænkning. Hensigten med det var, at luftfartsselskaberne inden tre år skulle trække sig ud af det centrale reservationssystem for flybilletter. Dette ændringsforslag blev betragtet som værende radikalt, og det fik ikke det nødvendige flertal. Bemærk, at denne radikalisme trods alt kun er en gennemførelse af det i EU alment anerkendte princip om lige muligheder på et marked med fri konkurrence.

Udvalget om Transport og Turisme vedtog for nylig en version, der kan betragtes som overgangsmæssigt udmærket. Overgangsmæssigt, på vej - ja, det er rigtigt - til en fuld inddragelse af medbestemmelsen. Samtidig undergik sagen en forandring i Rådet. Ændringsforslagene styrkede i højere grad end de oprindelige versioner fra Kommissionen positionen for de tre luftfartsselskaber Lufthansa, Iberia og Air France. Vi hører, at det er en succes, og at de får flere kunder af denne grund.

Det er sikkert også en succes, at ordføreren modstod et enormt pres fra lobbyister. Det kan jeg forestille mig at han måtte gøre, på samme måde som vi individuelle medlemmer af Europa-Parlamentet har måttet gøre. Disse lobbyister er repræsentanter for virksomheder, der kæmper for en fair chance. Det har de imidlertid ikke fået, da interesserne hos nogle få nationale virksomheder er landet øverst. På den anden side kalder vi ikke disse virksomheder for lobbyister - i særdeleshed ikke når disse interesser præsenteres af det land, der tilfældigvis har EU-formandskabet. Så er alt godt, og man nævner det udmærkede samarbejde med Rådet.

Er det ikke hyklerisk? Er det ikke endnu mere hyklerisk at kalde denne betænkning for en adfærdskodeks? Hvem formodes denne adfærdskodeks at gælde for i sin ændrede version, når den nye definition på et modertransportsselskab effektivt udelukker dette transportsselskab?

Gilles Savary (PSE). - (FR) Hr. formand! Det er først og fremmest hyklerisk at sige, at forbrugerne lider overlast. Der findes ikke én forbruger i Europas gader, der ved, hvad et edb-reservationssystem for luftfartsselskaber er. Ikke én! Alle forbrugere bruger private bookingsystemer, internettet eller telefonen.

I dag handler det om forholdet mellem luftfartsselskaberne og de informationer, de udleverer om deres flyafgange til specielt rejsebureauerne. Teksten moraliserer og introducerer meget stærke principper for gennemsigtighed og ikkeeneret. Det er en tekst, der har traditionelle synspunkter vedrørende konkurrencelovgivning og kontrol med fusioner.

En række interessegrupper bruger den til at forsøge at tvinge de personer ud af bestyrelsen, der i Europa skabte det største edb-reservationssystem. Det er en meget alvorlig sag, fordi vi aldrig har gjort andet her end at håndhæve konkurrenceregler og metoder til at kontrollere dem. Vi har aldrig tvunget nogen til at vedtage en særlig status eller en særlig aktionærbasis. Derfor vil jeg stemme på det kompromis, som hr. Kirkhope på kløgtig og hårdarbejdende vis har fundet frem til mellem Rådet, så vidt jeg husker alle Rådets medlemmer, Europa-Parlamentet og Kommissionen.

Det vil være bedre at stemme for dette kompromis end at genoptage en krig med interessegrupperne i lyset af de mange interesser, der står på spil, og at forhindre denne tekst i i sidste ende at blive modificeret i betydelig grad, hvilket ville være en bjørnetjeneste for forbrugerne.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, ordføreren hr. Kirkhope er med rette blevet takket adskillige gange i dag for nu at have skabt klar konsensus om et meget kompliceret emne i udvalget og i samarbejde med skyggeordførere såvel som med kolleger, og det fortsætter forhåbentlig også denne formiddag.

Det er netop blevet sagt, at selv udtrykket "CRS" ikke var noget, som ret mange medlemmer kendte ved starten på debatten. I dag ved vi, hvad det betyder, og vi ved også, hvilke vigtige emner, vi med rette har diskuteret. Jeg vil atter takke ham mange gange for den fine indsats med det, der forhåbentlig bliver et godt europæisk retligt instrument.

Vi har fundet plads til et indhold i denne betænkning, der nu nødvendigvis har en vigtig funktion ud over dens meget tekniske natur, selv i en anden sammenhæng. Forbrugerne beskyttes, mens en endelig totalpris faktisk kan vises med prismærkningsmetoden, og den kan ikke skjules med forskellige specialpriser eller supplerende priser.

Vi har - fordi vores gruppe altid bliver bebrejdet dette - gjort betydelige fremskridt. Vi har erklæret, at vi ikke ønsker udelukkende at tale om fortrinsbehandling for jernbaner, men vi ønsker at vide med sikkerhed med hensyn til kort- og mellemdistanceflyvninger, at jernbanetransporten har en rimelig chance for at blive medtaget. Som det allerede er nævnt, har vi også bevist CO₂-forbruget eller forlangt, at det bliver bevist - tillige - for at fastslå ved sammenligning, hvad vi ønsker at udrette, og hvad forbrugerne kan bidrage med.

Ulrich Stockmann (PSE). - (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne koncentrere mig om det kontroversielle problem med at definere moderselskaber. Formålet med definitionen er bestemt at forhindre luftfartsselskaber med en andel i et CRS i at misbruge deres position. I øjeblikket gælder det tydeligvis for Air France, Iberia og Lufthansa, der har en minoritetsandel i Amadeus. Den aktuelle praksis, hvor Kommissionen undersøger dette fra sag til sag i tilfælde af mistanke om misbrug, er blevet afprøvet. Tilfælde med misbrug af indflydelse er blevet løst og indbragt for domstolene. Det er hidtil sket to gange. Der er ingen fornuftige grunde til at ændre noget i denne i alt væsentligt afprøvede praksis.

Definitionen på et moderselskab baseret på udtrykket med hensyn til konkurrencelovgivning om den afgørende indflydelse er i overensstemmelse med denne afprøvede praksis. Udtrykket har nu bevist sig selv i 40 år. Nogle medlemsstater ønsker imidlertid, at ethvert luftfartsselskab med en kapitalandel automatisk skal defineres som et moderselskab. For lufttransportmarkedet betyder det en massiv og unødvendig indblanding i den aktuelle konkurrencesituation. Det ville heller ikke være nogen fordel for forbrugerne. De fire vindere ville f.eks. være British Airways, American Airlines og andre, der ville have gavn af en sådan forskydning i konkurrencesituationen. Ydermere ville det eneste europæiske edb-reservationssystem være nødt til at acceptere en konkurrencemæssig udfordring med hensyn til amerikanske konkurrenter på det meget konkurrenceprægede europæiske marked. Det finder jeg politisk urimeligt og tilmed forsømmeligt, og jeg vil derfor anbefale, at man accepterer det fundne kompromis.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - (RO) Hr. formand! Kompromisløsningen fra vores kollega hr. Kirkhope bygger på en styrkelse af principperne om ikkediskrimination, effektivitet og gennemsigtighed, der alle er en klar fordel for den endelige modtager, nemlig den europæiske borger.

Først og fremmest undgår man både potentielle misbrug rettet direkte mod luftfartsselskaber samt potentiel indblanding fra sidstnævnte i agenturnes aktivitet.

For det andet sikres gennemsigtigheden, ligesom man undgår en vildledning af forbrugeren med hensyn til valg af flyafgange, varighed, operatører og sidst men ikke mindst prisen, ligesom man sikrer beskyttelsen af personlige data.

For det tredje får deltagende personer også muligheden for at vælge varianten jernbanetransport til korte ruter, hvilket kan give miljømæssige fordele over tid gennem en reduktion af CO₂-emissionerne.

Desværre er der nogle få aspekter, som adfærdskodeksen ikke regulerer, og som ikke er medtaget i dens anvendelsesområde. Det gælder afgiftspolitikkerne hos lavprisselskaberne, der ikke er underlagt et samarbejde med edb-reservationssystemerne. Efter min mening bør de sunde principper bag denne adfærdskodeks benyttes af alle systemer til reservation og køb af transportdokumenter, herunder også lavprisselskaberne.

Fra forbrugers synspunkt er det beklageligt, at disse virksomheder ikke er integreret i CRS. Ud over at give mange flere muligheder for passagererne ville en sådan integration også skabe et positivt pres for at sikre kvaliteten af tjenesteydelser og prisgennemsigtighed.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at bede Kommissionen og medlemsstaterne om at styrke kontrollerne og anvende sanktioner gennem de relevante organer, hvor det måtte være nødvendigt, for at beskytte forbrugerne for hvem de virksomheder, der ikke findes i edb-reservationssystemerne, repræsenterer en økonomisk overkommelig men bedragerisk mobilitetsmulighed. Jeg støtter og anbefaler også forslaget om, at man fremover skal overveje muligheden for også at indføre regelmæssige bustjenester i edb-reservationssystemerne.

Brian Simpson (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg takker ordføreren for hans betænkning og anerkender hermed hans forsøg på at nå til enighed med Europa-Parlamentet om dette vigtige dokument under førstebehandling.

Det havde bestemt været muligt at nå til enighed under førstebehandlingen, hvis Rådet havde accepteret Transportudvalgets holdning. Ordføreren har ret. Vi diskuterede det meget indgående i Transportudvalget, og vi nåede også frem til en holdning i Transportudvalget, men efterfølgende er Transportudvalgets holdning blevet ændret.

Desværre gjorde Rådets indblanding og efterfølgende ændringsforslag ikke kun teksten mere grumset, men det gav også anledning til alvorlige bekymringer hos forbrugerorganisationer, rejsebureauer og passagersammenslutninger.

Efterfølgende har det, som ordføreren nu foreslår via Rådet, fået alvorlige følger ikke kun lovgivningsmæssigt men også internationalt. Aldrig tidligere inden for EU-lovgivningen har to ændringsforslag skabt så stor ødelæggelse og forvirring til skade for Transportudvalgets demokratiske position.

Der er nogen, der ikke har et problem med det, men virkeligheden er den, at Rådets indblanding har skabt stor usikkerhed både moralsk og juridisk.

Der er mistanke om, at Rådet skaber smuthuller for at beskytte visse store luftfartsselskaber, specielt da det gælder for moderselskaber. Den overdrevne iver efter at nå frem til en aftale kunne også resultere i dårlig lovgivning. Derfor støtter jeg opfordringen til at tage denne betænkning til fornyet udvalgsbehandling, så vi kan se på alle de nævnte forbehold og få lovgivningen på plads - ikke for vores største luftfartsselskaber men for vores forbrugere, hvis repræsentanter fortæller os, at de ikke bryder sig om Rådets tilføjelser.

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest takke ordføreren hr. Timothy Kirkhope for at medtage bestemmelser om skærmpresentationer i forordningen om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer (CRS). Rejsebureauer bruger skærmpresentationer, skærme, til visning af CRS-informationer, og derfor er det helt afgørende, at rejsebureauerne modtager neutrale og afbalancerede oplysninger.

Jeg tror, at brugen af upartiske skærmpresentationer øger gennemsigtigheden af de rejseprodukter og -tjenester, der udbydes af de deltagende luftfartsselskaber, samt forbrugernes tillid. Rejsebureauerne kan bruge rimelige evalueringskriterier til at tilbyde det mest gennemsigtige sortiment af muligheder for forbrugerne. F.eks. vil hovedskærmpresentationen gøre det muligt at få adgang til den mest velegnede rejsemulighed, der tilbydes af et rutefly- eller et jernbaneselskab.

Jeg påskønner ordførerens indsats for at sikre prisgennemsigtighed ved direkte henvisning til PRISEN på et produkt, da den aktuelle definition på BILLETPRIS ikke omfatter alle priselementerne, hvilket ofte er vildledende for forbrugerne.

Jeg tror, at denne betænkning vil fremme en fair konkurrence mellem CRS'er, hvilket primært vil gavne forbrugerne, der kan købe rejseprodukter af høj kvalitet til en favorabel pris.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Hr. formand! Forordningen om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer opstiller de regler, som luftfarts- og jernbanetransportselskaberne skal overholde, når de foretager reservationer.

Den nuværende situation indikerer, at reservationer foretaget via de edb-reservationssystemer, som rejsebureauerne anvender, fører til højere priser. Jeg insisterer på behovet for at beskytte passagerernes personlige data. Efter min mening bør passagererne have mulighed for at vælge den mest bejlige billet, og til dette formål skal passagererne have tilstrækkelige og fyldestgørende oplysninger.

Jeg insisterer på, at kravet ikke skal indeholde forskelsbehandling hverken mellem distributionskanalerne eller i forhold til bopælen for rejsebureauernes passagerer. Visse distributionskanaler som f.eks. internettet overholder princippet om ikkeforskelsbehandling, men edb-reservationssystemerne kræver visse betingelser opfyldt af rejseselskaberne, hvilket ofte fører til højere priser og forskelsbehandling på basis af passagerernes bopæl.

Jeg finder denne forordning vigtig. Vi bør altid tage hensyn til forbrugeren, og jeg insisterer endnu en gang på persondatabeskyttelse.

Marian Złotea (PPE-DE). - (RO) Hr. formand! Som fiktiv ordfører for udtalelsen om dette spørgsmål i INFO-udvalget fra PPE-DE vil jeg først og fremmest gerne ønske ordføreren tillykke med hans arbejde samt for den udarbejdede betænkning. Jeg vil gerne understrege betydningen af denne betænkning med hensyn til at sikre reel konkurrence på markedet for edb-reservationssystemer.

Vi bør desuden aldrig se bort fra forbrugernes rettigheder, og vi bør sikre, at de drager fordel af ændringerne af denne adfærdskodeks. Forbrugernes bør få alle detaljerede oplysninger om den rejse, de agter at foretage. Det er også meget vigtigt, at de kender den nøjagtige billetpris og ikke vildledes på grund af eventuelle skjulte omkostninger.

Jeg vil også gerne understrege, at det vigtigste er, at de virksomheder, der er ansvarlige for disse websteder, ikke længere er repræsenteret i bestyrelserne, da de altid har skjulte omkostninger.

Jeg vil gerne afslutningsvis forsikre ordføreren om, at jeg vil give betænkningen min fulde støtte under afstemningen i morgen.

Bogusław Liberadzki (PSE). - (PL) Hr. formand! Jeg støtter fuldt ud hr. Simpsons holdning. Han har vist, at den nye definition på et modertransportsselskab er meget uklar. Tilføjesen "at få afgørende indflydelse" giver anledning til spørgsmålet: har Lufthansa med sin aktiepost på 22 % af Amadeus en afgørende indflydelse? Hvad med Lufthansa, Air France og Iberia, der tilsammen har 44 % - er det en afgørende indflydelse? Det skal betragtes fra alle mulige vinkler. Enten vedtager vi ændringsforslag 48, eller også sender vi dette forslag tilbage til fornyet udvalgsbehandling og omarbejdning. Ellers går det helt sikkert ud over konkurrencebegrebet.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske os med den aktuelle aftale, der netop tager udgangspunkt i konsensus, og som derfor ikke tilfredsstiller nogen fuldt ud.

I den henseende vil jeg gerne anerkende Kommissionens, Rådets og naturligvis også Parlamentets indsats, idet sidstnævnte er repræsenteret ved Transportudvalget, dets ordfører samt de stedfortrædende ordførere.

Jeg synes, at de er kommet med et svar på forbrugernes bekymringer over problemet med databånd med markedsføringsinformationer (MIDT), herunder også nyhederne i forbindelse med togene og aspekterne omkring emissionerne, som er nyskabende og kommer med et svar på denne nye problematik.

Jeg synes, at kontrolsystemet er blevet styrket, idet der indføres konkurrence. Hvis man derfor nu ønsker at smide tre selskaber ud af systemet, vil det kun bidrage til at formindske konkurrencen, der som bekendt er til fordel for forbrugernes.

Peter Mandelson, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne rose de ærede medlemmer for den høje standard af denne forhandling. Jeg glæder mig over de fleste af ændringsforslagene. De afklarer adskillige punkter på nyttig vis - specielt med hensyn til den neutrale visning af rejsemuligheder på rejsebureauets skærm samt beskyttelsen af personoplysninger.

Jeg vil gerne takke Parlamentet for at have haft modet til at tage det vanskelige spørgsmål om modertransportsselskaber op. Jeg vil gerne præsentere Kommissionens holdning i denne henseende. Vi ved alle, at det er et utroligt følsomt emne, der har givet anledning til intensiv lobbyvirksomhed. På dette afgørende

tidspunkt støtter Kommissionen det kompromis, som formandskabet og ordføreren er nået frem til, og som fik enstemmig støtte fra medlemsstaterne.

Den nye definition i ændringsforslag 13 fjerner enhver flertydighed eller juridisk usikkerhed. Kommissionen vil således kunne gennemføre en analyse og afgøre, om et selskab kontrollerer edb-reservationssystemet, og om et selskab, der har rettigheder og deltager i forvaltningen af edb-reservationssystemet, har afgørende indflydelse på det. Dette koncept bygger på Kommissionens mangeårige erfaring på konkurrenceområdet, hvilket sætter den i stand til at vurdere en aktionærs sande magt og indflydelse - f.eks. ved at analysere de rettigheder, der er forbundet med aktieposten, samt de aftaler, der indgås mellem aktionærerne. I lyset af dette mener jeg, at nærværende tekst vil gøre det muligt for Kommissionen, når den handler på foranledning af en indkommen klage eller på eget initiativ, at udnytte sine beføjelser fuldt ud, at styrke sine beføjelser betydeligt og i hvert enkelt tilfælde og når som helst at undersøge, hvilke selskaber der er modertransportselskaber, og som dermed skal påtage sig de store forpligtelser, der er forbundet hermed.

Med hensyn til identifikationen af rejsebureauet i de statistiske data fra CRS MIDT støtter jeg også kompromisteksten, der har fundet en balance mellem behovet for at beskytte rejsebureauer imod urigtig brug af data og nytten af de pågældende data i forbindelse med luftfartsselskabernes strategiske planlægning. Efter min mening indfører vi med denne tekst retsbestemmelser, der tager hensyn til udviklingen af markedet og sætter de rejsende i stand til at nyde godt af en konkurrencemæssig indsprøjtning i distributionen af fly- og togbilletter, samtidig med at man bibeholder sikkerhedsforanstaltninger, der kan forhindre misbrug.

På dette grundlag finder jeg det vigtigt at gå videre med en aftale under førstebehandlingen under denne forsamling. Den nye lovgivning forventes af alle aktører, og den vil reducere operatørernes administrationsomkostninger. For at imødekomme de bekymringer, der er givet udtryk for med hensyn til definitionen på et modertransportselskab, kan jeg love, at Kommissionen inden for rammerne af det nuværende kompromis vil udsende en åbningsskrivelse om, hvordan den agter at fortolke den pågældende definition ved anvendelse af forordningen. En sådan skrivelse vil ligne de skrivelser, som Kommissionen fra tid til anden udsender i konkurrenceanliggender. Skrivelsen vil blive offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende inden forordningens ikrafttræden for at give alle interesserede parter den nødvendige retssikkerhed. Jeg håber meget, at De kan acceptere dette forslag.

Jeg tror, at jeg har dækket de vigtigste punkter, der er dukket op under denne forhandling. Jeg vil som sædvanlig sende en komplet liste over ændringsforslagene samt Kommissionens holdning til hvert enkelt af disse til Parlamentets sekretariat.

(EN) Kommissionens holdning til Parlamentets ændringer

Betænkning af Kirkhope (A6-0248/2008)

Kommissionen kan acceptere ændringsforslag 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 14, 16, 17, 20, 21, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 43, 44, 45 og 48.

Kommissionen kan principielt acceptere ændringsforslag 10, 19, 26 og 28.

Kommissionen kan acceptere ændringsforslag 1, 2, 3, 18, 25 og 47 med ny formulering.

Kommissionen kan delvis acceptere ændringsforslag 33.

Kommissionen kan ikke acceptere ændringsforslag 12, 13, 15, 24, 29, 39, 40, 41, 42 og 46.

FORSÆDE: Mechtild ROTHE

Næstformand

Timothy Kirkhope, *ordfører*. - (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke kommissæren for den ekstremt tydelige udlægning af hans holdning samt bekræftelsen på, at der efter at Parlamentet har afsluttet sin behandling (forhåbentlig på positiv vis i morgen) er mere arbejde, end han og andre medlemmer af Kommissionen kan og vil udføre for at sikre, at Parlamentets ønsker føres ud i livet.

Jeg vil gerne takke mine kolleger for deres bidrag, selv om jeg ikke er enig i alle deres udlægninger. Det er nok forståeligt, fordi det bestemt er en meget kompliceret sag. Trods min meget åbne tilgang til arbejdet er det uundgåeligt, at nogle af fortolkningerne af resultatet vil blive politiseret eller måske tilmed misforstået.

Jeg mener imidlertid, at det er i forbrugernes og afklaringens interesse, at vi går videre på den aftalte måde. Jeg er stolt af det arbejde, jeg har gjort. Jeg er også stolt af det arbejde, som andre har gjort for at hjælpe mig. Smilene og accepten fra skyggeordførerne under forhandlingerne gav mig troen på, at de vil støtte mig ikke kun i aften men også i morgen sammen med deres grupper.

Derfor håber jeg, at de efter nærmere overvejelser og efter at hørt kommissærens meget fornuftige og positive bidrag i aften vil komme tilbage i morgen og sætte os i stand til at komme videre i komplet enstemmighed for at sørge for, at Europa bliver et bedre sted for de rejsende, for forbrugerne og for håndhævelsen af konkurrencepolitikken i de kommende år.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 4. september kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Christine De Veyrac (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Mine damer og herrer! Den tekst, der er til forhandling i aften, var genstand for livlige diskussioner i Udvalget om Transport og Turisme, og det ikke uden grund, da der er tale om en vigtig lov for turisme- og luftfartsindustrien såvel som for borgerne.

Det var ikke let at finde en balance mellem at bevare konkurrencen mellem luftfartsselskaberne og sikre rejsebureauernes uafhængighed, samtidig med at passagererne får mulighed for at modtage nyttige og upartiske oplysninger.

Den tekst, som ordføreren og det franske formandskab er blevet enige om, respekterer disse krav, hvilket glæder mig.

Man er blevet enige om en afbalanceret definition på begrebet "modertransportselskab", og det er vigtigt for at sikre en sund konkurrence mellem de forskellige edb-reservationssystemer.

Forhåbentlig vil morgendagens afstemning godkende teksten under førstebehandling, så den hurtigt kan komme i anvendelse.

Mange tak for Deres opmærksomhed.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. - (PL) Edb-reservationssystemerne (CRS'erne) skal primært tjene kundernes interesser. Derfor er det så vigtigt at sikre gennemsigtighed på markedet for reservation af flybilletter - specielt i de tilfælde, hvor luftfartsselskaberne gennem aktieposter i edb-reservationssystemerne kan begrænse konkurrencen på markedet.

Situationen på luftfartsmarkedet har ændret sig betydeligt i løbet af de seneste par år, og de fleste luftfartsselskaber har skilt sig af med deres aktier i CRS'erne, hvilket ikke betyder, at det er noget som alle luftfartsselskaber har gjort. Det vigtigste er imidlertid, at bortset fra at købe aktier i reservationssystemer, har luftfartsselskaberne ikke mulighed for at øve en indflydelse på systemernes funktion, der kan sikre forskelsbehandling til de ruter, de betjener, og det skal afspejles på behørig vis i definitionen på et "modertransportselskab".

En forenkling af adfærdskodeksen vil øge potentialet for forhandling mellem markedsdeltagerne (luftfartsselskaberne og CRS'erne vil frit kunne forhandle om betalingsniveauet for en reservation foretaget med CRS'erne). I øjeblikket øger bestemmelserne CRS'ernes omkostninger, samtidig med at de begrænser deres fleksibilitet med hensyn til at skræddersy deres tjenesteydelser efter luftfartsselskabernes og rejsebureauernes specifikke behov gennem de manglende muligheder for at differentiere afgiftsområdet for de enkelte CRS'er.

Forhåbentlig vil ændringsforslagene medføre øget konkurrence på markedet for salg af flybilletter til fordel for kunderne - i særdeleshed med hensyn til udvidelsen af det aktuelle udvalg og en lavere slutpris for flybilletter.

James Nicholson (PPE-DE), skriftlig. - (EN) Jeg støtter denne betænkning, der anbefaler en forenkling og en modernisering af reglerne vedrørende de edb-reservationssystemer, som de store rejsebureauer bruger til bestilling af flybilletter.

De nuværende regler vedrørende CRS tjener kun til at kvæle konkurrencen og bevare høje billetpriser. Disse forslag vil fremme konkurrencen mellem de selskaber, der står for leveringen af disse systemer, og de vil forhåbentlig resultere i lavere billetpriser og et større udvalg for de rejsende.

I øjeblikket er den mest attraktive mulighed for forbrugerne normalt at bestille billetterne direkte hos flyselskabet. Den nye adfærdskodeks vil give større prisgennemsigtighed, give rejsesektoren et løft og sikre forbrugeren en rimelig handel.

18. Europæisk havnepolitik (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Josu Ortuondo Larrea for Transport- og Turismeudvalget om en europæisk havnepolitik (2008/2007(INI)) (A6-0308/2008).

Josu Ortuondo Larrea, ordfører. - (ES) Fru formand! Hr. kommissær, mine damer og herrer, langs de ca. 100 000 km kyst, vi har i det forenede Europa, råder vi over mere end 1 200 havne, hvortil kommer flere hundrede havne, der ligger langs de 36 000 km indre vandveje. 90 % af vores internationale samhandel går via disse havne, såvel som 40 % af de tons pr. kilometer, der vedrører handelen inden for EU.

Havnene skaber en halv million arbejdspladser og sikrer udviklingen i regionerne som helhed. De er også vigtige for passager- og færgeruterne, som sikrer den sociale samhørighed med øerne og andre områder, som nemmest og mest bæredygtigt nås ad søvejen. Der er således ingen tvivl om, at vi taler om en sektor, der har stor betydning for vores velfærd. Vores havne står over for store udfordringer, bl.a. væksten i det internationale transportbehov, der endda overstiger tallene for væksten i verdensøkonomien.

I denne forbindelse er det også på sin plads at nævne fremskridtene i skibsteknologierne, den logistiske telekommunikation og drift, forpligtelsen til at reducere forureningen og drivhusgasserne, fremskaffelse af nye investeringer og den nødvendige ajourføring af uddannelsen af de mennesker, der forvalter og servicerer havnene. Men havnene har også en udfordring i at fastholde en dialog og en koordineret aktion med deres respektive omgivelser, naboerne, byerne og regionerne, samt for at udvikle de bedst mulige sammenkoblingspunkter med resten af transportmidlerne, hvilket vil være til gensidig gavn. Endelig skal de søge at opnå en så harmonisk og bæredygtig planlægning af området som muligt.

Derudover er havnene en del af vores indre marked, og derfor skal de opfylde de pågældende fællesskabsparametre. Transport- og Turismeudvalget, som udpegede mig som ordfører for dette spørgsmål, ønskede at udarbejde en initiativbetænkning, der, når den er blevet forhandlet og afklaret af de forskellige grupper, skal sættes under afstemning i Europa-Parlamentet.

I forbindelse med vores analyse har vi været af den opfattelse, at den europæiske havnepolitik bør have som mål at fremme søtransportens konkurrenceevne og ydelse af moderne tjenesteydelser af høj kvalitet, samt fremme aspekterne vedrørende sikkerhed, hurtig service, lave omkostninger og respekt for miljøet og ikke mindst at skabe et europæisk område for søtransport uden forhindringer.

Vi mener, at den teknologiske og økonomiske udvikling samt udvidelsen af Panamakanalen vil fremskynde den nuværende tendens med stadig større skibe og medføre ændringer i de internationale ruter, og at der samtidig i Europa, hvor der ikke er mange havne, der på grund af deres dybde gør det muligt at betjene de store skibe, vil ske en udvikling frem mod mellemstore og mellem små havne, hvilket vil medføre en vækst i kystfarten og flodtransporten.

Med disse fremtidsperspektiver har vi brug for en integreret europæisk politik, der fremmer den regionale konkurrenceevne og territoriale samhørighed, og for at der sker en forstærket indsats for at reducere forureningen af farvandene og CO₂-emissionerne, idet vi i den forbindelse anmoder om, at skibenes nuværende brændstof er udskiftet med diesel i 2020. Det er nødvendigt, at havnemyndighederne samarbejder med hinanden og med de lokale og regionale myndigheder samt med transportsektorens organisationer, ikke kun søfarts- og flodsejlsorganisationerne, men også jernbane-, luftfarts- og landevejstransportorganisationerne.

Efter vores opfattelse afhænger retssikkerheden i forbindelse med EU-lovgivningen på søfartsområdet, der udspringer af den internationale lovramme, af en hurtig vedtagelse af søfartspakken Erika III, Vi anmoder om, at den bliver behandlet hurtigst muligt med henblik på konsensus.

De europæiske havne konkurrerer nogle gange med havne i tredjelande, som opretholder diskriminerende politikker, hvorfor vi har brug for en opgørelse over konfliktpunkterne. Vi ved også, at de nødvendige

teknologiske ændringer vil få betydelige økonomiske følger, og at regionerne derfor burde kunne anvende strukturfondene til at finansiere erhvervelsen af avancerede teknologiske anlæg, skabe innovative job og rehabilitere de byområder, der bliver til rådighed takket være flytningen af havneanlæg.

Vi er i forbindelse med Kommissionen, så den i 2008 kan offentliggøre nogle retningslinjer om statsstøtte til havnene, hvor der skelnes mellem adgangs- og forsvarsinfrastrukturer, som burde være undtaget, og projektrelaterede infrastrukturer og suprastrukturer, og så den ikke anser den støtte, der er beregnet til at forbedre miljøet eller afhjælpe trængslen på landevejene, for statsstøtte, og at den, når støtten er vigtig som i tilfældet med øerne, sikrer samhørigheden.

Vi godkender udvidelsen af kravet om gennemsigtighed i denne forbindelse, men i stedet for en absolut forpligtelse anmoder vi om, at de havne, som ikke når op på et minimumsniveau for de årlige indtægter, bliver fritaget.

Endelige støtter vi, at havnearbejderne får en anerkendt uddannelse, og vi anmoder det europæiske sektorudvalg om at tage sig af disse spørgsmål.

Peter Mandelson, medlem af Kommissionen. - (EN) Fru formand! Jeg vil gerne begynde med at takke Transport- og Turismeudvalget for dets visioner om havnepolitikken og ordføreren hr. Ortuondo Larrea for betænkningen. I betænkningen anerkendes Kommissionens indsats for at udvikle en egentlig europæisk havnepolitik, og det er det, der forener os.

Meddelelsen om en europæisk havnepolitik er et svar på sektorens behov og bekymringer, som blev beskrevet af Kommissionen efter en bred høring af havnesektoren fra november 2006 til juni 2007. Høringen viste, at der var enighed om, hvilke udfordringer de europæiske havne står over for. Det drejer sig om et øget behov for international transport, teknologiske forandringer, forpligtelser til at reducere emissionen af drivhusgasser og andre emissioner, behovet for dialog og behovet for at sikre lige konkurrencevilkår.

Hvis vi skal leve op til disse udfordringer, har vi brug for et effektivt europæisk havnesystem. Formålet med meddelelsen er at gøre status over situationen i havnesektoren i dag, som er karakteriseret af stor diversitet med hensyn til størrelse, rolle, trafik og forvaltningsmetoder. Parlamentets betænkning noterer med rette denne diversitet. Som det klart fremgår af meddelelsen, agter Kommissionen ikke at blande sig i denne diversitet.

Jeg er enig med Parlamentet i, at vores havnes betydning er knyttet ikke kun til økonomiske faktorer, men også til havnenes rolle i samfundet. Parlamentet fremhæver havnenes betydning ikke bare for sø- og flodtransporten og den intermodale transport i Europa, men også som kilder til beskæftigelse og integrationsfaktorer for befolkningen.

Den logiske følge er, at sektoren er oplagt til en europæisk tilgang. De foranstaltninger, der beskrives i meddelelsen, og som branchen er enig i og endda klart beder om, må gennemføres. Det drejer sig om retningslinjer for statsstøtte, vejledning i anvendelsen af miljølovgivning, et europæisk søtransportområde uden barrierer og den sociale dialog. Vi er allerede begyndt, og vi stræber efter at opnå håndgribelige resultater i nærmeste fremtid.

Kommissionen har vedtaget en meddelelse, som foreslår en klar ramme og en handlingsplan, der sætter de europæiske havne i stand til at se dagens og morgendagens udfordringer i øjnene, at tiltrække investeringer og bidrage fuldt ud til at udvikle en samordnet transportkæde.

Jeg er fast overbevist om, at meddelelsen og de praktiske foranstaltninger, som den vil afstedkomme, vil føre til positive og gavnlige resultater, som sikrer, at de europæiske havne fortsat kan spille en central rolle i logistikkæden og som centre for vækst og beskæftigelse.

Pierre Pribetich, ordfører for udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget. - (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Som ordfører for udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget vil jeg gerne ønske hr. Ortuondo varmt tillykke med hans centrale anbefalinger for den nødvendige udvikling af de europæiske havne. Jeg vil også gerne ønske ham tillykke, fordi han har taget alle vores forslag med, og jeg takker ham på medlemmernes vegne.

I EU er varers og menneskers frie bevægelighed afgørende for vores vækst, og den viser også vores solidaritet. Godstransportkæden - 90 % af den internationale handel og transport - kræver, at hvert led, hvert knudepunkt, er optimeret med henblik på denne strøm. Det 21. århundredes havne undgår ikke at blive påvirket af denne nye mobilitet. De er en del af byen og må derfor integreres i en bæredygtig byplanlægning i overensstemmelse

med det overordnede, proaktive mål om at bekæmpe klimaændringen. Den er også en del af den regionale udvikling og må derfor optimeres i lyset af den integrerede model i Leipzigchartret. Den europæiske havnepolitik, som vi sætter vores lid til, skal derfor komme med et svar på såvel dette vigtige behov som de målsætninger, der er nævnt i denne betænkning, og den skal således integreres i vores overordnede model.

Corien Wortmann-Kool, for PPE-DE-Gruppen. - (NL) Fru formand, hr. kommissær! Havne i Europa er en drivkraft for økonomien. Ikke mindre end 90 % af Europas internationale handel foregår via havnene. Det må tiltale Dem som kommissær for handel. Hvert år omlades der mere end 3 millioner t varer fra hele verden. Mere end en halv million europæere arbejder i havnene. Væksttallene er stadig betydelige. Vækst skaber chancer, men medfører også problemer, hvad angår forhåndenværende infrastruktur, gode forbindelser til baglandet og miljøkapacitet. Netop derfor er det meget vigtigt, at Europa ikke lægger hindringer i vejen for havnene, men netop hjælper dem og løser deres problemer.

Dertil har vi ikke brug for et direktiv om havnetjenester eller lovgivning, men det kræver tydelige retningslinjer. Det er vigtigt, at Kommissionen sætter farten op, når det gælder retningslinjer om uklar og til tider endda modstridende miljølovgivning. Vag terminologi og modstridende beskrivelser fremmer juridiske klageprocedurer og standser vigtige projekter. Kommissionen har stadig ikke nævnt en dato for forelæggelse af disse retningslinjer. Kan Kommissionen skabe klarhed over dette i aften?

Det er også vigtigt at indføre retningslinjer for statsstøtte. Lige konkurrencevilkår mellem de europæiske havne er en væsentlig forudsætning. Krav om gennemsigtighed er også vigtige for havnene. PPE-DE-Gruppen støtter Kommissionen og er imod opretholdelsen af tærskler, som ordføreren ønsker. Vi vil derfor stemme imod disse dele af betænkningen. Vi stemmer også imod GUE/NGL-Gruppens ændringsforslag, for disse er imod den græske regerings gode forslag, og det er forkert, hvis Europa-Parlamentet medvirker til at gøre det af med disse. Det vil min græske kollega komme nærmere ind på om lidt.

Emanuel Jardim Fernandes, for PSE-Gruppen. - (PT) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne ønske ordføreren tillykke med kvaliteten af hans betænkning og takke de forskellige medlemmer for deres åbenhed og deres bidrag, navnlig Willi Piecyk, som døde for nylig. I 2006 forkastede Parlamentet forslaget om markedsadgang til havnetjenester for anden gang. Parlamentet gik den gang ind for foranstaltninger, som kunne skabe større gennemsigtighed, en sundere konkurrence, mindre løst arbejde, bedre arbejdstagerkvalifikationer og større sikkerhed, og det understregede, at en ureguleret liberalisering af det europæiske havnesystem er kontraproduktivt. Denne betænkning styrker denne holdning.

Som skyggeordfører for Socialdemokraterne i Europa-Parlamentet har jeg altid slået på følgende punkter, som anføres i den endelige betænkning: nødvendigheden af at bruge eksisterende muligheder i form af europæiske midler eller statsstøtte til at udvikle og anskaffe avancerede og miljøforsvarlige faciliteter og integrere dem bedre i netværket af europæiske havne; nødvendigheden af, at lokale og regionale myndigheder anvender de muligheder, som deres havne tilbyder med henblik på at udvikle regionerne, skabe større intermodalitet mellem transportformerne og konkurrence mellem havnene; nødvendigheden af at forbedre de aktuelle sociale vilkår inden for søfarten, navnlig gennem bedre uddannelse, livslang læring og bedre sikkerhedsforhold på arbejdspladsen; nødvendigheden af at forbedre EU's konkurrenceposition som en global søfartsmagt, navnlig ved at styrke lovgivningsrammen inden for sikkerhed til søs og økonomiske incitamenter, regler om støtte til offentlige eller private investorer på forskellige grundlag; en bedre tilpasning af eksisterende havne til strenge miljøkrav, navnlig hvad angår reduktion af drivhusgasser; at acceptere, at nogle offentlige investeringer muligvis ikke skal opfattes som statsstøtte for perifere regioner og øer, hvis de er afgørende for at sikre økonomisk, social og territorial samhørighed, så længe de ikke gavner en enkelt bruger eller operatør, og anerkende de perifere regioners særlige situation som anerkendt i EU-traktaten.

Anne E. Jensen, for ALDE-Gruppen. - Fru formand! ALDE-Gruppen støtter Kommissionens nye strategi for europæisk havnepolitik. Efter at to forslag til havnedirektiv er kuldsejlet, måtte der nytænkes. Og den serie af høringer, som Kommissionen arrangerede med deltagelse af alle interessenter i havnene, har vist, at der er behov for en præcisering af statsstøttereglerne for at sikre lige konkurrence mellem havnene og et behov for præcisering af miljøreglerne. Derfor er det en rigtig strategi på nuværende tidspunkt, at Kommissionen laver retningslinjer for statsstøtte. Der er mange detaljer at tage stilling til. Det kan være spørgsmålet om, hvor langt ind i havnen en vej er et offentligt projekt, og hvornår det bliver havnens ansvar. Den slags spørgsmål skal retningslinjerne give et klart svar på. Det er vigtigt, at der er åbenhed og gennemsigtighed i spørgsmålet om statsstøtte, og jeg bakker varmt op om ordførerens anbefalinger her.

Kommissionen vil også komme med præcisering af, hvordan EU's miljølovgivning skal tolkes i forhold til udvidelser og udbygning af havne. Havneudvidelser kan i det samlede billede jo forbedre miljøet ved at

fremme søtransporten, som er mere miljørigtig. Udbygning af havne skal selvfølgelig ikke ske på bekostning af miljøet. Større klarhed kan også sikre, at der ikke rejses miljøsager, som egentlig bare har det sigte, at man vil forhale og vanskeliggøre havneudvidelser - sager, som ikke rejses af ægte bekymring for miljøet.

Kommissionen vil fremme udvikling af netværk mellem havnene og sikre udvikling af gode baglandsinvesteringer. Det er et stort problem, hvordan vi får varerne til og fra havnene, og gode trafikforbindelser på land bør afspejles bedre i EU's støtteprogrammer i fremtiden, ikke bare i regionalstøtten, men måske også i et program som Marco Polo.

Vi skal øge effektiviteten i havnene gennem øget brug af ny teknologi og afbureaukratisering. Og så synes jeg også, at det er et godt resultat af høringsprocessen, at dialogen mellem de sociale parter tegner til at skulle være mere konstruktiv i fremtiden. At være havnearbejder er en kultur for sig, men i en moderne havn er det også et højt specialiseret arbejde på en farlig arbejdsplads. Det kræver fokus på kvalifikationer og uddannelse. Og jeg synes, at det er godt, at uddannelse er blevet en del af den værktøjskasse, Kommissionen har lanceret. Jeg vil ønske hr. Ortuondo tillykke med en fremragende betænkning og ser frem til, at Kommissionen fører handlingsplanen ud i livet.

Pedro Guerreiro, for GUE/NGL-Gruppen. - (PT) Fru formand! Vi kan ikke tilslutte os vurderingen af dette initiativ fra Kommissionen, idet vi ser det som et forsøg på at fremme liberaliseringen af havnetjenester på EU-niveau. Kommissionen anfører i sin meddelelse, hvordan den har levet op til den udfordring, som det er at forene forvaltningen af havnene og udviklingen med gennemsigtighed, konkurrence og EU-lovgivningen generelt, samt at etablere et egentligt indre marked for søtransport i Europa, som det vil fremsætte et lovforslag om, dvs. formålet er at inddrage havneforvaltningen yderligere under konkurrencereglerne på EU's indre marked.

Kommissionen har naturligvis ikke kompetence til at privatisere. Den forsøger imidlertid at skabe betingelserne for, at når der sker privatiseringer, vil det ske inden for EU's rammer gennem liberaliseringen af havnetjenester f.eks. med hensyn til servicekoncessionerne inden for havnesektoren, og citat "så det ikke begrænser den åbne konkurrence mere end nødvendigt" eller med hensyn til offentlig finansiering til alle handelshavne, citat "uanset deres ... omsætning".

Vi mener derfor, at det bør nævnes eksplicit i Europa-Parlamentets betænkning, at vi forkaster ethvert nyt forsøg på at liberalisere havnetjenesterne på EU-niveau med hensyn til offentlig finansiering, havnekoncessioner, teknisk skibsservice eller godshåndteringsservice. Havnesektoren er en offentlig tjeneste med strategisk betydning for den enkelte medlemsstats økonomiske og sociale udvikling, miljø, forsvar og suverænitet, og den bør derfor ikke liberaliseres på EU-niveau.

Johannes Blokland, for IND/DEM-Gruppen. - (NL) Fru formand! Jeg vil begynde med at takke hr. Ortuondo Larrea for hans betænkning om den europæiske havnepolitik. Hvad betænkningen angår, vil jeg bemærke, at den uærlige konkurrence mellem de europæiske havne skal bringes til ophør. Det er ikke acceptabelt, at nogle europæiske havne skal klare sig selv, mens andre europæiske havne lever af statsstøtte.

Min første anmodning til Kommissionen har at gøre med dette. Kan kommissær Mandelson love, at han vil offentliggøre retningslinjerne for statsstøtte til havne inden udgangen af 2008?

Desuden vil jeg opfordre Kommissionen til, at der ligeledes offentliggøres retningslinjer om gennemførelsen af EU-miljølovgivning inden 2008. I øjeblikket lægger denne hindringer i vejen for udviklingen af de europæiske havne, fordi den er uklar og uoverskuelig.

Sylwester Chruszcz (NI). - (PL) Fru formand! Som medlem af Europa-Parlamentet er jeg dagligt i kontakt med søfartssektoren. Havnene har stor betydning ikke bare for transporten i Europa, men også som et vigtigt element i økonomien og som kilde til beskæftigelse. Søtransport og havne bidrager til og sammenbinder EU's indre marked og verdensøkonomien. I en verden med øget globalisering er det af grundlæggende betydning for Europa og for EU's konkurrenceevne, at havnene fungerer effektivt og er under fortsat udvikling. Selv om sektorens grænseoverskridende karakter kræver, at havnepolitikken koordineres på europæisk niveau, kan en sådan politik kun funderes på lokale og nationale behov. På denne baggrund er det med behersket optimisme, at jeg accepterer EU's trods alt begrænsede indflydelse på de enkelte medlemsstater i form af soft law, dvs. retningslinjer og fjernelse af forvaltningsmæssige hindringer for en integreret og bæredygtig søfartspolitik.

Jim Higgins (PPE-DE). - (GA) Fru formand! Jeg hilser Kommissionens henstilling velkommen. Det er et meget nyttigt dokument, og jeg vil gerne ønske ordføreren tillykke med hans hårde arbejde med at forberede

denne betænkning. Betænkningen understreger, at havne er en vigtig infrastruktur. Der findes i EU over 1.200 handelshavne, som direkte eller indirekte beskæftiger en halv million mennesker. Jeg vil gerne rose den del af betænkningen, som understreger betydningen af, at havnene har gode forbindelser til deres bagland. I Irland er der f.eks. næsten ingen jernbaneforbindelser til havnene, og der er ingen forbindelser til de nationale og internationale lufthavne.

Irlands transportminister, som er medlem af De Grønne, har indrømmet, at situationen i Irland med hensyn til kulstofemission er meget alvorlig, og at den uden tvivl vil forværres betydeligt som følge af transportsituationen. Dette skyldes uden tvivl de manglende jernbaner mellem havnene og lufthavnene. Eksportører og importører i Irland har ikke andet valg end at bruge motorkøretøjer, og det er en skandale. Det glæder mig altid meget, når Transportudvalget udsender betænkninger som denne, som bakker op om EU's miljølovgivning.

Bogusław Liberadzki (PSE). - (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne takke hr. Ortuondo Larrea for hans betænkning. Det gør jeg som en af ophavsmændene til forcastelsen af direktivforslaget om adgang til havnetjenester for to år siden.

Jeg mener, vi skal behandle havnene som et element i infrastrukturen, og derfor bør den offentlige sektor påtage sig det strategiske ansvar for at udvikle havnene. Havnene skal ikke nødvendigvis drives af staten, men den offentlige sektor skal have ansvaret for dem. Det glæder mig også, at vi taler om offentlig støtte. Det har vi muligvis brug for, og det vil utvivlsomt være hensigtsmæssigt med nogle spilleregler.

Jeg vil gerne understrege, at det er vigtigt at stabilisere vilkårene for de ansatte i havnene. Det er en gruppe mennesker, som med havnen som infrastructurelement skaber en kilde af økonomisk potentiale. Det sidste element, jeg gerne vil henlede opmærksomheden på, er behovet for at modernisere adgangen til havnene - dvs. veje, jernbaner og indre vandveje - så der skabes et multimodalt transportomdrejningspunkt.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordføreren, og jeg håber, at betænkningen vil lykkes denne gang.

Mit hjemland Estland er også en søfartsnation, og det glæder mig, at denne betænkning fokuserer på at afhjælpe flaskehalsene i havnesektoren i flere medlemsstater.

Havne har stor betydning for hele EU's økonomiske og sociale udvikling og konkurrenceevne, men vi vil kun kunne klare os i en verden med global konkurrence, hvis vi ligger over gennemsnittet, når det gælder innovation, og er bedst, når det gælder kvalitet.

I en søfartsnation er søfartsspørgsmål en uadskillelig del af et komplekst logistisk system og en integreret del af landets generelle økonomiske system. Søtransport er også et vigtigt transportmiddel i EU, og jeg glæder mig derfor over initiativet til at etablere et fælles søtransportområde uden barrierer.

Jeg mener ikke, at EU bør stille søtransport over korte strækninger dårligere i forhold til andre transportformer, og EF-fortoldede varer bør ikke underkastes flere toldinspektioner i Europa.

Det er nødvendigt at indføre fælles regler for aktiviteterne i EU's havne. Det er imidlertid også vigtigt, at EU giver større støtte til sine egne havne for at modvirke unfair konkurrence fra tredjelandshavne.

Et vigtigt begreb i en debat om havne er søfartssikkerhed, og her er der behov for forbedringer og helt sikkert også for et bedre samarbejde mellem søredningscentre.

Jeg håber, at alle de skridt, der er blevet fremhævet i betænkningen - jeg kan ikke nå at nævne dem alle på de to minutter, jeg har fået tildelt - vil bidrage til at øge konkurrenceevnen for EU's søfart og bidrage til at udvikle en europæisk havnepolitik.

Hélène Goudin (IND/DEM). - (SV) Fru formand! Da havnedirektivet var til forhandling i 2006, stemte Junilisten klart og tydeligt nej til det. Årsagen til vores modstand mod direktivet er, at de europæiske havne allerede er velfungerende og konkurrencedygtige, også set ud fra et internationalt perspektiv. Den betænkning, vi nu drøfter, indeholder flere elementer, som allerede indgik i det havnedirektiv, vi stemte imod. Desuden indeholder betænkningen mange forslag, som er både bekymrende og ikke ønskværdige.

Det foreslås f.eks., at transporter af varer, der er klareret for hele Fællesskabet, skal undtages fra toldkontrol. Dette er et stort problem, ikke mindst med hensyn til smugling af f.eks. narkotika. Det bør være op til hver enkelt medlemsstat at afgøre, om en container skal åbnes eller ikke.

Det her er en betænkning, som lugter af unødigt regulering, skjult protektionisme og store omkostninger for skatteborgerne. Derfor opfordrer jeg alle til at stemme imod i morgen.

Roberto Fiore (NI). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Byer og kommuner er opstået omkring vores havne, og disse havne hænger sammen med befolkningernes udvikling. Derfor er det virkelig vigtigt, at havnene fungerer korrekt og eksemplarisk, og at de arbejder med nøje respekt for lovgivningen.

Desværre er jeg nødt til at påpege, at der er to havne i Italien, nemlig i Napoli og Gioia Tauro, hvor man har konstateret alvorlige brud på lovgivningen. Der bliver navnlig importeret ulovlige produkter fra f.eks. Kina, som underminerer landets økonomi. Desuden er der de mafiaorganisationer, der fuldstændig ulovligt importerer våben og narkotika, og som dermed har undermineret og underminerer økonomien og den offentlige orden i Italien og i Europa som helhed.

Derfor anmoder vi om, at myndighederne og Europa-Parlamentet er meget opmærksomme på disse situationer, hvor der desværre stadig hersker uorden, hvor mafiaen regerer, og hvor der hverken er kontrol eller korrekt regulering.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Fru formand, hr. kommissær, hr. ordfører, mine damer og herrer! Jeg synes, der nu foreligger et forslag, som er bedre end det, som blev forelagt sidste gang. Det indeholder mange flere muligheder for at decentralisere ansvaret. Dermed øges også medlemsstaternes rolle, og som medlem af Regionaludviklingsudvalget vil jeg gerne tale om dette endnu en gang.

Jeg har lagt mærke til, at havnenes stilling på den ene side defineres helt tydeligt, men at samtidig en nødvendig forbindelse med baglandet på den anden side halter bagefter i en række situationer. Som eksempel nævner jeg Antwerpen her i Belgien og Ruhrområdet. I årevis er der talt om aktiveringen af IJzeren Rijn, jernbaneforbindelsen, der omsider ville bringe den endeløse række af containere, som biler kører bag ved på motorvejene, til ophør. Det er latterligt! Det kan gøres anderledes, men hovedansvaret har de nationale stater.

Det gælder også i Nederlandene, hvor Betuwelinjen - som der er investeret milliarder af euro i - er anlagt fra Antwerpen til Ruhrområdet. De kan ikke forestille Dem, hvor forbavset jeg blev, da jeg hørte, at der på den tyske side af grænsen mangler en optimal forbindelse. Det er bestemt noget, vi skal drøfte. I betragtning af væksten inden for den internationale transport via havnene, disse pulsårer, må vi i højere grad anvende en helhedsløsning.

Jeg ved, at Kommissionen arbejder på et dokument vedrørende den territoriale samhørighed, som ikke blot skal gennemføres i Vesteuropa, de gamle medlemsstater, men også i de nye medlemsstater og lande, der ligger længere væk. Her kunne der godt være lidt mere styring. Ingen kraftig lovgivning og forordninger, men en måde til at bedømme hinandens ansvar. Ikke penge fra strukturfondene. Der bruges milliarder af euro til udvikling af havne og klynger, uden at det koordineres ordentligt med baglandet. Dette er et signal fra min side. Må jeg spørge kommissæren, om dette prioriterede område tages op i grønbogen om territorial samhørighed, som forelægges i oktober?

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). - (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne ønske ordføreren tillykke med det arbejde, han har lagt i dette dokument.

Søtransport og havne er to centrale elementer i den kæde, der forbinder EU's indre marked med verdensøkonomien, og de står for håndteringen af 90 % af Europa internationale handel. I forhold til den regionale udvikling er havnene et af de centrale elementer i samhørigheden i Europa, hvilket skyldes både udviklingen af turismekapacitet og skabelsen af over en halv million job, som tilfører de mest perifere regioner dynamik og udvikling.

I denne forbindelse er det et vigtigt bidrag til den regionale udvikling at forbedre havnenes image og integrere dem bedre i livet i byerne, at modernisere dem ved at udnytte de muligheder, som FEDER og samhørighedsfondene giver, samt at inddrage lokale myndigheder og havnemyndigheder i forvaltningen af vand- og luftkvalitet.

En konkurrencepræget europæisk politik kræver et integreret perspektiv ved at sammenføre økonomiske, miljømæssige, sociale og sikkerhedsmæssige aspekter. Vi må heller ikke forsømme at stimulere samarbejdsprogrammer under EU's naboskabs- og udvidelsespolitik og at forbinde havneområderne med det transeuropæiske net.

Til slut vil jeg gerne henlede opmærksomheden på havnene i Sortehavet, som - selv om de opfylder alle kravene til terminaler - stadig skal suppleres med flodhavne og vandveje for at lette den multimodale transport og handel med medlemsstater, som ikke grænser op til havet.

Jeg mener således, at Donau har et stort potentiale med henblik på at danne en logistisk korridor, som forbinder Sortehavsregionen, Europas havn mod øst, med Vesteuropa. EU bør derfor være særlig opmærksom på Sortehavsregionen, som kunne blive et center for vækst og udvikling i Europa og dermed bidrage til at reducere forskellene mellem de perifere og de centrale regioner.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). (EN) Fru formand! Som det med rette påpeges i betænkningen, er havne ikke kun vigtige for transporten, de giver også vores borgere job, har stor betydning for vores økonomier og er strategiske for vores medlemsstaters sikkerhed og forsvar. Politisk bør vi primært fokusere på at modernisere havnene og udvikle sektoren, som omfatter alle de andre logistiske operationer, der er knyttet til havnene. Når en industri udvides, bør vi altid have miljøaspektet i tankerne, navnlig når vores farvande og vandveje er involveret. Selv om vores politik beskytter miljøet og tager højde for de sociale aspekter, bør vi tage fat på problemerne med ikkeEU-lande, som hindrer vores succes inden for denne sektor ved ikke at anvende samme regler og sikkerhedsbestemmelser.

Jim Allister (NI). - (EN) Fru formand! I punkt 44 i betænkningen opfordres medlemsstaterne til at iværksætte en grænseoverskridende strategi for udnyttelse af den eksisterende kapacitet i forbindelse med samfinansiering af havneinfrastrukturer.

Sagt med mere jævne ord betyder det, at en stat ikke bør duplikere og dermed hindre faciliteter i nærheden. Det er imidlertid præcis, hvad der er ved at ske i min valgkreds i Nordirland - det er et område, som kommissæren kender godt.

Warrenpoint ved Carlingfordsøen er især gennem store investeringer i de senere år blevet opbygget til en meget succesfuld roll on-, roll off-færgehavn. Bare seks miles væk i Greenore i Republikken Irland, ved den samme sø, er der nu forslag om at duplikere disse faciliteter ved hjælp af offentlige midler gennem et selskab, som delvist er ejet af regeringen i Dublin.

Jeg hører meget om, at Irlands politikere gerne vil hjælpe og samarbejde med Nordirland, så jeg undrer mig over, hvorfor de forsøger at fortrænge og ødelægge vores havn i Warrenpoint.

Jeg håber, at Kommissionen vil gå ind i denne sag og spørgsmålet om statsstøtte, og at den vil indse, at en sådan adfærd er helt ude af trit med en fornuftig havnepolitik.

Margaritis Schinas (PPE-DE). - (EL) Fru formand! Uden konkurrerende havne vil EU ikke kunne leve op til udfordringen fra den globaliserede handel - 90 % af vores import kommer hertil ad søvejen - og det vil heller ikke kunne forlægge trafikpropperne på de store veje til søvejene.

Men havnene bliver nødt til at komme ud af stenalderen. De må ophøre med at være gidsler for fagforeningerne og må operere gennemsigtigt, fjerne bureaukrati og åbne sig for mere kommercielle perspektiver.

Den græske regering har iværksat et meget ambitiøst program for at overføre dele af havneoperationerne til uafhængige, private operatører, som vil tilføre en ny dynamik ikke bare til den græske økonomi, men til hele Sydøsteuropa.

Jeg vil derfor indtrængende opfordre medlemmerne til at støtte denne holdning og forkaste ændringsforslagene fra mange venstreorienterede medlemmer, som sigter mod at undergrave og forringe betydningen af det græske program for havne.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg hilser denne betænkning varmt velkommen. Det er nødvendigt med en integreret havnepolitik for at sætte gang i handel og investeringer og samtidig udnytte de miljømæssige fordele ved søtransporten. Der kan også opnås massive gevinster gennem et øget samarbejde mellem havne og forskellige medlemsstater.

I min egen by Cork og havnene dér er der stillet forslag om en ny forbindelse mellem denne havn og en havn i Spanien. I dag findes der ingen roll on- roll-off-forbindelse mellem disse medlemsstater. Det vil give fordele ikke bare for Irland og Spanien, men også for Det Forenede Kongerige og Frankrig. Vejtransporten mellem Irland og Spanien må i dag passere gennem Det Forenede Kongerige og Frankrig og er med til at øge belastningen på deres veje. Vejtransport vil blive fjernet fra de i forvejen overfyldte motorveje og transporteret ad en kortere rute til søs, hvilket sparer tid, penge og kulstofemissioner.

Der skal dog også lyde et advarende ord. Den havn, jeg omtalte, har for nylig forsøgt at flytte til en placering uden for byen, hvor vandet er dybere. Desværre blev planen afvist af planlægningsmyndighederne, som ikke hører under regeringen. De afviste planen med den begrundelse, at der ikke var nogen jernbaneforbindelse til den nye foreslåede facilitet. Regeringen har ikke nogen politik for godstransport med jernbane. Dette afslører, at der ikke finder nogen integreret overvejelse sted, når politikken er ukoordineret mellem flere regeringskontorer. Derfor hilser jeg denne betænkning velkommen.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Fru formand, hr. kommissær! Denne betænkning er tilfredsstillende for de mennesker, som bor ved havet. I forbindelse med EU's nye politik, den nye søfartspolitik, er det meget vigtigt at gennemføre en effektiv havnepolitik. Og eftersom havne er hvert enkelt lands åbne døre til verden, og eftersom 24 lande ud af 27 anses for søfartsnationer, er havnepolitikken meget vigtig for den økonomiske udvikling i mange regioner.

Det er nødvendigt, at de lokale samfund bliver inddraget i, hvad der sker i deres område, og er med til at fastsætte havnepolitikken. Det er nødvendigt at beskytte miljøet i havområder og kystområder, fordi dette er usædvanligt vigtigt. I år har der været tre tilfælde af olieforurening på den bulgarske Sortehavskyst. Vi bør genoptage diskussionen om et direktiv om anvendelse af mindstekrav i overensstemmelse med den internationale konvention til undgåelse af forurening af havet med olie.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Fru formand! Vores diskussion om en europæisk havnepolitik falder i en periode med meget dynamiske ændringer i skibsbygningsindustrien. På den ene side er der udsigt til udvikling i branchen. Antallet af ordrer er stigende, og der er en stigende efterspørgsel efter store containerskibe. På den anden side skal vi huske, at vores konkurrenter befinder sig i en meget stærk position. Næsten 75 % af containerskibsnybygningerne udføres nu af asiatiske lande - Sydkorea, Japan og Kina. Vores skibsværfter trænges i defensiven og får stadig vanskeligere ved at klare sig i konkurrencen på verdensplan. Et andet problem for branchen er den lave dollarkurs. Denne situation betyder, at mange skibsværfter på længere sigt trues af fallit.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Næsten 30 % af godsbevægelserne i Europa sker i havnene i Rotterdam, Antwerpen og Hamburg og 20 % i de største ni havne i Middelhavet. Med Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse har EU fået adgang til Sortehavet og, implicit, direkte adgang til vigtige havne som Constanța, Mangalia, Varna og Burgas samt til havne ved Donau - Galați, Brăila, Tulcea og Sulina.

Mange europæiske havne kæmper med forskelle mellem lager- og læsse- og lossekapaciteten, ineffektiv organisation af terminalerne, utilstrækkelige ruter og adgang til havet eller baglandet, lange ventetider, utilstrækkelig sikkerhed for lastbiler, tog og pramme, lav produktivitet og for tunge, langsomme og dyre formaliteter.

Efter min opfattelse må investeringer i nye installationer og forbedring af de eksisterende, affaldsbehandlingsanlæg, mindske af emissioner, forenklede procedurer, gennemsigtighed i den offentlige finansiering og sikring af arbejdsmiljøet prioriteres højt. Strukturfonde, statsstøtte, Naiades- og Marco Poloprogrammerne er blot nogle af de fællesskabsinstrumenter, der kan anvendes.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). - (EL) Fru formand! Lad mig først takke ordføreren hr. Ortuondo Larrea for hans fremragende arbejde, hans åbenhed for medlemmernes forslag og hans samarbejde med politiske grupper. Jeg takker også Kommissionen, fordi den har fremlagt et modent og omfattende forslag, som tager højde for alle en moderne havnepolitiks udfordringer og aspekter.

Jeg vil navnlig gerne understrege det punkt, som kom med til sidst på forslag fra mig og andre medlemmer, nemlig at man skal være opmærksom på øregioner. Havnene i disse regioner skal styrkes. Det bør understreges, at der bør gives tilladelse til statsstøtte, så regionale havne og øhavne kan styrkes og dermed blive i stand til at leve op til den økonomiske og territoriale samhørighed.

Jeg mener, dette er et ægte bidrag til EU's mål om solidaritet, konkurrenceevne og samhørighed.

Josu Ortuondo Larrea, ordfører. - (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne supplere mine tidligere bemærkninger og opfordre Kommissionen til at fremme udvekslingen og udbredelsen af bedste praksis inden for havnesektoren i almindelig, og inden for området innovation og uddannelse af arbejdstagerne i særdeleshed, med det formål at forbedre kvaliteten af tjenesteydelserne, havnenes konkurrenceevne og investeringerne.

Vi glæder os over afholdelsen af en europæisk maritim dag den 20. maj hvert år, hvor havnene åbnes, så publikum bedre kan forstå havnesektorens arbejdsområde og dens betydning for vores liv og velfærd. Vi opfordrer operatørerne til at reducere antallet af tomme containere, og vi opfordrer Kommissionen til at

fremme et fælles harmoniseret transportdokument for alle containere i EU og til at forenkle havneprocedurerne for varer, hvis oprindelsessted og bestemmelsessted ligger i EU, på samme måde som det findes for transport ad landevej, jernbane eller fly. Vi opfordrer også Kommissionen til at gøre en indsats for at opnå en ændring af USA's lovgivning, som indebærer en inspektion af alle de containere, som vi sender til USA, og erstatte den af et samarbejde, der er baseret på gensidig anerkendelse af de autoriserede økonomiske operatører og på de sikkerhedsstandarder, der er vedtaget inden for rammerne af Verdenstoldorganisationen.

Endelig vil jeg gerne takke de stedfortrædende ordførere, alle de kolleger, der har medvirket, samt Transportudvalgets og Regionaludviklingsudvalgets sekretariater for deres bistand og store bidrag til den endelige betænkning. Jeg vil også gerne takke tjenestemændene i Kommissionen og i Direktorat B i Generaldirektoratet for Interne Politikker, som har udarbejdet en fantastisk rapport herom for os. Jeg takker dem alle og håber, at vi i morgen får opbakning til at gå videre med denne vigtige betænkning.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 4. september.

19. Godstransport i Europa (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Michael Cramer for Transport- og Turismeudvalget om godstransport i Europa (2008/2008(INI)) (A6-0326/2008).

Michael Cramer, ordfører. - (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Først vil jeg gerne takke skyggeordførerne varmt i forbindelse med betænkningen om godstransport i Europa samt sekretariatet i Transport- og Turismeudvalget, navnlig hr. Catot. Samarbejdet har været frugtbart, ikke mindst fordi det viste, at betænkningen var blevet enstemmigt vedtaget i udvalget uden nejstemmer eller medlemmer, der undlod at stemme.

Europas borgere lider i stigende grad under byrden fra en voksende godstrafik, navnlig på vejene. Min betænkning forsøger at bringe lastbilens svøbe under kontrol. Kommissionen har klare målsætninger for sin handlingsplan om godstransport, som den vil introducere snart.

Man afviser enstemmigt det uafhængige godsjernbanenetværk i Europa. Selv om det er en behagelig drøm, så fungerer den blandede trafik i de fleste lande, dvs. gods- og passagertog kører på samme spor. Derfor skal anvendelsen af den eksisterende infrastruktur forbedres ved enhver teknisk og logistisk lejlighed, og den skal naturligvis udvides, hvor det er nødvendigt.

Betænkningen om Kommissionens tanke om grønne korridorer har givet et bedre grundlag. Transporten bør lægges over på miljøvenlige transportmidler for at mindske ikke bare antallet af ulykker, trafikpropper og støj, men også luftforureningen og overgreb på landskabet. Vedvarende energiformer bør spille en vigtig rolle, og vind- og solenergi nævnes eksplicit i betænkningen.

Betænkningen accepterer princippet om, at brugeren og forureneren betaler, for alle transportmidler, og den sender dermed også et klart budskab i debatten om eurovignetten. Transport med stærkt forurenende lastbiler bør ikke længe subsidieres, og de eksterne omkostninger skal internaliseres fuldstændigt.

(Tilråb)

... og navnlig for fly.

Det er fortsat et centralt mål at flytte godstrafikken fra vej til jernbane. Derfor kræver betænkningen, at mindst 40 % af EU's transportmidler investeres i jernbanerne. Kun omkring 17 % af godset transporteres med jernbane i Europa. I motorvejenes eget land, USA, ligger denne andel på 40 %. EU vil kun kunne håndtere den voksende godsmængde, hvis det forbedrer sin jernbaneinfrastruktur. Medlemsstaternes transportministre opfordres til snarest at se ud over de nationale perspektiver og foretage de nødvendige investeringer for Europa i deres egne lande.

Det er også vigtigt, at de forskellige transportmidler forbindes indbyrdes. Det er ligeledes nødvendigt med et standardfragtdokument for forsendelse med skib, jernbane, lastbil og fly, et europæisk søtransportområde uden barrierer, en ikke kun europæisk, men verdensomspændende standard for intermodale lasteenheder og navnlig en bedre forbindelse mellem sø- og flodhavne og baglandets vej- og jernbanenet.

Trods den enstemmige vedtagelse har min gruppe stillet ændringsforslag, fordi nogle af afstemningerne i udvalget var meget tætte. Det vigtigste ændringsforslag vedrører opfordringen til Kommissionen om at specificere de områder i det europæiske godsjernbanesystem, hvor der er størst trafikpropper og problemer. En sådan analyse er nødvendig for hurtigt at kunne gøre noget ved de svage steder i jernbanenettet og dermed øge kapaciteten. Kommissionen har selv været meget positiv over for denne idé, og jeg håber, der vil blive flertal for den i morgen ved afstemningen i plenum.

Endnu en gang mange tak til alle medlemmerne, og tak for Deres opmærksomhed.

Peter Mandelson, medlem af Kommissionen. - (EN) Fru formand! I en serie på fire meddelelser, som blev vedtaget i 2007 og 2008, udviklede Kommissionen sin strategi til at forbedre præstationen for godstransportsystemerne i Europa. Det drejer sig om følgende meddelelser: for det første "EU's dagsorden for godstransport: Øget effektivitet, integration og bæredygtighed i godstransporten i Europa", for det andet "Handlingsplan for godstransportlogistik", for det tredje "Et banenet med fortrinsret for godstrafik" og for det fjerde "Flerårige kontrakter om jernbaneinfrastrukturens kvalitet".

Det glæder mig meget at se, at alle disse meddelelser nu er blevet genstand for et beslutningsforslag i Parlamentet. Det viser, hvilken betydning Parlamentet tillægger dette spørgsmål.

Jeg vil gerne takke ordføreren hr. Michael Cramer for hans arbejde og alle de medlemmer, som har bidraget til det.

Udtrykt i t pr. km forudså hvidbogen fra 2001 en vækst på 50 % i godstransporten i Europa fra 2000 til 2010. Kommissionen vil ajourføre dette skøn til næste år, men det er allerede klart, at det var ret præcist. De største udfordringer som følge af denne vækst, nemlig kampen mod trafikpropper og klimaændringen, reduktionen af forurenende emissioner og energiforsyningsikkerhed er mere aktuelle i dag end nogensinde.

Derfor bør valget af transportmiddel styres i retning af det mindst forurenende, selv om hvert enkelt transportmiddel, også vejtransporten, bør benyttes i de tilfælde, hvor det er mest effektivt og hensigtsmæssigt.

Der er også behov for at forbedre effektiviteten i det europæiske transportsystem ved at gennemføre foranstaltninger, der sigter mod at indføre informationsteknologi i stor stil, administrative forenklinger samt en forbedret service.

Det glæder mig, at forslaget til betænkning opfordrer Kommissionen til at følge en politik for godstransporten, som lægger større vægt på bæredygtighed. Vi ønsker at skabe et transportsystem, som er pålideligt, effektivt og levedygtigt, økonomisk såvel som miljømæssigt. Her er jeg overbevist om, at samordnet modalitet - dvs. rationel og optimal brug af alle transportmidler alene og i kombination - skal være en central rettesnor for vores overvejelser og handlinger.

Desuden skal de forskellige transportmidler opfylde en række præstationskriterier, som er vigtige for konkurrenceevnen. Navnlig er præcision, regelmæssighed, pålidelighed, høj kvalitet, tilstrækkelig kapacitet, interoperabilitet og transnational koordination i internationale korridorer nogle af nøgleordene for et sæt af tjenester, som sætter kunden i centrum. Det er gennem specifik, øjeblikkelig handling til kontrollerede omkostninger, som de forslag, der findes i Deres beslutning, kombineret med andre europæiske initiativer som grønbogen om fremtiden for TEN-T, at vi vil kunne øge effektiviteten i det europæiske transportsystem.

Georg Jarzembowski, for PPE-DE-Gruppen. - (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Min gruppe støtter initiativbetænkningen fra Transport- og Turismeudvalget med dens mangefacetterede forslag for godstransporten i Europa. Rammebetingelserne for en miljøvenlig godstransport, som er skræddersyet til markedets behov, er afgørende for vækst og beskæftigelse i EU.

Jeg må imidlertid også sige, at EU og medlemsstaterne opfordres til at øge deres indsats betydeligt med hensyn til at udvikle og opgradere effektive transportstrukturer. Det vil vi minde Kommissionen om, når vi gennemfører den økonomiske midtvejsevaluering. Det hjælper ikke noget med flotte taler, hvis ikke der stilles midler til rådighed til at opgradere de transeuropæiske net. Opgraderingen af transportinfrastrukturen gælder navnlig for jernbanetransport. Prioriteringen her er at opgradere de mest anvendte jernbanekorridorer og udstyre dem med ERTMS, det grænseoverskridende europæiske kontrolsystem for jernbanetrafik, så vi hurtigt kan flytte godstransporten fra vej til jernbane. Men for at sige sandheden, hr. kommissær, da De opstillede listen over forslag om godstjenester - jeg husker stadig, at Neil Kinnock allerede havde idéen om separate net for godstransport - byggede De endnu en gang på Kommissionens forslag om et jernbanenet, som prioriterer gods. Siden da har ingen i Kommissionen talt om dette, fordi både De og vi ved, at der ikke er penge nok til at opføre et ekstra jernbanenet ved siden af et almindeligt, hensigtsmæssigt udviklet system,

som er skræddersyet til markedets behov. Derfor bør De i Kommissionen sige sandheden, nemlig at idéen om separate godsnetværk er død. Lad os udvikle hensigtsmæssige, duale netværk, som primært er til passagertog om dagen og primært til godstog om natten. Så må vi løse problemet med støjen, for i byer i Tyskland og andre steder og langs Rhinen går støjen om natten virkelig borgerne på nerverne og forhindrer dem i at sove. Lad os derfor tale om praktiske støjdæmpende foranstaltninger på jernbanerne, på de transeuropæiske net og i den duale brug af jernbanenettet.

Det er imidlertid endnu mere vigtigt, at vi gør noget fornuftigt med hensyn til logistikken. Det fremhæves slet ikke nok i betænkningen, hr. Cramer. Det er vigtigt, at medlemsstaterne og EU arbejder mere effektivt sammen med industrien og transportvirksomhederne for at udnytte fragtlogistikken bedre. Det er naturligvis primært virksomhedernes opgave at anvende logistikken. De ved bedst, hvordan den skal bruges. Imidlertid kan EU og medlemsstaterne bidrage ved at fjerne unødvendige nationale begrænsninger og - her er jeg helt enig med hr. Cramer - ved at udarbejde standardtolddokumenter, så logistikken kan udnyttes bedre. Lad os derfor opgradere infrastrukturen nationalt og lad os samarbejde med industrien om at finde den bedste brug af transportlogistikken.

Inés Ayala Sender, for PSE-Gruppen. - (ES) Fru formand! Jeg vil begynde med at takke Kommissionen for logistikhandlingsplanen, som har taget hensyn til de fleste af Europa-Parlamentets tidligere forslag. I denne forbindelse takker jeg også ordføreren, hr. Cramer, for hans vilje til konstruktiv dialog, som har gjort det muligt at opnå en integrerende tekst, hvori logistikken ikke kun bør bidrage til bæredygtighed for transporten i almindelighed, og for varer i særdeleshed, men også for at forbedre mobiliteten ved hjælp af inddragelse af logistiske løsninger for alle transportmidlerne og støtte til grønne korridorer som modeller for mobilitet og co-modalitet.

Jeg glæder mig også over, at man fremhæver udnyttelsen af de eksisterende og konventionelle jernbanenetværk, som bliver frigjort med fremgangen inden for befordring af passager med højhastighedstog, og som specifikt kan anvendes til godstransport.

Jeg synes også, at det er vigtigt, at man har inddraget de interne logistikplatforme og tørdokke, samt at man fremmer den urbane logistik ved hjælp af en beslutnings styrkelse af logistikaspektet i det interessante Civitas-program, hvilket vi hilser velkommen.

Vi takker også hr. Cramer for den vægt, han har lagt på den logistiske faktor i forbindelse med de prioriterede grænseoverskridende jernbanekorridorer, hvor jeg er nødt til at nævne den linje, der omfatter den centrale strækning i Pyrenæerne, som i fremtiden vil fungere som link mellem de spanske logistiske platforme som f.eks. Plaza og platformene i Sydfrankrig.

Jeg vil slutte med at henlede Kommissionens opmærksomhed på forslaget om ved udgangen af i år at have opnået et program om et styrket samarbejde mellem medlemsstaternes nationale logistikplaner, hvilket vil bidrage til at få udformet mere effektive modeller til at afbøde den aktuelle knaphed på ressourcer og håndtere behovene inden for en central sektor på nuværende tidspunkt og under de nuværende konjunkturer, hvor brændstofpriserne, kravene om bekæmpelse af klimaændringerne, de fjerntliggende områder, der skyldes udvidelsen og de farlige arbejdsforhold inden for sektoren gør det endnu mere presserende at anvende intelligente, innovative og attraktive løsninger, hvilket vi kun kan få ved hjælp af en ambitiøs europæisk logistisk handlingsplan.

Derfor støtter min gruppe hr. Cramers betænkning samt ændringsforslag 4 om flerårige aftaler.

Erik Meijer, for GUE/NGL-Gruppen. - (NL) Fru formand! Varer slæbes i forskellige faser af produktionsprocessen til et sted, der ligger langt væk, hvorefter de i sidste instans som forarbejdede produkter ender et helt andet sted. Ofte sker denne transport på den mest miljøvenlige måde, nemlig med lastbil ad de stadig mere tætbejærede motorveje. Den enorme vækst inden for godstransport, som stadig fortsætter, forårsages af de stadig lavere omkostninger i forbindelse med den. Dette er hverken godt for miljø, sikkerhed, arbejdsomstændigheder eller dyrevelfærd. Min gruppe foretrækker derfor en begrænsning af væksten inden for transport og så vidt muligt overførsel af den nødvendige resterende transport til jernbane og indlandssejls. I moderat form genfinder vi dette ønske i Kommissionens forslag og i ordføreren, hr. Cramers, supplerende forslag.

Vi gør imidlertid indvendinger imod, at godstransport evt. får forrang frem for passagerbefordring. Væksten inden for godstransporten kræver om nødvendigt supplerende infrastruktur, for at den ikke forstyrrer passagerbefordringen. Desuden gør jeg opmærksom på problemerne med indførelsen af det ensartede

europæiske sikkerhedssystem ERTMS. Investeringer heri er nyttige for fremtiden, men forårsager problemer på kort sigt.

Johannes Blokland, for IND/DEM-Gruppen. - (NL) Fru formand! Jeg vil begynde med at takke hr. Cramer for hans arbejde som ordfører. Betænkningen er udmærket. Jeg vil dog fremhæve følgende punkter i den.

Godstrafikken skal være fri, ærlig og ren, og det arbejder vi hårdt på her i Parlamentet. Tidligere i år så det ud til, at vi kunne se en ende på begrænsningen af cabotage. Det var en god begyndelse. Denne betænkning fortsætter i den retning, og det er glimrende. Med rette gør ordføreren opmærksom på, at bymæssig godslogistik har brug for en specifik tackling. Det er af største betydning, at de europæiske byer bliver renere. Jeg synes derfor, at automatiseret hastighedsstyring i byer er et udmærket middel, og jeg håber, at Kommissionen vil støtte foranstaltninger og stille forslag, som sikrer, at godstransporten i byerne ikke konstant behøver at bremse og accelerere. På den måde gør vi godstransporten hurtigere og renere.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Fru formand! EU's økonomiske udvikling og konkurrenceevne afhænger af en effektiv godstransport. Vi må udvikle jernbaneinfrastrukturen, søfartskorridorerne, havneinfrastrukturen og den samordnede modalitet. Det er en vigtig del af den logistiske infrastruktur at forbedre forbindelserne mellem sø- og flodhavne og jernbane- og vejnettet i baglandet.

Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse har givet EU adgang til Sortehavet. Donau er nu en vandvej, som næsten fuldstændigt ligger i EU. Det betyder nye muligheder for den europæiske godstransport. Ikke desto mindre vil jeg understrege, at effektiv godstransport kræver afbalanceret brug af alle transportformer, afhjælpning af trafikpropper, forenklede procedurer, lovgivningsmæssig stabilitet, investeringer i logistiske systemer og intelligente transporthsystemer som Galileo, men navnlig sikker transport.

Medlemsstaterne anvender ikke i tilstrækkelig grad programmer som Naiades og Marco Polo til at forbedre godstransporten. Ikke desto mindre henleder jeg Kommissionens opmærksomhed på de barrierer, som nogle vejtransportører møder, og her mener jeg rumænske, når de skal ind på visse medlemsstaters territorier.

Michael Cramer, ordfører. - (DE) Fru formand, hr. kommissær! Vi skal naturligvis også se på vores egne svagheder. Vi kan ikke blive ved med at tale om bæredygtig transport om søndagen og så gøre det modsatte fra mandag til fredag. Det ser ud til at være tilfældet, når 60 % af midlerne til transport i Kommissionen går til vejene som medfinansiering og kun 20 % til miljøvenlige jernbaner.

Man kan sige, at transport i Europa er for billig, og at miljøvenlig transport er for dyr. Det har også noget at gøre med rammebetingelserne. Vi har f.eks. et obligatorisk jernbanebompengesystem for hver enkelt medlemsstat. Det gælder for hvert lokomotiv og hver kilometer spor, mens bompunge i den miljøskadelige vejtransport er frivillig, beløbet er begrænset og kun gælder for motorveje, og normalt kun for lastbiler over 12 t. Vi bliver nødt til at ændre disse uretfærdige rammebetingelser, ellers vil vi aldrig kunne løse hverken klimaproblemer eller transportproblemer. Prognoserne forudsiger en stigning i trafikken. Men hvorfor er den stigende? Fordi den ingenting koster.

Der kunne nævnes adskillige eksempler. Jeg vil gerne nævne et eksempel fra Deres hjemland. Det Forenede Kongerige eksporterer hvert år 1,5 millioner t svinekød. Hvis man ser på handelsbalancen, viser det sig, at Det Forenede Kongerige også importerer 1,5 millioner t svinekød. Det kunne vi eliminere. Vi kunne eliminere denne transport og bruge den kapacitet, som vi klart har brug for, til at gøre det. Derfor må vi i Europa eliminere en masse nonsens i forbindelse med transportkapacitet, og så skal vi flytte transporten over på miljøvenlige transportmidler og gøre den effektiv, så vi kan garantere mobilitet og forsyne folk med varer, men også beskytte miljøet, for det er vigtigt i dag.

Uden et sundt miljø vil hverken vi eller vores børn og børnebørn få den fremtid, vi alle ønsker.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 4. september.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Gábor Harangozó (PSE), skriftlig. - (HU) Det er nødvendigt med en betydelig forbedring af den bæredygtige og effektive godstransport, for transportsektoren står for en stor andel af EU's CO₂-emissioner. Da der forventes en betydelig vækst i sektoren, bør en forbedret effektivitet og bæredygtighed ses som en mulighed for at udvikle dens økonomiske konkurrenceevne og skabe adskillige job.

EU bør derfor afsætte tilstrækkelige ressourcer til at opnå den ambitiøse målsætning om bedre mobilitet, intermodalitet mellem transportformer, energieffektivitet, reduceret olieforbrug og reduceret forurening. Vi hilser derfor den strategiske model i den foreslåede handlingsplan for godstransport og dens målsætninger velkommen, nemlig at fokusere på godskorridorer med en kombination af de forskellige transportmidler, at fremme innovative teknologier og infrastrukturer, en mere effektiv forvaltning af godstransporten og at gøre andre transportmidler end vejtransport mere attraktive. For at sikre, at en bæredygtig europæisk transportpolitik kan blive en succes, må vi naturligvis huske på, at det er vigtigt at skabe synergi og komplementaritet med andre europæiske politikker, f.eks. energi- og miljøpolitikken.

Grænseoverskridende harmonisering af nationale regler og synergi med de andre relaterede politikområder er nødvendige forudsætninger for at opnå målsætningerne om bæredygtig og effektiv godstransport.

20. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

21. Beskyttelse af parlamentarisk immunitet: se protokollen

22. Dagsorden for næste møde: se protokollen

23. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 23.50)